

ಶ್ರೀ

ನಟೇಕ

ವೀರಶೈವ ದೀಕ್ಷಾ ವಿಧಿಯು

:೦:

ಆಸ್ಥಾನವಿದ್ಯಾ

ಎನ್. ಆರ್. ಕರಿಬನವಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ

ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ

ಮುದ್ರಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

(ತೃತೀಯ ಮುದ್ರಣಂ)

Q234
33PLK

MYSORE:

PRINTED AT "THE S. K. P. PRESS."

1921.

(All Rights Reserved)

ಕೃತುಂ ಗೌರವೇ.

A-451

Q234

966

33F1K

KaribasavaShastri, AR
Veerasaiva diksha
vidhi.

966
A. 45.

● ● ● ● ●

[illegible]

ಪ್ರೀತಿ

ನಟೀಕ

ವೀರಶೈವ ದೀಕ್ಷಾ ವಿಧಿಯು

—:0:—

ಆಸ್ಥಾನವಿದ್ಯಾ

ಎ. ಆರ್. ಕರಿಬಸವಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ

ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ

ಮುದ್ರಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

(ತೃತೀಯ ಮುದ್ರಣಂ)

MYSORE:

PRINTED AT "THE S. K. P. PRESS."

1921.

(All Rights Reserved)

ಕ್ರಯ ೧೪ ಆಣೆ.

Q234
33 FLK

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY.

Jangamwadi Math, VARANASI,

Acc. No. ...2062. 966

ಪೀಠಿಕೆ .

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಕಾರವಾದ ಸಂಸಾರಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಕ್ತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ನಾನಾ ಮತಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ವೀರಶೈವಸಿದ್ಧಾಂತಪ್ರಕಾರ ಜೀವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವು ಆತ್ಮಕರ್ತೃಕವಲ್ಲ. ಶಿವಕರ್ತೃಕವು. ಜೀವಿಗೆ ಕಲಾದಿಯೋಗ, ಕರ್ಮಕ್ಷಯ, ಮಲಪರಿವಾಕ, ಶಕ್ತಿಪಾತ, ಗುರೂಪಸದನಗಳಾದನಂತರ ಶಿವಶಕ್ತಿರೂಪವಾದ ದೀಕ್ಷೆಯೆಂಬ ಈಶ್ವರಕರಣದಿಂದ ಮುಕ್ತಿವ್ಯಕ್ತಿಲಾಭರೂಪವಾದ ಮೋಕ್ಷವು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು. ಪಶುತ್ವವನ್ನಳಿಯಿಸಿ ಶಿವತ್ವವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಈ ದೀಕ್ಷೆಯು ಆತ್ಮನಿಗೂ ಶಿವನಿಗೂ ಸಂಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇದು ಶಿವನಿಗೆ ಕರಣವಾಗಿರುವುದು. ಯಾವ ಜೀವಿಗೆ ಪುನರಾವೃತ್ತಿರಹಿತ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಶಿವಶಕ್ತಿಪಾತವಾಗಿರುವುದೋ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷೆ, ಸಂಸಾರದ್ವೇಷ, ಶಿವಭಕ್ತಪ್ರೀತಿ, ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರದ್ಧೆ, ಸದ್ಗುರೂಪಸದನಕಾಂಕ್ಷೆ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಕುರುಹುಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುವು. ಹೀಗೆ ಶಕ್ತಿಪಾತಗೊಂಡ ಜೀವಿಯು "ಸದೇಶಿಕಮನುಷ್ರಾಪ್ಯ ದೀಕ್ಷಾವಿಚ್ಛಿನ್ನ ಬಂಧನಃ | ಪ್ರಯಾತಿ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಂ ನಿರ್ಮಲೋ ನಿರುಪಪ್ಲವಃ" ಎಂಬ ಸ್ವಾಯಂಭುವಾಗಮವಚನದಂತೆ ಸದ್ಗುರುವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ, ಅವನಿಂದ ದೀಕ್ಷಾಸಂಸ್ಕಾರ ಪಡೆದು, ಮಲವಿಮೋಚನೆ ಹೊಂದಿ, ಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನೈದುವನು. ಅದು ಕಾರಣ ಇಂತಹ ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಿದ್ಧಿಯಿಲ್ಲವಾದಕಾರಣ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕರ್ಮವೆಂದರೆ ಇದೊಂದೇ ಸರಿ. ಅನೇಕ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧವಾದ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕರ್ಮಕ್ಷಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಚರಮಶರೀರಿತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಶಕ್ತಿಪಾತದಿಂದ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ನೂತನವಾಗಿ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮಪ್ರವಿಷ್ಟರಾಗತಕ್ಕವರ ವಿಷಯವು. ವೀರಶೈವದೀಕ್ಷಾಸಂಸ್ಕೃತರಾದ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಬಾಲಬಾಲೆಯರಲ್ಲಿ ಚರಮಶರೀರಿತ್ಯವೂ, ದೀಕ್ಷಾರ್ಹತೆಯೂ ತಾನಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿರುವುದು. "ಏಕೇನಜನ್ಮನಾಮುಕ್ತರ್ಮೀರಾಣಾಂತುಮಹೇಶ್ವರಿ" ಎಂಬ ಶಿವಾಗಮವಚನವು ಅದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವುದು.

"ಅಮೃತಸ್ಯದೇವಧಾರಣೋಭೂಯಾಸಂ" "ಸರ್ವಲಿಂಗಂ ಸ್ಥಾಪಯತಿ" ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿವಚನಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾದ ಲಿಂಗಧಾರಣ, "ಭೂತೈನಪ್ರಮದಿತವ್ಯಂ" ಎಂಬುದೇ ಮೊದಲಾದ ಶ್ರುತಿವಚನಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿ

ಈ ದೀಕ್ಷೆಯು ಸಾಧಾರದೀಕ್ಷೆ ನಿರಾಧಾರದೀಕ್ಷೆ ಎಂದು ೨ ತೆರವು. ಆಚಾರ್ಯಪರಿಮುಖದಿಂದಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಶಿವನ ಪರಿಮುಖದಿಂದಲೇ ತೀವ್ರಶಕ್ತಿ ಪಾತವಾಗಿ ಬಸವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸಂಗಮನಾಥನು ಬಂದೆಸಗಿದಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ದೀಕ್ಷೆಯು ನಿರಾಧಾರದೀಕ್ಷೆ ಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಗುರುಮೂರ್ತಿಯನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ತನ್ಮುಖೇನ ಮಂದಶಕ್ತಿ ನಿಪಾತಗೊಂಡು ಪಡೆಯತಕ್ಕುದೇ ಸಾಧಾರದೀಕ್ಷೆ. ಆ ಸಾಧಾರದೀಕ್ಷೆಯು ಸರ್ವಜದೀಕ್ಷೆ, ನಿರ್ವಿಜದೀಕ್ಷೆ ಎಂದು ಎರಡುಪ್ರಕಾರ. ಸರ್ವಜದೀಕ್ಷೆಯು ಕೇವಲ ಚಿತ್ತಪರಿಪಾಕಗೊಂಡ ಸಮರ್ಥರಾದ ವಿರಾಗಿಗಳಿಗೂ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಅರ್ಹವಾದುದು. ನಿರ್ವಿಜದೀಕ್ಷೆಯು ಸಮಯಾಚಾರವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಬಾಲವೃದ್ಧಾದಿಗಳಿಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಡತಕ್ಕದು. ಆ ಸರ್ವಜದೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಧರ್ಮಿಣೀದೀಕ್ಷೆ, ಲೋಕಧರ್ಮಿಣೀದೀಕ್ಷೆ ಎಂದು ೨ ತೆರನುಂಟು. ನಿರ್ವಿಜದೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸದ್ವ್ಯೋನಿರವಾಣದ ದೀಕ್ಷೆ, ಚಿರನಿರವಾಣದ ದೀಕ್ಷೆ ಎಂದು ೨ ತೆರನುಂಟು. ಮೊದಲನೆಯ ಶಿವಧರ್ಮಿಣೀದೀಕ್ಷೆಯು ಲೌಕಿಕ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಶಿವಾಯತ್ತಜ್ಞಾನಾಶಕಣಿಯುಳ್ಳದು. ೨ನೆಯ ಲೋಕಧರ್ಮಿಣೀದೀಕ್ಷೆಯು ಶಿವಧರ್ಮಾಚರಣೆಯೊಡನೆ ತದವಿರುದ್ಧವಾದ ಲೌಕಿಕ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರತಕ್ಕದು. ಸದ್ವ್ಯೋನಿರವಾಣದೀಕ್ಷೆಯು ಅತಿ

ಶೀವ್ರಸಾತದಿಂದ ದೇಹಾದಿಜುಗುಪ್ಸೆಗೊಂಡು ಅತ್ಯಂತ ವಿರಕ್ತರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಡತಕ್ಕದೂ, ಥಟ್ಟನೆ ಮುಕ್ತಿ ಕೊಡತಕ್ಕದೂ ಆಗಿರುವುದು. ಚಿರನಿರ್ವಾಣದೀಕ್ಷೆಯು ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮಭೋಗಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದಾಗಿ ಬಾಲಕಾದಿಗಳಿಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಡತಕ್ಕದಾಗಿರುವುದು. ಈ ಗ್ರಂಥಸ್ಥವಾದ ಪ್ರಯೋಗವಾದರೂ ಸಾಧಾರಣವೂ, ನಿರ್ಬಿಜವೂ, ಚಿರನಿರ್ವಾಣಪ್ರದವೂ ಆದ ದೀಕ್ಷೆಯ ಸಂಬಂಧವಾದುದೆಂದು ಅರಿಯಬೇಕು. ಈ ದೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞಾದೀಕ್ಷೆ, ಉಪನಾದೀಕ್ಷೆ, ಸ್ವಸ್ತಿಕಾರೋಹಣದೀಕ್ಷೆ, ಕಲಶಾಭಿಷೇಕದೀಕ್ಷೆ, ಭೂತಿಪಟ್ಟದೀಕ್ಷೆ, ಆಯುತದೀಕ್ಷೆ, ಸ್ವಾಯತದೀಕ್ಷೆ ಎಂದು ಸಪ್ತಭಾಗಗಳುಂಟು. ಅವೆಲ್ಲಾ ಈ ವಿಧಿಯಲ್ಲೇ ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ. ಆದ್ಯಂತದೀಕ್ಷೆಯೂ ವೇದಾ, ಮನು, ಕ್ರಿಯೆ ಎಂಬ ಮುಖ್ಯಭಾಗತ್ರಯವುಳ್ಳದಾಗಿದೆ. ಗುರುವರನು ಶಿಖಾಚಕ್ರದ ಚಿತ್ತಲೆಯನ್ನು ತನ್ನ ವಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಆಕರ್ಷಿಸಿ ತಂದು ಅದನ್ನು ಶಿಷ್ಯನ ಮಂಡೆಯಮೇಲಿಟ್ಟು ಭಾವಲಿಂಗವನ್ನು ಕಾರಣತನುವಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದೇ ವೇದಾದೀಕ್ಷೆಯು. ಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದೇ ಮನುದೀಕ್ಷೆಯು. ಸ್ಥೂಲದೇಹದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದೇ ಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆಯು. “ಕುಂಡಮಂಟಪಹೋಮಾದ್ಯೈರ್ವಾ ಸೈರಧ್ವಕಲಾದಿಭಿಃ | ಮಂತ್ರೋಪದೇಶಸಹಿತಾ ಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೇತಿ ಗೀಯತೆ” ಎಂಬ ವಾತುಲಾಗಮ ವಚನಪ್ರಕಾರ ಈ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆಯೆಂದೂ ವ್ಯವಹಾರವುಂಟು. ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಶಿವತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದಾತನು “ನಾಶಿವಶ್ಚಿವಮುರ್ದಯೇತ್” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದ ಪ್ರಕಾರ ಶಿವಾರ್ಥನ ಯೋಗ್ಯತಾಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ “ಧಾರಯಂತೋನರಾಸ್ಥೂಲಂ ಕಾರಣಂ ಸಂಪ್ರಯಾಂತಿಹಿ” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆ ಸ್ಥೂಲಲಿಂಗಧಾರಣಾರ್ಥನಾದಿಗಳಿಂದ ಅಂತರ್ಲಿಂಗಾಸುಸಂಧಾನಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು, ರಸಸಿದ್ಧವಾದ ತಾಮ್ರವು ಹೊನ್ನಾಗಿಜುಟ್ಟು ಪುನಃ ತಾಮ್ರವು ಹೇಗಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ “ಶಿವತ್ವಂ ನಜಹೀಯೇತ ವಿಮುಕ್ತೋ ದೀಕ್ಷಯಾ ಭವೇತ್” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣವಚನದಂತೆ ಶಿವತ್ವವನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ಮರಳಿ ಜೀವತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ವಿಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಮಲತ್ರಯ ವಿನಾಶಮಾಡಿ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧವನ್ನಿತ್ತು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಸುವುದಾದಕಾರಣ “ದೀಯತೆ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧಃ ಕ್ಷೀಯತೇಚ ಮಲತ್ರಯಂ | ದೀಯತೆ ಕ್ಷೀಯತೆ ಯೇನ ದೀಕ್ಷೇತ್ಯೇತಾನಿಬಧ್ಯತೆ” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣವಚನದಂತೆ ಇದಕ್ಕೆ ದೀಕ್ಷೆಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿರುವುದು.

ಈ ದೀಕ್ಷಾ ಕರ್ಮವನ್ನು "ಗರ್ಭಾಷ್ಟಮೇಕೃತಾದೀಕ್ಷಾ ಮುಖ್ಯಾ ಸಾ
 ಷೋಡಶಾವಧಿ | ಗೌಣಾ ತದೂರ್ಧ್ವಮಧಮಾ ವೀರಶೈವಾನ್ವವಾಯಿನಾಂ"
 ಎಂಬ ಶಿವಾಗಮವಾಕ್ಯದಂತೆ ವೀರಶೈವರಿಗೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯವು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ೧೭ ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಮಾಡುವುದು ಗೌಣ
 ಸಕ್ಷವು. ಅದನ್ನೂ ಮೀರಿ ಮಾಡುವುದು ಅಧಮವು. ಇದರಂತೆಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ
 ದೀಕ್ಷಾ ಕರ್ಮವು ಅವಶ್ಯಕವು. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಜನನವಾದ ೧೧ನೆ ದಿನ
 ಸದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಲಿಂಗಧಾರಣವೇ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸಾಕೆಂ
 ದು ತಿಳಿದಿರುವರು, ಇದು ಶುದ್ಧ ಅಸಂಗತ. ಭವಿಷ್ಯವು ಉಂಟಾಗದೆ ಇರುವುದ
 ಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಆ ಸಾಮಾನ್ಯದೀಕ್ಷೆಯು ವಿಶೇಷ ದೀಕ್ಷೆಯಂತೆ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ
 ಯಲ್ಲ. ಷಡಧ್ಯತೋಧನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಈ ದೀಕ್ಷೆಯುಕೂಡ ವಿಶೇಷ
 ವೀರಶೈವರಾದ ಸಕಲಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಗೂ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾದುದು.

ಈ ದೀಕ್ಷಾ ಕ್ರಮವು ಅನೇಕ ಶಿವಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅವುಗಳಿಂದ
 ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಶ್ರೀಬಸವ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ
 ವಿಧಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಾದ ವೀರಶೈವರೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದ
 ಕ್ಕಾಗಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಮಂತ್ರವನ್ನೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೇರಿಸಿ, ಮಂತ್ರ
 ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜೊನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ, ಈ ವಿಧಿಯು ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.
 ಇದಲ್ಲದೆ ಪೌರೋಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವವರೂ ಇತರ ಕರ್ಮತರೂ ಸಹ
 ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕೆಲ ವಿಶೇಷ ವಿಷಯಗಳು (ಪ್ರಾಣಾ
 ಯಾಮಾದಿ ಲಕ್ಷಣಗಳು) ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲೇ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ವಿಶೇಷ
 ವಿಷಯಗಳು ವಾತುಲಾಗಮ, ಪಾರಮೇಶ್ವರಾಗಮ, ಯೋಗಜಾಗಮ,
 ಮಂತ್ರರಹಸ್ಯ, ಮಂತ್ರದೇವತಾಪ್ರಕಾಶಿಕೆ, ಪ್ರಸಂಜಸಾರ, ಮಂತ್ರಮಹೋ
 ದಧಿ, ಲಿಂಗಪುರಾಣ, ಅಗ್ನಿಪುರಾಣ, ಸಿದ್ಧಾಂತಶೇಖರ, ಕ್ರಿಯಾಸಾರ, ವೀರ
 ಶೈವಾಚಾರಕೌಸ್ತುಭ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಆಯಾ
 ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನೇ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದರೆ ಗ್ರಂಥಬಾಹು
 ಳ್ಯವುಂಟಾಗುವುದೆಂದು ಅವುಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯಮಾತ್ರ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಯೃ. ಆರೃ. ಕರಿ. ಸವಶಾಸ್ತ್ರಿ,

ಆಸ್ಥಾನವಿದ್ವಾನ್.

ವಿಶೇಷ ವಿಷಯಗಳು.

ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವು:—ಪ್ರಾಣಶಬ್ದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವಾಯು ವೆಂದರ್ಥ; ಯಮಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ತಡೆಯುವಿಕೆಯೆಂದರ್ಥ; ಏತೇನ ಪ್ರಾಣಾ ವಾಸವಾಯುಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವುದೇ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದು ಪೂರಕ, ಕುಂಭಕ, ರೇಚಕವೆಂದು ತ್ರಿವಿಧವು. ಬಲಗೈಯ ಕನಿಷ್ಠ ಅನಾಮಿಕೆ ಹೆಬ್ಬೆರಲು ಈ ಮೂರು ಬೆರಲುಗಳಿಂದ ಮೂಗಿನ ಎಡಬಲ ರಂಧ್ರಗಳನ್ನು ಅದಿ ಮಿ ಹಿಡಿದು ಮೊದಲು ಬಲಗಡೆಯ ಮೂಗಿನ ರಂಧ್ರದಿಂದ ಒಳಗಣ ವಾಯು ವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು (ರೇಚಿಸಿ) ಬಳಿಕ ಆ ಉ ಮ ಕಾರಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಣ ವದ ಆದಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಧಿದೈವತಾಕವಾದ ಅಕಾರವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಚಂದ್ರಾಂ ಶಕವಾದ ಇಡಾನಾಡಿಯಿಂದ (ಎಡಗಡೆಯ ಮೂಗಿನ ರಂಧ್ರದಿಂದ) ಹೊರ ಗಣ ವಾಯುವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಆಕರ್ಷಿಸಿ ತುಂಬುವುದು ಪೂರಕವು. ವಿಷ್ಣ್ವಾಧಿ ದೇವತಾಕವಾದ ಉಕಾರವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಅಗ್ನಿಯಂಶವಾದ ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿಯಲ್ಲಿ (ಮೂಗಿನ ನಡುನಾಡಿಯಲ್ಲಿ) ಸಂಪೂರ್ಣ ಕುಂಭದಂತೆ ವಾಯು ವನ್ನು ಚಲನೆಗೊಳಿಸದೆ ತಡೆಯುವುದೇ ಕುಂಭಕವು. ರುದ್ರಾಧಿದೇವತಾಕವಾದ ಮಕಾರವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಸೂರ್ಯಾಂಶಕವಾದ ಪಿಂಗಳಾನಾಡಿಯಿಂದ (ಮೂಗಿನ ಬಲಗಡೆಯ ರಂಧ್ರದಿಂದ) ವಾಯುವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸುವು ದೇ ರೇಚಕವು. ಹೀಗೆ ೩ನ್ನೂ ಒಂದಾವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಾಯಾ ಮವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಪ್ರಣವದಿಂದ ಅಭ್ಯಸಿಸುವುದು ಒಂ ದುವಿಧ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಂದೊಂದಾವೃತ್ತಿ ಸವ್ಯಾಪ್ಯತಿ ಸಪ್ರಣವವಾದ (ಒಂ ಭೂಃ ಎಂಬುವದೇ ಮೊದಲಾದುದರಿಂದ ಕೂಡಿದ) ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜ್ಞರಿಸಿ ಪೂರಕ, ಕುಂಭಕ, ರೇಚಕಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧ. ಈ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವು ಸರ್ಗಭವಂತಲೂ ಅಗರ್ಭವಂತಲೂ ಎರಡುವಿಧ. ಮಂ ತ್ರ ಜಪ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದರೆ ಸರ್ಗಭವ; ತದ್ವಿಹೀನವಾದರೆ ಅಗರ್ಭವೆನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು. ಪೂರಕಾದಿಗಳೊಂಡೊಂದನ್ನು ೧೨ ಮಾತ್ರಾಕಾಲಿಕಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವು; ೨೪ ಮಾತ್ರಾಕಾಲಿಕವಾದರೆ ಮಧ್ಯ ಮವು; ೩೬ ಮಾತ್ರಾಕಾಲಿಕವಾದರೆ ಉತ್ತಮವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಸಾಧಕರು ಮೊದಲು ೧೨ ಮಾತ್ರಾಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಆರಂಭಿಸಿ ಕ್ರಮೇಣ ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ೧೨ ಮಾತ್ರಾಕಾಲಿಕವಾಗಿ ೩ನ್ನೂ ಒಂದಾವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದ್ಯಾತವೆಂದು ಹೆಸರು. ಕುಂಭಕವನ್ನು ಮಾತ್ರ ೧೨ ಮಾತ್ರಾಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಪೂರಕ ರೇಚಕಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೂ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದೂ ಒಂದು ಸಕ್ಷವು. ಮಂಡಿಯಮೇಲೆ ಎಡಗೈಯ ತರ್ಜನೀಬೆರ

ಲಿನಿಂದ ಅತಿ ವೇಗವೂ ಅತಿ ಸಾವಕಾಶವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದಾವೃತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಒಂದು ಚಿಟುಂಕಿಯನ್ನು ಹಾಕುವಷ್ಟು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರಾಕಾಲವೆಂದು ಹೆಸರು. ಸಿದ್ಧಾಂತಶೇಖರಾದಿ ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ೩ ಚಿಟುಂಕಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುವಷ್ಟು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರಾಕಾಲವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮೇಲೆ ಕಂಡಂತೆ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಧಕನಿಗೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಿಂದ ಬೆಮರು ಹುಟ್ಟುವುದೂ, ಮಧ್ಯಮದಿಂದ ನಡುಗುವಿಕೆಯೂ, ಉತ್ತಮವಿಧಾನದಿಂದ ತಾನಾಗಿ ದೇಹದ ಉತ್ಪಾದನವೂ ಸಮನಿಸಿದರೆ ಕ್ರಮಾಭ್ಯಾಸವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಾಭ್ಯಾಸವೂ ಬೇರೆ ಇರುವುದು. ಈ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಿಂದ ಮನೋವಾಕ್ಯಾಂಶಗಳಾದ ಸಕಲ ದೋಷಗಳೂ ನಾಶಗೊಂಡು, ದಿವ್ಯಶಾಂತತ್ವಾದಿಗಳು ಆಳವಟ್ಟು, ಕೊನೆಗೆ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವು ಲಭಿಸುವುದು. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವೆಂಬುದು ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಒಂದಂ ಗವು. ಇದರ ವಿಷಯವು ಇನ್ನೂ ಬಹು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರುವುದು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರವೇದಿಯಾದ ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅರಿತು ಸಾಧಿಸುವುದು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವು.

ನ್ಯಾಸಲಕ್ಷಣವು

ನ್ಯಾಸವು— ಕರನ್ಯಾಸ ದೇಹನ್ಯಾಸ ಅಂಗನ್ಯಾಸವೆಂದು ಮೂರು ವಿಧವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕರನ್ಯಾಸ-ದೇಹನ್ಯಾಸಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಸಹ್ಮಾರವೆಂದು ಮೂರು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರಗಳಾಗಿರುವುವು. ಅಂಗನ್ಯಾಸವಾದರೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿರುವುದು. ಸಾಧಕನು ಮೊದಲು ಕರನ್ಯಾಸವನ್ನೂ, ಬಳಿಕ ದೇಹನ್ಯಾಸವನ್ನೂ, ತದನಂತರ ಅಂಗನ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕರನ್ಯಾಸಲಕ್ಷಣವು ಕೆಲಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಪಾರಮೇಶ್ವರಾಗಮದಲ್ಲಿ— ಅಂಗುಷ್ಠಾಂಗುಲಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠಾಂಗುಲಿ ಕಡೆಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸೃಷ್ಟಿ; ಮಧ್ಯಮ, ಅನಾಮಿಕೆ, ಕನಿಷ್ಠಿಕೆ, ಅಂಗುಷ್ಠ ತರ್ಜಿನಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸ್ಥಿತಿ; ಕನಿಷ್ಠಾದಿ ಅಂಗುಷ್ಠಾಂತವಾದರೆ ಸಹ್ಮಾರನ್ಯಾಸವು; ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥನು ಸೃಷ್ಟಿ ಕ್ರಮದಿಂದಲೂ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಸ್ಥಿತಿಮಾರ್ಗದಿಂದಲೂ, ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಸಹ್ಮಾರರೀತಿಯಿಂದಲೂ ನ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ವ್ಯಾಸೋಕ್ತವಾದ ಲಿಂಗವುರಾಣದಲ್ಲಿ— ಬಲಗೈಯ ಅಂಗುಷ್ಠಾದಿಯಾಗಿ ಎಡಗೈಯ ಅಂಗುಷ್ಠವು ಕಡೆಯಾಗಿ ನ್ಯಾಸಮಾಡುವುದು ಸೃಷ್ಟಿ; ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಎಂದರೆ ಎಡಗೈಯ ಅಂಗುಷ್ಠಾದಿಯಾಗಿ, ಬಲಗೈಯ ಅಂಗುಷ್ಠವು ಕಡೆಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸಹ್ಮಾರ; ಎರಡು ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇಆವೃತ್ತಿ ಅಂಗುಷ್ಠಾದಿ ಕನಿಷ್ಠಾಂತವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ಥಿತಿನ್ಯಾಸವು; ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ; ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ಸ್ಥಿತಿ; ಸನ್ಯಾಸಿಗೆ ಸಹ್ಮಾರವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯೋಗಜಾಗ

ಮದಲಿ—ಅಂಗುಷ್ಠಾದಿ ಕನಿಷ್ಠಾಂತವಾದರೆ ಸೃಷ್ಟಿ; ಕನಿಷ್ಠಾದಿ ಅಂಗುಷ್ಠಾಂತವಾದರೆ ಸಹ್ಮಾರ; ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಅಂಗುಷ್ಠಾದಿಯಾಗಿ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠಾದಿಯಾಗಿ ಒಂದೇ ಅವ್ಯತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ಥಿತಿ; ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ; ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ಸ್ಥಿತಿ; ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಸನ್ಯಾಸಿ ವಿಧಾರ ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಸಹ್ಮಾರನ್ಯಾಸವೆಂದು ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದು. ನಿಜಗುಣಶಿವಯೋಗಿಗಳು—ಅಂಗುಷ್ಠಾದಿಕನಿಷ್ಠಾಂತವಾದರೆ ಸೃಷ್ಟಿ; ಕನಿಷ್ಠಾದಿ ಅಂಗುಷ್ಠಾಂತವಾದರೆ ಸಹ್ಮಾರ; ಮಧ್ಯಮ, ತರ್ಜನಿ, ಅಂಗುಷ್ಠ, ಕನಿಷ್ಠ, ಅನಾಮಿಕೆ ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ಸ್ಥಿತಿಯಂತಲೂ, ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೂ, ಮುತ್ಯೈದಿಗೂ, ವಿಧವೆಗೂ ಸ್ಥಿತಿನ್ಯಾಸವು. ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು. ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಹ್ಮಾರನ್ಯಾಸವು ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ ವಾತುಲಾಗಮ, ಪ್ರಪಂಚಸಾರ, ಮಂತ್ರರಹಸ್ಯ, ಮಂತ್ರದೇವತಾಪ್ರಕಾಶಿಕೆ, ಮಂತ್ರಮಹೋದಧಿ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಜೀಜಾಕ್ಷರಗಳೂ ಕೂಡ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಸಂಹಾರ ರೂಪಗಳಿಂದ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತಗಳಾಗುವವೆಂದು ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಜೇಗೆಂದರೆ—ಯಕಾರಾದಿ ಸಕಾರಾಂತವಾದರೆ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸಕಾರಾದಿ ಯಕಾರಾಂತವಾದರೆ ಸಹ್ಮಾರ, ಶಿಕಾರಾದಿ ಮಕಾರಾಂತವಾದರೆ ಸ್ಥಿತಿ, ಯಂಬುದಾಗಿ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಜೀಜಾಕ್ಷರವ್ಯತ್ಯಯವು ಇವರು ಹೇಳಿರುವ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನಾವ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕರನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಯಂಗುಲಿಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವ ಮೂರು ಮೂರು ಪರ್ಮಗಳ ಅಧ್ಯಂತ ಪರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಣವವನ್ನೂ, ಮಧ್ಯಪರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಂದುಸಹಿತವಾದ ಆಯಾ ಜೀಜಾಕ್ಷರಗಳನ್ನೂ ನ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಧದ ನ್ಯಾಸದಲ್ಲೂ ಅಂಗುಲಿಗಳ ಬುಡದ ಪರ್ಮದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗೀಂದ್ರರಾದರೂ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮೂಲಪರ್ಮದಿಂದ ಅಗ್ರಪರ್ಮದವರೆಗೆ; ಸಹ್ಮಾರಕ್ಕೆ ಅಗ್ರದಿಂದ ಮೂಲದವರೆಗೆ; ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮಧ್ಯ, ಅದಿ, ಅಗ್ರ, ಈ ಕ್ರಮದಿಂದ ನ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಗುಷ್ಠದ ಬೆರಲಿನಲ್ಲಿ ತರ್ಜನಿಯ ಅಗ್ರದಿಂದಲೂ, ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲಿಗಳಲ್ಲೂ ಅಂಗುಷ್ಠದ ಅಗ್ರದಿಂದಲೂ, ನ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕು.

ದೇಹನ್ಯಾಸವು:—ಶಿರಸ್ಸು, ಮುಖ, ಕಂಠ, ಹೃದಯ, ಗುಹ್ಯ, ಸಾಧ ಈ ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆಯಾ ಜೀಜಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಪ್ರಣವಸಹಿತವಾಗಿ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು ಸೃಷ್ಟಿ; ಸಾಧಾದಿಮೂರ್ಧಪರ್ಮಾಂತವಾದರೆ ಸಹ್ಮಾರ; ಹೃದಯ, ಗುಹ್ಯ, ಸಾಧ, ಶಿರಸ್ಸು, ಮುಖ, ಕಂಠ ಈ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು ಸ್ಥಿತಿಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದರಲ್ಲೂ, ಪ್ರಣವಾದಿ ಷಡಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಜೀಜಾಕ್ಷರವ್ಯತ್ಯಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನಿಜಗುಣರ ಪಕ್ಷವು.

ಬಳಿಕ ಪ್ರಣವಾದಿ ಪಡಕ್ಕರಗಳನ್ನು ಹೃದಯಾದಿ ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ಸತಿರಸ್ತು ವಾಗಿ ನ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದೇ ಅಂಗನ್ಯಾಸವು; (ದೇಹನ್ಯಾಸ ಅಂಗನ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ಆಯಾ ಅಂಗುಲಿಗಳ ವಿವೇಚನವು ಮುಂದೆ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯ ಶೋಧನಗೊಳಿಸುವಾಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.)

ಈ ಮೇಲೆ ಕಂಡಂತೆ ನ್ಯಾಸರೀತಿಗಳು ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧ ವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ ಆಯಾ ಆಶ್ರಮಿಗಳು ಆಯಾ ಉಕ್ತಗಳಾದ ನ್ಯಾ ಸಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವೀರಶೈವರಿಗಾಗಿ ವಿಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವ ನಮ್ಮ ಮ ತಗ್ರಂಥದಲ್ಲೂ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನೀಲಕಂಠ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತವಾದ ಕ್ರಿಯಾ ಸಾರ ವೆಂಬ ಉದ್ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ೧೪ನೆ ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ರುವುದೇನೆಂದರೆ—ವೀರಶೈವರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯಾಗತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯನಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲೀಕರಣ (ಕರನ್ಯಾಸಾಂಗನ್ಯಾಸವು) ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರು ವುದೋ ಅದೇ ರೀತಿಯನ್ನೇ ಅವರುಗಳು ಸದಾ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಇತರರುಗ ಳಾದರೂ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ (ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ) ನ್ಯಾಸರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು, ಎಂಬುದು. ಇದಲ್ಲದೆ ವೀರಶೈವರು ತ್ರಿವಿಧನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದುದು ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಆಚರಿಸಬಹುದೆಂದೂ ಉ ಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದುಕಾರಣ ವೀರಶೈವರು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುಮು ಖದಿಂದ ತಮಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಡುವುದೋ ಅಥವಾ ತಮಗೆ ಯಾವುದು ಅಭಿರುಚಿಸುವುದೋ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ದೃಢಪ್ರತ್ಯಯದಿಂದ ಆಚ ರಿಸುವುದೇ ಉಚಿತವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಮುದ್ರಾಲಕ್ಷಣವು.

ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುವವನಿಗೆ ಮುದ್ರಾಲಕ್ಷಣ ಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯವ ಶ್ಯಕವು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಇದ್ದವನಿಗೆ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಾತುಲಾಗಮಾದಿ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಇಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಆವಾಹನೀಮುದ್ರೆ—ಎರಡು ಹಸ್ತಗಳನ್ನೂ ಅಂಜಲಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅನಾಮಿಕೆಯ ಬೆರಲುಗಳ ಬುಡದ ಪರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬೆರಲುಗಳ ತುದಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಹಿಡಿಯುವುದು. ಸ್ಥಾಪನೀಮುದ್ರೆ—ಮೇಲ್ಕಂಡ ರೀತಿಯ ಹಸ್ತವನ್ನೇ ಅಧೋ ಮುಖ ಮಾಡುವುದು. ಸನ್ನಿಧಾಪಿನೀ—ಎರಡು ಹಸ್ತಗಳ ಹೆಬ್ಬೆರಲನ್ನೂ ಮೇಲ ಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಬೇರೆಬೇರೆ ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಂಯೋಜಿಸುವುದು. ಸಂರೋ ಧಿನೀ—ಹೆಬ್ಬೆರಲನ್ನು ಮೇಲೆ ಬಿಡದೆ ಮುಷ್ಟಿಯೊಳಗಡೆ ಸೇರಿಸಿ ಹಿಡಿಯುವುದು. ಸಮ್ಮುಖೀಕರಣೀ—ಅಂತಹ ಮುಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಅಂಗತಾಕನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿಯು ವುದು. ಅವಕುಂಠಿನೀ—ಒಲಗಯ್ಯನ್ನು ಮುಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಅಧೋಮುಖಗೊಳಿಸಿ ತರ್ಜನಿಯನ್ನು ಉದ್ದವಾಗಿ ನೀಡಿ, ಆ ಬೆರಲನ್ನು ಎಡಗಯ್ಯಲ್ಲಿ ಸೊಂಕಿಸಿ, ಸು

ತ್ತಲೂ ತಿರುಗಿಸುವುದು. (ಇವೇ ಷಣ್ಮುದ್ರೆಗಳು) ಅಲ್ಲದೆ ವರಮುದ್ರೆ—ಹಸ್ತವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಚಾಚುವುದು. ಅಂಕುಶಮುದ್ರೆ—ನಡುಬೆರಲನ್ನು ಉದ್ದವಾಗಿ ನೀಡಿ ಅದರ ಮಧ್ಯಪರ್ವದೊಡನೆ ತರ್ಜನಿಯ ಮಧ್ಯಪರ್ವವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಆ ತರ್ಜನಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಗ್ಗಿಸುವುದು. ಮಹಾಮುದ್ರೆ—ಎರಡು ಕಯ್ಯಳ ಹೆಬ್ಬೆರಲನ್ನೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದನ್ನು ತಗಲಿಸಿ ಹಿಡಿದು ಉಳಿದ ಬೆರಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು. ಗಂಧಮುದ್ರೆ—ಕಿರುಬೆರಲಿನ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬೆರಲನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು. ಪುಷ್ಪಮುದ್ರೆ—ಹೆಬ್ಬೆರಲುಗಳ ಬುಡದಲ್ಲಿ ತರ್ಜನಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು. ಧೂಪಮುದ್ರೆ—ತರ್ಜನಿಗಳ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬೆರಲನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು. ದೀಪಮುದ್ರೆ—ನಡುಬೆರಲಿನ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬೆರಲನ್ನು ಸಂಯೋಗಿಸುವುದು. ನಮಸ್ಕಾರಮುದ್ರೆ—ಎರಡು ಕಯ್ಯಳನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ, ಬೆರಲುಗಳನ್ನು ಮೇಲುಮುಖವಾಗಿ ಹೃದಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು. ತಾಳಮುದ್ರೆ—ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಒಂದರಿಂದೊಂದನ್ನು ಹೃದಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಾಡಿಸುವುದು. ಲಿಂಗಮುದ್ರೆ—ಬಲಗಯ್ಯನ್ನು ಮುಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಹೆಬ್ಬೆರಲನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಆ ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಎಡಗಯ್ಯಿಂದ ಸುತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದು. ಸಹ್ಕಾರಮುದ್ರೆ—ಎಡಗಯ್ಯನ್ನು ಅಧೋಮುಖವಾಗಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬಲಗಯ್ಯನ್ನು ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲಾ ಬೆರಲುಗಳಿಂದಲೂ ಸೇರಿಸಿ ಹಿಡಿದು ಸುತ್ತಿಸುವುದು. ಪದ್ಮಮುದ್ರೆ—ಬೆರಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀಡಿ ಹೆಬ್ಬೆರಲುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಎರಡು ಮುಂಗಯ್ಯಳನ್ನೂ ಕೂಡಿಸುವುದು. ಬ್ರಹ್ಮಮುದ್ರೆ—ಎಡಗಯ್ಯಿನಮೇಲೆ ಬಲಗಯ್ಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಒಂದರ ಸಂದಿನಲ್ಲೊಂದುಬೆರಲನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಹಸ್ತಗಳ ಪೃಷ್ಠಭಾಗವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವುದು. ಕೂರ್ಮಮುದ್ರೆ—ಎಡಗಯ್ಯಿನ ಮೇಲೆ ಬಲಗಯ್ಯನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಆಯಾ ಬೆರಲುಗಳಿಂದ ಆಯಾ ಬೆರಲುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿರುವುದು. ಅಸ್ತ್ರಮುದ್ರೆ—ಬಲಗಯ್ಯಿನ ಅಂಗುಷ್ಠ ಅನಾಮಿಕೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮುಖದಲ್ಲಿರುವುದು. ತತ್ವಮುದ್ರೆ—ಬಲಗಯ್ಯಿನ ಹೆಬ್ಬೆರಲು ತರ್ಜನಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹಿಡಿಯುವುದು (ಇದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಮುದ್ರೆಯೆಂತಲೂ ಹೆಸರು) ಕುರಂಗಮುದ್ರೆ—ಹೆಬ್ಬೆರಲಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮ ಅನಾಮಿಕೆಗಳ ಅಗ್ರಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ತರ್ಜನಿ ಕನಿಷ್ಠಿಕೆಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವುದು. ಚೂಚುಕಮುದ್ರೆ—ಎರಡು ಬೆರಲುಗಳ ತುದಿಯನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿರುವುದು.

ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮುದ್ರೆಗಳ ಲಕ್ಷಣವು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವಾಗ್ಗೆ ವ್ಯವಹರಣೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಉದಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಜಪಲಕ್ಷಣವು.

ಮಾಲಿಕಾಮೂಲಕವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಜಪವು ಮುದ್ರಿತವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕ್ರಿಯಾಸಾರಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮಾಲಿಕೆ

ಯಿಂದಲೇ ಜಪವನ್ನು ಸದಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕವರು
 ಅನೇಕರಿರುವುದರಿಂದ ಅಂಥವರಿಗೆ ಅಂಗುಲೀಜಪವು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತಿಳಿಯತ
 ಕ್ಕುದಾಗಿರುವುದು. ಮಾಲಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಂಗುಲಿಗಳಿಂದಲೇ ಜಪಿಸುವುದೂ
 ಅಥವಾ ಅಂಗುಲಿಗಳ ರೇಖೆಯಿಂದ ಜಪಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಅಂಗುಲಿಗಳಿಂದ
 ಜಪಿಸುವಿಕೆಯು ಮಾಲಿಕಾಜಪಕ್ಕೆ ಸಮಾನವು. ರೇಖೆಯಿಂದ ಜಪಿಸೋಣವು
 ಅದಕ್ಕಿಂತ ೮ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಾದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂದು ಮಂತ್ರರಹಸ್ಯ
 ವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದುವಾರಣ ರೇಖಾಜಪವೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು
 ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಮಧ್ಯಮ, ಅನಾಮಿಕೆ ಈ ೨ ಬೆರಲುಗಳ ಮಧ್ಯಪರ್ಮಗಳೆರಡ
 ನ್ನೂ ಮೇರುವನ್ನಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿ, ತತ್ಪದಕ್ಕೆ ಣಾಕಾರವಾಗಿ ಅನಾಮಿಕಾಂಗುಲಿ
 ಯ ಬುಡದ ರೇಖೆಯಿಂದಾರಂಭಿಸಿ, ಮಧ್ಯಮಾಂಗುಲಿಯ ಬುಡದ ರೇಖೆಯಲ್ಲಿ
 ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುವುದು ೧ ವಿಧ. ಕನಿಷ್ಠಾಂಗುಲಿಯ ಅಧೋರೇಖೆಯಿಂದಾರಂ
 ಭಿಸಿ, ಅನಾಮಿಕಾಂಗುಲಿಯ ಬುಡದ ರೇಖೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುವುದು ಮ
 ತ್ತೊಂದು ವಿಧ. ಮಧ್ಯಮಾಂಗುಲಿಯ ಉರ್ಧ್ವರೇಖೆಯಿಂದಾರಂಭಿಸಿ, ಅನಾ
 ಮಿಕೆಯ ಉರ್ಧ್ವರೇಖೆಗೆ ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧ. ಅಂತೂ
 ೫ ಅಂಗುಲಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ೧೨ ರಂತೆ ೯ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡು
 ವುದೊಂದು ರೀತಿ. ನಾಲ್ಕೇ ಅಂಗುಲಿಗಳಲ್ಲಿ ದಶರೇಖೆಗಳನ್ನು ಅಂಗುಷ್ಠಾಗ್ರ
 ದಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಆವೃತ್ತಿಯಿಂದಕ್ಕೆ ೧೦ರಂತೆ ಗಣಿಸುವುದೊಂದುರೀತಿ. ಜಪಿಸು
 ವಾಗ ಅಂಗುಲಿಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಸಂದುಬಿಡದಂತೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ
 ಸೇರಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ರಂಧ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜಪದ ಫಲವು ಸ್ರವಿಸಿಹೋಗುವುದು. ಮತ್ತು
 ಜಪಿಸುವಾಗ ಬೆರಲುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಗ್ಗಿಸಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಸಹಸ್ರವೋ
 ಅಥವಾ ೧೦೮ನ್ನೋ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗಣನೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗ
 ದಂತೆ ಮೂರ್ತಿಧ್ಯಾನವೂರ್ದಕವಾಗಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು. ಈ ಜಪವು
 ನಾಚಕ, ಉಪಾಂಶು, ಮಾನಸವೆಂದು ಮೂರುವಿಧ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ
 ಮಾತ್ರ ಕೇಳುವಂತೆ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ನಾಚಕ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರು
 ವವರಿಗೂ ಕೇಳಿಸದಂತೆ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಅಳಾಡಿಸುತ್ತ ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು ಉಪಾಂ
 ಶು. ತುಟಿಗಳನ್ನು ಅಳಾಡಿಸದೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಜಪಿಸುವುದು ಮಾನಸವು. ಇವು
 ಗಳಲ್ಲಿ ನಾಚಕಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉಪಾಂಶುವು ಶ್ರೇಷ್ಠವು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಾನಸವು
 ಶ್ರೇಷ್ಠವು.

ದೀಕ್ಷಾ ಮಂಟಪಲಕ್ಷಣವು—ಒಳಗೆ ಇದ್ದಲು ಬತ್ತದ ಹೊಟ್ಟು ಮೂಳೆ
 ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ಶುದ್ಧ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ೯ ಅಥವಾ ೭ ಇಲ್ಲವೆ
 ೫ ಮೊಳಗಳ ಅಗಲವೂ, ಅಷ್ಟಷ್ಟೇ ಉದ್ದವೂ, ೮ ಮೊಳದ ಎತ್ತರವೂ ಇರತಕ್ಕ
 ಚಚ್ಚೌಕನಾದ ಮಂಟಪವು ೧೭ ಅಥವಾ ೧೨ ಕಂಬಗಳುಳ್ಳದಾಗಿರಬೇಕು.
 ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗೂ ದ್ವಾರವಿಡಬೇಕು. ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚಕಲಶಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ

೧೨ ಅಂಗುಲದ ಅಗಲವೂ ಉದ್ದವೂ ಉಳ್ಳ ಚತುಷ್ಕೋಣವಾದ ಜಗತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ನಾಲ್ಕು ಕಂಬಗಳ ಸಣ್ಣ ಮಂಟಪವೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ತೆಂಗಿನ ಗರಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ಮೇಲೂ ಆಚ್ಛಾದಿಸಿ, ಮೇಲುಕಟ್ಟಿನಿಂದಲೂ ಹಾಲುಮ ರದ ತೋರಣಗಳಿಂದಲೂ, ಪಾಳೆಕಂಬಗಳು, ಪುಷ್ಪಮಾಲಾ ದರ್ಭಮಾಲೆಗಳು, ಧ್ವಜಪಟಗಳು, ಗಂಟೆಗಳು, ಕನ್ನಡಿಗಳು, ಚಾಮರಗಳು ಇವುಗಳಿಂದೆಲ್ಲಾ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಧೂಪದಿಂದ ಸುವಾಸಿತಗೊಳಿಸಬೇಕು.

ಪಂಚಕಲಶಸ್ಥಾಪನ—ಮಧ್ಯದ ಸಣ್ಣ ಮಂಟಪದ ಜಗತಿಯನ್ನು ಪಡ್ಗವ್ಯ ಗಳಿಂದ ಸಾರಿಸಿ, ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂದ ೯ ಕೋಣಗಳಾಗುವಂತೆ ಬರೆದು, ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಯ ಕೋಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಉಳಿದ ೫ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚವರ್ಣದ ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟದಳ ಕಮಲಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ಕಲಶಪ್ರಮಾಣವು ಹೇಗೆಂದರೆ—ಬುಡವು ೧ ಅಂಗುಲದ ಎತ್ತರ, ಬಿಟ್ಟು ಎತ್ತರ ೧೨ ಅಂಗುಲ, ಕಂಠವು ೧ ಅಂಗುಲದ ದಪ್ಪ, ಮುಖಭಾಗವು ೨ ಅಂಗುಲದಗಲವಾಗಿ ತಿರಸ್ಸು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕೊಂಡು ದುಂಡಾಗಿರಬೇಕು. ಲೋಹಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಬಿಳ್ಳಿ, ತಾಮ್ರ ಇವುಗಳ ದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮಣ್ಣಿನದಾಗಲಿ ಇರಬೇಕು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಸುತ್ತುವ ನೂಲು ೯ ಎಳೆಗಳಾಗಬೇಕು. ಇವಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕವು ಅರಳಿ ಮಾವು ಹಲಸು ಆಲ ಅತ್ತಿ ಇವುಗಳೇ ೫ ಚಿಗುರುಗಳು, ಇವುಗಳ ತೊಕ್ಕುಸಹ. ಕೆಂಪು, ಮುತ್ತು, ಮೈಡೂರು, ಇಂದ್ರನೀಲ, ಹವಳ ಇವೇ ಪಂಚರತ್ನಗಳು. (ಇವು ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಚಿನ್ನ). ಹುತ್ತು, ಒಳಗೆರೆ, ಅಶ್ವಶಾಲೆ, ಗಜಶಾಲೆ ಜೇಳುಧೂಮಿ ಇವುಗಳೊಳಗಣ ಮಣ್ಣುಗಳು. ಹೊಂಪಾಳೆ ಗರುಕೆ ನೀಳಯದೆಲೆ ಹಾಲಿವಾಣ, ಅರಳಿ ಇವುಗಳ ಚಿಗುರಿನಿಂದಲೂ ಕಲಶಗಳನ್ನಲಂಕರಿಸಬೇಕು. ದರ್ಭಕೂರ್ಚವು ೨೫ ಅಥವಾ ೧೮ ದರ್ಭಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಬುಡವು ಹನ್ನೆರಡಂಗುಲ, ಅಗ್ರವು ನಾಲ್ಕಂಗುಲ ಗಂಟು ೧ ಅಂಗುಲವುಳ್ಳದಾಗಿರಬೇಕು. ಕಲಶಗಳಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಿರುವ ಕಮಲಗಳೇ ಮನೆ, ಧಾನ್ಯಗಳೇ ಪಾದ, ಅಕ್ಕಿಯೇ ಮಂಡಿಗಳು, ಕೂರ್ಚವೇ ಲಿಂಗವು, ಕಲಶವೇ ದೇಹವು, ವಸ್ತ್ರವೇ ತೊವಲು, ತಂತುವೇ ನಾಡಿಗಳು, ಮೃತ್ತಿಕೆಯೇ ಮಾಂಸವು, ಜಲವೇ ರಕ್ತವು, ಚಿನ್ನವೇ ಪ್ರಾಣವು, ರತ್ನಗಳೇ ಮೂಳೆಗಳು, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯೇ ತಿರಸ್ಸು, ಚಿಗುರುಗಳೇ ಕೇಶಗಳು ಆಗಿರುವುವು. ಅದುಕಾರಣ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಂಗವೂ ನ್ಯೂನವಾಗಕೂಡದು.

ಪಂಚಗವ್ಯಗಳು— ಕೆಂದಹಸುವಿನ ಹಾಲು, ಜಿಳಿಹಸುವಿನ ಮೊಸರು, ಕಪಿಲಿ (ಅಳಿಹಸುವಿನ) ತುಪ್ಪ, ಕಾಳಹಸುವಿನ ಸಗಣೆ ಮತ್ತು ಮೂತ್ರಗಳು, ಇವೇ ಪಂಚಗವ್ಯಗಳು. ಬಡಕಲಾದ ಬಂಜೆಯಾದ ಒಹಳ ಮುದಿಯಾದ ಎಳಗಂತಿಯಾದ ಹಸುವಿನ ಗವ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗದು.

వర్ణపవిత్రము— ఎరడంగులప సుత్తు, ఒంపంగులప గంట్లు, ౪
అంగులదుద్దద అగ్రవృళ్ళుదాగి ౨ వర్ణగళింద మూడిరబేకు.

శివలింగద పంచసూత్రము—లింగద సుత్తకతగి సమనాగి సీతప
అడ్డగలవూ లుద్దవూ ఇరబేకు. ఆ సుత్తకతయ అర్ధదష్టు గోమముబ
దళతయూ, అదర అర్ధదష్టు గోమముబద తుదియూ, అదర అర్ధదళ
తయష్టు కంఠనాళవూ ఇరబేకు.

కరడిగి—జిన్న, బిళ్ళి, తామ్ర, హిత్తాళి, సీస వోదలూద లోహ
గళల్లా వుదరల్లాదరూ లింగాకార నందియాకార ఏడియాకార మూ
విన ఫలదాకార కడబినాకార చిల్కఫలాకారగళల్లి మూడిసబకుదు.
కంజిన కబ్బిణద కరడిగియు కూడదు. గంధదమరద కరడిగియు ఆగబ
కుదు. వస్త్రదల్లి లింగవన్న ధరిసబకుదు. కరడిగిగి ఒందే ముజ్జళ
మూరుపాదగళు ఇరబేకు. శివదారవు స్వర్ణాది లోహమయవాగా
గలి తంతుమయవాగాగలి ఇరబకుదు. కరడిగియు శక్తిరూపవూ దార
వు శివరూపవూ ఆగిరువుదు. దిక్కాకాలదల్లి ఈ కరడిగి శివదారగళ
న్నూ కూడ సంస్కరిసి ధారణ మూడిసబేకు.

ఋషజారభేదగళు;— పంచజోషజారక్త—గంధ, పుష్ప, ధూప,
దిలప, స్త్రవేద్య. మోడజోషజారక్త— ఆవాహన, ఆసన, పాద్య,
అభ్యంగ, ఆజమనియ, స్నాన, వస్త్ర, ఋషనిత, గంధ, అక్షత, పుష్ప,
ధూప, దిలప, స్త్రవేద్య, ప్రదక్షిణ నమస్కార, ఆత్మరూపణ.

మహామూర్త్యవే. గోమయ, గోమూత్ర, గోమధి, గోమృత,
గోక్షిర, గోగిరజన,

పంచామృత. గోక్షిర, గోమధి, గోమృత, మధు, కర్కర-

పంచామృత, గోక్షిర, గోమధి, గోమృత, మధు, కర్కర-

పంచామృత, గోక్షిర, గోమధి, గోమృత, మధు, కర్కర-
పంచామృత, గోక్షిర, గోమధి, గోమృత, మధు, కర్కర-
పంచామృత, గోక్షిర, గోమధి, గోమృత, మధు, కర్కర-
పంచామృత, గోక్షిర, గోమధి, గోమృత, మధు, కర్కర-

ಶ್ರೀ ಸಾಂಬಶಿವಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.

ಸಚೀಕ ವೀರಶೈವ ದೀಕ್ಷಾವಿಧಿ:

ಕೃಪಾಣಿ.

ಉತ್ತಕಃಲೇ ಆಚಾರ್ಯಃ ಪೂರ್ವೇದ್ಯುಃ ಕೃತನಿತ್ಯಕ್ರಿಯಃ ಮಂಗಲಸ್ವಾಸಂ
ಕೃತ್ವಾ, ಸ್ವಲಂಕೃತೋ, ದರ್ಭಪಾಣಿಃ, ಶುಚಿರೂಢಿತ್ವಾ, ವಟೋಃ ಪರಿಧಾ
ನಾರ್ಥಂ ಶುಕ್ಲ ವಿಾಷದ್ಧಾತಂ ನವಂ ಸದಶಂ ಪರೇಣಾಧತ್ತಂ ವಸ್ತ್ರಂ, ಉತ್ತರೀ
ಯಾರ್ಥಂ ಚ ಕಾಷಾಯವಸ್ತ್ರಂ, ಶಿವಲಿಂಗಂ, ಮೌಂಜೀಂ ಮೇಖಲಾಂಜ, ಪಾ
ಲಾಶ ಮವ್ರಣ ವೃಷಂ ಸೌಮ್ಯದರ್ಶನಂ ವಟೋಃಕೇಶಸಂಮಿತಂ ಸಾಗ್ರಂ ದಂ
ಡಂ, ಕೌಪೀನಂ, ತದ್ಬಂಧನಸೂತ್ರಂ, ಭಿಕ್ಷಾಭಾಜನಂಜ ಸಂಪಾದ್ಯ, ಸ್ವಲಂಕೃ
ತಾಯಾಂ ಗೋಮಯೇನೋಪಲಿಪ್ತಭೂಮೌ ಪ್ರಾಪ್ತುಮಿಉಪವಿತ್ಯ, ದೇಶಕಾ
ಲೌ ಸಂಕೀರ್ತಯ, " ದೀಕ್ಷಯಿತ್ಯುತ್ತಾದಿಸಿದ್ಧಯೈ ಕೃಭ್ರಾಣ್ಯಾಚರಿಷ್ಯೆ " ಇತಿ
ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ, ಏಕಸ್ಮಿನ್ಪಾತ್ರೇ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ದ್ರವ್ಯಂ ನಿಧಾಯ, ಮಾಹೇಶ್ವರಸ
ನ್ನಿಧಿಂ ಗತ್ವಾ " ಅಶೇಷೇ ಹೇಪರಿಷತ್ ಮದೀಯಾಂ ವಿಜ್ಞಾಪನಾಂ ಅವ

ಮೊದಲನೆದಿನಸ ಮಾಡೆತಕ್ಕ ಕಗ್ಗು.

ಶಿವದೀಕ್ಷಾಕರ್ಮವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಜೋಯಿಸರು ಲಗ್ನವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುವ
ದಿನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯನು ನಿತ್ಯಕರ್ಮವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ, ಮಂಗಳಸ್ನಾನವನ್ನು
ಮಾಡಿ, ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ, ಪವಿತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ, ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನೈದತಕ್ಕ
ಹುಡುಗನಿಗೆ ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶುಭ್ರವಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಗೆದಿರುವ ಸೆರಗಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದ ಹೊದೆಯಲ್ಪಡದಿರುವ ಹೊಸಪಂಚೆಯೊಂದನ್ನೂ, ಹೊದಡುಕೊಳ್ಳುವುದ
ಕ್ಕಾಗಿ ಕಾವಿಯ ಪಂಚೆಯೊಂದನ್ನೂ, ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನೂ ನೊಂದ ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಉಡಿ
ದಾರವನ್ನೂ, ಆ ಹುಡುಗನ ಜುಟ್ಟಿನ ವರೆಗೂ ಉದ್ದಳತೆಯುಳ್ಳುದಾಗಿಯೂ, ಗಾಯವಿಲ್ಲ
ದೆಯೂ, ಡೊಂಕಾಗದೆಯೂ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಅಗ್ರಸಮೇತವಾದ
ಮುತ್ತುಗದ ದಂಡವನ್ನೂ, ಕೌಪೀನವನ್ನೂ, ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ದಾರವನ್ನೂ, ಭಿಕ್ಷಾ
ಪಾತ್ರೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿ ಗೋಮಯದಿಂದ ಸಾರಿಸ

ಧಾರ್ಯ, ಮಯಾ ಸಮರ್ಪಿತಾಂ ಇಮಾಂ ಸೌವರ್ಣೀಂ ಅಲ್ಪೀಯಸೀಮುಪಿ
ಯಥೋಕ್ತದಕ್ಷಿಣಾಮಿವ ಸ್ವೀಕೃತ್ಯ, ಮಾಮನುಗೃಹಾಣ || ಇತಿ ಮಾಹೇ
ಶ್ವರಾಕ್ಷ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥ್ಯ, ತತ್ಪಾತ್ರಂ ತತ್ಪುರತಃ ನಿಕ್ಷಿಪೇತ್. ಮಾಹೇ
ಶ್ವರಾಸ್ತು-ಅನುಗೃಹ್ಣಾಮಃ ಇತಿ ಪ್ರತಿಬ್ರೂಯುಃ.

ತತಃ ಕುಮಾರಸ್ತುತಥೈವ:- "ಮಮ ಬಾಲ್ಯೇ ವಯಸಿ ಅಜ್ಞಾನತಃ
ಪಿತ್ರಾದ್ಯುಪೇಕ್ಷಯಾಚ ಸಂಭಾವಿತಾನಾಂ ಪಾಪಾನಾಂ ಅಪನೋದನಾರ್ಥಂ
ಜನನೀಸ್ತನ್ಯವಾನ ಸಹಭೋಜನೋಚ್ಚಿಷ್ಟಭೋಜನ ಪರ್ಯುಷಿತಭೋಜನ ನಿ
ದಿತಗೃಹಾನ್ನಭೋಜನ ಸಜಾತೀಯ ವಿಜಾತೀಯ ಸಹಚರಕ್ರೀಡಾಸಲ್ಲಾಪ ಅ
ನಿಯತಮೂತ್ರೋತ್ಸರ್ಜನ ತತ್ತ್ವತ್ಕಾಲಶೌಚಾಭಾವ ಮೌನಾಭಾವ ಪ್ರಭೃತಿ
ನಾಂ ಸಂಭಾವಿತಾನಾಂ ಪಾಪಾನಾಂ ಅಪನೋದನಾರ್ಥಂ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ನಿಕ್ಷಿ
ತ್ಯ ಮಾಂ ಅನುಗೃಹ್ಣಂತು ಭವಂತಃ || ಇತಿ ವದೇತ್ || ಮಾಹೇಶ್ವರಾಃ "ಅನು
ಗೃಹ್ಣಾಮಃ || ಇತಿ ಪ್ರತಿಬ್ರೂಯುಃ ||

ಲ್ಪಟ್ಟ ಛೇದಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಮುಖನಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ದೇಶಕಾಲಾದಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ,
ತನಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ತನವು ಸಿದ್ಧವಿರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು
ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತ್ಯನುಸಾರವಾಗಿ ದ್ರವ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟು, ಮಾಹೇಶ್ವರರ
ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, "ಎಲೈ ಮಾಹೇಶ್ವರಸಭೆಯೇ! ನನ್ನ ಬಿನ್ನಹವನ್ನು ಲಾಲಿಸಿ, ನನ್ನಿಂದ
ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ದ್ರವ್ಯವು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಯಥೋಚಿತವಾದುದೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ,
ನನ್ನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ || ಎಂದು ಮಾಹೇಶ್ವರರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನವರ
ಮುಂದೆ ಇಡತಕ್ಕದು. ಮಾಹೇಶ್ವರರು "ಅನುಗ್ರಹಿಸುವೆವು || ಎಂದು ಹೇಳುವರು.
ಅನಂತರ ದೀಕ್ಷೆಯಾಗತಕ್ಕ ಕುಮಾರನು ಹಾಗೆಯೇ ದಕ್ಷಿಣಾಸಮೀಪವಾದ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಆ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, "ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ
ಯಿಲ್ಲದುದರಿಂದಲೂ, ತಂದೆ ನೋದಲಾದವರ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲೂ ಸಹ ಸಂಭವಿಸಿದ ಪಾಪಗ
ಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಕಾಯಿಯ ಸ್ತನ್ಯವಾನ, ಒಡನೆ ಬುಂಜಿಸುವಿಕೆ, ಎಂಜಲನ್ನು
ತಿನ್ನುವಿಕೆ, ತಂಗಲನ್ನು ಬುಂಜಿಸುವಿಕೆ, ದೂಷ್ಯರಾದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನಮಾಡುವಿಕೆ,
ಸ್ವಜಾತಿ ಅನ್ಯಜಾತಿಯವರೊಡನೆ ಆಟಪಾಟಗಳನ್ನಾಡುವಿಕೆ, ಕ್ಲೃಪ್ತವಿಲ್ಲದೆ ಮೂತ್ರಾದಿಗಳ
ನ್ನು ವಿರಜಿಸಿ, ಆಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶೌಚಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡದಿರುವುದು, ಮಾನವನ್ನು ವಹಿಸ
ದಿರುವುದು, ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಗಳಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ
ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಯಥಾಶಕ್ತಿಯಾದ ದಕ್ಷಿಣೆಯೆಂದು ನಿಕ್ಷಿಪಿಸಿ, ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ, ನನ್ನನ್ನು ಸಂಸ್ಕ
ರಿಸಲು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ || ಎಂದು ಹೇಳುವಿಕೆ ಮಾಹೇಶ್ವರರು "ಅನುಗ್ರಹಿಸುವೆವು ||

ಅಥ ಸ್ತುಸ್ತಿವಾಚನಾದೀನಾಂ ಸಂಕಲ್ಪಃ—ಯಜಮಾನಃ ಆಚಮ್ಯ, ಕು
ಚಿರ್ಭೂತ್ವಾ, ಮಂಗಲಸಂಭಾರಂ ಸಂಭೃತ್ವ, ಸ್ವಲಂಕೃತೇ ಗೃಹೇ ಗೋಮ
ಯೇನೋಪಲಿಪ್ತಭೂಮೌ ಸೋತ್ತರಚ್ಛದೇ ಭದ್ರಾಸನೇ ಉದಜ್ಜುಖ ಉಪವಿ
ತ್ಯ, “ಆಗಮಾರ್ಥಂತು ದೇವಾನಾಂ ಗಮನಾರ್ಥಂತುರಕ್ಷ ಸಾಂ| ಕುರ್ಯಾದ್ಧಂ
ಟಾರವಂಭಕ್ತ್ಯಾ ದೇವತಾಹ್ವಾನಲಾಂಛನಂ” ಇತಿ ಘಂಟಾನಾದಂ ಕೃತ್ವಾ,
ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ, ದೇಶಕಾಲಾವನುಕೀರ್ತಯ,.....ಅಸ್ತಾಂ ಶುಭತಿಥೌ
.....ಗೋತ್ರೋತ್ಪನ್ನಸ್ಯ ಅಸ್ಯ ಕುಮಾರಸ್ಯ ದ್ವಿಜತ್ವಸಿದ್ಧಾಃ ವೇದಾಧ್ಯಯ
ನಾಧಿಕಾರಾರ್ಥಂ ಲಿಂಗಾಂಗಯೋಗಸಂಪತ್ತ್ಯಾ ಮಲಮಾಯಾ ವಿಮೋಚನ
ಪೂರ್ವಕ ಶಾಶ್ವತಶಿವಸಾಯುಜ್ಯ ಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥಂ ತತ್ಸಾಧನೀಭೂತ ಶಿವದೀಕ್ಷಾಖ್ಯಂ
ಕರ್ಮ ಕರಿಸ್ಯೆ. ತದಂಗ ಸ್ತುಸ್ತಿವಾಚನ ಅಂಕುರಾರ್ಪಣ ನಾಂದೀಶಮಾರಾಧನ
ಮಂಟಪದೇವತಾಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಕುಲದೇವತಾಸ್ಥಾಪನಾನಿಷ ಕರಿಸ್ಯೆ ತದಾದೌ ಪ್ರಾ
ರೇಷ್ಟಿತಸ್ಯ ಕರ್ಮಣಃ ನಿರ್ದಿಷ್ಟೇನ ಪರಿಸಮಾಪ್ತೃರ್ಥಂ ಗಣಪತಿಪೂಜಾಂ ಕರಿಸ್ಯೆ
ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪಃ.

ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನೀಯುವರು. ಅನಂತರ ಯಜಮಾನನು ಆಚಮನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪಂಕು
ಧ್ವನಾಗಿ ಮಂಗಲಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಜತೆಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಲಂಕೃತವಾದ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ
ಗೋಮಯದಿಂದ ಕಾಂಪಿದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅಂಚುಳ್ಳುದಾಗಿರುವ ಗದ್ದುಗೆ
ಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಮುಖನಾಗಿ ಕುಳಿತು, ತನ್ನ ಬಲಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ವಟು
ವನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಆಗಮಾರ್ಥಂತು ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಘಂಟಾನಾದವನ್ನು ಮಾಡಿ,
ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿ, ದೇಶಕಾಲಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಈ ಶುಭದಿವಸ ಇಂಥ ಗೋತ್ರೋತ್ಪ
ನ್ನನಾದ ಈ ಕುಮಾರನಿಗೆ ದ್ವಿಜತ್ವಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವುಂಟಾಗು
ವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮರಸ್ಯ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆಜ್ಞವಾದಿ ಮಲಮಾಯಾವಿನಾಶಪೂರ್ವಕ
ವಾಗಿ ಕಾರ್ತತ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಸಿದ್ಧಿಯುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ವೇದೇಕ್ಷ ಸಾಧಕವಾದ ಶಿವದೀ
ಕ್ಷಾಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಆ ಕರ್ಮವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಗೊಳ್ಳುವುದ
ಕ್ಕಾಗಿ ಗಣಪತಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅನಂತರ ಪುಷ್ಪಾಹವಾಚನ, ನಾಂದೀಶಮಾರಾ
ಧನ, ಅಂಕುರಾರ್ಪಣ, ಮಂಟಪದೇವತಾಪ್ರತಿಷ್ಠಾ, ಕುಲದೇವತಾ ಸ್ಥಾಪನಗಳನ್ನು ಮಾಡು
ತ್ತೇನೆ. ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ತತ್ಪೂಜಾಂಗವಾದ ಕಲರಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಗೆಂ
ದರೆ—ಜಲಪೂರಿತವಾದ ಕಲಶದಮೇಲೆ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ “ಕಲಶಸ್ಯ... ಸನ್ನಿಧಿ: ಕುರು:”
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ, ಆ ಕಲಶವನ್ನು ಗಂಧಾದ್ಯುಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಆ ಕಲಶೋ
ದಕದಿಂದ ಸಕಲ ಪೂಜಾಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ತನ್ನನ್ನೂ ಸಂಪೂರಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಮುಂಗಡೆಯಲಿ

ತದಂಗಕಲಶಾರಾಧನಂ ಕುರತ್ಯಾತ್-ಕಲಶೋಪರಿ ಹಸ್ತಂನಿಧಾಯ || ಕಲಶಸ್ಯ ಮುಖೇರುದ್ರಃ ಕಂಠೇ ವಿಷ್ಣುಸ್ತಮಾಶ್ರಿತಃ | ಮೂಲೇ ತತ್ರ ಸ್ಥಿತೋ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಮಧ್ಯೇ ಮಾತೃಗಣಾಸ್ಸ್ಮೃತಾಃ | ಕುಕ್ಷೌ ತು ಸಾಗರಾಸ್ಸರೈ ಸಪ್ತದ್ವೀಪಾವಮಂಧರಾ | ಋಗ್ವೇದೋಽಥ ಯಜುರ್ದೇವ ಸ್ನಾಮವೇದೋ ಹ್ಯಥರ್ದ್ರಣಃ | ಅಂಗೈಶ್ಚ ಸ ಹಿತಾಸ್ಸರೈ ಕಲಶಾಂಬುಸಮಾಶ್ರಿತಾಃ | ಗಂಗೇಜಯಮುನೇಜೈವ ಗೋದಾವರಿ ಸರಸ್ವತಿ | ನರ್ಮದೇ ಸಿಂಧು ಕಾವೇರಿ ಜಲೇ ಸ್ಮಿತ್ ಸನ್ನಿಧಿಂಕುರು || ಇತ್ಯುಭಯಂ ತ್ರೈ ಕುಲಂ ಗಂಧಾದಿಭಿರಭ್ಯರ್ಚ್ಯ, ಕಲಶೋದಕೇನ ಪೂಜಾದ್ರವ್ಯಾಣ್ಯಾತ್ಮಾನಂಜ ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯ, ಅಕ್ಷತಮಂಡಲೇ ಗಣಪತಿಮಾವಾಹಯೇತ್.

ಗಣೇಶರೂಪಾ

“ಗಣಾನಾಂತ್ವಾಗೃತ್ಸಮದೋಗಣಪತಿರ್ಜಗತೀ | ಗಣಪತ್ಯಾವಾಹನೇ ವಿಧಿಯೋಗಃ” (ಗಣಾನಾಂತ್ವಾ ಗಣಪತಿಂ ಹವಾಮಹೇ ಕಮಿ ಕವೀನಾಮು ಪವಶ್ರವಸ್ತಮಂ | ಜ್ಯೇಷ್ಠರಾಜಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಸ್ತತ ಆನಶೃಣ್ವನ್ನೂತಿಭಿ ಸ್ಪೀದಸಾದನಂ) ಅಸ್ಮಿನ್ಮಂಡಲೇ ಭೂಃ ಗಣಪತಿ ಮಾವಾಹಯಾಮಿ | ಭುವಃ ಗಣಪತಿಮಾವಾಹಯಾಮಿ | ಭೂರ್ಭುವಸ್ಸು ವಃ ಗಣಪತಿಮಾವಾಹಯಾಮಿ | ಇತ್ಯಾವಾಹ್ಯ, ನವಶಕ್ತಿ ಪೂಜಾಂ ಕರಿಷ್ಯೆ—ತೀವ್ರಾಯೈ ನಮಃ | ಜ್ವಾಲಿನ್ಯೈ ನಮಃ | ನಂದಾಯೈ ನಮಃ | ಭೋಗದಾಯಿನ್ಯೈ ನಮಃ | ಕಾಮರೂಪಿಣ್ಯೈ ನಮಃ | ಉಗ್ರಾಯೈ ನಮಃ | ತೇಜೋವತ್ಯೈ ನಮಃ | ಸತ್ವಾಯೈ ನಮಃ | ವಿ ಘ್ನನಾಶಿನ್ಯೈ ನಮಃ | ಓಂ ನಮೋಭಗವತೇ ಸಕಲಗುಣಾತ್ಮಕಶಕ್ತಿಯುತಾಯ ಮಹಾಗಣಾಧೀಶ್ವರಾಯ ಯೋಗಪದ್ಮ ಪೀಠಾತ್ಮನೇ ನಮಃ ಸುವರ್ಣಪೀಠಂ ಕಲ್ಪಯಾಮಿ || ಸ್ವಾತ್ಮ ಸಂಸ್ಥ ಮಜಂಶುಧಂತ್ವಾ ಮದ್ಯಗಣನಾಯಕ | ಅರಣಾವಿವ ಹವ್ಯಾಶಮೂರ್ತಿ ಮಾವಾಹಯಾಮ್ಯಹಂ || ಓಂ ಭೂರ್ಭುವಸ್ಸು ವರೋಂ | ಸಶಕ್ತಿಸಾಂಗಸಾಯುಧಸವಾಹನ ಸಪರಿವಾರ ಮಹಾಗಣಾಧೀಶ್ವರ ಅತ್ರಾಗ

ರುವ ಅಕ್ಷತಗಳ ಗುಡ್ಡೆಯಮೇಲೆ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಆವಾಹಿಸಬೇಕು. “ಗಣಾನಾಂತ್ವಾ... ಮಾವಾಹಯಾಮಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು ಆವಾಹಿಸಿ, ತೀವ್ರಾಯೈ ನಮಃ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಷತಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತ ನವಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅದೇ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಆವಾಹಿಸಿ, “ಆವಾಹಯಾಮಿ... ವರದೋಭವ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆವಾಹಿಸ್ಯಾದಿ ಷಟ್ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಏಕದಂತಾಯ ಎಂದಾರಂಭಿಸಿ, ಗಾಂಹ್ಯದಯಾನಮಃ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ

ಚ್ಛಗಚ್ಛ | ಆವಾಹಯಾಮಿ ಆವಾಹಿತೋಭವ | ಸ್ಥಾಪಯಾಮಿ ಸ್ಥಾಪಿತೋ
ಭವ | ಸನ್ನಿಹಿತೋಭವ | ಅವಕುಂಠಿತೋಭವ | ವ್ಯವಸ್ಥೋಭವ | ವರದೋ
ಭವ | ಇತಿಷಣ್ಣು ದ್ರಾಃಪ್ರದರ್ಶ್ಯ | (ಎಕದಂತಾಯವಿದ್ಮಹೇ ವಕ್ರತುಂಡಾಯ
ಧೀಮಹಿ ತನ್ನೋವಿಘ್ನೇಶ್ವರಃಪ್ರಚೋದಯಾತ್) ಗಾಂಧ್ಯದಯಾನಮಃ |
ಗೀಂಶಿರಸೇಸ್ವಾಹಾ | ಗೂಂಶಿಖಾಯೈವಷಟ್ | ಗೈಂಕವಚಾಯಹುಂ | ಗೌಂ
ನೇತ್ರತ್ರಯಾಯಸೌಷಟ್ | ಗಃ ಅಸ್ತ್ರಾಯಘಟ್ | ಓಂ ಭೂರ್ಭುವಸ್ಸು ವರೋ
ಮಿತಿದಿಗ್ಗಂಧಃ ಇತಿನಾಸ್ತಸಂಕೃತ್ವಾ, ಧ್ಯಾನಂ— ರಕ್ಷೋರಕ್ತಾಂಗರಾಗಶ್ಯುಕ್
ಕುಸುಮಯುತಸ್ತುಂದಿಲ ಶ್ಚಂದ್ರವೌಳಿರ್ನೇತ್ರೈರ್ಯುಕ್ತಸ್ತ್ರಿಭಿರ್ವಾಮನಕರಚರ
ಣೋಬೀಜಪೂರಾತ್ತವಾಸಾಃ | ಹಸ್ತಾಗ್ರಕ್ಲ್ಪಪಾಶಾಂಕುಶರದವರದೋನಾ
ಗವಕ್ರೋಹಿಫೂಷೋ ದೇವಃ ಪದ್ಮಾಸನಸ್ಥೋಭವತು ನತಸುರೋ ಭೂತಯೇ
ವಿಘ್ನರಾಜಃ || ಗಂ ಗಣಪತಯೇನಮಃ ಇತಿ ಜಪಂ ಕೃತ್ವಾ | ಪಾದ್ಯಾಘ್ರಾಘ್ರಾ
ದಿಕೋಪಚಾರೈಸ್ಸಂಪೂಜ್ಯ, ದ್ವಾದಶನಾಮಪೂಜಾಂಕುರಾತ್—ಸುಮುಖಾ
ಯನಮಃ | ಏಕದಂತಾಯನಮಃ | ಕಪಿಲಾಯನಮಃ | ಗರ್ಜಣಕಾಯನ
ಮಃ | ಲಂಬೋದರಾಯನಮಃ | ವಿಕಟಾಯನಮಃ | ವಿಘ್ನರಾಜಾಯನಮಃ |
ಗಣಾಧಿನಾಯನಮಃ | ಬಾಲಚಂದ್ರಾಯನಮಃ | ಗಜಾನನಾಯನಮಃ | ಧೂ
ಮಕೇತವೇನಮಃ | ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕಮೂರ್ತಯನಮಃ | ಇತಿ ಪುಷ್ಪಾಣಿ ಸಮ
ರ್ಪ್ಯ, ಧೂಪಮಾಘ್ರಾಪಯಾಮಿ, ದೀಪಂದರ್ಶಯಾಮಿ, ಸೈವೇದ್ಯಂಸಮರ್ಪ
ಯಾಮಿ, ತಾಂಬೂಲಂಸಮರ್ಪಯಾಮಿ, ಸುವರ್ಣಪುಷ್ಪಂಸಮರ್ಪಯಾಮಿ
ಇತಿ ತತ್ತದುಪಚಾರಮಂತ್ರೇಣ ಸಮರ್ಪ್ಯ, (ನಿಷುಸೀದಗಣಪತೇಗಣೇಷುತ್ವಾ
ಮಾಹುವಿಪ್ರತಮಂಕವೀನಾಂ | ನಮತೇ ತ್ವತ್ಕ್ರಿಯತೇ ಕಿಂಚ ನಾರೇ ಮಹ
ಮರ್ಕಂ ಮುಘವಂಚಿತ್ರಮರ್ಚಃ) ಇತಿ ಮಂತ್ರಪುಷ್ಪಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ—ವಕ್ರ
ತುಂಡಮಹಾಕಾಯ ಸೂರ್ಯಕೋಟಿಸಮಪ್ರಭ | ಅವಿಘ್ನಂಕುರುಮೇದೇವ ಸರ್ವ
ಕಾರ್ಯೇಷುಸರ್ವದಾ | ಯಸ್ಯಸ್ಮೃತ್ಯಾಜನಾಮೋಕ್ತ್ವಾ ತಪೋದೀಕ್ಷಾಕ್ರ
ಯಾದಿಷು | ನ್ಯೂನಂಸಂಪೂರ್ಣತಾಂಯಾತಿ ಸದ್ಯೋವಂದೇಸದಾಶಿವಂ || ಇತಿ

ಕ್ರಮವಾಗಿ ದೇಹನ್ಯಾಸವನ್ನು ದಿಗ್ವಂಥವನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು, ರಕ್ಷೋ...
ವಿಘ್ನರಾಜಃ ಎಂದು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, 'ಗಂ ಗಣಪತಯೇನಮಃ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನೂರೊಂಟು
ವೇಳೆ ಜಪಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಪಾದ್ಯಾದಿ ಸಾಂಗೋಪಚಾರ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, 'ವಕ್ರತುಂಡ...

ಗಣಪತಿಪೂಜನೇನ ಭಗವಾಂಚ್ಛ್ರೀ ಸದಾಶಿವಸ್ತುಪ್ರೀತಸ್ತು ಪ್ರಸನ್ನೋವರದೋ
ಭವತು ಇತಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ತಹಿರಣೋದಕಂ ವಿಸೃಜೇತ್.

ಸ್ವಸ್ತಿ ವಾ ಚ ನಂ.

ತತಃ ಕರ್ತಾ ಸ್ವಪುರತಃ ರಂಗವಲ್ಯಾದಿಯುಕ್ತೇ ಭೂತಲೇ (ಮಹೀದ್ಯಾಃ
ಪೃಥಿವೀಜನಇಮಂ ಯಜ್ಞಂಮಿಮಿಕ್ಷ ತಾಂ | ಪಿಪೃತಾನ್ನೋಭರೀಮುಭಃ) ಇತಿ
ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರತೋ ಭೂಮಿಂ ಸ್ಪೃಷ್ಟ್ವಾ ಜಪೇತ್ (ಓಷಧಯಸ್ಸಂವದಂತೇ
ಸೋಮೇನಸಹರಾಜ್ಞಾ ಯಸ್ಮೈಕೃಣೋತಿಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತಗ್ಂ ರಾಜನ್ವಾರಯಾ
ಮಸಿ) ಇತಿ ಪರ್ಣದ್ವಯಮಾಸ್ತೀರ್ಯ | (ಯೇನತೋಕಾಯತನಯಾಯಧಾ
ನ್ಯಂ ವೀಜಂ ವಹಧೈ ಅಕ್ಷಿತಂ| ಅಸ್ಮಭ್ಯಂ ತದ್ಧತ್ತನಯಧ್ವಳಮಹೇ | ರಾಧೋ
ವಿಶ್ವಾಯುಸೌಭಗಂ) ಇತಿ ಪ್ರಸೃಪರಿಮಿತೌ ತಂಡುಲಪುಂಜೌ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರತಃ
ಕೃತ್ವಾ (ಅಕಲಶೇಷುಧಾವತಿ ಶ್ಯೇನೋವರ್ಮವಿಗಾಹತೇ ಅಭಿದ್ರೋಣಾಕನಿಕ್ರದ
ತ್) ಇತಿ ಪುಂಜೋಪರಿಧಾತುಮಯೌ ಮೃಣ್ಮಯೌವಾ ಕಲಶಾನಿಧಾಯ (ಇಮಂ
ಮೇಗಂಗೇಯಃ ಸುನೇಸರಸ್ವತಿ ಶುತುದ್ರಿಸ್ತೋಮಗ್ಂ ಸಚತಾಪರುಷ್ಣಾ ಅಸಿ
ಕ್ಷಾ ಮರುದ್ವೃಧೇವಿತಸ್ತಯಾರ್ಜೀಕೇಯೇಶ್ಯಣುಹ್ಯಾಸುಷೋಮಯಾ) ಇತಿ
ತೀರ್ಥಜಲೇನ ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ಪೂರಯಿತ್ವಾ (ಗಂಧದ್ವಾರಾಂದುರಾಧರ್ಷಾಂ ನಿತ್ಯ
ವುಷ್ಪಾಂಕರೇಷಿಣೀಂ | ಈಶ್ವರೀಗ್ಂ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂತಾಮಿಹೋಪಹೃಯೇ
ಶ್ರಿಯಂ) ಇತಿ ಗಂಧಂಕಲಶಯೋರ್ದದ್ಯಾತ್ || ಚಂದನಾದಿನಾತಾವನುಲಿಪ್ಯ ||
ಮಾಲಾಭೂಷಿತೌಕೃತ್ವಾ || (ಸಹಿತತ್ವಾನಿದಾಶುಷೇ ಸುವಾತಿ ಸವಿತಾಭಗಃ

ಸದಾಶಿವಂ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಇತಿ ಗಣಪತಿಪೂಜನೇನ ..ವರದೋಭವತು ಎಂದು ಹೇಳು
ತ್ತ ಅಕ್ಷತಗಳಿಂದಲೂ ದಕ್ಷಿಣೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಜಲವನ್ನು ಎರೆಯುವುದು

ಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನವು.

ಯಜಮಾನನು ತನ್ನ ಮುಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರಿಸಿ ರಂಗವಲ್ಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಭೂಮಿ
ಯಮೇಲೆ ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಮಹೀ....ಮುಭಃ
ಎಂದು ಜಪಿಸಿ, ಆ ಸ್ಥಲದಮೇಲೆ ಎರಡು ಬಾಳೆಲೆಗಳನ್ನು ಓಷಧಯ....ಯಾಮಸಿ ಎಂದು
ಹಾಸಿ, ಅವುಗಳಮೇಲೆ ಯೇನ...ಭಗಂ ಎಂದು ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳದಳತೆಯ
ಅಕ್ಕಿ ಗುಡ್ಡಗಳೆರಡನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಕಲಶೇಷು ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಲೋಹ
ಸುಯ ಅಥವಾ ಮೃಣ್ಮಯಿಗಳಾದ ಕಲಶಗಳೆರಡನ್ನಿಟ್ಟು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಮಂಮು...ಮಯಾ

ಕಂಭಾಗಂಚಿತ್ರಮಾಮಹೇ) ಇತಿ ಪಂಚರತ್ನಾನಿ ನಿಕ್ಷಿಪ್ಯ (ಪ್ರಪೋಯಜ್ಞೇಷು
ದೇವಯಂತೋ ಅರ್ಚ್ಯಂದ್ರಾಪಾನಗಂ ಹೋಧಿಃ ಪೃಥಿವಿ ಇಷದ್ಯೈವಿಷಾಂ
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಸಮಾನಿವಿಪ್ರಾವಿಷ್ಟಗ್ನಿಯಂತಿವನಿನೋನಶಾಖಾಃ) ಇತಿ ಆಮ್ರಪ್ಲ
ವೈರಲಂಕೃತ್ಯ | ಕಾಂಡಾತ್ಕಾಂಡಾತ್ಪರೋಹಂತಿ ಪರುಷಃಪರುಷಃಪರೀ | ನಿವಾ
ನೋದೂರೈ ಪ್ರತನುಸಹಸ್ರೇಣತತೇನಚ) ಇತಿ ದರ್ಭಕೂರ್ಚಂ ನಿದಧ್ಯಾತ್.
(ಹಿರಣ್ಯರೂಪಸ್ಸಹಿರಣ್ಯಸಂದೈಗಪಾನ್ಸಪಾತ್ಕೇದುಹಿರಣ್ಯವರ್ಣಃ | ಹಿರಣ್ಯಯಾ
ತ್ಪರಿಯೋನೇರ್ನಿಷದ್ಯಾಹಿರಣ್ಯಂದಾದತ್ಯಂನಮಸ್ಮೈ) ಇತಿ ಹಿರಣ್ಯಂದದ್ಯಾತ್
(ಪೂರ್ಣಾದ್ವಿಪರಾಪತ ಸುಪೂರ್ಣಾ ಪುನರಾಪತ ವನ್ನೇವವಿಕ್ರೇಣಾಪಹಇಷ
ಮೂರ್ಜಗಂಶತಕ್ರತೋ) (ಯಾಃಫಲಿನೀರ್ಯಾ ಅಫಲಾಅಪುಷ್ಪಾಯಾತ್ವ ಪುಷ್ಪಿ
ಣೀಃ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಪ್ರಸೂತಾಸ್ತಾನೋಮುಂಚತ್ಪಗಂಹಸಃ) ಇತಿಚ ಕಲಶಯೋ
ರುಪರಿ ನಾರಿಕೇಳಫಲೇ ನಿಕ್ಷಿಪ್ಯ (ಯುವಾಸುವಾಸಾಃ ಪರಿವೀತಲಗಾತ್ಸಪು
ಶ್ರೇಯಾನ್ಧವತಿಜಾಯಮಾಸಃ ತಂಧೀರಾಸ್ಸಕವಯಲುನ್ಯಂತಿಸ್ತ್ವಾಧಿಯೋಮ
ನಸಾ ದೇವಯಂತಃ) ಇತಿ ಕಲಶಯೋರುಪರಿ ವಸ್ತ್ರೇ ನಿದಧ್ಯಾತ್ || (ತಂತುಂ
ತನ್ವಸ್ರಜಸೋ ಭಾಣುಮನ್ವಹಿ | ಜ್ಯೋತಿಷ್ಮತಃಪಥೋ ರಕ್ಷಧಿಯಾಕೃತಾಃ |
ಅನುಲ್ಪಣಂಪಯಸಜೋಗುವಮಪೋಮನುರ್ಭವ ಜನಯಾದೈವ್ಯಂಜನಂ) ಇತಿ
ಶ್ರೇಶತಂತುಭಿರ್ವೇಷ್ಟಯೇತ್. (ತತ್ತ್ವಾಯಾಮಾತ್ಮಸ್ಯ ಶುನಶ್ಶೇಫೋವರುಣ
ಸ್ತ್ರಿಷ್ಟುವ್, ಕಲಶೇ ವಕುಣಾವಾಹನೇ ವಿನಿಯೋಗಃ—(ತತ್ತ್ವಾಯಾಮಿಬ್ರಹ್ಮ
ಣಾವಂದಮಾನಸ್ತದಾಶಾಸ್ತ್ರೇ ಯಜಮಾನೋಹವಿರ್ಭಃ | ಅಹೇಳಮಾನೋವ
ರುಣೇಹಬೋಧ್ಯರುಶಗಂ ಸಮಾನಅಯುಃ ಪ್ರಮೋಷೀಃ) ಇತಿ ವರುಣಮಾ
ವಾಹ್ಯ, — ಕಲಶಸ್ಯ ಮುಖೇ ರುದ್ರಃ ಕಂಠೇವಿಷ್ಣುಸ್ಸಮಾಶ್ರಿತಃ | ಮೂಲೇ
ತತ್ರಸ್ಥತೋಬ್ರಹ್ಮಾ ಮಧ್ಯೇಮಾತೃಗಣಾಸ್ಸ್ಮೃತಾಃ | ಕುಕ್ವೌತುಸಾಗರಾ
ಸ್ಸರ್ವೇ ಸಪ್ತದ್ವೀಪಾವಸುಂಧರಾ | ಪುಗ್ವೇದೋಧಯಜುರ್ವೇದ ಸ್ನಾಮವೇ

ಎಂದು ಕುದ್ಧ ಜಲವನ್ನು ತುಂಬಿ, ಗಂಧ .. ಶ್ರಿಯಂ.. ಎಂದು ಗಂಧವನ್ನು ಕದಡಿ, ಕಲಶಗಳ
ಮೇಲೂ ಗಂಧವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ, ಪೂಮಾಲಿಯಿಂದಲಂಕರಿಸಿ, ಸಹಿ...ಮಹೇ ಎಂದು ಪಂಚರತ್ನ
ಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಪ್ರಮೋ....ಶಾಖಾಃ ಎಂದು ಮಾವಿನ ಚಿಗುರುಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ,
ಶಾಂಡಾ....ಶತೇನಚ ಎಂದು ದರ್ಭಕೂರ್ಚನಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಹಿರಣ್ಯ....ನಮಸ್ಮೈ ಎಂದು ಸುವ
ರ್ಣವನ್ನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಪೂರ್ಣಾ....ಹಸಃ ಎಂದು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಯುವಾ....
ಯಂತಿ ಎಂದು ವಸ್ತ್ರಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ತಂತುಂ....ವ್ಯಂಜನಂ ಎಂದು ಬಿಳಿಯ ನೂಲನ್ನು ಸುತ್ತಿ,

ದೋಹ್ಯರ್ಥವರ್ಣಾಃ | ಅಂಗೈಶ್ಚ ಸಹಿತಾಸ್ತೇರ್ವೇಕಲಶಾಂಬುಸಮಾಶ್ರಿತಾಃ | ಗಾ
ಯತ್ರೀಚೈವಸಾವಿತ್ರೀ ಶಾಂತಿಃ ಪುಷ್ಪಿಕರೀತಥಾ | ಸರ್ವೇಸಮುದ್ರಾಸ್ತನ್ರಿತಸ್ತೀ
ರ್ಥಾನಿಚಹ್ರದಾನದಾಃ | ಆಯಾಂತುಮಮಶಾಂತ್ಯರ್ಥಂ ದುರಿತಕ್ಷಯಕಾರ
ಕಾಃ || ಇತಿ ಕಲಶೌಸ್ತೃಪ್ತ್ವಾಜಪೇತ್ | ತತಃ ವರುಣಾದಿ ದೇವತಾಭ್ಯೋ
ನಮಃ ಇತಿ ಪೂಜಾಂಕೃತ್ವಾ, ಅನಯಾ ಪೂಜಯಾ ವರುಣಾದಿ ದೇವತಾ
ಸ್ತುಪ್ರೀತಾ ಸ್ತುಪ್ರಸನ್ನಾ ವರದಾಭವಂತ್ವಿತಿ ಸಾಕ್ಷ ತಹಿರಣ್ಯೋದಕಂ ವಿಸೃಜೇ
ತ್. ತತಃ ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ || ಸರ್ವೇಷುಕಾಲೇಷು ಸಮಸ್ತದೇಶೇಷ್ವ
ಶೇಷಕಾರ್ಯೇಷು ತಥೈತ್ಯರೀತ್ಯರಃ | ಸರ್ವಸ್ವರೂಪೀಭಗವಾನನಾದಿರ್ಮಮಾಸ್ತು
ಮಾಂಗಲ್ಯವಿವೃದ್ಧಯೇಶಿನಃ || ಗಾಯತ್ರೀಚೈವಸಾವಿತ್ರೀಶಾಂತಿಃ ಪುಷ್ಪ
ಿಕರೀತಥಾ | ಆಯಾಂತುಮಮಶಾಂತ್ಯರ್ಥಂ ದುರಿತಕ್ಷಯಕಾರಕಾಃ | ಅನ
ನ್ಯಾಶ್ಚಿಂತಯಂತೋಮಾಂಯೇಜನಾಃ ಪರ್ಮವಾಸತೇ | ತೇಷಾಂನಿತ್ಯಾಭಿ
ಯುಕ್ತಾನಾಂ ಯೋಗಕ್ಕೆಮಂವಥಾಮ್ಯಹಂ | ಸ್ಮೃತೇಸಕಲಕಲ್ಯಾಣಭಾ
ಷನಂ ಯತ್ರಜಾಯತೇ | ಪುರುಷಸ್ತಮಜನಿತ್ಯಂ ವ್ರಜಾಮಿಶರಣಂತಿವಂ |
ಸರ್ವಮಂಗಳಮಾಂಗಲ್ಯೇ ಶಿವೇಸರ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕೇ | ಶರಣೈತ್ಯಂಬಕೇ
ದೇವಿ ನಾರಾಯಣೇನಮೋಸ್ತುತೇ || ತದೇವಲಗ್ನಂಸುದಿನಂ ತದೇವತಾರಾಬಲಂ
ಚಂದ್ರಬಲಂ ತದೇವ | ವಿದ್ಯಾಬಲಂ ದೈವಬಲಂ ತದೇವ ಗೌರೀಪತೇತೇಂಘ್ರ
ಯುಗಂಸ್ತುರಾಮಿ || ಇತಿಷ್ವದೇವತಾಂಧ್ಯಾತ್ವಾ || ಅವನೀಕೃತಜಾನುಮಂಡ
ಲಃ ಕಮಲಮುಕುಳಸದೃಶಮಂಜಲಿಂ ತಿರಸಿ ಕೃತ್ವಾ, ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರಾಭ್ಯಾಂ
ನಮಃ, ಪ್ರಮಥಗಣೇಭ್ಯೋನಮಃ, ಭಕ್ತಮಾಹೇಶ್ವರೇಭ್ಯೋನಮಃ, ದುರ್ಮಾಗ
ಣಪತಿಕ್ಷೇತ್ರಪಾಲಕೇಭ್ಯೋನಮಃ, ಮಾತೃಭ್ಯೋನಮಃ, ಪಿತೃಭ್ಯೋನಮಃ,
ಆಚಾರ್ಯೇಭ್ಯೋನಮಃ, ಇಷ್ಟದೇವತಾಯೈನಮಃ, ಸರ್ವೇಭ್ಯೋ ಮಾಹೇಶ್ವ

ಆ ಕಲಶಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ವಾಯಾಮಿ....ನದಾಃ ಎಂದು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ, ವರುಣಾದಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು
ಆವಾಹಿಸಿ, ಬಳಿಕ ವರುಣಾದಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಅನಯಾ....ಭಸಂ
ಕು ಎಂದು ಸಾಕ್ಷತ ಜಲವನ್ನು ಎರೆಯಬೇಕು. ಬಳಿಕ ಯಜಮಾನನು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಮಾಡಿ
ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು, ಸರ್ವೇಷು....ಸ್ತುರಾಮಿ ಎಂದು ಜಪಿಸಿ, ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೈವವನ್ನು ಧ್ಯಾ
ನಿಸಿ, ಭೂಮಿಗೆ ಮಂಡಿಗಳನ್ನು ಸೇಂಕಿಸಿ, ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಮಣಿದು, ಉಮಾಮ
ಹೇಶ್ವರಾಭ್ಯಾಂನಮಃ....ಮಾಹೇಶ್ವರೇಭ್ಯೋನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಉತ್ತ
ಮರಾಗಿಯೂ, ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಾಗಿಯೂ, ಕೆಟ್ಟ ದಾನವನ್ನು ಸ್ವೀ

ಕೇಭ್ಯೋನಮಃ ಇತಿ ನತ್ವಾ, ಪ್ರಶಸ್ತಾ ಪ್ರತಿವಚನಸಮರ್ಥಾ ನಿವಿಧಪ್ರತಿ
ಗ್ರಹನಿವೃತ್ತಾ ಶುಚೀ ಸೋತ್ತರೀಯಾ ಪವಿತ್ರಪಾಣೀ ಯುಗ್ಮಾ ಮಾ
ಹೇಶ್ವರಾ ಪುರತಃ ಪ್ರಾಜ್ಞಾಖಾನ್ಯಾ ಉದಜ್ಞಾಖಾನ್ಯಾ ಸಮುಪವೇಶ್ಯ, ಗಂ
ಧವುಷ್ಪಾದಿಭಿರಭ್ಯರ್ಚ್ಯ, ಆಶಿಷಃಪ್ರಾರ್ಥಯಾಮಾತ್ಮಕೃತ್ವಾ, (ಸತ್ಯಾವಿತಾ
ಆಶಿಷಸ್ಸಂತು ದೀರ್ಘಾನಾಗಾನದ್ಯೋಗಿರಯಸ್ತ್ರೀಣಿ ವಿಷ್ಣುಸದಾನಿಜ| ತೇನಾ
ಯುಃ ಪ್ರಮಾಣೇನ ಪುಣ್ಯಾಹಂ ದೀರ್ಘಮಾಯುರಸ್ತು) ಇತಿ ತೈರುಕ್ತೇ, ಅನ
ಯಾ ಪೂಜಯಾ ವರುಣಾದಿದೇವತಾ ಸ್ತುಪ್ರೀತಾಸ್ತು ಪ್ರಸನ್ನಾ ವರದಾಭವಂ
ತ್ವಿತಿ ಸಾಕ್ಷತಂ ಜಲಂ ವಿಸೃಜೇತ್ || ತತಃ ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ, ದೇಶಕಾಲಾ
ಸಂಕೀರ್ತ್ಯ, "ದೀಕ್ಷಾ ಕರ್ಮಕರ್ತುಮಾದೌ ಶುದ್ಧಿವೃದ್ಧ್ಯಭ್ಯುದಯಸಿದ್ಧಿ ದ್ವಾರಾ
ಪ್ರೀಪರಮೇಶ್ವರಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಂ ಶಾಂತ್ಯರ್ಥಂ ಮಾಹೇಶ್ವರೈಸ್ಸಹ ಸ್ವಸ್ತಿ ಪುಣ್ಯಾಹ
ವಾಚನಂ ಕರಿಷ್ಯೆ" ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ, ಆಪಇತ್ಯುಕ್ತಾ, ಶಿವಾಲಪಸ್ಸಂತು ಇತಿ
ಮಾಹೇಶ್ವರಾನಾಚಯಿತ್ವಾ | ಗಂಧಾಇತ್ಯುಕ್ತಾ, ಸುಗಂಧಾಃ ಪಾಂತು
ಇತಿವಾಚಯಿತ್ವಾ | ಅಕ್ಷತಾಇತ್ಯುಕ್ತಾ, ಅಕ್ಷತಂಚಾರಿಷ್ವಂಚಾಸ್ತುತಿವಾ
ಚಯಿತ್ವಾ | ಪುಷ್ಪಾಣಿಪಾಂತುಇತ್ಯುಕ್ತಾ | ಸೌತ್ರಿಯಮಸ್ತುತಿವಾಚ
ಯಿತ್ವಾ | ತಾಂಬೂಲಾನಿಪಾಂತುಇತ್ಯುಕ್ತಾ, ಐಶ್ವರ್ಯಮಸ್ತುತಿವಾಚಯಿ
ತ್ವಾ | ದಕ್ಷಿಣಾಃಪಾಂತು ಇತ್ಯುಕ್ತಾ, ಬಹುದೇಯಂಚಾಸ್ತುದೀರ್ಘಮಾ

ಕರಿಸದವರಾಗಿಯೂ, ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿಯೂ, ಮೇಲು ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಹೊದಿದವರಾಗಿಯೂ,
ಪವಿತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದವರಾಗಿಯೂ, ಸಮಸಂಖ್ಯಾಕರಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಮಾಹೇಶ್ವರನನ್ನು ತನ್ನ
ಇದಿರಾಗಿ ಪೂಜ್ಯಮುಖರನ್ನಾಗಿಯೂ ಉತ್ತರಮುಖರನ್ನಾಗಿಯೂ ಕುಳಿರಿಸಿ, ಗಂಧವುಷ್ಪಾದಿ
ಗಳಿಂದವರನ್ನರ್ಚಿಸಿ, ತಮ್ಮಿಂದ ಆತೀರ್ಥಾದಗಳನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸತ್ಯಾ....
ಆಯುರಸ್ತು ಎಂದು ಅವರುಗಳಿಂದ ಪ್ರಶ್ನುಕ್ತರವನ್ನು ಪಡೆದು, ಮರಳಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂ
ಮಾಡಿ, ದೇಶ ಕಾಲಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, "ದೀಕ್ಷಾ....ಪುಣ್ಯಾಹವಾಚನಂಕರಿಷ್ಯೆ" ಎಂದು ಸಂಕ
ಲ್ಪಿಸಿ, ಆಪಃ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಶಿವಾ ಆಪಸ್ಸಂತು ಎಂದು ಮಾಹೇಶ್ವರರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ, ಗಂಧಾಃ
ಎಂದು ತಾನು ಹೇಳಿ ಗಂಧವನ್ನವರ ಹಸ್ತಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಸುಗಂಧಾಃ ಪಾಂತು ಎಂದು ಅವರಿಂದ ಹೇ
ಳಿಸಿ, ಅಕ್ಷತಾಃ ಎಂದು ತಾನು ಹೇಳಿ, ಕೊಟ್ಟು, ಅಕ್ಷತಂ ಚಾರಿಷ್ವಂಚಾಸ್ತು ಎಂದು ಅವ
ರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ, ಪುಷ್ಪಾಣಿಪಾಂತು ಎಂದು ತಾನು ಹೇಳಿ ಹೂವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸೌತ್ರಿಯ
ಮಸ್ತು ಎಂದು ಅವರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ, ತಾಂಬೂಲಾನಿಪಾಂತು ಎಂದು ತಾನು ಹೇಳಿ ವೀಳಯವ
ನ್ನಿತ್ತು, ಐಶ್ವರ್ಯಮಸ್ತು ಎಂದು ಅವರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ, ದಕ್ಷಿಣಾಃಪಾಂತು ಎಂದು ತಾನು ಹೇಳಿ

ಯುಕ್ತಾಂತಿ: ಪುಷ್ಪಸ್ತುಪ್ಪಿಶ್ಚಾಸ್ತಿತಿ ಮಾಹೇಶ್ವರಾಃ ಪ್ರತಿಬ್ರೂಯುಃ
 ಕರಾ—ಯಮಾದಿಂಕೃತ್ವಾ ಸರ್ವವೇದ ಯಜ್ಞ ಕ್ರಿಯಾರಂಭಾತ್ಮಭಾಃ ಪ್ರವ
 ರ್ತಂತೇ ತಮಹವೋಂಕಾರಮಾದಿಂಕೃತ್ವಾ ಭವದ್ವಿರಸುಜ್ಞಾತಃ ಪುಣ್ಯಂಪು
 ಣ್ಯಾಹಂವಾಚಯಿಷ್ಯೇ. ಮಾಹೇಶ್ವರಾಃ—ವಾಚ್ಯತಾಮಿತಿವದೇಯುಃ. ತತ
 ಸ್ಸರೈರ್ಮಾಹೇಶ್ವರೈಃ (ಭದ್ರಂಕರ್ಣೇಭಿಶ್ಚುಣು ಯಾಮದೇವಾ ಭದ್ರಂ
 ಪಶ್ಯೇ ಮಾಕ್ಷಭರ್ಯಜತ್ವಾಃ | ಸ್ಥಿರೈರಂಗೈಸ್ತುಷ್ಪವಾಗ್ಂ ಸಸ್ತನೂಭಿವ್ಯಾಶೇ
 ಮದೇವಹಿತಂ ಯದಾಪುನಃ ||) (ದ್ರವಿಣೋದಾ ದ್ರವಿಣಸಸ್ತುರಸ್ಯ ದ್ರವಿಣೋ
 ದಾಸ್ಸನರಸ್ಯಪ್ರಯಂಸತ್ | ದ್ರವಿಣೋದಾವೀರವತೀ ಮಿಷಂನೋದ್ರವಿಣೋ
 ದಾರಾಸತೇ ದೀರ್ಘಮಾಯುಃ ||) (ಸವಿತಾಪಶ್ಚಾದಾತ್ಸವಿತಾಪುರಸ್ತಾತ್ಸವಿ
 ತೋತ್ತರಾತ್ತಾತ್ಸವಿತಾಧರಾತ್ತಾತ್ಸವಿತಾನಸ್ಸಂತು ಸರ್ವತಾತಿಂ ಸವಿತಾನೋರಾ
 ಸತಾಂ ದೀರ್ಘಮಾಯುಃ) (ನಮೋನಮೋಭವತಿ ಜಾಯಮಾನೋಹ್ನಾಂಕೇತು
 ರುಷಸಾಮೇತ್ಯಗ್ರೇಭಾಗಂ ದೇವೇಭ್ಯೋವಿದಧಾತ್ಯಾಯುಃ ಪ್ರಚಂದ್ರಮಾಸ್ತಿ
 ರತಿ ದೀರ್ಘಮಾಯುಃ) (ಆಪಶುದಂತುಜೇವಸೇ ದೀರ್ಘಾಯುತ್ವಾಯವರ್ಚ
 ಸೇ | ಯಸ್ಮಾತ್ಪೃಥ್ವಿದಾಕೇರಿಣಾಮಸ್ಯಮಾನೋ ಮರ್ತ್ಯಂ ಮರ್ತ್ಯೋಬೋಹ
 ವೀಮಿ | ಜಾತವೇದೋ ಯಶೋಅಸ್ಮಾಸು ದೇಹಿ ಪ್ರಜಾಭಿರಗ್ನೇ ಅಮೃತತ್ವಮ
 ಶ್ಚಾಂ ||ಯಸ್ಮೈತ್ವಂ ಸುಕೃತೇಜಾತವೇದಶುಲೋಕಮಗ್ನೇಕೃಣವಸ್ಯೋನಂ |
 ಅಶ್ವಿನಂಸಪುತ್ರಿಣಂ ವೀರವಂತಗ್ಂ ಗೋಮಂತಗ್ಂರಯಿಂಸ ಶತೇಸ್ವಸ್ತಿ || ಸಂ
 ತ್ವಾಸಿಂಚಾಮಿ ಯಜುಷಾ ಪ್ರಜಾಮಾಯುರ್ಧಸಂಚ ದೀರ್ಘಮಾಯುಃ ||)
 ಇತಿ ವಾಚಯಿತ್ವಾ, ತಂ ಕಲಶಂ ಆದಾಯೋತ್ಥಾಯೋದಜ್ಞುಮೋ ಮನಸ್ಸಮಾ
 ಧೀಯತಾಂ ಇತ್ಯುಕ್ತಾ, ಸಮಾಹಿತಮನಸ್ಸ್ಮತಃ ಇತಿತ್ಯೈರುಕ್ತೇ | ಪ್ರಸೀದಂತು
 ಭವಂತಃ ಇತ್ಯುಕ್ತಾ, ಪ್ರಸನ್ನಾಸ್ತಃ ಇತಿತ್ಯೈರುಕ್ತೇ | ಸಮುಪವಿಶ್ಯ, ಉತ್ತ

ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಟ್ಟು, ಬಹುದೇಯುಃ.....ಶ್ಚಾಸ್ತಿ ಎಂದು ಆವರಿಂದ ಹೇಳಿಸುವುದು. ಬಳಿಕ
 ಆ ಮಾಹೇಶ್ವರರೆಲ್ಲರೂ ಭದ್ರಂ....ದೀರ್ಘಮಾಯುಃ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲು, ಯಜಮಾ
 ನನು ಯಮಾದಿಂ....ವಾಚಯಿಷ್ಯೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ವಾಚ್ಯತಾಂ ಎಂದು ಆವರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ,
 ಬಳಿಕ ತಾನು ಆ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಲಶವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು, ಉತ್ತರಮುಖನಾಗಿ ನಿಂತು,
 ಮನಸ್ಸಮಾಧೀಯತಾಂ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸಮಾಹಿತಮನಸ್ಸ್ಮತಃ ಎಂದು ಅವರುಗಳು ಹೇಳಲು,
 ತಾನು ಪ್ರಸೀದಂತುಭವಂತಃ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಪ್ರಸನ್ನಾಸ್ತಃ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಲು,
 ವೀರವ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಲಶದ ಮೇಲಣ ಫಲವನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು, ಆ ಕಲಶವನ್ನು

ರಕಲಶೋಪರಿ ಸ್ಥಿತಫಲಂ ಭೂಮಾನಿಧಾಯ, ತತ್ಕಲಶಂ ಸಪ್ಲವಂ ಶಂಖಮುದ್ರ
ಯಾಗೃಹೀತ್ವಾ, ತದುದಕಂ ಏಕಸ್ಮಿನ್ ಸಾತ್ರೇ ಪ್ರತಿಮಂತ್ರಂ ಸಂಜೇತ್. ತತ್ರ
ಮಂತ್ರಾಃ—ಶಾಂತಿರಸ್ತು | ಪುಷ್ಪಿರಸ್ತು | ತುಷ್ಪಿರಸ್ತು | ವೃದ್ಧಿರಸ್ತು | ಅವಿಘ್ನ
ಮಸ್ತು | ಆಯುಷ್ಯಮಸ್ತು | ಆರೋಗ್ಯಮಸ್ತು | ಸ್ವಸ್ತ್ಯಸ್ತು | ಶಿವಂಕರ್ಮಾ
ಸ್ತು | ಕರ್ಮಸಮೃದ್ಧಿರಸ್ತು | ಧರ್ಮಸಮೃದ್ಧಿರಸ್ತು | ಪುತ್ರಸಮೃದ್ಧಿರಸ್ತು |
ವೇದಸಮೃದ್ಧಿರಸ್ತು | ಶಾಸ್ತ್ರಸಮೃದ್ಧಿರಸ್ತು | ಧನಧಾನ್ಯಸಮೃದ್ಧಿರಸ್ತು | ಇಷ್ಟ
ಸಂಪದಸ್ತು || ತತ್ಪಾತ್ರಸ್ಯ ಬಹಿರೈಶಾನ್ಯಾಂ—ಅರಿಷ್ಟನಿರಸನಮಸ್ತು ಯತ್ಪಾಪಂ
ತತ್ಪ್ರತಿಹತಮಸ್ತು, ಪುನಃಪೂರೋಕ್ತಾನ್ಯಸಾತ್ರೇ-ಯಚ್ಚೈಯಸ್ತದಸ್ತು | ಉ
ತ್ತರೇಕರ್ಮಣ್ಯವಿಘ್ನಮಸ್ತು, ಉತ್ತರೋತ್ತರಮಹರಹರಭಿವೃದ್ಧಿರಸ್ತು, ಉತ್ತರೋ
ತ್ತರಾಃ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಭಾಶೋಭನಾಃ ಪ್ರವರ್ತಂತಾಂ|ಶುಕ್ರಾಂಗಾರಕ ಬುಧ ಬೃ
ಹಸ್ಪತಿ ಶನಿ ರಾಹು ಕೇತು ಸೋಮಸಹಿತಾದಿತ್ಯಪುರೋಗಾಸ್ಸರ್ವೇ ಗ್ರಹಾಃ
ಪ್ರಿಯಂತಾಂ | ತಥಿಕರಣ ಮುಹೂರ್ತಜನ್ಮನಕ್ಷತ್ರದಿಗ್ವೇವತಾಃಪ್ರಿಯಂತಾಂ,
ಮಾಹೇಶ್ವರೀಪುರೋಗಾಮಾತರಾಃಪ್ರಿಯಂತಾಂ, ಭಗವತೀ ಕಾತ್ಯಾಯಣೀಪ್ರಿ
ಯಂತಾಂ, ಭಗವತೀಮಾಹೇಶ್ವರೀಪ್ರಿಯಂತಾಂ, ಭಗವತೀ ಪುಷ್ಪಿಕರೀಪ್ರಿಯಂತಾಂ,
ಭಗವತೀ ತುಷ್ಪಿಕರೀಪ್ರಿಯಂತಾಂ, ಭಗವತೀ ಚುದ್ಧಿಕರೀಪ್ರಿಯಂತಾಂ, ಭಗವತೀ
ವೃದ್ಧಿಕರೀಪ್ರಿಯಂತಾಂ, ಭಕ್ತಮಾಹೇಶ್ವರಾಃಪ್ರಿಯಂತಾಂ, ಸ್ವಯಂಕರ್ಮದೇವತಾ
ತ್ಮಕೋ ಭಗವಾಃ ಶಿವಾಃಪ್ರಿಯಂತಾಂ, ಇತಿ ಕಿಂಚಿತ್ಕಿಂಚಿದ್ವಿಸ್ಮಿನ್, ತತ್ಪಾತ್ರಬಹಿ
ರ್ದೇಶೇ ಸ್ತೈಶುತ್ಯಾಂ—ಹತಾಃ ಪರಿಪಂಥಿನೋ ಹತಾಃಸ್ಯಕರ್ಮಣೋವಿಘ್ನಕರಾ
ರಃ ಶತ್ರವಃಪರಾಧವಂಯಾಂತು ಶಾಮ್ಯಂತುಘೋರಾಣಿ ಶಾಮ್ಯಂತುಪಾಪಾನಿ
ಶಾಮ್ಯಂತ್ವೀತಯಃ, ಇತಿ ನಿಸಿಚ್ಯ. ಪುನಃಪೂರ್ವವದನ್ಯಸಾತ್ರೇ—ಶುಭಾನಿವ
ರ್ಧಂತಾಂಶಿವಾಃಪವಸ್ಸಂತು ಶಿವಾಃಪವಸ್ಸಂತು ಶಿವಾಃಪವಸ್ಸಂತು ಶಿವಾಃ

ಮಾನಿನ ಚಿಗುರುಗಳ ಸಮೇತ ಶಂಖಮುದ್ರೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಅದರ ಉದಕವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ
ವಾಗಿ ಬೀರೊಂದು ಸಾತ್ರಗೆ ಶಾಂತಿರಸ್ತು.... ಸಂಪದಸ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕಿಸಿ,
ಆ ಸಾತ್ರೆಯ ಹೊರಗಡೆ ಈಶಾನ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅರಿಷ್ಟ....ಹತಮಸ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂ
ಪೋಕ್ಕಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಆ ಸಾತ್ರಗೆ ಮೊದಲಂತೆಯೇ ಯಚ್ಚೈಯಸ್ತದಸ್ತು.... ಶಿವಾಪ್ರಿಯತಾಂ
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಕಲಶೋದಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಆ ಸಾತ್ರೆಯ ಹೊರಗಡೆ ನೈ
ಋತ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹತಾಃ.... ಶಾಮ್ಯಂತ್ವೀತಯಃ ಎಂದು ಕಲಶೋದಕವನ್ನು ಸೇಚಿಸಿ,
ಮರಳಿ ಆ ಸಾತ್ರಗೆ ಶುಭಾನಿ.... ಕಲ್ಪತಾಂ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಕಲಶೋದಕವನ್ನು

ಷಧಯಸ್ಸಂತು ಶಿವಾವನಸ್ತತಯಸ್ಸಂತು ಶಿವಾಅತಿಥಯಸ್ಸಂತು, ಅಹೋರಾತ್ರೇ
 ಶಿವೇ ಸ್ಯಾತಾಂ ನಿಕಾಮೇ ನಿಕಾಮೇನಃ ಪರ್ಜನ್ಯೋವರ್ಷತು ಫಲಿನ್ಯೋಽಪಿ
 ಧಯಃ ಪಚ್ಯಂತಾಂ ಯೋಗಕ್ಷೇಮೋನಃ ಕಲ್ಪತಾಂ) ಇತಿ ನಿಸಿಚ್ಯ, ತದುತ್ತರಕ
 ಲಶಂ ಪೂರ್ವವನ್ನಿಧಾಯ, ಪುಣ್ಯಾಹಂ ವಾಚಯಿಷ್ಯೆ ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ, 'ವಾಚ್ಯತಾಂ
 ಇತಿ ಮಾಹೇಶ್ವರೈರುಕ್ತೇ, (ಉದ್ಗಾತೇವಶಕುನೇ ಸಾಮಗಾಯಸಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುತ್ರ
 ಇವ ಸವನೇಷುಶಗಂಸಸಿ ವೃಷೇವವಾಜೇ ಶಿಶುಮತೀರಪೀತ್ಯಾ ಸರ್ವತೋನ
 ಶ್ಯಕುನೇಭದ್ರಮಾವದ ವಿಶ್ವತೋನಶ್ಯಕುನೇ ಪುಣ್ಯಮಾವದ) (ಯಾಜ್ಞಯಾಯ
 ಜತಿಪ್ರತಿರೈಯಾಜ್ಯಾ ಪುಣ್ಯೈವಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಪುಣ್ಯಾಮೇವತಲ್ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ಸಂಭಾ
 ವಯತಿ ಪುಣ್ಯಾಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ಸಂಸ್ಕರುತೇ ಯತ್ಪುಣ್ಯಂ ನಕ್ಷತ್ರಂ ತದ್ಬ್ರಹ್ಮರೀ
 ತೋಪವೃಷಂ | ಯದಾವೈಸೂರ್ಯಉದೇತಿ| ಅಥನಕ್ಷತ್ರಂ ಸೈತಿ| ಯಾವತಿತತ್ರ
 ಸೂರ್ಯೋಗಚ್ಛೇತ| ಯತ್ರಜಘನ್ಯಂಪಶ್ಯೇತ| ಶಾವತಿಕುರ್ವೀತ ಯತ್ಕಾರೀಸ್ಯಾ
 ತ | ಪುಣ್ಯಾಹವವಕುರುತೇ | ಒಂತಾನಿವಾವಿತಾನಿ ಯಮನಕ್ಷತ್ರಾಣಿ ಯಾ
 ನ್ಯೇವದೇವನಕ್ಷತ್ರಾಣಿ ತೇಷುಕುರ್ವೀತ | ಯತ್ಕಾರೀಸ್ಯಾತ್ ಪುಣ್ಯಾಹವವಕು
 ರುತೇ) ಇತಿ ಋಜಂ ಸರ್ವೈಸ್ಸಹ ಪಠಿತ್ವಾ, ಮಹ್ಯಂ ಸಕುಟುಂಬಾಯ ಭಕ್ತಮಾ
 ಹೇಶ್ವರ ಮಹಾಜನಾನ್ಸಮಸ್ಕುರ್ದ್ವಾಣಾಯಾಶೀರ್ವಚನಮದೇಕ್ಷ ಮಾಣಾಯ
 ದೀಕ್ಷಾಕರ್ಮಣಃ ಪುಣ್ಯಾಹಂಭವಂತೋಬ್ರುವಂತಿತಿ ಸ್ತಯಂ ಮಂದ್ರಸ್ವರೇ
 ಣೋಕ್ತ್ವಾ, ಮಾಹೇಶ್ವರೈ ರೋಂ ಪುಣ್ಯಾಹಮಿತ್ಯುಕ್ತೇ | ಪುನರೇವಂ
 ಮಧ್ಯಸ್ವರೇಣೋಕ್ತ್ವಾ, ತಥೈವ ತೈರುಕ್ತೇ, ಪುನರೇವೋಚ್ಚೈಸ್ವರೇಣೋ
 ಕ್ತ್ವಾ, ತಥೈವತೈರುಕ್ತೇ, (ಸ್ವಸ್ತಯೇವಾಯುಮುಪಬ್ರುವಾಮಹೈ ಸೋಮ
 ಗಂಸ್ವಸ್ತಿ ಭುವನಸ್ಯಯಸ್ವತಿಃ | ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವತಿಂ ಸರ್ವಗಣಂಸ್ವಸ್ತಯೇ ಸ್ವಸ್ತಯ

ಏತ್ಯು, ಆ ಕಾಲವನ್ನು ಯಥಾಸ್ಥಾನವಲ್ಲಟ್ಟು, ಪುಣ್ಯಾಹಂವಾಚಯಿಷ್ಯ ಎಂದು ತಾನು
 ಹೇಳಿ, ವಾಚ್ಯತಾಂ ಎಂದು ಮಾಹೇಶ್ವರರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಉದ್ಗಾತೇವ....ಕುರುತೇ
 ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಮಾಹೇಶ್ವರರಲ್ಲರೊಡನೆಯೂ ಕೂಡಿ ಹೇಳಿ, ಮಹ್ಯಂ....ಪುಣ್ಯಾಹಂಭವಂ
 ತೋಬ್ರುವಂತು ಎಂದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಾನು ಹೇಳಿ, ಅಷ್ಟೇ ಸ್ವರದಿಂದ ಒಂ ಪುಣ್ಯಾಹಂ ಎಂದು
 ಮಾಹೇಶ್ವರರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ, ಮರಳಿ ತಾನು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಹ್ಯಂ....ಬ್ರುವಂತು
 ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಷ್ಟೇ ಸ್ವರದಿಂದ ಒಂ ಪುಣ್ಯಾಹಂ ಎಂದು ಮಾಹೇಶ್ವರರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ, ಬಳಿಕ
 ಮತ್ತೊಂದುಸಲ ಹಾಗೆಯೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತಾನೂ ಹೇಳಿ ಅವರಿಂದಲೂ ಹೇಳಿಸುವುದು. ಬಳಿಕ
 ಸ್ವಸ್ತಯೇ....ಮಮೃತಗಾಂ ಸ್ವಸ್ತಿ ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಎಲ್ಲರೊಡನೆಯೂ ಕೂಡಿ ತಾನು

ಆದಿತ್ಯಾಸೋ ಭವಂತುನಃ) (ಆದಿತ್ಯಉದಯನೀಯಃ ಸಹ್ಯಯೈವೇತಸ್ವ
 ಸ್ತ್ರಾಪ್ರಯಂತಿ ಸಹ್ಯಾಂ ಸ್ವಸ್ತಿಮಭ್ಯುದ್ಯಂತಿ ಸ್ವಸ್ತೈವೇತಃ ಪ್ರಯಂತಿ
 ಸ್ವಸ್ತೈದ್ಯಂತಿ ಸ್ವಸ್ತೈದ್ಯಂತಿ) (ಸ್ವಸ್ತಿನಿಶಂಧೋವೃದ್ಧಶ್ರವಾಃ ಸ್ವಸ್ತಿನಃ ಪೂ
 ವಾವಿಶ್ವವೇದಾಃ ಸ್ವಸ್ತಿನಸ್ತಾಕ್ನೋ ಅರಿಷ್ಟನೇಮಿಃ ಸ್ವಸ್ತಿನೊಬೃಹಸ್ಪತಿರ್ಧ
 ಧಾತು, ಅಷ್ಟೋ ದೇವಾವಸವಸ್ಸೌಮ್ಯಾಸಹಚತಸೋ ದೇವಿರಜರಾಶ್ರವಿಷ್ಠಾಃ |
 ಶೇಯಜ್ಞಂ ಪಾತುರಜಸಃ ಪರಸ್ತಾತ್ | ಸಂವತ್ಸರೇಣಮಮೃತಗಾಂಸ್ವಸ್ತಿ | ಇತಿ
 ಋಚಂ ಸರ್ವೈಸ್ಸಹಪತಿತ್ವಾ | ಓಂ ಸ್ವಸ್ತಿಭವಂತೋಬ್ರುವಂತಿತಿ ಪೂರ್ವಮದು
 ಕ್ತಾ, ದೀಕ್ಷಾ ಕರ್ಮಣಿ ಸ್ವಸ್ತೀತಿತ್ಪೈರುಕ್ತೆ | ಸ್ವಸ್ತಿದೀಕ್ಷಾ ಕರ್ಮಣೇಭವಂ
 ತೋಬ್ರುವಂತಿತಿ ಕರಿಷ್ಯಮಾಣಕರ್ಮನಾಮ ಪೂರ್ವಮದುಕ್ತಾ | ದೀಕ್ಷಾ ಕ
 ರ್ಮಣಿ ಸ್ವಸ್ತೀತಿತ್ಪೈರುಕ್ತೆ, ಪುನರೇಕವಾರಂ ತಥೈವೋಕ್ತವಾಚಯಿತ್ವಾ, (ಋ
 ಧ್ಯಾಮಸ್ತೋಮಗ್ಂಸನುಯಾಮ ವಾಽಮಾನೋ ಮಂತ್ರಗ್ಂ ಸರಥೇಹೋ
 ಪಮಾತಂ | ಯಶೋನಪಕ್ವಂ ಮಧುಗೋಷ್ಪಂತರಾಘೂತಾಂತೋ ಅಶ್ವಿನೋಃ
 ಕಾಮಮಪ್ರಾಃ | ಸರ್ವಾಮೃದ್ಧಿ ಮೃಧ್ನಯಾಮಿತಿ ತುಮೈ ತೇಜಸೈವ ಪುರಸ್ತಾ
 ತ್ಪರ್ಮಭವಜ್ಞಂದೋಭಿರ್ಮಧ್ಯತೋಽಕ್ಷರೈರುಪರಿಷ್ವಾದ್ಧಾಯತ್ರಾ ಸರ್ವ
 ತೋದ್ವಾದಶಾಹಂ ಪರಿಘೂಯಾ ತ್ಸರ್ವಾಮೃದ್ಧಿವಾಧ್ನೋ ತ್ಸರ್ವಾಮೃದ್ಧಿ
 ಮೃಧ್ನೋತಿ ಯವಿವಂವೇದ || ಋಧ್ಯಾಸ್ಮಹಮೈರ್ಗಮಸೋಪಸದ್ಯ ಮಿತ್ರಂ
 ದೇವಂ ಮಿತ್ರಧೇಯಂನೋಅಸ್ತು || ಅನೂರಾಧಾಹವಿಷಾವರ್ಧಯಂತಃ |
 ಶತಂಜೇವೇಮಶರದಸ್ವನೀರಾಃ | ತ್ರೀಣಿತ್ರೀಣಿವೈದೇವಾನಾಮೃದ್ಧಾನಿ | ತ್ರೀ
 ಣಿಛಂದಾಗ್ಂಸಿ ತ್ರೀಣಿಪವನಾನಿ | ತ್ರಯಇಮೋಲೋಕಾಃ | ಋದ್ಧ್ಯಾಮೇವ
 ತದ್ವೀರ್ಯ ಏಷುಲೋಕೇಷು ಪ್ರತಿತಿಷ್ಠತಿ ||) ಇತಿ ಋಚಂ ಸರ್ವೈಸ್ಸಹಪತಿ
 ತ್ವಾ, ಋದ್ಧಿಂಭವಂತೋಬ್ರುವಂತಿತಿ ಪೂರ್ವಮದುಕ್ತೇ | ಓಂ ಋಧ್ಯತಾಮಿತಿ
 ಶೈಃಪ್ರತ್ಯುಕ್ತೆ | (ತ್ರಿಯೇಜಾತತ್ತ್ರಿಯ ಅನಿರಿಮಾಯತ್ರಿಯಂ ವಸೋ
 ಜಾತೃಭ್ಯೋದಧಾತಿ | ತ್ರಿಯಂವಸಾನಾ ಅಮೃತತ್ವಮಾಯಸ್ಥವಂತಿ ಸತ್ಯಾಸ

ಹೇಳಿ, ದೀಕ್ಷಾ ಕರ್ಮಣಿ ಸ್ವಸ್ತಿ ಭವಂತೋಬ್ರುವಂತು ಎಂದು ಶಾಸ್ತು ಉಚ್ಚರಿಸಿ, ಓಂ ಸ್ವಸ್ತಿ
 ಎಂದು ಅವರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ, ಹೀಗೆ ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ನಡೆಯಿಸಿ, ಋಧ್ಯಾಮ....ಪ್ರತಿತಿಷ್ಠತಿ
 ಎಂಬ ಪುಕ್ಕನ್ನು ಸರ್ರ ಮಾಹೇಶ್ವರರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಹೇಳಿ, ದೀಕ್ಷಾ ಕರ್ಮಣಿ ಋದ್ಧಿಂಭವಂ
 ತೋಬ್ರುವಂತು ಎಂದು ಶಾಸ್ತು ಹೇಳಿ, ಓಂ ಋಧ್ಯತಾಂ ಎಂದು ಅವರುಗಳಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ,
 ಜಾಗೆಯೇ ಮತ್ತರದುಸಲ ನೆರವೇರಿಸಿ, ತ್ರಿಯ....ರನೊನಾಃ ಎಂಬ ಪುಕ್ಕನ್ನು ಸರ್ರರೊಡನೆ

ಮಿಥಾಮಿತದ್ರಾ || ತ್ರಿಯವಿವೈವಂ ತಜ್ಜಿಯಮಾದಧಾತಿ ಸಂತತಮೃಚಾವಷ
 ಟ್ಕೃತಂ | ಸಂತತ್ತ್ವ ಸಂಧೀಯತೇ) ಪ್ರಜಯಾಪತುಭಿಯವನವೇದ |
 ಮುಜನ್ಯಮಾನಿಯಜೂಗಂಪಿ ಸಾಹಿತ್ರೀರಮೃತಾಸತಾಂ || ಶುಕ್ರೇಭಿರಂಗೈ
 ರಜಲತತನ್ವಾನ್ಯತುಂ ಪುನಾನಃ ಕವಿಭಿಃ ಪವಿತ್ರೈಃ | ಶೋಚಿರ್ವಸಾನಃ
 ಪರಾಧ್ಯುರಪಾಂ ಶ್ರಿಯೋಮಿವಿತೇ ಬೃಹತೀರನೂನಾಃ ||) ಇತಿ ಋಜಂಪ
 ರೈಸ್ಸಹಪತಿತ್ವಾ, ಮಹ್ಯಂ ಸಕುಟುಂಬಾಯ ಭಕ್ತನಾಹೇತ್ವರಮಹಾಜನಾ
 ನ್ನಮಸ್ತುರ್ವಾಣಾಯಾಶೀರ್ವಚನಮಪೇಕ್ಷ ಮಾಣಾಯ ದೀಕ್ಷಾ ಕರ್ಮಣಃ ಶ್ರೀ
 ರಸ್ತೃತಿಭವಂತೋಬ್ರವಂತು. "ಅಸ್ತು ಶ್ರೀಃ" ಇತಿತ್ವೈರುಕ್ತೈ, ಕರ್ಮದೇವತಾತ್ಮ
 ಕೋಭಗವಾಕ್ ಸಾಂಬಸದಾಶಿವಃ ಪ್ರಿಯತಾಮಿತಿ ಭವಂತೋಬ್ರವಂತು ಇತಿ
 ಪೂರ್ವವದ್ವದೇತ್. ಪ್ರಿಯತಾಂ ಭಗವಾಕ್ ಕರ್ಮದೇವತಾತ್ಮಕಃ ಸದಾಶಿವಃ,
 ವರ್ಷತಂ ಸಂಪೂರ್ಣಮಸ್ತು ಗೋತ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿರಸ್ತು ಶಿವಂ ಶಿವಮಸ್ತು ಇತಿ
 ಮಾಹೇಶ್ವರಾಃ ಪ್ರತಿಬ್ರೂಯುಃ. ಏವಂತ್ರಿಃ. ತತಃಕರ್ಮ ಸಾಮಾತ್ಯಃ ಪ್ರಾ
 ಙ್ಮುಖ ಉಪವಿಶೇತ್ | ತತೋಮಾಹೇಶ್ವರಾ ಉದಬ್ರೂ ಖಾಸ್ತು ಮುಪವಿಶೇಯುಃ.
 ಮುಜಮಾನಃ ಉತ್ತರಕಲಶಂ ದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತೇ ದಕ್ಷಿಣಕಲಶಂ ವಾಮಹಸ್ತೇ ಗೃ
 ಹೀತ್ವಾ, ತಾಭ್ಯಾಂ ಧಾರಾದ್ವಯಮೇಕೀಕೃತ್ಯ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿ೯ ಪಾತ್ರೈ ಸಂತತಧಾ
 ರಯಾ ನಿಸಿಂಜೇತ್ (ವಾಸ್ತೋಷ್ವತೇ ಪ್ರತಿಜಾನೀಹ್ಯ ಸ್ಮಾಂಠಾಸ್ವಾವೇಶೋಅನ
 ವೀಪೋಭವಾನಃ || ಯತ್ತೇಮಹೇಪ್ರತಿತನ್ನೋಜುಷಸ್ವ | ಶನ್ನೋಭವದ್ವಿಪ
 ಜೇತಂಜತುಷ್ವದೆ || ವಾಸ್ತೋಷ್ವತೇ ಪ್ರತರಣೋ ನಪಧಿಗಮಸ್ಥಾನೋ ಗೋಭಿ
 ರ್ವಿಂಧೋ ಅಜರಾನಸ್ತೇಸಪ್ತೈ ಸ್ವಾಮ ಪಿತೇವ ಪುತ್ರಾನ್ಯತಿನೋಜುಷಸ್ವ |

ತಾನೂ ಹೇಳಿ, ಮಹ್ಯಂ....ಶ್ರೀರಸ್ತೃತಿಭವಂತೋ ಬ್ರವಂತು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಸ್ತು ಶ್ರೀಃ
 ಎಂದು ಮಾಹೇಶ್ವರರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ, ಕರ್ಮದೇವತಾತ್ಮಕಃ ಭಗವಾಕ್ ಶ್ರೀಸಾಂಬಸದಾಶಿವಃ ಪ್ರಿ
 ಯತಾಮಿತಿಭವಂತೋ ಬ್ರವಂತು ಎಂದು ತಾನು ಹೇಳಿ, ಪ್ರಿಯತಾಂ ಭಗವಾಕ್ ಕರ್ಮದೇವ
 ತಾತ್ಮಕಃ ಸದಾಶಿವಃ....ಶಿವಮಸ್ತು ಎಂದು ಅವರಿಂದ ಹೇಳಿಸುವುದು.

ಬಳಿಕ ಯಜಮಾನನು ವಯುವಿಕೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಪೂರ್ವಮುಖನಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು
 ಮಾಹೇಶ್ವರರನ್ನು ಉತ್ತರಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವುದು. ಮತ್ತು ಆ ಕಲಶಗಳೆರಡರಲ್ಲಿ
 ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಲರವನ್ನು ಬಲಗೈಯಲ್ಲೂ, ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಲರವನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲೂ ಹಿಡಿದು ಮೇ
 ಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಸಮನಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಎರಡರ ಧಾರೆಯೂ ಕೂಡಿ ಒಂದಾಗಿ ಬೀಳುವಂತೆ
 ಮಾಡಿ ಆ ವೊಡಲ ಪಾತ್ರಗೆ "ವಾಸ್ತೋಷ್ವತೇ....ಪ್ರಿಯತಾಂ" ಎಂಬ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಎರೆಯ

ವಾಸ್ತೋಷ್ವತೇ ಶಗ್ಮಯಾಸಂ ಸದಾತೇಸಕ್ತೀಮಹಿರಣ್ಮಯಾಗಾತುಮತ್ವಾ |
 ಸಾಹಿಕ್ವೇಮುಖತಯೋಗೇ ವರಂನೋಯೂಯಂಪಾತಸ್ವಸ್ತಿಭಿಸ್ತದಾಸಃ |
 ಅವಿನಾಶವಾಸ್ತೋಷ್ವತೇ ವಿಶ್ವಾರೂಪಾಣ್ಯಾವಿಶ್ವ ಸಖಾಸುಶೇವ ಏಧಿನಃ |
 ಛಷಧಾನಿಚರತಾ ನಿ ಕಾಲಸ್ಯಾವಯವಾಶ್ಚಯೇ | ಸರಿತಸ್ನಾಗರಾಶ್ಚೈಲಾಸ್ತೀ
 ಥಾರ್ನಿಚಹ್ರದಾನದಾಃ | ಏತೇತ್ವಾಮುಭಿಷಿಂಜಂತು ಸರ್ವಕಾಮ್ಯಾರ್ಥಸಿದ್ಧ
 ಯೇ | ಶಾಂತಿಃ ಪುಷ್ಪಿಸ್ತುಪ್ಪಿಶ್ಚಾಸ್ತು | ಶಿವಗಂ ಶಿವಮಸ್ತು | ಭಗವಾಃ ಶಿವಃ ಪ್ರ
 ಯತಾಂ ಇತಿ || ತತೋಮಾಹೇಶ್ವಕಾಃ ತದ್ವೈದ್ಧಿ ಕಲತೋದಕಂ ವಿಶಾಲೇ
 ತಾಮ್ರಾದಿನಾತ್ರೇ ಸಿನೀಯ, ಯಜಮಾನಂ ಸಾಮಾತ್ಯಂ ಮಂತ್ರೈಃ ಅಭಿಷಿಂ
 ಜೇಯುಃ | ತೇಜಮಂತ್ರಾಃ—(ತತ್ಸವಿತುರ್ವರೇಣ್ಯಂ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಸ್ಸ ವಿತಾಗಾ
 ಯತ್ರೀ | ಆಪೋಹಿಷ್ಠೇತಿ ನವರ್ಚಸ್ಯಾಂಬರೀಷಃ | ಸಿಂಧುದ್ವೀಪಾ ಆಪೋಗಾ
 ಯತ್ರೀ | ಸಂಚಮಿವರ್ಧಮಾನಾ ಸಪ್ತಮಿಪ್ರತಿಷ್ಠೇಂತ್ಯೇದ್ವೇಅನುಷ್ಪುಭಾ ||
 ಆಪೋಹಿಷ್ಠಾಮಯೋಭುವಸ್ರಾನ ಉರ್ಜಿಧಧಾತನಮಹೇರಣಾಯಚಕ್ಷಸೇ |
 ಯೋವತ್ಯಿವತಮೋರಸಸ್ತಸ್ಯಭಾಜಯತೇಹನಃ | ಉಶತೀರಿವಮಾತರಃ ತಸ್ಮಾತ್
 ರಂಗಮಾಮಪೋಯಸ್ಯಕ್ಷಯಾಯಜಿನ್ವಥ | ಆಪೋಜನಯಥಾಚನಃ || ಶಂ
 ನೋದೇವೀರಭೀಷ್ಟಯೇ ಆಪೋಭವಂತುಪೀತಯೇ ಶಂಯೋರಭಿಸ್ರವಂತುನಃ ||
 ದೇವಸ್ಯತ್ವಾಸವಿತುಃ ಪ್ರಸವೇತ್ವಿನೋಬಾರ್ಹುಭ್ಯಾಂ ಪೂಷ್ಣೋಹಸ್ತಾಭ್ಯಾಮು
 ತ್ವಿನೋರ್ಭ್ಯೇಷಜೈನ ಅಗ್ನಿಸ್ತೇಜಸಾಸೂರ್ಯಸ್ಯವರ್ಚಸ್ಯೇಂದ್ರಸ್ಯೇಂದ್ರಿಯೇಣ ತ್ರಿ
 ಯೈಯಶಸೇಬಲಾಯಾಭಿಷಿಂಜಾಮಿ | ಬಲಾಯತ್ರಿಯೈಯಶಸೇನ್ನಾ ದ್ಯಾಯ
 ಭೂರ್ಭುವಸ್ಸು ವರೋಂ ಅಮೃತಾಭಿಷೇಕೋಽಸ್ತು) ಇತಿ ಸಪಲ್ಲವೈರಭಿಷಿಂ
 ಜೇಯುಃ || ತತಃ ಕರತ ಮಾಹೇಶ್ವರೇಭ್ಯೋ ದಕ್ಷಿಣಾಂ ದಕ್ಷಾ, ತಜ್ಜಲೇನ
 ಸ್ರಾಚ್ಯಾಂದಿತಿ—ದೇವಾ ಋತ್ವಿಜೋಮಾರ್ಜಯಂತಾಂ, ದಕ್ಷಿಣಸ್ಯಾಂದಿತಿ—
 ಮಾಸಾಃ ಪಿತರೋಮಾರ್ಜಯಂತಾಂ, ಪ್ರತೀಚ್ಯಾಂದಿತಿ—ಗೃಹಾಃ ಪಶವೋ
 ಮಾರ್ಜಯಂತಾಂ, ಉದೀಚ್ಯಾಂದಿತಿ—ಆಪಹಿಷಧಯೋ ವನಸ್ಪತಯೋ ಮಾ

ವೇಕು. ಬೇಕ ಮಾಹೇಶ್ವರರುಗಳು ಆ ಎರಡ ಕಲತೋದಕವನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಪಾತ್ರಗೆ
 ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಯಜಮಾನನಮೇಲೂ ವಟುವಿನಮೇಲೂ ದರ್ಭಕೂರ್ಚಾದಿಗಳಿಂದ “ತತ್ಸವಿ
 ತು....ಅಮೃತಾಭಿಷೇಕೋಽಸ್ತು” ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸಂಪೂರ್ಣಿಸುವ
 ದು. ಅನಂತರ ಯಜಮಾನನು ಮಾಹೇಶ್ವರರುಗಳಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ಆ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿರುವ
 ತೀರ್ಥದಲವೆನ್ನು ಕೂರ್ಚದಿಂದ ಪೂರಾದಿ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಾ ಋತ್ವಿಜೋಮಾರ್ಜಯಂ.

ರ್ಷಯಂತಾಂ, ಉಧಾರ್ವಾಯಾಂದಿತಿ—ಯಜ್ಞಸ್ಸಂವತ್ಸರೋ ಯಜ್ಞಪತಿರ್ವಾ
 ೧ ರ್ಷಯಂತಾಂ, ಇತಿ ನಿಷಿಂಜೇತ್. ಶುಭಗ್ಂ ಶುಭಗ್ಂಸ್ವಸ್ತಿ, ಪುಣ್ಯಾಹಸ
 ಮೃದ್ಧಿರಸ್ತು. ತತೋಮಾಹೇಶ್ವರೇಭ್ಯೋ ವೈದಿಕ ಆಶೀಷೋ ಗೃಹೀತ್ವಾ,
 ಶೈರ್ದತ್ತಾಕ್ಷತಪುಷ್ಪಾದಿಕಂ ಶಿರಸಿ ಧಾರಯೇತ್ ||

ಅಥ ನಾಂದೀಸಮಾರಾಧನಂ.

ತಂಡುಲಪೂರಿತವಾತ್ರೇ ಫಲನಿಧಾಯ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿಮಾಹೇಶ್ವರಾರಾ
 ಧನಪರಿಮಿತಂ ಹಿರಣ್ಯಂದದ್ಯಾತ್ || ತದ್ಯಥಾ || ದೇಶಕಾಲೌ ಸಂಕೀರ್ತೃ,
 ಅನ್ಯಾಂ ಶುಭತಿಥೌ “ಆದೌ ನಾಂದೀಶೋಭನ ದೇವತಾಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಂ ನಾಂದೀ
 ಸಮಾರಾಧನಂಕರಿಷ್ಯೆ” ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ—ಶ್ರೀನಂದಿ, ಭೃಂಗಿರಿಟಿ, ವೀರಕ, ವೀ
 ರಭದ್ರ, ಪುಷ್ಪದಂತ, ಅಂಡಾಭರಣ, ದಂಡಪಾಣಿ, ಚಂಡೇಶ್ವರ, ದಾರುಕ, ರೇ
 ಣುಕ, ವಿಕರ್ಣ, ವಿಜಯಕರ್ಣ, ಘಂಟಾಕರ್ಣ, ರೇಣುಕರ್ಣ, ಗೋಕರ್ಣ,
 ರೇವಣಸಿದ್ಧ, ಮರುಳಸಿದ್ಧ, ಏಕೋರಾಮ, ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ, ಸುಕೇತು,
 ರುರು, ಉಪಮನ್ಯು, ಭೃಗು, ದಧೀಚಿ, ಗೌತಮಾದಿಪ್ರಮಥಗಣಾ ವುರಾತನ
 ಭಕ್ತ ಮಹಾಗಣಾನತ್ರಾವಾಹಯಾಮಿ, ನಂದ್ಯಾದಿ ಮಹಾಗಣಾಸ್ನಾಯುಧಾ
 ಸ್ವಶಕ್ತಯಸ್ಸಪರಿವಾರಾಸ್ಸಮಾಗತ್ಯಾತ್ರಪೂಜಾಂ ಭವಂತೋ ಗೃಹ್ಣಂತು ಇತಿ
 ವಿಜ್ಞಾಪ್ಯ, ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನಂಕುರ್ವಾತ್ || ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಗರ್ಭಸ್ಥಂ ಹೇಮವೀ
 ಜಂವಿಭಾವಸೋಃ | ಅನಂತಪುಣ್ಯಫಲದಮತಶ್ಯಾಂತಿಂಪ್ರಯಚ್ಛಮೇ || ಅನೇ
 ನಹಿರಣ್ಯೇನ ನಾಂದೀಶೋಭನದೇವತಾಃ ಪ್ರಿಯಂತಾಂ ಇತಿ ದ್ರವ್ಯಂದದ್ಯಾತ್ ||
 ಚತುರ್ವಿಂಶತಿಮಾಹೇಶ್ವರಾರಾಧನಂಕುರ್ವಾತ್. ಇತಿ ನಾಂದೀವಿಧಾನಂ ||

ಶಾಂ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಯಾ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾಹೇಶ್ವರರು ವೇದಮಂತ್ರ
 ಗಳಿಂದ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಪ್ರಸಾದಾಕ್ಷತ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಅವನ್ನು ಯಜಮಾನನು ಪರಿಗ್ರ
 ಹಿಸಿ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಾಂದೀಸಮಾರಾಧನವು.

ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಕೆಯನ್ನು ತುಂಬಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಫಲ ಶಾಂಬೂಲಗಳನ್ನು ಟ್ಪು ೨೪
 ಆಲೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ೨೪ ಕಾಸನ್ನಾಗಲಿ ಇಟ್ಟು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿ ಶ್ರೀನಂದಿ.....
 ಆವಾಹಯಾಮಿ ಎಂದು ಆವಾಹಿಸಿ, ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯು ಮಾಡಿ, ಹಿರಣ್ಯ.....ಪ್ರಿಯತಾಂ
 ಎಂದು ಮಾಹೇಶ್ವರರಿಗೆ ದಾನವು ಮಾಡುವುದು.

ಅಥಾಂಕುರಾರ್ಪಣಂ.

ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯು, ದೇಶಕಾಲೌ ಸಂಕೀರ್ತೃ, ದೀಕ್ಷಾ ಕರ್ಮಸಾಫಲ್ಯ
ನಿರಂತರಶುಭತ್ವಸಿದ್ಧಿದ್ವಾರಾ ಶ್ರೀಪರಮೇಶ್ವರಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಂ ಅಂಕುರಾರ್ಪಣಂ
ಕರಿಸ್ಯೆ, ಇತಿಸಂಕಲ್ಪ್ಯ— ಶುದ್ಧಭೂಮಿಂ ಗೋಮಯೇನೋಪಲಿಪ್ಯ, ರಂಗವ
ಲ್ಲ್ಯಾದಿಭಿರಲಂಕೃತ್ಯ, ತತ್ರ ಸಿತಾಕ್ಷ ತಾಪ್ರಕೀರ್ಯ, ತದುಪರಿ ದೂರ್ವಾಂಕುರಾಶ್ಚ
ತ್ಥಶೀಷ ಜಿಲ್ವಪತ್ರಾಣ್ಯವಕೀರ್ಯ, ಸುಧಾಲಿಪ್ತಶ್ವೇತತಂತುವೇಷ್ಟಿತ ಪಂಚಪಾಲಿ
ಕಾಸ್ತಂಸ್ಥಾಪ್ಯ, ವಲ್ಮೀಕಿಮೃದಂ ಹೃದಪಂಕಂ ಶುಷ್ಕಗೋಮಯುಜೋರ್ಣಂ ತತ್ರ
ನಿಕ್ಷಿಪ್ಯ, ಪಾಲಿಕಾಮೂಲಂ ಶ್ವೇತತುಂಡಲೈಃ ಪೂರಯಿತ್ವಾ, ತತ್ರ ಸಿತರಕ್ತಹರಿ
ದ್ವಾರ್ಣಾದಿಪುಷ್ಪಾಣ್ಯವಕೀರ್ಯ, ಮಧ್ಯಾದಿಪಂಚಸ್ಥಾನೇಷು ಈಶಾನಾದಿಪಂ
ಚಮೂರ್ತಿನಾವಾಹ್ಯ ಸಮ್ಯಗಭ್ಯರ್ಚ್ಯ, ಪಾಲಿಕಾವತ್ಪಿಮತಃ ಪ್ರಾಚ್ಛುಖ
ಸ್ತೌ ಉಪತಿಷ್ಠೇತ್ || ದಿಶಾಂಪತೀನ್ನಮಸ್ಯಾಮಿ ಸರ್ವಕಾಮಫಲಪ್ರದಾ ||
ಕುರ್ವಂತು ಸತತಂಕರ್ಮಕುರ್ವಂತು ಸತತಂಶುಭಂ || ತತಃ ವ್ರೀಹಿ, ಮುದ್ಗ, ಚಣಕ,
ತಿಲ, ಗೋಧೂಮ, ಪಂಚಧಾನ್ಯಾನಿ ತೋಯೇನ ಪ್ರಕ್ಷಾಲ್ಯ ಮಧ್ಯಮಾದಿಪಂ
ಚಪಾಲಿಕಾಸು ಸಮಂತ್ರಕಂ ವಾಪಯೇತ್. ತತ್ರ ಈಶಾನಾದಿಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಮಂ
ತ್ರಾಃ (ಆಪೋಹಿಷ್ಠಾಮಯೋಭುವಸ್ತಾನುರ್ಜೀದಧಾತನ ಮಹೇರಣಾಯ
ಚಕ್ಷುಸೇ ಯೋದವತ್ರಿವತಮೋ ರಸಸ್ತಸ್ಯ ಭಾಜಯತೇಹನಃ | ಉಶತೀರಿವಮಾತರಃ |
ತಸ್ಮಾ ಅರಂಗಮಾಮೋಯಸ್ಯಕ್ಷಯಾಯ ಜಿನ್ವಥ ಆಪೋಜನಯಥಾಚನಃ)

ಅಂಕುರಾರ್ಪಣಂ.

ಅಚಾರ್ಯನು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂ ಮಾಡಿ ದೇಶಕಾಲಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ದೀಕ್ಷಾ....ಅಂಕು
ರಾರ್ಪಣಂ ಕರಿಸ್ಯೆ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಸಾರಿಸಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ರಂಗವಲ್ಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವ
ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹರಡಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಗರುಕೆ ಅರಳಿಯ ಜಿಗುರು ಬಿಲ್ವ
ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಸಿ, ಬಿಳಿಯ ನೂಲನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಸುಣ್ಣ ಒಳಿದಿರುವ ೫ ಪಾಸಾಲಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು,
ಹುತ್ತದಮಜ್ಜೆ, ಹಳದಿ ಕೆಸರು, ಒಣಗಿದ ಸಗಣೆಯ ಹುಡಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ,
ನಾನಾ ವರ್ಣದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಹರಡಿ, ಮಧ್ಯದ ಪಾಸಾಲಿಯಲ್ಲೂ, ಪೂರ್ವಾದಿ
ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳ ಪಾಸಾಲಿಗಳಲ್ಲೂ ಈಶಾನಾದಿ ಪಂಚಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಮಂ
ತ್ರದಿಂದ ಆವಾಹಿಸಿ, ಪೋಡಶೋಪಚಾರದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಪಾಸಾಲಿಗಳ ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡೆ ಕುಳಿ
ತು, ದಿಶಾಂ...ಶುಭಂ ಎಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಬತ್ತ, ಹಸರು, ಕಡಲಿ, ಎಳ್ಳು, ಗೋಧಿ ಈ
ಇವು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆದು, ಈಶಾನಾದಿಯಾದ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ ಮಂತ್ರವನ್ನು

ಅನೇನ ಕೂತೋದಕಂ ಪಾಲಿಕಾಮು ನಿಪಿಂಚ್ಯ, ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನಂ ಕುರ್ವಾತ್ ||
ಮುಂಟಪದೇವತಾಪ್ರತಿಷ್ಠಾ.

ದೇಶಕಾಲಾ ಸಂಕೀರ್ತ್ಯ, ಕರಿಸ್ಯಮಾಣದೀಕ್ಷಾ ಕರ್ಮಾಂಗಭೂತ ಮುಂಟ
ಪದೇವತಾಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಪನಂಕರಿಸ್ಯ ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ, ಸರೈರನುಜ್ಞಾಯ (ಯಾ
ಜಾತಾ ಒಷಧಯೋ ದೇವೇಭ್ಯಸ್ತ್ರಿಯುಗಂಪುರಾ ತಾಸಾಂ ಪರ್ವರಾಭ್ಯಾಂ ಸಂ
ಪರಿಸ್ತರಮಾಹರಕ್ | ಮಂದಾಮಿಬಭೂಣಾಮಹಗ್ಂ ಶತಂಧಾಮಾನಿಸಪ್ತಜ |
ತತಂಪೋಲಂಬಧಾಮಾನಿ ಸಹಸ್ರಮುತಪೋರುಹಃ | ಅಥತತಕ್ರತ್ವೋಯೂಯ
ಮಿಮಂಮೇಲಗದಂಕೃತ || ಪುಷ್ಪಾವತೀಃ ಪ್ರಸೂವತೀಃ ಫಲಿನೀರಫಲಾಲುತ |
ಅಶ್ವಾಇವಸಚಿತ್ವರೇ ವೀರುಧಃಪಾರಇಷ್ಟವಃ | ಯಾಃಫಲಿನೀರ್ಯಾ ಅಫ
ಲಾಲಪುಷ್ಪಾಶ್ಚಾಶ್ಚಪುಷ್ಪಿಣೀಃ | ಬೃಹಸ್ಪತಿಪ್ರಸೂತಾಸ್ತಾನೋಮುಂಚತ್ಸ
ಗ್ಂಹಸಃ) ಇತಿ ಮುಂಟಪೋಪರಿ ಅಕ್ಷತಾನ್ನಿಕ್ಲಿಪ್ಯ, ಶತರುದ್ರಾನಾವಾಹ
ಯೇತ್ || ತದೇವಮಿಂದ್ರದಿತಿ— (ತ್ರಾತಾರಮಿಂದ್ರಮವಿತಾರಮಿಂದ್ರಗ್ಂಹ
ವೇಹವೇ ಸುಹವಗ್ಂ ಶೂರಮಿಂದ್ರಂ ಹವೇನುಶಕ್ರಂ ಪುರುಹೂತಮಿಂದ್ರಗ್ಂ
ಸ್ವಸ್ತಿನೋಮುಘವಾಧಾತ್ವಿಂದ್ರಃ, ಅನೇನ ಇಂದ್ರಂ | ಕಪಿಲೇಶಾಯನಮಃ |
ಅಜಾಯನಮಃ | ಬದ್ಧಾಯನಮಃ | ವಜ್ರದೇಹಾಯನಮಃ | ಪ್ರಮದ್ನಾ
ಯನಮಃ | ವಿಘ್ನತಯೇನಮಃ | ಅವ್ಯಯಾಯನಮಃ | ಶಾಸ್ತ್ರೇನಮಃ | ಪಿನಾ
ಕೇನೇನಮಃ | ತ್ರಿದಶಾಧಿವಾಯನಮಃ | ಇಂದ್ರವೀರ್ಯಾಃ ಇಂದ್ರಪೂಜಿತಾಃ
ಹೇದಶರುದ್ರಾಃ ಸವಾಹನಾಸ್ಸ ಶಕ್ತಯಸ್ಸ ಪರಿವಾಹಾ ಸ್ವಮಾಗತ್ಯಾತ್ರ ಮುಂಟಪೇ
ಮತ್ಕೃತಾನಶೇಷೋಪಚಾರಾಂಸ್ಪ್ರೀಕೃತ್ಯ ಪ್ರಸೀದಂತು ಭವಂತಃ ಇತ್ಯಾವಾ
ಹ್ಯ || ಪೂಜಯೇತ್ || ಅಥಾಗ್ನೇಯಾಂದಿತಿ ||— (ಶ್ವಂನೋಅಗ್ನೇವರುಣಸ್ಯ
ವಿದ್ವಾನ್ ದೇವಸ್ಯ ಹೇಡೋ ಅವಯಾಸಿಸೀಷ್ಠಾಃ || ಯಜಿಷ್ಠೋವಹ್ನಿ ತಮು

ಹೇಳಿ, ಏತಿ, ಆಘಾ...ಯಥಾಚನಃ ಎಂದು ಕಲಶದಲ್ಲಿರುವ ನೀರನ್ನು ಎರೆದು ಅಷ್ಟವಿಧ ಘಾಟ
ಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು.

ಮುಂಟಪದೇವತಾಪ್ರತಿಷ್ಠೆ.

ಅನಂತರ ಯಜಮಾನನು ದೀಕ್ಷಾ ಕರ್ಮಾಂಗವಾದ ಮುಂಟಪ ದೇವತಾಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಸಕಲರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದು, ಯಾಜಾತಾ....ಹಸಃ ಎಂದು
ಮುಂಟಪದ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಷತಗಳನ್ನು ಎರೆಚಿ, ಇಂದ್ರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ— ತ್ರಾತಾರಂ....ಧಾತ್ವಿಂದ್ರಃ
ಎಂದು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ, ಕಪಿಲಿ...ಪ್ರಸೀದಂತುಭವಂತಃ ಎಂದು ಇಂದ್ರಪೂಜಿತ ದಶ

ಶೋಕುಚಾನೋ ವಿಶ್ವಾದ್ಯೇಷಾಗ್ಂಸಿಪ್ರಮುಮುಗ್ಧ್ಯಸ್ಮತ್) ಅನೇನಾಗ್ನಿ
ಮಾವಾಹ್ಯ, ಅಗ್ನಿ ವೀರಾಞ್ಞಯನಮಃ | ಹುತಾಶಿನೇನಮಃ | ಪಿಂಗಲಾಯನ
ಮಃ | ಖಾದಕಾಯನಮಃ | ಹರಾಯನಮಃ | ಜ್ವಲಾಯನಮಃ | ದಹನಾ
ಯನಮಃ | ಬಭ್ರವೇನಮಃ | ಭಸ್ಮಾಂತಕಾಯನಮಃ | ಕ್ಷಯಾಂತಕಾಯನ
ಮಃ | ಅಗ್ನಿ ವೀರಾಞ್ಞಃ ಅಗ್ನಿ ಪೂಜಿತಾಃ ಹೇದಶರುದ್ರಾಃ ಇತ್ಯಾದಿಪೂಜಾಂ
ತಂಪೂರ್ವವತ್ || ಅಥ ಯಮದಿತಿ— (ಸುಗಂಸಃ ಪಂಥಾಮಭಯಂಕೃಣೋತು |
ಯಸ್ಮಿನ್ನಕ್ಷತ್ರೇಯಮು ಏತಿರಾಜಾ | ಯಸ್ಮಿನ್ನೇನಮಭ್ಯುಪಿಂಚಂತದೇವಾಃ
ತದಸ್ಯಚಿತ್ರಗ್ಂಹವಿಷಾಯಜಾಮು) ಇತಿ ಯಮಂ, ತತ್ರ ವಿಧಾತ್ರೇನಮಃ |
ಕರ್ತೇನಮಃ | ಧಾತ್ರೇನಮಃ | ಶ್ರೀಕಾಮಾಯನಮಃ | ಸರ್ವನಿಯೋಕ್ತೇ
ನಮಃ | ಯಾಮ್ಯೇಶಾಯನಮಃ | ರಮೇಶಾಯನಮಃ | ಸರಯೋಕ್ತೇನ
ಮಃ | ಹರಾಯನಮಃ | ಯಮವೀರಾಞ್ಞಃ ಯಮಪೂಜಿತಾಃ ಹೇದಶರುದ್ರಾಃ |
ಇತ್ಯಾದಿಪೂಜಾಂತಂ ಪೂರ್ವವತ್ || ಅಥ ನೈಮುತ್ಯಾಂದಿತಿ— (ಅಸುನ್ತಂತಮು
ಯಜಮಾನಮಿಚ್ಛಂತೇನಸ್ಯೇತ್ಯಾಮನ್ವಿತು ತಸ್ಯ ರಸ್ಯ | ಅಸ್ಯಮಸ್ಮದಿಚ್ಛಸಾತ ಇ
ತ್ಯಾನಮೋ ದೇವಿ ನಿಮ್ಕುತೇ ತುಭ್ಯಮಸ್ತು) ಅನೇನ ನಿಮ್ಕುತಿಮಾವಾಹ್ಯ ||
ತತ್ರ ನೈಮುತೇಶಾಯನಮಃ | ವರುಣಾಯನಮಃ | ಹಂತ್ರೇನಮಃ | ಕ್ರೂರದ್ಯ
ಷ್ಟಯೇನಮಃ | ಭಯಾನಕಾಯನಮಃ | ಊರ್ಧ್ವಕೇಶಾಯನಮಃ | ವಿರೂ
ಪಾಕ್ಷಾಯನಮಃ | ಧೂಮ್ರಾಯನಮಃ | ಲೋಹಿತಾಯನಮಃ | ದಂಷ್ಟ್ರ
ಕಾಯನಮಃ | ನೈಮುತಿವೀರಾಞ್ಞಃ ನೈಮುತಿಪೂಜಿತಾಃ ಹೇದಶರುದ್ರಾಃ ಇತ್ಯಾ
ದಿಪೂಜಾಂತಂ ಪೂರ್ವವತ್ || ಅಥ ವರುಣದಿತಿ— (ತತ್ತ್ವಾಯಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಣಾ
ವಂದಮಾನಸ್ತದಾಶಾಸ್ತೇಯಜಮಾನೋಹವಿರ್ಭಃ | ಆಹೇಳಮಾನೋ ವರು
ಣೇಹಭೋ ಧ್ಯುರುತಗ್ಂ ಸಮಾನ ಆಯುಃಪ್ರವೋಷೀಃ) ಅನೇನ ವರುಣಮಾ
ವಾಹ್ಯ || ಬಲಾಯನಮಃ | ಅತಿಬಲಾಯನಮಃ | ಪಾಶಹಸ್ತಾಯನಮಃ | ಮ
ಹಾಬಲಾಯನಮಃ | ಶ್ವೇತಾಯನಮಃ | ಜಯಧಧ್ರಾಯನಮಃ | ದೀರ್ಘ

ರುದ್ರರನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವುದು. ಅಗ್ನಿ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ—ತ್ವಂನೋ.... ಸ್ಮತ್ ಎಂದು ಅಗ್ನಿ
ಯನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ, ಅಗ್ನಿ ವೀರಾಞ್ಞ.... ಭವಂತಃ ಎಂದು ಅಗ್ನಿ ಪೂಜಿತ ದಶರುದ್ರರನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ
ಪೂಜಿಸುವುದು. ಯಮದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ—ಸುಗಂಸಃ.... ಯಜಾಮು ಎಂದು ಯಮನನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ
ವಿಧಾತ್ರೇ.... ಭವಂತಃ ಎಂದು ಯಮಪೂಜಿತ ದಶರುದ್ರರನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವುದು. ನೈಮು
ತಿ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ— ಅಸುನ್ತಂ.... ಮಸ್ತು ಎಂದು ನೈಮುತಿಯನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ ನೈಮುತೇಶಾ....

ಬಾಹವೇನಮಃ | ಬಲಾಂತಕಾಯನಮಃ | ಬಡಬಾಮುಖಾಯನಮಃ | ಭೈರ
ವಾಯನಮಃ | ವರುಣವೀರಾಃ ವರುಣಪೂಜಿತಾಃ ಹೇದಕರುದ್ರಾಃ ಇತ್ಯಾದಿ
ಪೂಜಾಂತಂ ಪೂರ್ವವತ್ || ಅಥ ವಾಯವ್ಯದಿಶಿ— (ಆನೋನಿಯುದ್ಭಿಶ್ಚ ತಿನೀಭಿ
ರವ್ಯರಂ | ಸಹಸ್ರಣೀಭಿರುಪಯಾಹಿಯಜ್ಞಂ | ವಾಯೋಅಸ್ಮಿ೯ ಸವನೇಮಾದಯ
ಸ್ತ | ಯೂಯಂಪಾತಸ್ವಸ್ತ೯ ಭಿಸ್ತದಾನಃ) ಇತ್ಯನೇನ ವಾಯುಮಾವಾಹ್ಯ ||
ಅತ್ರ | ಶೀಘ್ರಾಯನಮಃ | ಲಘವೇನಮಃ | ವಾಯುವೇಗಾಯನಮಃ | ಸೂ
ಕ್ಷ್ಮಾಯನಮಃ | ತೀಕ್ಷ್ಣಾಯನಮಃ | ಭಯಂಕರಾಯನಮಃ | ಪಂಚಾತ್ಮ
ಕಾಯನಮಃ | ಪಂಚಶಿಖಾಯನಮಃ | ಕಪರ್ದಿನೇನಮಃ | ಮೇಘವಾಹನಾ
ಯನಮಃ | ವಾಯುವೀರಾಃ ವಾಯುಪೂಜಿತಾಃ ಹೇದಕರುದ್ರಾಃ ಇತ್ಯಾದಿ
ಪೂಜಾಂತಂ ಪೂರ್ವವತ್ || ಅಥ ಕುಬೇರದಿಶಿ— (ವಯಗ್ಂಸೋಮವ್ರತೇತವ
ಮನಸ್ತನೂಷುಬಿಭೃತಃ ಪ್ರಜಾಪಂತೋ ಅಶೀವ.ಹಿ ಇಂದ್ರಾಣಿದೇವಿ ಸುಭಗಾ
ಸುಪತ್ನೀ) ಇತ್ಯನೇನ ಕುಬೇರಮಾವಾಹ್ಯ || ತತ್ರ ನಿಧೀಶಾಯನಮಃ | ರೂಪ
ವತೇನಮಃ | ಧನ್ಯಾಯನಮಃ | ಸೌಮ್ಯಾಯನಮಃ | ಶಾಂತಾಯನಮಃ |
ಜಟಾಧರಾಯನಮಃ | ಕಾಮಪ್ರಸಾದಾಯನಮಃ | ಲಕ್ಷ್ಮೀಶಾಯನಮಃ |
ಪ್ರಕಾಶಾಯನಮಃ | ಇಂದುಯಜ್ಞಪಾಯನಮಃ | ಕುಬೇರವೀರಾಃ ಕುಬೇ
ರಪೂಜಿತಾಃ ಹೇದಕರುದ್ರಾಃ ಇತ್ಯಾದಿ ಪೂಜಾಂತಂ ಪೂರ್ವವತ್ || ಅಥೈಶಾನ
ದಿಶಿ— (ತವಿಶಾನಂಜಗತಸ್ತಸ್ಮ೯ ಸ್ವಸ್ತಿಂ | ಧಿಯಂಜಿನ್ವಮವಸೇಹೂಮಹೇ
ವಯಂ | ಪೂಷಾಸೋಯಥಾವೇದಸಾಮಸದ್ವೃಥೇ | ರಕ್ಷಿತಾಪಾಯುರದಬ್ಧ
ಸ್ವಸ್ತಯೇ) ಇತ್ಯನೇನ ಈಶಾನಮಾವಾಹ್ಯ, ತತ್ರ ಈಶಾನಾಯನಮಃ |
ವಿದ್ಯೇಶಾಯನಮಃ | ಜ್ಞಾನವತೇನಮಃ | ಮಾತೃಪಿಂಗಳಾಯನಮಃ | ಭೂ
ತಪಾಲಾಯನಮಃ | ಅಜಾಯನಮಃ | ಬಲಯೇನಮಃ | ಮಿತ್ರಾಯನಮಃ |

ಭವಂತಃ ಎಂದು ನೈಋತಿಪೂಜಿತ ದಶರುದ್ರರನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವುದು. ವರುಣದಿಕ್ಕಿನ
ಲ್ಲಿ—ತತ್ತ್ವಾ... ಪ್ರವೋಷಿಃ ಎಂದು ವರುಣನನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ, ಬಲಾಯ... ಭವಂತಃ ಎಂದು
ವರುಣಪೂಜಿತ ದಶರುದ್ರರನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವುದು. ವಾಯವ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ—ಆನೋ...
ಸದಾನಃ ಎಂದು ವಾಯುವನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ, ಶೀಘ್ರಾ... ಭವಂತಃ ಎಂದು ವಾಯುಪೂಜಿತ
ದಶರುದ್ರರನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವುದು. ಕುಬೇರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ—ವಯಗ್ಂ.... ಸುಪತ್ನೀ ಎಂ
ದು ಕುಬೇರನನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ, ನಿಧೀಶಾ... ಭವಂತಃ ಎಂದು ಕುಬೇರಪೂಜಿತ ದಶರುದ್ರರನ್ನು
ಆವಾಹಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವುದು. ಈಶಾನದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ—ತವಿಶಾನಂ.... ಸ್ವಸ್ತಯೇ ಎಂದು ಈಶಾನನ

ಸರ್ವವಿದ್ಯಾಧಿಸಾಯನಮಃ | ಸುಖಕೃತೇನಮಃ | ಈಶಾನವೀರಾಃ | ಈಶಾ
ನಪೂಜಿತಾಃ ಹೇದಶರುದ್ರಾಃ | ಇತ್ಯಾದಿ ಪೂಜಾಂತಂ ಪೂರ್ವತಃ || ಅಥ ವಾಯು
ವ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮಯೋರ್ಮಧ್ಯೇ ಅಧಸ್ತಾತ್ ಅಧೋದಿಶಿ— ಸ್ತೋತ್ರೋಪಾಸ್ಮಧಿವಿನೋ
ಭವಾನ್ಯಕ್ಷರಾನಿವೇಶಿನೀಯಚ್ಛಾನಶೈರ್ಮಸಪ್ರಥಾಃ | ಇತ್ಯನೇನ ವಿಷ್ಣುಮಾವಾ
ಹ್ಯ, ತತ್ರ ಬಲಿಪ್ರಿಯಾಯನಮಃ | ವಿಷಧರಾಯನಮಃ | ವೀರೋಗ್ರಸನಾ
ಯನಮಃ | ಪಾಲಕಾಯನಮಃ | ಶುಭಾಯನಮಃ | ಸುವೀರಾಃ | ಸುವೀರಾಃ
ವೃಷಭಾಯನಮಃ | ಪಾತಾಳೇಶಾಯನಮಃ | ಲೋಹಿತಾಯನಮಃ | ಅನಂ
ಶಾಯನಮಃ | ವಿಷ್ಣುನಿರಾಃ | ವಿಷ್ಣುಪೂಜಿತಾಃ ಹೇದಶರುದ್ರಾಃ | ಇತ್ಯಾದಿ
ಪೂಜಾಂತಂ ಪೂರ್ವತಃ || ಅಥ ಪೂರ್ವೇಶಾನಯೋರ್ಮಧ್ಯೇ ಉರ್ಧ್ವ
ದಿಶಿ— (ಅಸ್ಮಿರುದ್ರಾಮೇಹನಾ ಸರ್ವತಾಸೋವೃತ್ರಹತ್ಯೇಭರಹೂತೌಸಜೋ
ಷಾಃ | ಯಶ್ಯಂಸತೇಸ್ತುವತೇಧಾಯಿವಬ್ರ ಇಂದ್ರಜ್ಯೇಷ್ಠಾ ಅಸ್ಮಾಗ್ಂ
ಅವಂತುದೇವಾಃ) ಇತ್ಯನೇನ ಬ್ರಹ್ಮಣಮಾವಾಹ್ಯ || ಅಧ್ಯಕ್ಷಾಯನಮಃ |
ನಭನೇನಮಃ | ಲಿಪ್ಪನೇನಮಃ | ಶಂಭವೇನಮಃ | ವಿಭವೇನಮಃ | ಗಣಾಧ್ಯ
ಕ್ಷಾಯನಮಃ | ವಿನಾಹಾಯನಮಃ | ಗುಣಸಂವಾಹಾಯನಮಃ | ತ್ರ್ಯಕ್ಷಾ
ಯನಮಃ | ತ್ರಿದಶವಂದಿತಾಯನಮಃ | ಬ್ರಹ್ಮವೀರಾಃ | ಬ್ರಹ್ಮಪೂಜಿತಾಃ ಹೇ
ದಶರುದ್ರಾಃ | ಇತ್ಯಾದಿ ಪೂಜಾಂತಂ ಪೂರ್ವತಃ || ಎವಂ ಶತರುದ್ರಾಶ್ಚ ತತ್ತದ್ವಿ
ಕ್ಷಾನ್ವಾವಾಹ್ಯ ಪೂಜಯೇತ್ || (ಕ್ಷೇತ್ರೈಯೈತ್ಯಾ ನಿರಮುತ್ಯೈತ್ಯಾ ದೃಹೋ
ಮುಂಚಾಮಿವರುಣಸ್ಯಪಾಶಾತ್ | ಅನಾಗಸಂಬ್ರಹ್ಮಣೇತ್ಯಾಕರೋಮಿಶಿವೇತೇ
ದ್ಯಾವಾ ಪೃಥಿವೀಉಭೇಇಮೆ) ಇತಿ ಸಂಚವಿಂಶತಿ ಹಸ್ತಪ್ರಮಾಣದರ್ಭಪಾಶೇ
ನ ಮಂಟಪಮಾವೇಷ್ಠಯೇತ್.

ನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ, ಈಶಾನಾ....ಭವಂತಃ ಎಂದು ಈಶಾನಪೂಜಿತ ದಶರುದ್ರರನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ
ಪೂಜಿಸುವುದು. ಅನಂತರ ವಾಯುವ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಡೆ ಸ್ತೋತ್ರಾ....
ಸಪ್ರಥಾಃ ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ, ಬಲಿಪ್ರಿಯಾ...ಭವಂತಃ ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ಪೂಜಿತ
ದಶರುದ್ರರನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವುದು. ಈಶಾನ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲುಗಡೆ
ಅಸ್ಮೇ...ದೇವಾಃ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷಾ....ಭವಂತಃ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮ ಪೂ
ಜಿತ ದಶರುದ್ರರನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವುದು. ಹೀಗೆ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ೧೦೦ ರುದ್ರರುಗಳನ್ನು
ಆವಾಹಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಕ್ಷೇತ್ರೈ....ಇಮೆ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ೨೫ ಮೊಳವುದ್ದದ ದರ್ಭೆಯ
ಹಗ್ಗದಿಂದ ಮಂಟಪವನ್ನು ಸುತ್ತುವುದು.

ಶಿವಲಿಂಗಸಂಸ್ಕಾರಃ

ಅಥ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಸಂಸ್ಕರ್ಮಾತ್:- ಮಂಟಪಮಸ್ಯೋತ್ತರಭಾಗೇ ಭೂಮಿ
ಗೋಮಯೇನೋಪಲಿಪ್ಯ, ಗೋಮೂತ್ರ ಗೋಮಯ ಗೋಕ್ಷೀರ ಗೋಧಧಿ
ಗೋಘೃತೈಸ್ತತ್ರಂತ್ರೇಣ ಮಾರ್ಜಯಿತ್ವಾ, (ರೋಚನೋರೋಚಮಾನಃ
ಶೋಭನೋಶೋಭಮಾನಃ ಕಲ್ಯಾಣ) ಇತಿ ಗೋರೋಚನಯಾ ಸಂಮಾರ್ಜ
ಯೇತ್ | ಸದ್ಭಿರ್ಮಂತ್ರೈಷ್ಠದ್ಗವೈಸ್ಸಕೃದೇವ ಸಂಮಾರ್ಜನಂ || ಮಂಡಲ
ವಿಧಾಯ, ರಂಗವಲ್ಲಾಭದಿಧಿರಲಂಕೃತ್ಯ, ತಾಮ್ರಪಾತ್ರಾದ್ಯನ್ಯತಮಪಾತ್ರಂ ತತ್ಯ
ನಿಕ್ಷಿಪ್ಯ, ಶ್ರೀಶೈಲಜಲಾಮಯಂ ಪಂಚಸೂತ್ರಘಟಿತಂ ಶಿವಲಿಂಗ ಮಾದಾಯ
ವೇದಮಂತ್ರೈಃ ಪ್ರಕಕ್ಷಾಳ್ಯ, ವಾರುಣೇಭಾಗೇ ಪಾತ್ರೇ ನಿಕ್ಷಿಪ್ಯ, ಪೂಜಾದ್ರ
ವ್ಯಾಣಿ ಸಂಪಾದ್ಯ, ಯಜಮಾನಃ ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ, ಏವಂಗುಣೇತ್ಯಾದಿ
.....ಶುಭತಿಥೌ "ಕರ್ಷಣಾದಿ ದೋಷಶಾಂತ್ಯರ್ಥಂ, "ಹಿರಣ್ಯಕೃಂಗಳಂಪ
ಮಾನಸ್ಸುರ್ವಜನಃ" ನಮಸ್ತರುದ್ರಮನ್ಯವ" ಇತ್ಯನುವಾಕ್ಯೈ ಶಿವಲಿಂಗಂ
ಸ್ಮಾರ್ಪಯಿಷ್ಯೇ" ಇತಿಸಂಕಲ್ಪ್ಯ, ಅಭಿಷಿಂಜೇತ್.

ಅನುವಾಕಕ್ರಮಮಾಹ:- (ಹಿರಣ್ಯಕೃಂಗಳಂ ವರುಣಂಪ್ರಪದ್ಯೇ ತೀರ್ಥಂ
ಮೇದೇಹಿ ಯಾಚತಃ | ಯನ್ಮಯಾಭುಕ್ತಮಸಾಧೂನಾಂ ಪಾಪೇಭ್ಯಶ್ಚ ಪ್ರತಿಗ್ರ
ಹಃ | ತನ್ನ ಇಂದ್ರೋವರುಣೋ ರಾಜಾ ಪಾಣಿನಾಹ್ಯವಮರ್ಶತ್ | ಯನ್ಮೇ
ಮನಸಾ ನಾಚಾ ಕರ್ಮಣಾಂ ದುಷ್ಕೃತಂ ಕೃತಂ ತನ್ನ ಇಂದ್ರೋ ವರು

ಶಿವಲಿಂಗಸಂಸ್ಕಾರವು.

ಮಂಟಪದ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ತೊಪ್ಪೆಯಿಂದ ಸಾರಿಸಿ, ಅದರಮೇಲೆ ಗೋ
ಮೂತ್ರದಿಂದ 'ತನ್ನವಿತುರ್ದೇಹ್ಯಂ' ಎಂಬ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ಗೋಮಯದಿಂದ
'ಗಂಧದ್ವಾರಾಂ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ ಗೋವಿನ ಹಾಲಿನಿಂದ 'ಆಪ್ಯಾಯಸ್ವ' ಎಂಬ
ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ಗೋವಿನ ಮೊಸರಿನಿಂದ 'ದಧಿಕ್ರಾವಣೋ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ,
ಹಸುವಿನ ಕುಪ್ಪದಿಂದ 'ಶುಕ್ರಮಸಿ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ಗೋರೋಚನದಿಂದ 'ರೋಚ
ನೋರೋಚಮಾನಃ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ ಒಂದೆ ಆವೃತ್ತಿ ಮಂಡಲಾಕಾರವಾಗಿ ಸಾರಿಸಿ,
ರಂಗದಲ್ಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತಾಮ್ರ ಪಾತ್ರವೇ ಮುಂತಾದ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಲೋಹದ
ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಶ್ರೀಶೈಲ ಜಲಾಮಯವಾದ ಪಂಚಸೂತ್ರಘಟಿತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗದ
ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ವೇದ ಮಂತ್ರ ಪಠನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತೊಳೆದು, ಒಂದೆ ಹೇಳಿದ
ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಪೂಜಾ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡು.

ನೋ ಬೃಹಸ್ಪತಿಸ್ವವಿತಾಜ ಪುನಂತು ಪುನಃಪುನಃ | ನಮೋಗ್ನಯೇಽಪ್ಸಮತೇ
 ನಮ ಇಂದ್ರಾಯ ನಮೋ ವರುಣಾಯ ನಮೋ ವಾರುಣ್ಯೈ ನಮೋಽಧ್ಯೈ |
 ಯದಪಾಂ ಕ್ರೂರಂ ಯದಮೇಧ್ಯಂ ಯದಶಾಂತಂ ತದಪಗಚ್ಛತಾತ್ | ಅತ್ಯಾ
 ತನಾ ದತೀಪಾನಾದ್ಯಜ್ಞ ಉಗ್ರಾತ್ಪ್ರತಿಗ್ರಹಾತ್ || ತಸ್ಮೈ ವರುಣೋ ರಾಜಾ
 ಪಾಣಿನಾಹ್ಯವಮರ್ಶತ್ | ಸೋಹಮಪಾವೋವಿರಜೋ ನಿರ್ಮುಕ್ತೋ ಮು
 ಕ್ತಕಿಲ್ಬಿಷಃ || ನಾಕಸ್ಯ ಪೃಷ್ಠಮಾರುಹ್ಯ ಗಚ್ಛೇದ್ಧೃಹ್ಮ ಸರೋಕತಾಂ | ಯ
 ಶ್ಚಾಪ್ಸ ವರುಣಸ್ಸಪುನಾತ್ಪಘಮರ್ಷಣಃ | ಪವಮಾನಸ್ಸವರ್ಷನಃ ಪವಿತ್ರೇ
 ಣವಿಜರ್ಷಿಣೀಃ || ಯಃಪೂತಾ ಸಪುನಾತು ಮಾಪುನಂತುಮಾ ದೇವಜನಾಃ
 ಪುನಂತು ಮನಪೋ ಧಿಯಾ ಪುನಂತು ವಿಶ್ವಜಯವಃ | ಜಾತವೇದಃ ಪವಿತ್ರವ್ಯ
 ತಃ | ಪವಿತ್ರೇಣ ಪುನಾಹಿಮಾ | ಶುಕ್ರೇಣ ದೇವದೀದ್ಯತ್ | ಅಗ್ನೇಕ್ರತ್ವಾ ಕೃ
 ತೂಗ್ಂರನು | ಯತ್ರೇಪವಿತ್ರಮುಚಿಷಿ | ಅಗ್ನೇವಿತತಮಂತರಾ | ಬ್ರಹ್ಮತೇನ
 ಪುನೀಮಹಿ | ಉಭಾಭ್ಯಾಂ ದೇವಸವಿತಃ | ಪವಿತ್ರೇಣ ಸವೇನಚ | ಇದಂ ಬ್ರ
 ಹ್ಮಪುನೀಮಹಿ | ವೈಶ್ವದೇವೀಪುನತೀದೇವ್ಯಾಗಾತ್ | ಯಸ್ಯೈವಪ್ಯುಪ್ತನ
 ವೋ ವೀತಪೃಷ್ಠಾಃ | ತಯಾಮದಂತಸ್ಸಧಮಾದ್ಯೇಷು | ವಯಗ್ಂ ಸ್ಯಾಮು
 ಪತಯೋರಯಾಣಾಂ | ವೈಶ್ವಾನರೋರಶ್ಮಿಭಿರ್ಮಾಪುನಾತು | ವಾತಃಪ್ರಾಣ
 ನೇಸಿರೋಮಯೋಭೂಃ | ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಪಯಸಾ ಪಯೋಭಿಃ | ಋತಾ
 ವಂರೇಯಜ್ಞೇಯಮಾಪುನೀತಾಂ | ಬೃಹದ್ಧಿಸ್ವವಿತಸ್ತೃಭಿಃ | ವರ್ಷಿಷ್ಠೈ ರ್ವೇ
 ವಮನ್ವಭಿಃ | ಅಗ್ನಿದಕ್ಷೈಃ ಪುನಾಹಿಮಾ | ಯೇನದೇವಾಅಪುನತ | ಯೇನಾ
 ಪೋದಿವ್ಯಂಕಶಃ | ತೇನದಿವ್ಯೇನಬ್ರಹ್ಮಣಾ | ಇದಂಬ್ರಹ್ಮಪುನೀಮಹಿ | ಯಃ
 ಪಾವಮಾನೀರಥ್ಯೇತಿ | ಋಷಿಭಿಸ್ಸಂಭೃತಗ್ಂರಸಃ | ಸರ್ವಗ್ಂಸಪೂತಮಶ್ವಾ
 ತಿ | ಸ್ವದಿತಂವಾತರಿತ್ವನಾ | ಪಾವಮಾನೀರ್ಯೋಅಥ್ಯೇತಿ | ಋಷಿಭಿಸ್ಸಂಭೃತ
 ಗ್ಂರಸಃ | ತಸ್ಮೈ ಸರಸ್ವತೀದುಹೇ | ಕ್ಷೀರಗ್ಂಸರ್ಪಿರ್ಮಧೂದಕಂ | ಪಾವ
 ಮಾನೀಸ್ವಸ್ತೃಯನೀಃ | ಸುದಘಾಹಿಪಯಸ್ವತೀಃ | ಋಷಿಭಿಸ್ಸಂಭೃತಗ್ಂರ
 ಸಃ | ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇಷ್ಟಮೃತಗ್ಂಹಿತಂ | ಪಾವಮಾನೀರ್ದಿಶಂತುನಃ | ಇಮಂ

ಯಜಮಾನನು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂ ಮಾಡಿ, ದೇಶಕಾಲಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಲಿಂಗವನ್ನು ಉಚ್ಚುರು
 ವುದೇ ಮುಂತಾದುದರಿಂದಂಟಾಗಿರುವ ದೋಷದ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ, 'ಹಿರಣ್ಯಕೃಂಗಂ' ಎಂಬನು
 ವಾಕದಿಂದಲೂ, 'ನಮಸ್ತುರುದ್ರಮನ್ಯವ' ಎಂಬ ಅನುವಾಕದಿಂದಲೂ, ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಅತಿ
 ಸೇವಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಹಿರಣ್ಯಕೃಂಗಂ.... ಪುನಾತುಃ ನಮಸ್ತೆ.... ಅಸ್ಮನ್ನಿಧೇಹಿತಂ

ರೋಕಮುಖೋಲಮುಂ | ಕಾಮಾಂತ್ಸಮರ್ಥಯಂತುನಃ | ದೇವೇರ್ವೇಮೈಸ್ತ
ಮಾಭೃತಾಃ | ಸಾವಮಾನೀಸ್ವಸ್ತೈಯನೀಃ | ಸುದಃಘಾಹಿಘೃತಕ್ಷುತಃ |
ಮುಷಿಭಿಸ್ಸಂಭೃತೋರಸಃ | ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇಷ್ಟಮೃತಗಂಹಿತಂ | ಯೇನದೇವಾಃ
ಪುನತ | ಆತ್ಮಾನಂಪುನತೇಸದಾ | ತೇನಸಹಸ್ರಧಾರೇಣ | ಪಾವಮಾನ್ಯಃ ಪು
ನಂತುಮಾ | ಪ್ರಾಜಾಪತ್ಯಂಪವಿತ್ರಂ | ಶತೋದ್ರಾಸಗಂಹಿರಣ್ಮಯಂ | ತೇನ
ಬ್ರಹ್ಮವಿದೋವಮುಂ | ಪೂತಂಬ್ರಹ್ಮಪುನೀಮಹಿ | ಇಂದ್ರಸ್ಸುನೀತೀಸಹವಾಪು
ನಾತು | ಸೋಮಸ್ಸುಸ್ವಾಪ್ರವರುಣಸ್ಸಮಿಚಾಪ್ಯಾ | ಯಮೋರಾಜಾಪ್ರವ್ಯ
ಣಾಭಿಃ | ಪುನಾತುಮಾಜಾತವೇದಾಮಾರ್ಜಯಂಕ್ಯಾಪುನಾತು (ನಮಸ್ತೇರು
ದ್ರಮಸ್ಯವ.....ಅಸ್ತನ್ನಿರ್ಧಹಿತಂ) ಇತ್ಯನುವಾಕ್ಯೈಶ್ಚ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಸಂಸ್ಪೃಶ್ಯ
ಪಂಚೋಪಚಾರೈಃ ಪೂಜಯೇತ್. ಪುನಃ ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ, ದೇಶಕಾಲಾಪ
ನುಕೇರ್ತವ್ಯ.

ಜಲಾಧಿವಾಸಃ.

ಪುನಃ ಕರ್ಷಣಾದಿಪಾಪಶಾಂತ್ಯರ್ಥಂ ಜಲಾಧಿವಾಸಂ ಕಾರಯಿಷ್ಯ
ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ, ಗಂಗಾದಿತೀರ್ಥಾಂಬು ಪಂಚಗವ್ಯಧಸಿತಮಿಶ್ರೋದಕೈಃ ಪೂ
ತಪಾತ್ರೇ ಲಿಂಗಸ್ಥಲಂ ಸಕೂರ್ಚಾಭ್ಯಾಂ ವಸತ್ರಾಭ್ಯಾಂ ಸಮಾವೇಷ್ಯ ನಿಕ
ಪ್ಯ, ಅಭಿಮುರ್ತನಪೂರ್ವಕಂ ಅಷ್ಟೋತ್ತರತತ ಷಡಕ್ಷರಮಂತ್ರೇಣಾಭಿವಂತ್ರ
ತತ್ತತ್ಕಾಲೋಚಿತಂ ಜಲಾಧಿವಾಸಂ ಕಾರಯಿತ್ವಾ | ತತಸ್ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಜಲಾಧಿ

ನಂಬ ಈ ಅನುವಾಕಗಳಿಂದ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಗಂಧ ಪುಷ್ಪ ಧೂಪ ದೀಪ ನೈವೇದ್ಯ
ವೆಂಬ ಪಂಚೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಪುನಃ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಿ, ದೇಶಕಾಲಗಳನ್ನು
ಹೇಳಿ, ಕರ್ಷಣಾದಿ ದೋಷ ಶಾಂತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಜಲಾಧಿವಾಸವು ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಸೂ
ಲಿಸಿ, ಗಂಗಾದಿ ತೀರ್ಥಜಲವನ್ನೂ, ಪಂಚಗವ್ಯವನ್ನೂ, ಭಸ್ಮವನ್ನೂ ಮಿಶ್ರಮಾಡಿ ತುಂಬಿರು
ವುತ್ತಿದ್ದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣೀಕೃತವಾದ ಲಿಂಗಸ್ಥಲವನ್ನು ಎರಡು ದರ್ಭೆಗಳಿಂದ ಸಮಾ
ವಾಧ ಎರಡು ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಿ ಇಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ಎರಡೆಯ್ಯಿಂದ ಸೋಂಕಿರುತ್ತ ಗಂ
ವೇಳಿ ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು ಜಪಿಸಿ, ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನರಿತು, ಜಲಾಧಿವಾಸವು ಮಾಡಿ
ಅನಂತರ ಲಿಂಗಸ್ಥಲವನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು, ಬೇರೊಂದು ಸಾರಿಸಿರುವ ಪ್ರದೇ
ದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಅಭಿಷೇಕ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ
ನ್ನಿರಿಸಿ, ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಿರುವ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ಪಂಚಗವ್ಯದಿಂದಲೂ, ಭಸ್ಮಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಜ
ಲದಿಂದಲೂ, ಗಂಧಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಜಲದಿಂದಲೂ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ, ಪೂರ್ವದಂತೆ ಗಂಧಾದಿಯಾಗಿ

ಧ್ಯಾತ್ಯುಃ ಅನ್ಯಮಂಡಲೇ ತಲ್ಲಿಂಗಸ್ಥಲಂ ಸ್ವಪನಪಾತ್ರೇ ನಿಕ್ಷಪ್ಯ | ವೇಷ್ಪಿತವಸ್ತ್ರಂ
ವ್ಯಪೋಹ್ಯ | ಪಂಚಗವೈರ್ಭಸ್ಮೋದಕೈ ಗಂಧತೋಯೈಸ್ಸಂಸ್ನಾಪ್ಯ |
ಗಂಧಾದಿಭಿರಭ್ಯರ್ಚಯೇತ್.

ಧಾನ್ಯಾಧಿವಾಸಃ

ಮಂಡಲಸ್ಯ ಈಶಾನದಿಶಿ ಪಟ್ಟಮ್ಮಾರ್ಜನೇನ ಭೂತುದ್ಧಿಂ ಕೃತ್ವಾ | ರಂಗ
ವಲ್ಯಾದಿನಾಽಷ್ವದಳಪದ್ಮಂ ವಿಲಿಖ್ಯ, ಸಸ್ತ್ರಹಸ್ತಪ್ರಮಾಣಂ ವಸ್ತ್ರಮಾಚ್ಛಾಧ್ಯ,
ತದುಪರಿ ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣಂ ಶ್ವಾಮಾಕೈಃ ಸ್ಥಂಡಿಲಂಕೃತ್ವಾ, ಅಷ್ಟದಳಪದ್ಮಂ
ರಚಯಿತ್ವಾ, ವಸ್ತ್ರಮಾಚ್ಛಾಧ್ಯ, ತದುಪರಿ ಗೋಧೂಮೈಸ್ಸಂಧಿಲಂ ಕೃತ್ವಾ,
ಅಷ್ಟದಳಕಮಲಂ ಲಿಖಿತ್ವಾ, ತದುಪರಿ ವಸ್ತ್ರಮಾಚ್ಛಾಧ್ಯ | ತದುಪರಿ ಪ್ರೀಹಿ
ಭಿಸ್ಸಂಧಿಲಂ ಕೃತ್ವಾ | ಅಷ್ಟದಳಪದ್ಮಂ ಲಿಖಿತ್ವಾ | ತದುಪರಿ ವಸ್ತ್ರಮಾಚ್ಛಾಧ್ಯ |
ತದುಪರಿ ತಂಡುಲೈಃ ಸ್ಥಂಡಿಲಂ ಕೃತ್ವಾ, ಅಷ್ಟದಳಪದ್ಮಂ ವಿಲಿಖ್ಯ | ತದುಪರಿ
ವಸ್ತ್ರಮಾಚ್ಛಾಧ್ಯ | ತದುಪರಿ ಜೊತಬಿಲ್ವಾಮಲಕಕುಶಾಪಾಮಾರ್ಗಪತ್ರಾಣಿ
ನಿಕ್ಷಿಪ್ಯ, ತದುಪರಿ ವಸ್ತ್ರಮಾಚ್ಛಾಧ್ಯ || ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ | ದೇಶಕಾಲಾವ
ನುಕೀರ್ತ್ಯ, ಅಸ್ಯಾಂ ಶುಭತಿಥೌ ಶಾಂತ್ಯರ್ಥಂ ಶಯನಾರ್ಥಂ ಧಾನ್ಯಾಧಿವಾಸಂ
ಕಾರಯಿಷ್ಯೆ || ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ, ತಲ್ಲಿಂಗಸ್ಥಲಂ ಸಕೂರ್ಜೇನ ವಸ್ತ್ರಯುಗ್ಮೇನ
ಸಂವೇಷ್ಯ, ತತ್ಪುರುಷಮಂತ್ರೇಣ ಪ್ರಾಕೈರಸ್ತಮಧಸ್ಸೂತ್ರಂ ನಿಕ್ಷಿಪ್ಯ || ವಾ

ಪಂಚೋಪಚಾರದಿಂದರ್ಚಿಸಿ, ಪುನಃ ಮಂಡಲದ ಈಶಾನಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗೋಮೂತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ
ಆಯಾ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಪಟ್ಟಮ್ಮಾರ್ಜನೆಯುಂ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂದ ಅಷ್ಟದಳಪದ್ಮ
ಮಂ ಬರೆದು ಎಳು ವೊಳದ ಉದ್ದವಳ್ಳ ಒಂದು ಹೊಸಪಂಚಿಯ ತುದಿಯನ್ನು ಅದರಮೇಲೆ
ಹಾಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಾಮೆಯನ್ನು ಹರಡಿ, ಒಂದಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣದ ಎತ್ತರದ ಜಗತಿಯುಂ
ಮಾಡಿ, ಅಷ್ಟದಳ ಕಮಲವನ್ನು ಬರೆದು, ಅದೇ ವಸ್ತ್ರವನ್ನೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಅದರಮೇಲೆ ಹಾಸಿ, ಪುನಃ
ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಎಳ್ಳನ್ನು ಪೂರ್ವದಂತ ಹರಡಿ, ಜಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅಷ್ಟದಳ ಕಮಲವಂ
ಬರೆದು, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅದೇ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾಸಿ, ಹೀಗೆಯೇ ಅದರ ಮೇಲೆ
ಗೋಧಿಯನ್ನೂ, ಬತ್ತವನ್ನೂ, ಅನಂತರ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನೂ, ಕಡೆಗೆ ಮಾವಿನ ಚಿಗುರು, ಬಿಲ್ವಪತ್ರ,
ಪಲ್ಲಿಸೊವು, ದರ್ಭ, ಉತ್ತರೇಣಿಸೊವು ಇವುಗಳನ್ನು ಹರಡಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಬಟ್ಟೆಯ
ನ್ನೇ ಹೊದಿಸಿ, ಯಜಮಾನನು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂ ಮಾಡಿ, ದೇಶಕಾಲಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಶಾಂ
ತಿಗಾಗಿಯೂ ಶಯನಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೂ ಲಿಂಗಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಧಾನ್ಯಾಧಿವಾಸವಂ ಮಾಡಿಸು
ತ್ತೇವೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಆ ಲಿಂಗಸ್ಥಲವನ್ನು ಎರಡು ದರ್ಭಗಳ ಸಮೇತ ಎರಡು ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ
ಸುತ್ತಿ, ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಲಿಂಗತೀರ್ಥವೆಂತೆಯೂ, ಗೋಮುಖವು ಅಥವಾ ಮುಖವಾಗಿರುವಂತೆ

ಮುಪಾಣಿನಾ ಸ್ಪೃಶ್ವ, ಸೀತತ್ಕಾರಪ್ರಾಣಾಯಾಮೇನ ಸಹಸ್ರಮೂಲಮಂತ್ರೇ
 ಣಾಭಿಮಂತ್ರಯ, ಧಾನಾಧಿವಾಸಂ ಕಾರಯಿತ್ವಾ, ಅನಂತರಂ ಶಯನಾಲ್ಲಿಂಗ
 ಮುದ್ದೃತ್ಯ, ಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾದಾಯ, ಭಸ್ಮತೋಯೈರ್ಗಂಧೋದಕೈಸ್ಸದ್ಯೋ
 ಜಾತಮಂತ್ರೇಣ ಸಂಸ್ಪಾಶ್ಯ, ಪಂಚೋಪಚಾರೈರಭ್ಯರ್ಚಯೇತ್.

ಷಡಧ್ಯಶೋಧನಂ.

ಅನ್ಯಮಂಡಲೇ ತಂಡುಲಸ್ಥಂಧಿಲೋಪರಿ ಪಾತ್ರೇ ಲಿಂಗಸ್ಥಲಂ ನಿಕ್ಷಿಪ್ಯ,
 ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ || ಏವಂಗುಣೇತ್ಯಾದಿ ಶುಭತಿಥೌ ಷಡಧ್ಯಶೋಧನದ್ವಾರಾ
 ತಿವಕಳಾವಾಹನಾರ್ಥಂ ಷಡಧ್ಯಶುದ್ಧಿಂ ಕರೋಮೀತಿಸಂಕಲ್ಪಯಿ; ತತ್ರ ಅಥ |
 ಪಟ್ಟಿಕಾಂ ದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತೇನ ಕೂರ್ಚೇನ ಸಂಸ್ಪೃಶ್ವ ||

ಭವನಾಧ್ಯನಾಭ್ಯಾಸಃ—

ಓಂ ಹಾಂ ಅನಾಶ್ರಿತಭುವನಾಯನಮಃ | ಓಂ ಹಾಂ ಅನಾಥಭುವನಾ
 ಯನಮಃ | ಪ್ರೋಮರೂಪಿಣೇನಮಃ | ಊರ್ಧ್ವಗಾಮಿನೇನಮಃ | ಮೋಚ
 ಕಾಯೈ | ರೋಚಿಕಾಯೈ | ದೀಪಿಕಾಯೈ | ಇಂದಿಕಾಯೈ | ಶಾಂತ್ಯತೀತಾ
 ಯೈ | ಶಾಂತ್ಯೈ | ವಿದ್ಯಾಯೈ | ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಯೈ | ನಿವೃತ್ತೈ | ಶಿಖಂಡಿನಿ
 ತ್ರೀಕಂಠಾಯ | ತ್ರಿಮೂರ್ತಯ | ಏಕರುದ್ರಾಯ | ಏಕನೇತ್ರಾಯ | ಶಿವೋ
 ತ್ರಮಾಯ | ಸೂಕ್ಷ್ಮಭವೇ | ಅನುತ್ತಮಾಯ | ವಿದ್ಯಾಧಿಪಾಯ | ಜ್ವಲಾಯ |

ಯೂ, ತಪ್ಪುರುಷ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪೂರ್ದ್ವಾಕ್ತವಾದ ಧಾನ್ಯದ ಜಗತಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ,
 ಅದನ್ನು ಎಡಗೈಯಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿಕೊಂಡು, ಪೂರಕ ಕುಂಭಕ ರೇಚಕರೂಪವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸ್ತಮಾಪ
 ಸೀತ್ಕಾರ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವು ಮಾಡಿ, ಸಹಸ್ರವೇಳೆ ಮೂಲಮಂತ್ರದಿಂದ ಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ, ಅನಂ
 ತರ ಆ ಶಯನಸ್ಥಲದಿಂದ ಲಿಂಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಹಸ್ತದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಭಸ್ಮಮಿಶ್ರಿತ ಜಲ
 ದಿಂದಲೂ, ಗಂಧಮಿಶ್ರಿತ ಜಲದಿಂದಲೂ ಸಹ ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿ.
 ಪೂರ್ವದಂತ ಪಂಚೋಪಚಾರ ಪೂಜೆಯು ಮಾಡುವುದು.

ಷಡಧ್ಯಶೋಧನವು.

ಬಳಿಕ ಬೇರೊಂದು ಸಾರಿಸಿದ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯ ಗುಡ್ಡೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಜಗತಿಯ
 ನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದರ ಮೇಲೊಂದು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಲಿಂಗಸ್ಥಲವನ್ನಿರಿಸಿ, ಪ್ರಾ
 ಣಾಯಾಮ ಮಾಡಿ, ಷಡಧ್ಯಶೋಧನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿವಕಳೆಯನ್ನು ಆವಾಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ
 ಲಿಂಗಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಷಡಧ್ಯಶುದ್ಧಿಯು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವ
 ದರ್ಭೆಯಿಂದ ಆ ಲಿಂಗಸ್ಥಲದ ವಿಳದ ಅಧೋಭಾಗದ ಸುತ್ತ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೋಂಕಿಸಿ ಹಿಡಿದು,
 ಓಂ ಹಾಂ ಅನಾಶ್ರಿತ.....ಕಾಲಾಗಿ ರುದ್ರಭುವನಾಯನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳಿ, (ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಧ

ಸಂದಿನೇ | ರೂಪಿಣೇ | ಅಂಬಿಕಾಯೈ | ಸ್ವಾಣುಮತ್ಯೈ | ಬ್ರಹ್ಮವೇತಾಳ್ಕೈ |
 ತ್ರಿಗುಣೈ | ಮನೋಸ್ತೈ | ಸರ್ವಭೂತದಮನಾಯ | ಬಲಪ್ರಮಥ
 ನಾಯ | ಬಲವಿಕರಣಾಯ | ಕಲವಿಕರಣಾಯ | ಕಾಲಾಯ | ರುದ್ರಾಯ |
 ಜ್ಯೇಷ್ಠಾಯ | ವಾಮಾಯ | ಏಕವೀರಾಯ | ಪಂಚಾಂತಕಾಯ | ಸೂರ
 ಗಾಯ | ಪಿಂಗಾಯ | ಜ್ಯೋತಿಷೇ | ಸಂವರ್ತಾಯ | ಚಂಡಾಯ | ಕ್ರೋ
 ಧೇಶಾಯ | ಶ್ರೀಕಂಠಾಯ | ಉಮಾಯೈ | ಕುಮಾರಾಯ | ವಿಷ್ಣವೇ | ಭೈ
 ರವಾಯ | ಕೃತಾಯ | ಅಕೃತಾಯ | ಬ್ರಹ್ಮಣೇ | ಪ್ರಜೇಶಾಯ | ಸೌಮ್ಯಾ
 ಯ | ಇಂದ್ರಾಯ | ಗಂಧರ್ವಾಯ | ಯಕ್ಷಾಯ | ರಾಕ್ಷಸಾಯ | ವಿಶಾ
 ಳಾಯ | ಸ್ಥೂಲೇಶ್ವರಾಯ | ಶಂಕುಕರ್ಣಾಯ | ಕಾಳಾಂಜನಾಯ | ಮಂ
 ಢಲೇಶ್ವರಾಯ | ಮಾಕೋಟಿಯೆ | ದುರಂಡಾಯ | ಡಾಲಗಂಡಾಯ | ಅನು
 ಪಮಗುಣಯುತಾಯ | ವಿದೂರಕಾಯ | ಘೋರಕಾಯ | ಪ್ರಜಾಪ್ರತಯೆ |
 ಪುತಾಶನಾಯ | ಕಾಲರೂಪಿಣೇ | ವಿಶಾಲಜಟಿಲಾಯ | ರೌದ್ರಾಯ | ಪಿಂ
 ಗಳಾಕ್ಷಾಯ | ಕಾಲದಂಷ್ಟ್ರಾಯ | ಅಜೇಶಾಯ | ಸರ್ವವಿಧವೇ | ಭಾಸು
 ರಾಯ | ಸುಬಾಹವೇ | ಮಂತ್ರರೂಪಿಣೇ | ಸ್ವಾಣವೇ | ಸ್ವರ್ಣಾಕ್ಷಾಯ |
 ಭದ್ರಕರ್ಣಾಯ | ಗೋಕರ್ಣಾಯ | ಮಹಾಬಲಾಯ | ಅವಿಮುಕ್ತಾಯ |
 ರುದ್ರಕೋಟಿಯೆ | ವಸ್ತ್ರಾಪದಾಯ | ಭೀಮಾಯ | ಮಹೇಂದ್ರಾಯ | ಅಟ್ಟ
 ಹಾಸಾಯ | ವಿಮಲಾಯ | ಬಲಾಯ | ನಾಖಂಡಲಾಯ | ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಾ
 ಯ | ಗಯಾಯೈ | ಭೈರವಾಯ | ಕೇದಾರಾಯ | ಮಧ್ಯಮಾಯ | ಮಹಾ
 ಕಾಳಾಯ | ಮಾತೃಕೇಶ್ವರಾಯ | ಕಲ್ಪಮತೇ | ಶ್ರೀಶೈಲಾಯ | ಹರಿಶ್ಚಂ
 ದ್ರಾಯ | ನಾಕುಲಾಯ | ಭಾರ್ಗವತಯೇ | ಡಿಂಡಯೇ | ಅಷಾಢಯೇ |
 ಪುಷ್ಯರಾಯ | ಸೈಮಿಶಾಯ | ಪ್ರಭಾಸಾಯ | ಅಮರೇಶಾಯ | ತ್ರಿದಶವಂ
 ದಿತಾಯ | ತ್ರ್ಯಕ್ಷಾಯ | ಗುಣಸಂವಾಹಾಯ | ವಿವಾಹಾಯ | ವಿಚಕ್ಷಣಾ
 ಯ | ವಿಭವೇ | ಶಂಭವೇ | ಲಿಪ್ಪವೇ | ಸಭವೇ | ಅಧ್ಯಕ್ಷಾಯ | ಅನಂತಾ
 ಯ | ಲೋಹಿತಾಯ | ಪಾತಳೇಶಾಯ | ವೃಷಭಾಯ | ಸುನೀರ್ಘಾಯ | ಶು
 ಭಾಯ | ಪಾಲಕಾಯ | ವೀರೋಗ್ರಸನಾಯ | ವಿಷಧರಾಯ | ಬಲಿಪ್ರಿಯಾ

ಈ ಪ್ರತಿಪದದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹಿಂ ಹಾಂ ಎಂಬ ಪ್ರಣವಗಳನ್ನೂ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಮಃ
 ಎಂದೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಪಠಿಸಬೇಕು.) ಭುವನಾಧ್ಯನಾಸವಂ ಮಾಡುವುದು. ಅನಂತರ ೪

ಯ | ಸರ್ವಸುಖಕೃತೇ | ಸರ್ವವಿದ್ಯಾಧಿಪಾಯ | ಮಿತ್ರಾಯ | ಬಲಯ | ಅ
ಜಾಯ | ಭೂತವಾಲಾಯ | ಮಾತೃಪಿಂಗಕಾಯ | ಜ್ಞಾನವತೇ | ವಿದ್ಯೇಶಾ
ಯ | ಈಶಾನಾಯ | ಇಂದುಯಜ್ಞಪಾಯ | ಪ್ರಕಾಶಾಯ | ಲಕ್ಷ್ಮೀಶಾ
ಯ | ಕಾಮಪ್ರಸಾದಾಯ | ಜಟಾಧರಾಯ | ಶಾಂತಾಯ | ಸಾಮಾನ್ಯಾಯ |
ಧನ್ಯಾಯ | ರೂಪವತೇ | ನಿಧೀಶಾಯ | ಮೇಘವಾಹನಾಯ | ಕವರ್ದಿನಿ |
ಸಂಚಕ್ಷಿಪಾಯ | ಸಂಚಾತ್ಮಕಾಯ | ಭಯಂಕರಾಯ | ತೀರ್ಥಾಯ | ಸೂ
ಕ್ಷ್ಮಾಯ | ವಾಯುವೇಗಾಯ | ಲಘವೇ | ಶೀಘ್ರಾಯ | ಭೈರವಾಯ | ಒಡ
ಬಾಮುಖಾಯ | ಬಲಾಂತಕಾಯ | ದೀರ್ಘಬಾಹವೇ | ಜಯಭದ್ರಾಯ | ಶ್ರೀ
ಶಾಯ | ಮಹಾಬಲಾಯ | ಪಾಶಹಸ್ತಾಯ | ಅತಿಬಲಾಯ | ದಂಷ್ಟ್ರಕಾ
ಯ | ಲೋಹಿತಾಯ | ಧೂಮ್ರಾಯ | ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾಯ | ಉರ್ಧ್ವರೇತಸಿ |
ಭಯಾನಕಾಯ | ಕ್ರೂರದೃಷ್ಟಯೇ | ಹಂತ್ರೇ | ವರುಣಾಯ | ನಿಮತೇಶಾ
ಯ | ಯಮಪೂಜಿತಾಯ | ಸಂಯೋಕ್ತೇ | ರಮೇಶಾಯ | ಯಾಮೇಶಾ
ಯ | ಸರ್ವನಿಯೋಕ್ತೇ | ಶ್ರೀಕಾಮಾಯ | ಕರ್ತ್ರ | ಧಾತ್ರ | ವಿಧಾತ್ರ |
ಕ್ಷಯಾಂತಕಾಯ | ಭಸ್ಮಾಂತಕಾಯ | ಬಭ್ರವೇ | ದಹನಾಯ | ಜ್ವಲನಾಯ |
ಹರಾಯ | ಖಾದಕಾಯ | ಪಿಂಗಕಾಯ | ಹುತಾಶಿನೇ | ಅಗ್ನಿರುದ್ರಾಯ |
ತ್ರಿದಶಾಧಿನಾಯ | ಪಿನಾಕಿನೇ | ಶಾಸ್ತ್ರ | ಅವ್ಯಯಾಯ | ವಿಭೂತಯೇ | ಪ್ರ
ಮದನಾಯ | ವಜ್ರದೇಹಾಯ | ಬದ್ಧಾಯ | ಕಪಿಲೇಶಾಯ | ರೌದ್ರಾಯ |
ವೈಷ್ಣವಾಯ | ಬ್ರಹ್ಮಕಾಯ | ಪಾಟಕಾಯ | ಕೂಷ್ಮಾಂಡಾಯ | ಕಾಲಾ
ಗ್ನಿರುದ್ರ ಭುವನಾಯನಮಃ || ಇತಿ ಭುವನಾಧ್ಯನಾಸಃ.

ತತ್ಪಂಕ್ತಜೇ ಪದಾಧ್ಯನಾಸಃ:—

ಓಂ ಹಾಂ ಓಂ || ಓಂ ಹಾಂ ವ್ಯೋಮವ್ಯಾಪಿನೇ, ಓಂ ಹಾಂ ಸರ್ವ
ವ್ಯಾಪಿನೇ, ಶಿವಾಯ, ಅನಂತಾಯ, ಅನಾದ್ಯಾಯ, ಅನಾತ್ರಿತಾಯ, ಶಿವಾ
ಯ, ಶಾಶ್ವತಾಯ, ಯೋಗಪೀಠಸಂಸ್ಥಿತಾಯ, ನಿತ್ಯಯೋಗಿನೇ, ಧ್ಯಾನಾಧಾ
ರಾಯ, ಓಂ ನಮಸ್ತಿವಾಯ, ಸರ್ವಪ್ರಭವೇ, ಶಿವಾಯ, ಈಶಾನಶಿರಸೇ, ತತ್ಪು
ರುಷವಕ್ತ್ರಾಯ, ಅಘೋರಹೃದಯಾಯ, ನಾಮದೇವಗುಹ್ಯಾಯ, ಸದ್ಯೋ

ರಿಂಗಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಪಿತೃ ಅಥವಾ ಕೆಯಮಲೆ ಅಥವಾ ಮುಖವಾದ ಕಮಲದ ಆಕಾರದಂತಿ
ರುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ದರ್ಭೆಯನ್ನು ಸೋಕಿಸಿ, ಓಂ ಹಾಂ ಓಂ. ಓಂ ಹಾಂ, ವ್ಯೋಮವ್ಯಾಪಿನೇ

ಜಾತಮೂರ್ತಯೇ, ಓಂ ನಮೋನಮಃ, ಓಂ ಹಾಂ ಗುಹ್ಯಾತಿಗುಹ್ಯಾಯ,
ಗೋಪ್ರೈ, ನಿಧನಾಯ, ಸರ್ವವಿದ್ಯಾಧಿಪಾಯ, ಜ್ಯೋತಿರೂಪಾಯ, ಪರಮೇ
ಶ್ವರಪದಾಯ, ಅಜೇತನಾಜೇತನಾಯ, ವೈದ್ಯಮುಖ್ಯೇಮಾಯ, ವ್ಯಾಪಿ
ವ್ಯಾಪಿನೇ, ಅರೂಪಿನರೂಪಿನೇ-ಪ್ರಥಮಪ್ರಥಮಾಯ, ತೇಜಸ್ವೇಜಸೇ, ಜ್ಯೋತಿ
ಜ್ಯೋತಿಷೇ, ಅರೂಪಿನೇ, ಅನಗ್ನಯೇ, ಅಧೂಮಾಯ, ಅಭಸ್ಮಾಯ, ಅನಾಧಾ
ಯ, ನಾನಾನಾನಮಃ, ಧೂಧೂಧೂನಮಃ, ಓಂಭೂನಮಃ, ಓಂಭುನಮಃ,
ಓಂಸುನಮಃ, ಅನಿಧನಾಯ, ನಿಧನೋದ್ಭವಾಯ, ಶಿವಾಯ, ಶರ್ವಾಯ,
ಪರಮಾತ್ಮನೇ, ಮಹೇಶ್ವರಾಯ, ಮಹಾತೇಜಸೇ, ಸದ್ಭಾವೇಶ್ವರಾಯ, ಪರ
ಮೇಶ್ವರಾಯ, ಮಹಾದೇವಾಯ, ಯೋಗಾಧಿಪತಯೇ, ಮುಂಚಮುಂಚಾಯ,
ಶರ್ಮಶರ್ಮಾಯ, ಭವಭವಾಯ, ಭವೋದ್ಭವಾಯ, ಸರ್ಮಭೂತಾಯ, ಸುಖೋದ್ಭ
ವಾಯ, ಸರ್ವಸಾನ್ನಿಧ್ಯಕರಾಯ, ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುರುದ್ರಪರಾಯ, ಅನರ್ಚಿತಾನ
ರ್ಚಿತಾಯ, ಅಸಂಸ್ಥಿತಾಸಂಸ್ಥಿತಾಯ, ಅವೂರ್ವಸ್ಥಿತಾವೂರ್ವಸ್ಥಿತಾಯ, ಸಾಕ್ಷಿ
ಸಾಕ್ಷಿನೇ, ಶರುತರವೇ, ಪತಂಗಪತಂಗಾಯ, ಪಿಂಗಪಿಂಗಾಯ, ಚತ್ವಾನಜ್ಞಾ
ನಾಯ, ಶಬ್ದಶಬ್ದಾಯ, ಸೂಕ್ಷ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಾಯ, ಶಿವಾಯ, ಸರ್ವದಾಯ, ಓಂ
ನಮೋನಮಃ, ಓಂ ಶಿವಾಯ, ಓಂ ನಮೋನಮಃ, ಓಂ ಹಾಂ ಓಂ-ಇತಿ
ಪದಾರ್ಥನ್ಯಾಸಃ ||

೭ ಧ ತತ್ಕಾಲೇ ವರ್ಣಾರ್ಥನ್ಯಾಸಃ —

ಓಂ ಹಾಂ ಅಂನಮಃ, ಓಂ ಹಾಂ ಅಂನಮಃ, ಓಂ ಹಾಂ ಇಂನಮಃ,
ಓಂ ಹಾಂ ಉಂನಮಃ, ಓಂ ಹಾಂ ಉಂನಮಃ, ಓಂ ಹಾಂ ಉಂನಮಃ, ಓಂ
ಹಾಂ ಋಂನಮಃ, ಓಂ ಹಾಂ ಋಂನಮಃ, ಲ್ರಂನಮಃ, ಲ್ರಂನಮಃ, ಎಂ
ನಮಃ, ಎಂನಮಃ, ಓಂ, ಔಂ, ಅಂ, ಆಃ, ಕಂ ಖಂ, ಗಂ, ಘಂ, ಙಂ, ಚಂ,
ಛಂ, ಜಃ, ಝಂ, ಞಂ, ಟಂ, ಠಂ, ಡಂ, ಢಂ, ಣಂ, ತಂ, ಥಂ, ದಂ, ಧಂ, ನಂ,
ಪಂ, ಫಂ, ಬಂ, ಭಂ, ಮಂ, ಯಂ, ರಂ, ಲಂ, ವಂ, ಶಂ, ಷಂ, ಸಂ, ಹಂ,
ಳಂ, ಕ್ಷಂನಮಃ || ಇತಿ ವರ್ಣಾರ್ಥನ್ಯಾಸಃ.

.....ಓಂ ಹಾಂ ನಮೋನಮಃ, ಓಂ ಹಾಂ ಓಂ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪದಾರ್ಥನ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡು
ವುದು. ಅನಂತರ ಆ ಕಮಲದಮೇಲೆ ಪೀಠಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಠದಂತಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದರ್ಭೆ
ಋನ್ನು ಸೂಂಕಿಸಿ ಹಿಡಿದು, ಓಂ ಹಾಂ ಅಂನಮಃ.....ಓಂ ಹಾಂ ಕ್ಷಂನಮಃ ಎಂದು
ಹೇಳಿ, ವರ್ಣಾರ್ಥನ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡುವುದು. ಅನಂತರ ದರ್ಭೆಯನ್ನು ಮಧ್ಯಕಂಠದ ಮೇಲ್ಗಲೆ

ಅರ್ಥೋರ್ಧ್ವಪಂಕಜೇ ಕಲಾಧ್ವನ್ಯಾಸಃ:—

ಓಂ ಹಾಂ ಶಾಂತ್ಯತೀತಕಲಾಯೈನಮಃ | ಓಂ ಹಾಂ ಶಾಂತ್ಕಲಾಯೈನಮಃ | ವಿದ್ಯಾಕಲಾಯೈನಮಃ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಕಲಾಯೈನಮಃ, ನಿವೃತ್ತಿಕಲಾಯೈನಮಃ || ಇತಿ ಕಲಾಧ್ವನ್ಯಾಸಃ.

ಅರ್ಥೋರ್ಧ್ವಪಟ್ಟಿಕಾಯಾಂ ತತ್ತ್ವಾಧ್ವನ್ಯಾಸಃ:—

ಓಂ ಹಾಂ ಶಿವತತ್ತ್ವಾಯನಮಃ, ಶಕ್ತಿತತ್ತ್ವಾಯ, ಸದಾಶಿವತತ್ತ್ವಾಯ, ಈಶ್ವರಾಯ, ಶುದ್ಧವಿದ್ಯಾಯೈ, ಕಲಾಯೈ, ನಿಯತೈ, ಕಾಲಾಯ, ವಿದ್ಯಾಯೈ, ರಾಗಾಯ, ಪುರುಷಾಯ, ಪ್ರಕೃತೈ, ಗುಣಾಯ, ಬುದ್ಧಯೈ, ಅಹಂಕಾರಾಯ, ಚಿತ್ತಾಯ, ನೇತ್ರಾಯ, ತ್ವಜೆ, ಶ್ರೋತ್ರಾಯ, ಜಿಹ್ವಾಯೈ, ಘ್ರಾಣಾಯ, ವಾಣೀ, ವಾಣಯೇ, ವಾದಾಯ, ವಾಯವೇ, ಉಪಸ್ಥಾಯ, ಶಬ್ದಾಯ, ಸ್ಪರ್ಶಾಯ, ರೂಪಾಯ, ರಸಾಯ, ಗಂಧಾಯ, ಆಕಾಶಾಯ, ವಾಯವೇ, ಅಗ್ನಯೈ, ಜಲಾಯ, ಓಂ ಹಾಂ ಪೃಥ್ವೀತತ್ತ್ವಾಯನಮಃ || ಇತಿ ತತ್ತ್ವಾಧ್ವನ್ಯಾಸಃ ||

ಅಥ ತದಾಜ್ಯಪ್ರದಾರಿಕಾಯಾಂ ಮಂತ್ರಾಧ್ವನ್ಯಾಸಃ:—

ಓಂ ಹಾಂ ಹೃದಯಾಯನಮಃ | ಓಂ ಹಾಂ ಶಿರಸೇಸ್ವಾಹಾ | ಓಂ ಹಾಂ ಶಿಖಾಯೈವಷಟ್ | ಓಂ ಹಾಂ ಕವಚಾಯಹುಂ | ಓಂ ಹಾಂ ನೇತ್ರತ್ರಯಾಯವಾಷಟ್ | ಓಂ ಹಾಂ ಅಸ್ತ್ರಾಯಫಟ್ || ಓಂ ಹ್ರಾಂ ಸದ್ಯೋಜಾತಾಯನಮಃ | ಓಂ ಹ್ರೀಂ ವಾಮದೇವಾಯನಮಃ | ಓಂ ಹ್ರೂಂ ಅಘೋರಾಯನಮಃ | ಓಂ ಹ್ರೈಂ ತತ್ಪುರುಷಾಯನಮಃ | ಓಂ ಹ್ರಃ ಈಶಾನಾಯನಮಃ || ಇತಿ ಮಂತ್ರಾಧ್ವನ್ಯಾಸಃ.

ನಿವಂ ಲಿಂಗೇ ಷಡಧ್ವನ್ಯಾಸಾಃ ಕೃತ್ವಾ, ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಗಂಧವುಷ್ಣಾದಿಭಿಸ್ಸಂಪೂಜ್ಯ, ಅಷ್ಟತ್ರಿಂಶತ್ಕಲಾನ್ಯಾಸಂ ಕುರಾಂತ || ತದ್ವಿಧಿಃ:—

ಯಲ್ಲಿ ಉರ್ಧ್ವಮುಖಮಲದಂಶಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಟ್ಟು, ಓಂ ಹಾಂ ಶಾಂತ್ಯತೀತ..... ನಿವೃತ್ತಿಕಲಾಯೈನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಕಲಾಧ್ವನ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ಆ ಕಮಲದನೀಲಿ ಕುಸುಮಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದರ್ಭೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಓಂ ಹಾಂ ಶಿವತತ್ತ್ವಾ.....ಪೃಥ್ವೀ ತತ್ತ್ವಾಯನಮಃ ಎಂದು ತತ್ತ್ವಾಧ್ವನ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡುವುದು. ಅನಂತರ ಲಿಂಗದ ನಡುನತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದರ್ಭೆ ಹೂನ್ನಿಟ್ಟು, ಓಂ ಹ್ರಾಂ ಹೃದಯಾ.....ಈಶಾನಾಯನಮಃ ಎಂದು ಮಂತ್ರಾಧ್ವನ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡಿ, ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಗಂಧ ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ೩೮ ಕಲಿಗಳ ನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡ

(ಸಾಂಗುಷ್ಠತರ್ಜನಾಃ ಲಿಂಗಂ ಸ್ಪೃಶ್ತೇ) ಈಶಾನಸ್ಸರ್ವವಿದ್ಯಾನಾಂ
 ನಮಃ—ಶಶಿನ್ಯೈನಮಃ—ಉರ್ಧ್ವಮೂರ್ಧ್ನಿ | ಈಶ್ವರಸ್ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂನ
 ಮಃ—ಅಂಗದಾಯೈನಮಃ—ಪೂರ್ವಮೂರ್ಧ್ನಿ | ಬ್ರಹ್ಮಾಧಿಪತಿ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ
 ಧಿಪತಿಬ್ರಹ್ಮಾ ನಮಃ—ಇಷ್ಟದಾಯೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಮೂರ್ಧ್ನಿ | ತಿಪೋಮೇ
 ಅಸ್ತುನಮಃ—ಮುರೀಜ್ಯೈನಮಃ—ವಾಮಮೂರ್ಧ್ನಿ | ಸದಾತಿಪೋಂಮಃ—
 ಜ್ವಾಲಿನ್ಯೈನಮಃ—ಪಶ್ಚಿಮಮೂರ್ಧ್ನಿ || ಅಥ (ಸಾಂಗುಷ್ಠಮಧ್ಯಮಯಾ)
 ತತ್ಪುರುಷಾಯವಿದ್ವಹೇನಮಃ—ಶಾಂತ್ಯೈನಮಃ—ಪೂರ್ವವಕ್ತ್ರ | ಮಹಾದೇ
 ವಾಯಧೀಮಹಿನಮಃ—ವಿದ್ಯಾಯೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣವಕ್ತ್ರ | ತನ್ನೋರುದ್ರೋ
 ನಮಃ—ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಯೈನಮಃ—ವಾಮವಕ್ತ್ರ | ಪ್ರಚೋದಯಾನ್ನಮಃ—ನಿವೃ
 ತ್ಯೈನಮಃ—ಪಶ್ಚಿಮವಕ್ತ್ರ | (ಸಾಂಗುಷ್ಠಾನಾಮಿಕಯಾ) ಅಘೋರೇಭ್ಯೋ
 ನಮಃ—ಮೋಹಾಯೈನಮಃ—ಕಂಠ | ಘೋರನಮಃ—ಜಯಾಯೈನಮಃ—
 ದಕ್ಷಿಣಾಂಸೇ | ಘೋರತರೇಭ್ಯೋನಮಃ—ನಿದ್ರಾಯೈನಮಃ—ವಾಮಾಂಸೇ |
 ಸರ್ವತಸ್ಸರ್ವನಮಃ—ಮೃತ್ಯುವೇನಮಃ—ನಾಭಾ | ಸರ್ವೇಭ್ಯೋನಮಃ—ಮಾ
 ಯಾಯೈನಮಃ—ಜಠರ | ನಮಸ್ತೇಅಸ್ತುನಮಃ—ಅಭಯಾಯೈನಮಃ—ಪೃಷ್ಠ |
 ರುದ್ರರೂಪೇಭ್ಯಶ್ಚಿವೇಭ್ಯೋನಮಃ—ಜರಾಯೈನಮಃ—ವಕ್ಷಸಿ (ಸಾಂಗುಷ್ಠಕ
 ನಿಷ್ಠಿಕಯಾ) ವಾಮದೇವಾಯನಮಃ—ವಿರಚಾಯೈನಮಃ—ಗುಹ್ಯ | ಜ್ಯೇ

ಚೇಕಾ ಹೇಗಂದರೆ:-ಯಜಮಾನನು ತನ್ನ ಬಲಗೈಯ ಹೆಬ್ಬೆರಲನ್ನೂ ಅದರ ಮಗ್ಗುಲ ಬೆರ
 ಲನ್ನೂ ಸಹ ಸೇರಿಸಿ, ಲಿಂಗವನ್ನು ಸೊಂಕಿಸಿ, ಈಶಾನ.....ಶಶಿನ್ಯೈನಮಃ ಎಂದು ಲಿಂಗದ
 ನಡುನತ್ತಿಯಲ್ಲೂ, ಈಶ್ವರ.....ಅಂಗದಾಯೈ ಎಂದು ಲಿಂಗದ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿರಿಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ,
 ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ.....ಇಷ್ಟದಾಯೈ ಎಂದು ಬಲದ ತಿರಿಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ, ತಿಪೋಮೇ.....ಮುರೀಜ್ಯೈ
 ಎಂದು ನಡನತ್ತಿಯಲ್ಲೂ, ಸದಾ.....ಜ್ವಾಲಿನ್ಯೈ ಎಂದು ಹಿಂಗಡೆಯ ತಿರಿಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ನ್ಯಾಸವೆಂ
 ಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ಹೆಬ್ಬೆರಲನ್ನೂ ಮಧ್ಯದ ಬೆರಲನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ತತ್ಪುರುಷಾಶಾಂತ್ಯೈ
 ಎಂದು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಮುಖದಲ್ಲೂ, ಮಹಾದೇವಾ ವಿದ್ಯಾಯೈಎಂದು ಬೆಂಕಿಹಮುಖ
 ದಲ್ಲಿಯೂ, ತನ್ನೋರುದ್ರೋ.....ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಯೈ ಎಂದು ನಡಗಡೆಯ ಮುಖದಲ್ಲೂ, ಪ್ರಚೋದಯಾ.....
 ನಿವೃತ್ಯೈ ಎಂದು ಹಿಂಗಡೆಯ ಮುಖದಲ್ಲೂ ನ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ಹೆಬ್ಬೆರಲನ್ನೂ, ಕಿರಿಬೆ
 ರಲಿನ ಮಗ್ಗುಲ ಬೆರಲನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ, ಅಘೋರೇ...ತಾಮಸ್ಯೈ ಎಂದು ಹೃದಯದಲ್ಲೂ, ಅಥ
ಮೋಹಾಯೈ ಎಂದು ಕತ್ತಿನಲ್ಲೂ, ಘೋರ...ಜಯಾಯೈ ಎಂದು ಬಲಭುಜ ತಿರಿಸ್ಸಿನ
 ಲಲ್ಲೂ, ಘೋರತರೇ.....ನಿದ್ರಾಯೈ ಎಂದು ನಡಭುಜ ತಿರಿಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ, ಸರ್ವ....ಮೃತ್ಯುವೆಂದು

ಷ್ಠಾಯನಮಃ—ರಕ್ಷಾಯೈನಮಃ—ಲಿಂಗೇ | ಶ್ರೇಷ್ಠಾಯನಮೋ—ರಕ್ಷೈನಮಃ | ದಕ್ಷಿಣೋರಾ | ರುದ್ರಾಯನಮಃ—ಪಾಲಿನೈನಮಃ—ವಾಮೋರಾ | ಕಾಲಾಯನಮಃ—ಸಂಜ್ಞಾಯೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಜಾನುನಿ | ಕಲನಮಃ—ಕಾಲಾಯೈನಮಃ—ವಾಮಜಾನುನಿ | ವಿಕರಣಾಯನಮಃ—ಕ್ರಿಯಾಯೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಜಂಘಾಯಾಂ | ಬಲನಮಃ—ಬುದ್ಧೈನಮಃ—ವಾಮಜಂಘಾಯಾಂ | ವಿಕರಣಾಯನಮಃ—ಜ್ಞಾನಾಯೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಸ್ಥಿಜಿ | ಬಲಾಯನಮಃ—ದಾತ್ರೈನಮಃ—ವಾಮಸ್ಥಿಜಿ | ಬಲಪ್ರಮಥನಾಯನಮಃ—ಭ್ರಾಮಿಣ್ಯೈನಮಃ—ಕುಟ್ಮಾಂ | ಸರ್ವಭೂತದಮನಾಯನಮಃ—ಮೋಹಿನೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಪಾರ್ಶ್ವ | ಮನೋನಮನಾಯನಮಃ—ಅಭಯಾಯೈನಮಃ—ವಾಮಪಾರ್ಶ್ವ | (ಸರ್ವೈರಂಗುಲೀಭಿಃ) ಸದ್ಯೋಜಾತಂಪ್ರಪದ್ಯಾಮಿನಮಃ—ಸಿದ್ಧೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣವಾದೆ | ಸದ್ಯೋಜಾತಾಯಮೈನಮಃ—ಬುದ್ಧೈನಮಃ—ವಾಮವಾದೆ | ಭವೇನಮಃ—ದ್ಯುತ್ಯೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಕರೆ | ಅಭವೇನಮಃ—ಲಕ್ಷ್ಮೀಶೈನಮಃ—ವಾಮಕರೆ | ನಾತಿಭವೇನಮಃ—ಮೇಧಾಯೈನಮಃ—ಘ್ರಾಣೇ | ಭಜಸ್ತಮಾನಮಃ—ಕಾಂತ್ಯೈನಮಃ—ಶಿರಸಿ | ಭವನಮಃ—ಶ್ರದ್ಧಾಯೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಬಾಹೌ | ಉದ್ಭವಾಯನಮಃ—ಧೃತ್ಯೈನಮಃ—ವಾಮಬಾಹೌ | ಇತ್ಯಷ್ಟತ್ರಿಂಶತ್ಕಲಾನ್ಯಾಸಃ ||

ಹೊಕ್ಕುಳಿನಲ್ಲ, ಸರ್ದೇ...ಮಾಯಾಯ್ಕ ಎಂದು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲ, ನಮಸ್ತೆ....ಅಭಯಾಯ್ಕ ಎಂದು ಬನ್ನಿನಲ್ಲ. ರುದ್ರ...ಜರಾಯೈನಮಃ ಎಂದು ಎದೆಯಲ್ಲ, ನ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ಹೆಬ್ಬರಲನ್ನ ಕಿರಿಬೆರಲನ್ನ ಸೇರಿಸಿ, ವಾಮ...ವಿಕರಣಾಯ್ಕ ಎಂದು ಗುಹ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲ, ಜ್ಯೇಷ್ಠಾ...ರಕ್ಷಾಯೈಕ ಎಂದು ಶಿಶ್ನಸ್ಥಲದಲ್ಲ, ಶ್ರೇಷ್ಠಾ...ರಕ್ಷೈಕ ಎಂದು ಬಲದೊಡೆಯಲ್ಲ, ರುದ್ರಾ...ಪಾಲಿನೈಕ ಎಂದು ಎಡದೊಡೆಯಲ್ಲ, ಕಾಲಾ...ಸಂಜ್ಞಾಯೈಕ ಎಂದು ಬಲಮುಡಕಾಲಿನಲ್ಲ, ಕಲ...ಕಾಲಾಯೈಕ ಎಂದು ಎಡಮುಡಕಾಲಿನಲ್ಲ, ವಿಕರ...ಜ್ಞಾನಾಯೈಕ ಎಂದು ಬಲಪಾದದ ಹರಡಿನಲ್ಲ, ಬಲ...ಭಾತ್ರೈಕ ಎಂದು ಎಡಪಾದದ ಹರಡಿನಲ್ಲ, ಬಲಪ್ರ...ಭ್ರಾಮಿಣ್ಯೈಕ ಎಂದು ನಡುವಿನಲ್ಲ, ಸರ್ವಭೂತ...ಮೋಹಿನೈಕ ಎಂದು ಬಲಪಕ್ಕದಲ್ಲ, ಮನೋ...ಅಭಯಾಯೈಕ ಎಂದು ಎಡಪಕ್ಕದಲ್ಲ, ನ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ಎಂದು ಬೆರಲುಗಳನ್ನ ಸೇರಿಸಿ, ಸದ್ಯೋ...ಸಿದ್ಧೈಕ ಎಂದು ಬಲಪಾದದಲ್ಲ, ಸದ್ಯೋಜಾತಾ...ಬುದ್ಧೈಕ ಎಂದು ಎಡಪಾದದಲ್ಲ, ಭವೇ...ದ್ಯುತ್ಯೈಕ ಎಂದು ಬಲಗಯ್ಯಲ್ಲ, ಅಭವೇ...ಲಕ್ಷ್ಮೀಶೈಕ ಎಂದು ಎಡಗಯ್ಯಲ್ಲ, ನಾತಿ...ಮೇಧಾಯೈಕ ಎಂದು ಮುಗಿನಲ್ಲ, ಭಜಸ್ತ...ಕಾಂತ್ಯೈಕ ಎಂದು ಶಿರಸಿನಲ್ಲ, ಭವ...ಶ್ರದ್ಧಾಯೈಕ ಎಂದು ಬಲತೋಳಿನಲ್ಲ.

ಕೌತುಕಬಂಧನಂ.

ತತೋ ಯಜಮಾನಃ ತಂಡುಲಪೂರಿತಪಾತ್ರೇ ಕೌತುಕಂ ಸಿಕ್ಷಿಷ್ಯ, ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ, ದೇಶಕಾಲಾವನುಕೀರ್ತ್ಯ, “ಶ್ವಃ ಕರಿಷ್ಯಮಾಣದೀಕ್ಷಾಕರ್ಮಾಂಗಭೂತ ಕೌತುಕಬಂಧನಂ ಕರಿಷ್ಯೆ” ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ, ಕೌತುಕಂ ಷೋಡಶೋಪಚಾರೈಸ್ಸಂಪೂಜ್ಯ, ತ್ರಿಯಂಬಕಮಂತ್ರೇಣ ಭಸ್ಮನಾ ಸಮ್ಯಕ್ಸಮ್ಯಜ್ಯ, (ವಿಶ್ವೇತ್ತಾತೆ ಸವನೇಷು ಪ್ರವಾಚ್ಯಾಯಾಚಕತ್ವಮಘವನ್ನಿಂದ್ರಸುಸ್ಥತೆ | ಪಾರಾವತಂ ಯತ್ಪುರುಸಂಭೃತಂವಸ್ತವಾವೃಡೋತ್ಯರಭಾಯ ಋಷಿಬಂಧವೇ) ಇತಿ ಮಂತ್ರೇಣ ಕುಮಾರಸ್ಯ ದಕ್ಷಿಣಕರೇ ಬಧ್ನೀಯಾತ್.

ಅಥ ದೀಕ್ಷಾ:—

ಪರೇದ್ಯುಃ—ಯಜಮಾನಃ ಕೃತನಿತ್ಯಕ್ರಿಯಃ ಕೃತಮಂಗಲಸ್ನಾನಮುಲಂ ಕೃತಂ ಕುಮಾರಂ ಉಕ್ತಸ್ಸಸ್ತಿವಾಚನ ಕೃತಕೌತುಕಬಂಧಂ ಆನೀಯ, ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ ದೇಶಕಾಲೌ ಸಂಕೀರ್ತ್ಯ | ಅಸ್ಯ ಕುಮಾರಸ್ಯ ದೀಕ್ಷಾಂ ಕರ್ತುಂ ತತ್ಪ್ರಾಚ್ಯಾಂಗಭೂತಂ ವಾಪನಾದಿಕರಿಷ್ಯೆ, ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ, ಕುಮಾರಂ ಭದ್ರಪೀಠೋಪರಿ ಸಮುಪವೇಶ್ಯ, ಪೂರ್ವಾದಿ ಚತುರ್ದಿಕ್ಸು ವಿಕೃತಂ ಶಕೃತ್ತಿಂಡಂ ನಿ

ಉದ್ಭವಾ...ಧೃತ್ಯೈ ನಂದು ಎದತೋಽನಲಿ, ಈ ರೀತಿ ಕಲಾನ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡುವುದು. (ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಸಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಆಯಾ ಅವಯವಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಯಾ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿ ನ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡಬೇಕು.)

ಕಂಕಣವಂ ಧರಿಸುವುದು

ಅನಂತರ ಯಜಮಾನನು ಅಕ್ಕಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಕಣವನ್ನಿರಿಸಿ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂ ಮಾಡಿ, ಶ್ವಃಕರಿಷ್ಯ.....ಕರಿಷ್ಯೆ ನಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಷೋಡಶೋಪಚಾರದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ತ್ರಿಯಂಬಕಂ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ, ಭಸ್ಮವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸವರಿ ವಿಶ್ವೇತ್ತಾತೆ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಕುಮಾರನ ಬಲಗಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವುದು.

ದೀಕ್ಷೆಯದಿವಸ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು:—

ಯಜಮಾನನು ತನ್ನ ನಿತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿರುವ ಕುಮಾರನನ್ನು ತನ್ನ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂ ಮಾಡಿ, ದೇಶಕಾಲಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಈ ಕುಮಾರನಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮೊದಲು ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಗವಾದ ಕ್ಷಾರಕರ್ತೃವಂ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಬೇರೊಂದುಕಡೆ ಸೀರದ ಮೇಲೆ ವಟುವನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಅತನಿಗೆ ಪೂರ್ವಾದಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಸಗ

ಧಾಯ—(ಉಷ್ಣೇನವಾಯುವುದಕೇನೇಹ್ಯದಿತಿಃ ಕೇಶಾನ್ವಪತು| ಅಪಲುಧಂತು
ಜೀವನೇದೀರ್ಘಾಯುತ್ವಾಯವರ್ಧನೇ ಜ್ಯೋಕ್ಷಸೂರ್ಯಂದೃಶಿ) ಇತಿ ಜಲೇನ
ಶಿರಸ್ಸಮೃಜ್ಯ, ತ್ರೀದರ್ಭಾರ್ಘ್ಯವ್ರತದಂತರ್ಧಾಯ, (ಯೇನಾವಪತ್ಸವಿತಾ
ಕ್ಷುರೇಣ ಸೋಮಸ್ಯರಾಜ್ಞೋವರುಣಸ್ಯವಿದ್ವಾತ್ ತೇನಬ್ರಹ್ಮಣೋವಪತೇದ
ಮಸ್ಯಾಯುಷ್ಮಾತ್ ಬರದಷ್ಟಿರ್ಯಥಾಸತ್ | ಅಯಮಸೌ ಶ್ಲೋಕ್ಯಾಯಸ್ವಸ್ತ
ಯೇ | ಯತ್ಕುರೇಣಮರ್ಚಯತಾಸುಪೇಶಸಾವಪ್ರಾಪಸುಕೇಶಾತ್ | ತುಂ
ಧಿಶಿರೋಮಾಸ್ಯಾಯುಃ ಪ್ರಮೋಷೀಃ) ಇತಿ ಪೂರ್ವತಃ ಕೇಶಾನ್ವಪಯಿತ್ವಾ|
ತಾಸ್ತೇಶಾಶಕೃತ್ಪಿಂಡೇ ನಿಧಾಯ | ಅಪಲುಪಸ್ಪೃಶ್ಯ|| ತತಸ್ತ್ರೀದರ್ಭಾರ್ಘ್ಯದ
ಕ್ಷುಣತೋಽಂತರ್ಧಾಯ, (ಯೇನಧೃತಾಬ್ರಹ್ಮತೆರಗ್ನೇರಂದ್ರಸ್ಯಚಾಯುಷೇವ
ವತ್| ತೇನತತಾಯುಷೇವಪಾಮಿಸುಶ್ಲೋಕ್ಯಾಯಸ್ವಸ್ತಯೇ) ಇತಿ ದಕ್ಷಿಣತಃಕೇ
ಶನ್ವಪಯಿತ್ವಾ ಪೂರ್ವವತ್ ಶಕೃತ್ಪಿಂಡೇನಿಧಾಯ, ಅಪಲುಪಸ್ಪೃಶ್ಯ|| ತತಸ್ತ್ರೀದ
ರ್ಭಾರ್ಘ್ಯಪಶ್ಚಾದಂತರ್ಧಾಯ (ಯೇನಭೂಯಶ್ಚರಾತ್ಯಾಂ ಜ್ಯೋಕ್ಷಪಶ್ಯಾತಿ
ಸೂರ್ಯಂ | ತೇನತತಾಯುಷೇವಪಾಮಿಸುಶ್ಲೋಕ್ಯಾಯಸ್ವಸ್ತಯೇ) ಇತಿ ಕೇಶಾ
ನ್ವಪಯಿತ್ವಾ, ಪೂರ್ವವತ್ಕೃತ್ವಾ ಅಪಲುಪಸ್ಪೃಶ್ಯ|| ತತಸ್ತ್ರೀದರ್ಭಾರ್ಘ್ಯನುತ್ತರ
ತೋಽಂತರ್ಧಾಯ ಯೇನಾವಪದ್ಯೇನ ಧಾತಾಯೇನಭೂಯಶ್ಚೇತಿವೂರ್ವೋಕ್ಷ
ಮಂತ್ರತ್ರಯೇಣ ಉತ್ತರತಃ ಕೇಶಾನ್ವಪಯಿತ್ವಾ | ತಾಶಕೇಶಾಶಕೃತ್ಪಿಂ
ಡೇನಿಧಾಯ ಅಪಲುಪಸ್ಪೃಶ್ಯ|| ತತಃ ಕುಮಾರಸ್ಯಮಾತಾ ತದಭಾವೇ ವಟುರಾಪ್ತಾ
(ಉಪ್ರಾಪ್ತಾಯಕೇಶಾನ್ವರುಣಸ್ಯ ರಾಜ್ಞೋಬ್ರಹ್ಮತಿಸ್ತವಿತಾಸೋಮೋಅಗ್ನಿಃ ತೇ

ವಯ ಉಂಡೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಉಷ್ಣೇನ....ವರ್ಧನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಕಲಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಸವಂಸಿ,
ಮೂರು ದರ್ಭಗಳನ್ನು ಮುಂದಲೆಯಕಡೆ ಆಚ್ಛಾದಿಸಿ, ಯೇನಾ.....ಪ್ರಮೋಷೀಃ ಎಂದು
ಅಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂದಲನ್ನು ಕ್ಷಾರಮಾಡಿಸಿ, ಆ ತೆಗೆದ ಕೂದಲನ್ನು ಒಂದು ಸಗಣೆಯುಂಡೆಯ
ಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಕಯ್ಯಿಳಿದು, ಅನೇಕರ ಮತ್ತೆ ಮೂರು ದರ್ಭಗಳನ್ನು ಬಲದಲೆಯಕಡೆ ಆಚ್ಛಾದಿಸಿ,
ಯೇನಧಾತಾ....ಸ್ವಸ್ತಯೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂದಲನ್ನು ಬೋಳಿಸಿ, ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ
ತೊಪ್ಪೆಯ ಉಂಡೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕಯ್ಯಿಳಿದು, ಬಳಿಕ ಇನ್ನು ಮೂರು ದರ್ಭಗಳನ್ನು ಹಿಂದಲೆಯ
ಮೇಲೆ ಮರೆಮಾಡಿ, ಯೇನಭೂ....ಸ್ವಸ್ತಯೇ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂದಲನ್ನು ತೆಗಿಸಿ, ಮೊದಲಿನಂ
ತೆಯೇ ಮಾಡಿ, ಬಳಿಕ ಇನ್ನು ಮೂರು ದರ್ಭಗಳನ್ನು ಎಡದಲೆಯಮೇಲೆ ಆಚ್ಛಾದಿಸಿ, ಯೇನಾ
ವಪತ್ ಮೊದಲಾದ ೩ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೂದಲನ್ನು ತೆಗಿಸಿ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಮಾಡಿ
ಅನಂತರ ಆ ಕುಮಾರನ ತಾಯಾಗಲಿ ಅವಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವನೇ ಆಗಲಿ ಉಪ್ರಾಪ್ತಾ.....ಸ್ತುವ

ಭೋನಿಧಾನಂ ಬಹುಧಾನ್ಯವಿಂದನ್ನಂತರಾದ್ಯಾವಾ ಪೃಥಿವೀ ಅಸನ್ನವಃ) ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ, ತಾಃ ಕೇಶಾಃ ಉದುಂಬರಮೂಲೆ ದರ್ಭಸ್ತಂಬೆವಾ ನಿಧೇತ || (ಇಮಂಮೆ ಗಂಗಿಯಮುನೆ ಸರಸ್ವತಿ ಶುತುದ್ರಿಸ್ತೋಮಗಂಸಚತಾಪರುಷ್ಣಾ ಅಸಿಕ್ಷಿ ಯಾಮರುದ್ವೃಥೇ ವಿತಸ್ತಯಾರ್ಜೀಕೀಯ ಶ್ರುಣುಹ್ಯಾಸುಷೋಮ ಯಾ|| ಯನ್ಮಯಾಭುಕ್ತಮನಾಧೂನಾಂ ಪಾಪೇಭ್ಯಶ್ಚಪ್ರತಿಗ್ರಹಃ | ಯನ್ಮಮನ ಸಾವಾಚಾ ರ್ಮಣಾವಾದುಷ್ಕೃತಂಕೃತಂ | ತನ್ಮೆ ಇಂದ್ರೋ ವರುಣೋ ಬೃಹ ಸ್ವತಿ ಸ್ವವಿತಾಜಪುನಂತು ಪುನಃಪುನಃ|| ಸಮೋಗ್ನಯೇಽಪ್ಸುಮತೇನಮ ಇಂದ್ರಾ ಯ ಸಮೋವರುಣಾಯ ಸಮೋವಾರುಣ್ಯೈ ಸಮೋಽದ್ಭ್ಯೋಯದಪಾಂಕ್ಸ್ರೂ ರಂ ಯದಮೇಧ್ಯಂ ಯದಕಾಂತಂ ತದಪಗಚ್ಛತಾತ್ | ಅತ್ಯಾಶನಾದತೀವಾ ನಾ ದ್ಯಜ್ಞಉಗ್ರಾ ತ್ವತಿಗ್ರಹಾತ್ | ತನ್ನೋವರುಣೋರಾಜಾ ಪಾಣಿನಾಹ್ಯ ವಮರ್ಶತ್ | ಸೋಹಮಪಾಪೋವಿರಜೋ ನಿರ್ಮುಕ್ತೋಮುಕ್ತಕಲ್ಪಿಷಃ | ನಾಕಸ್ಯಪೃಷ್ಠಮಾರುಹ್ಯಗಚ್ಛೇದ್ಭ್ರೂತ್ಮಸಲೋಕತಾಂ | ಯಶ್ಚಾಪ್ಸುನರುಣಸ್ತ ಪುನಾತ್ಪಘಮರ್ಷಣಃ ||) ಇತ್ಯಘಮರ್ಷಣಮಂತ್ರೈಃ ಕುಮಾರಂ ಸಮ್ಯಕ್ ಸ್ನಾಪಯೇತ್.

ಮಂಟಪಪ್ರವೇಶ:

ಯಜಮಾನಃ ಸಭಾವೂಚಾಂ ಕುರಾತ್-(ಸಮೋಮಹದ್ಭ್ಯಃ ಕ್ಷುಲ್ಲ ಕೇಭ್ಯಶ್ಚಮೋ ಸಮೋನಮಃ | ಗಣೇಭ್ಯೋ ಗಣಪತಿಭ್ಯಶ್ಚಮೋ ಸಮೋನಮಃ| ಸಭಾಭ್ಯಸ್ಸಭಾಪತಿಭ್ಯಶ್ಚಮೋ ಸಮೋನಮಃ | ಇತಿ ಸಭಾಸದಃ ಪೂಜಯೇತ್) ತತೋ ಭಸ್ತೃತಾಂಬೂಲದಕ್ಷಿಣಾದಿ ದತ್ತಾತ್ಮರನುಜ್ಞಾತೋ ಮಾಹೇಶ್ವರೈಸ್ಸಹ ಸಾಮಾನ್ಯಾರ್ಘ್ಯಹಸ್ತೋ ಮಂಟಪದ್ವಾರಾಣಿ ಅಸ್ತ್ರೇಣ ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯ, ಕವ

ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ಕೂದಲನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅತ್ತಿಯ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಾಗಲಿ, ದರ್ಭೆಯು ಬೆಳೆದಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಾಗಲಿ ಹಾಕಿಬಿಡಬೇಕು. ಅನಂತರ ಹುಡುಗನನ್ನು ಇಮಂಮೆ....ಅಘಮರ್ಷಣಃ ಎಂಬ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿರುವುದು.

ಯಜಮಾನನು ಸಭಿಕರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣಾ ತಾಂಬೂಲವನ್ನಿತ್ತು ಸಮೋಮಹದ್ಭ್ಯಃ ಎಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ದೀಕ್ಷೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಯಂಪಡೆದು, ಮಾಹೇಶ್ವರರೊಡನೆ ಸೇರಿ, ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯಾರ್ಘ್ಯವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ದೀಕ್ಷಾಮಂಟಪದ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಹಿಂ ತಿವಾ ಸ್ತ್ರಾಯಘಟ್ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ, ರಕ್ಷಣಕವಚದಿಂದಾಚ್ಛಾದಿಸಿ, ಹಿಂ ಹಾಂ

ಜೀನಾವಕುಂಠ್ಯ | ಓಂ ಹಾಂ ಶಾಂತಿಕಲಾದ್ವಾರಾಯನಮಃ ಇತಿ ಪೂರ್ವೆ ||
 ಓಂ ಹಾಂ ವಿದ್ಯಾಕಲಾದ್ವಾರಾಯನಮಃ ದಕ್ಷಿಣೆ || ಓಂ ಹಾಂ ನಿವೃತ್ತಿ
 ಕಲಾದ್ವಾರಾಯನಮಃ ಪಶ್ಚಿಮೆ || ಓಂ ಹಾಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಕಲಾದ್ವಾರಾಯನ
 ಮಃ ಉತ್ತರೇ || ಇತಿ ಸಂಪೂಜ್ಯ ತಚ್ಚಾಖ್ಯೋಃ ದಕ್ಷಿಣವಾಮಯೋಃ ಪೂ
 ರ್ವಾದಾರಭ್ಯ-ಓಂ ಹಾಂ ನಂದಿನೇನಮಃ | ಓಂ ಹಾಂ ಮಹಾಕಾಳಾಯನ
 ಮಃ || ದಕ್ಷಿಣೆ-ಓಂ ಹಾಂ ಭೃಂಗಿನೇನಮಃ | ಓಂ ಹಾಂ ವಿನಾಯಕಾಯ
 ನಮಃ || ಪಶ್ಚಿಮೆ-ಓಂ ಹಾಂ ವೃಷಭಾಯನಮಃ | ಓಂ ಹಾಂ ಸ್ಕಂದಾಯ
 ನಮಃ || ಉತ್ತರೇ-ಓಂ ಹಾಂ ದೇವೈನಮಃ | ಓಂ ಹಾಂ ಚಂಡಾಯನಮಃ |
 ಇತಿ ಪ್ರತಿದ್ವಾರಂ ದ್ವಾದ್ವಾರಾನ್ ಧ್ಯಾನಪುರಸ್ಕರಂ ಸಂಪೂಜ್ಯ || ಯಜಮಾನಃ
 ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟ್ಯಾ ಅವಲೋಕನಾತ್ ದಿವ್ಯಾನ್ವಿಘ್ನಾತ್, ಓಂ ಹ್ರಃ ಅಸ್ತ್ರಾಯಫ
 ಡಿತಿ ಪುಷ್ಪಂಕ್ಷಿಪ್ತ್ವಾ ಅಂತರಿಕ್ಷಗಾತ್ ವಿಘ್ನಾತ್, ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರೇಣ ದಕ್ಷಿಣ
 ಪಾದಪಾಷ್ಟ್ರಿಘಾತೈಸ್ತೃಭಿಃ ಭೂಮಿಷ್ಠಾತ್ ಇತಿ ತ್ರಿವಿಧಾನ್ವಿಘ್ನಾತ್ ಯಾಗ
 ಗೃಹಾದುದ್ವಾಸ್ಯ, ಸುಗಂಧಾದಿನಾ ಧೂಪಯಿತ್ವಾ, ಲಾಜಾಚಂದನಸಿದ್ಧಾರ್ಥ
 ಭಸ್ಮಪುಷ್ಪಕುಶಾಕ್ಷತಾನ್ ವಾ ಶುದ್ಧಲಾಜಾನಾನ್ವಾ ಅಸ್ತ್ರಾಯಫಟ್ ಇತಿವಿಕೀ
 ರ್ವ, “ಚೈತನ್ಯಂ ಶಾಶ್ವತಂಶಾಂತಂ ವ್ಯೋಮಾತೀತಂ ನಿರಂಜನಂ | ನಾದಬಿಂ
 ದುಕಲಾತೀತಂ ಯಸ್ತಸ್ಮೈ ಗುರವೇನಮಃ || ಬ್ರಹ್ಮಾವಿಷ್ಟುಶ್ಚದುರ್ದಶ್ಚ ಈಶ್ವರ

ಶಾಂತಿ....ನಮಃ ಎಂದು ಪೂರ್ದಲೂ, ಓಂ ಹಾಂ ವಿದ್ಯಾ....ನಮಃ ಎಂದು ದಕ್ಷಿಣಲೂ,
 ಓಂ ಹಾಂ ನಿವೃತ್ತಿ....ನಮಃ ಎಂದು ಪಶ್ಚಿಮದ್ವಾರದಲೂ, ಓಂ ಹಾಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ....ನಮಃ
 ಎಂದು ಉತ್ತರದಲೂ ಪೂಜಿಸಿ, ಪೂರ್ವಾದಿಯಾದ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಬಲಗಡೆ; ಅಮೇಲಿ
 ಎಡಗಡೆ; ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪೂರ್ದದಲ್ಲಿ ಓಂ ಹಾಂ ನಂದಿನೇ....ಮಹಾಕಾಳಾಯ ಎಂತಲೂ;
 ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ವೃಷಭಾ...ಸ್ಕಂದಾಯ ಎಂತಲೂ, ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ದೇವೈ....ಚಂಡಾಯ ಎಂ
 ತಲೂ, ಪ್ರತಿ ಭಾಗಿನಲ್ಲೂ ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರನ್ನು ಎರಡೆರಡು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ಆವಾಹಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಓಂ ಹ್ರಃ ಅಸ್ತ್ರಾಯಫಟ್ ಎಂದು ಹೂ
 ವನ್ನೆಡೆ ಆಂತರಿಕ್ಷಗತಗಾದ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನೂ, ಓಂ ತ್ಲೀಂ ಪಶುಫಟ್ ಎಂಬ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ
 ಮಂತ್ರದಿಂದ ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ಬಲಗಾಲಿನ ಹಿಮ್ಮಡದಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒದೆದು, ಭೂಗತಗ
 ಾದ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನೂ ಸಹ ದೀಕ್ಷಾಮಂಟಪದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸಿ, ಸುಗಂಧಾದಿಗಳಿಂದ
 ಧೂಪವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಬತ್ತದ ಅರಳು, ಶ್ರೀಗಂಧದ ಪತ್ರ, ಬೀಳೆ ಸಾಸುವೆ, ಭಸ್ಮ, ಹೂವೆ,
 ದರ್ಭೆ ಅಕ್ಷತ ಇವುಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬರಿಯ ಬತ್ತದ ಅರಳನ್ನಾಗಲಿ ಅಸ್ತ್ರಾಯಫಟ್
 ಎಂದು ಮಂಟಪದಮೇಲೆ ಎರಚಿ, ಚೈತನ್ಯಂ ಶಾಶ್ವತಂ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಮಂಟಪವನ್ನು

ಶ್ವ ಸದಾತಿವಃ | ಏತೇಗರ್ಭಜಾಯುಸ್ಯ ತಸ್ಮೈ ತ್ರೀಗುರವೇನಮಃ, ಇತಿ ಮಂಟ
ಪಂ ತ್ರಿಃ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೀಕೃತ್ಯ, ಮಂಗಳತೂರ್ವೈರ್ಧರ್ಮೈಣಿಪಾದಪುರಸ್ಸರಂ ಮಂಟ
ಪಸ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮದ್ವಾರೇಣ ಕಿಂಚಿದ್ವಾಮಶಾಖಾಂ ಸಮಾಶ್ರಯ್ ಅಂತಃಪ್ರವಿಶ್ಯ
ಪೇದಿಕಾಯಾಂ ಕಲಶಸ್ಥಾಪನಸ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮಭಾಗೇ ಕಿಂಚಿದ್ಧರ್ಮೈಣಿಭಾಗಮಾಶ್ರಿತ್ಯ
ಪ್ರಾಜ್ಞುಖಸ್ಥೌ ಚಿತ್ರಾಸನಾದೌ ಸಪತ್ನೀಕಲುಪವಿಶ್ಯ, ಇಷ್ಟದೇವತಾಗುರತ್ವಾ
ದೀನ್ನಮಸ್ಕೃತ್ವಾ, ಮೌಹೂರ್ತಿಕೋಕ್ತಿ ಶುಭೆ ಮುಹೂರ್ತೈ ಕೃತವಾಪಸ್ನಾಪಿತಂ
ಬದ್ಧಶಿಖಂ ಕುಮಾರಂ (ಧ್ರುವಂತೇ ರಾಜಾ ವರುಣೋ ಧ್ರುವಂತೇವೋ ಬೃ
ಹಸ್ಪತಿಃ | ಧ್ರುವಂತ ಇಂದ್ರಶ್ಚಾಗ್ನಿಶ್ಚ ರಾಷ್ಟ್ರಂಧಾರಯಿತಾಧ್ರುವಂ) ಇತಿ
ಸ್ವದಕ್ಷಿಣಭಾಗೇ ಸಮುಪವೇಶ್ಯ, ತನ್ಮುಖಂ ಸಮ್ಯಗೀಕ್ಷ್ಯ, ತತೋತ್ರಿಗಣಾ
ಶ್ವೇತಾದೀನ್ ಧ್ಯಾಯೇತ್ || ತದ್ಯಥಾ—ವೃಷರಾಜೋಮಹಾತೇಜಾ ಮಹಾ
ಮೇಘಸಮಸ್ಪನಃ | ಮೇರುಮಂದರಕೈಲಾಸ ಹಿಮಾದ್ರಿಶಿಖರೋಪಮಃ | ಸಿತಾ
ಭ್ರಶಿಖರಾಕಾರಕಕುದಾಪರಿಶೋಭಿತಃ | ಮಹಾಭೋಗೀಂದ್ರಕಲ್ಪೀನ ವಾಲೇ
ನಜ ವಿರಾಜಿತಃ | ರಕ್ತಾಸ್ತ್ಯಂಗಳಚರಣೋ ರಕ್ತಪ್ರಾಯವಿಲೋಚನಃ | ಪೀವ
ರೋನ್ನತಸರ್ವಾಂಗ ಸ್ಸುಚಾರುಗಮನೋಜ್ವಲಃ | ಪ್ರಶಸ್ತಲಕ್ಷಣಶ್ರೀಮಾನ್
ಪ್ರಜ್ವಲನ್ಮಣಿಭೂಷಣಃ | ಶಿವಪ್ರಿಯಶ್ರೀವಾಸಕ್ತ ಶ್ರೀವಯೋರ್ಧ್ವಜವಾಹನಃ |
ತಥಾತಚ್ಚ ರಣನ್ಯಾಸ ಪಾವಿತಾಪರವಿಗ್ರಹಃ | ಗೋರಾಜಪುರುಷ ಶ್ರೀಮಾನ್
ಶ್ರೀಮಚ್ಛೂಲವರಾಯುಧಃ | ತಯೋರಾಜ್ಞಾಠಪುರಸ್ಕೃತ್ಯ ಸಮೇಕಾಮಂ
ಪ್ರಯಚ್ಛತು ||೧|| ನಂದೀಶ್ವರೋಮಹಾತೇಜಾ ನಗೆಂದ್ರತನಯಾತ್ಮಜಃ | ಸ
ನಾರಾಯಣಕೈರ್ಧೇವೈರ್ನಿತ್ಯಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯವಂದಿತಃ | ಶರ್ಮಸ್ಯಾಂತಃಪುರದ್ವಾ
ರೇಸಾರ್ಧಂ ಪರಿಜನ್ಮಿಸ್ಥಿತಃ | ಸರ್ವೇಶ್ವರಸಮಪ್ರಖ್ಯಸ್ತವಾಫಸುರವಿಮರ್ದನಃ |

ಮೂರುವೇಳೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ, ಮಂಗಳವಾದ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಬಲಗಾಲು ಮುಂದಾಗಿ
ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಎಡಗಡೆಯ ಭಾಗವನ್ನೇ ನೆಮ್ಮಿ ಮಂಟಪವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ದೀಕ್ಷಾ
ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಶಸ್ಥಾಪನಸ್ಥಲದ ಪಶ್ಚಿಮಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಲಭಾಗವನ್ನಾಶ್ರಿಸಿ, ಪು
ರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ, ಚಿತ್ರಾಸನ ಮುಂತಾದುದರಲ್ಲಿ ಪತ್ನೀಸಮೇತನಾಗಿ ಕುಳಿತು, ಇಷ್ಟದೇ
ವತೆಯನ್ನೂ ಗುರುಹಿರಿಯರನ್ನೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಸ್ನಾನದಿಂದ ಶುದ್ಧನಾಗಿ ಜುಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿ
ಕೊಂಡಿರುವ ದೀಕ್ಷೆಯಾಗತಕ್ಕ ಕುಮಾರನನ್ನು ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಮಂಟಪವಂ ಪ್ರವೇಶ
ಗೊಳಿಸಿ, ಧ್ರುವಂತೆ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ತನ್ನ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿಸಿ, ಆತನ ಮುಖವನ್ನು
ಬಿನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ, ಅನಂತರ ಗಣಸಂತತಿಯನ್ನು ವೃಷರಾಜೋ....ತ್ಸ್ಮರಾಮ್ಯಹಂ ಎಂದು

ಸರ್ವೇಷಾಂ ತಿವಧರ್ಮಾಣಾ ಮಧ್ಯಕ್ಷತ್ರೇಽಭಿಷೇಚಿತಃ | ತಿವಪ್ರಿಯತ್ವಿನಾಸಕ್ತ
 ತ್ವೀಮಜ್ಞಲವರಾಯುಧಃ | ತಿವಾತ್ರಿತೇಷುಸಂಸಕ್ತಸ್ತುನುರಕ್ತಸ್ತುತೈರಪಿ |
 ಸತ್ಕೃತ್ಯಶಿವೋರಾಜ್ಞಾಂ ಸಮೇಕಾಮಂಪ್ರಯಚ್ಛತು ||೨|| ಭೃಂಗೇಶೋ
 ನಾಮಗಣಪತ್ಯವಾರಾಧನತತ್ಪರಃ | ಪ್ರಯಚ್ಛತು ಸಮೇಕಾಮಂಭರ್ತುರಾಜ್ಞಾ
 ಪುರಸ್ಕರಂ ||೩|| ನೀರಭದ್ರೋಮಹಾತೇಜಾ ಹಿಮಕುಂದೇಂದುಸನ್ನಿಭಃ | ಭದ್ರ
 ಕಾಳೀಪ್ರಿಯೋನಿತ್ಯಂ ಮಾತೃಣಾಂಚಾಭಿರಕ್ಷಕಃ | ಯಜ್ಞಸ್ಯಚಶಿರೋಹರ್ತಾ
 ದಕ್ಷಸ್ಯಚದುರಾತ್ಮನಃ | ಉಪೇಂದ್ರೇಂದ್ರಯಮಾದೀದಾಂ ದೇವಾನಾಮಂಗ
 ಕ್ಷಕಃ | ತಿವಸ್ಯಾನುಚರತ್ಕ್ರೀಮಾಂಚೈವಶಾಸನಪಾಲಕಃ | ತಿವಯೋಶ್ಯಾಸನಾ
 ದೇವಸಮೇದಿತತುವಾಂಛಿತಂ ||೪|| ರುದ್ರಾರುದ್ರಸಮಪ್ರಖ್ಯಾಃ ಪ್ರಮಥಾಃ ಪ್ರ
 ಥಿತಾಜಸಃ | ಭೂತಾಖ್ಯಾತ್ಮ ಮಹಾವೀರಾ ಮಹಾದೇವಸಮಪ್ರಭಾಃ | ನಿ
 ತ್ಯಮುಕ್ತಾ ನಿರುಪಮಾನಿದ್ವಂದ್ವಾ ನಿರುಪಪ್ಲವಾಃ | ಸತಕ್ತಯಸ್ಯಾನುಚರಾ
 ಸ್ವರ್ದರೋಕನಮಸ್ಯತಾಃ | ತಿವಪ್ರಿಯತಮಾನಿತ್ಯಂ ತಿವಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತಾಃ |
 ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸುರೂಪಾಕ್ಷ ನಾನಾವೇಷಧರಾಸ್ತಥಾ | ಸತ್ಕೃತ್ಯಶಿವಯೋರಾ
 ಜ್ಞಾಂಮೇಪ್ರಯಚ್ಛಂತುವಾಂಛಿತಂ ||೫|| ಇತಿ ತಿವಗಣಾತ್ಮೈಶ್ವರ್ಯಾ ಪ್ರಾ
 ಣಾನಾಯಮ್ಯ, ದೇಶಕಾಲಾವನುಕೀರ್ತ್ಯ, ಏವಂಗುಣವಿಶಿಷ್ಟಾಯಾಂ ಶುಭತಿ
 ಥಾ “ಅಸ್ಯಕುಮಾರಸ್ಯ ಅಣವಾದಿಮಲತ್ರಯಾಪನೋದನ ಮಾಯಾಪಾಶವಿ
 ಚ್ಛೇದನೋಭಯಪೂರ್ವಕ ತಿವಲಿಂಗಧಾರಣಪೂಜನ ಯೋಗ್ಯತಾಸಿದ್ಧಿದ್ವಾರಾ
 ದ್ವಿಜತ್ವಸಿದ್ಧ್ಯಾ ವೇದಾಧ್ಯಯನಾಧಿಕಾರಾರ್ಥಂ ಪುನರಾವೃತ್ತಿರಹಿತಶಾಶ್ವತ
 ತಿವಸಾಯುಜ್ಯಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥಂ ಏನಂ....ಗೋತ್ರೋತ್ಪನ್ನಂ....ಶರ್ಮಾಣಂ ಮಾಣವ
 ಕಂ ವೇಧಾ ಮನು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ತಿವದೀಕ್ಷಾಕರ್ಮಣಾ ಸಂಸ್ಕರಿಸ್ಯ, ತದಾದೌತಿಷ್ಯ
 ಸ್ಯ ಸ್ವಪನಾರ್ಥಂ ಈಶಾನಾದಿಪಂಚಕಲಶಸ್ಥಾಪನಂಕರಿಸ್ಯ” ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ-

ಸ್ಮರಿಸಿ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂ ಮಾಡಿ, ದೇಶಕಾಲಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಈ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಅಜವಮಾ
 ಯಾಕಾರ್ಥಿಕವೆಂಬ ಮಲತ್ರಯವನ್ನೂ ಮಾಯಾಪಾಶವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿ, ತಿವಲಿಂಗಧಾರಣ
 ಪೂಜನಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅರ್ಪಣೆಯುಂಟಾಗುವವರ ಮೂಲಕ ದ್ವಿಜತ್ವಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ವೇದಾ
 ಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಶಾಶ್ವತ ತಿವಸಾಯು
 ಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿಯೂ ಈ ಹೆಸರಿನ ಈ ವಟವನ್ನು ವೇಧಾ ಮನು ಕ್ರಿಯಾ ಎಂಬ ಶ್ರವಿಧಿ ದೀ
 ಕ್ಷಾಕರ್ಮದಿಂದ ಸಂಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೊಡಲು ಈ ತಿಷ್ಠನಿಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪಂಚ
 ಕಲಶಸ್ಥಾಪನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ,

ಪಂಚಕಲಶಸ್ಥಾಪನಂ.

ಮಂಟಪಮಧ್ಯೆ ಈಶಾನದಿಶಿನಾ ಭೂಮಿಂ ಗೋಮಯೇನೋಪಲಿಪ್ಯ,
 ರಂಗವಲ್ಲಾ ಪಂಚಕೋಣಾತ್ ತನ್ನದೈ ಅಷ್ಟದಳಕಮಲಪಂಚಕಂಚ ವಿಲಿಖ್ಯ;
 ತತ್ರ (ಮಹೇಶ್ವಾಃ ಪೃಥಿವೀಚನಇಮಂಯಜ್ಞಂಮಿಮುಕ್ಷುತಾಂ| ಪಿಪ್ಪತಾನ್ನೋ
 ಧೋಮುಛಿಃ) ಇತಿ ಭೂಮಿಂ ಸ್ಪೃಷ್ಟ್ವಾಽಪೇಶ್ (ಓಷಧಯಸ್ಸಂವದಂತೆಸೋ
 ಮೇನಸಹರಾಜ್ಞಾ | ಯಸ್ಮೈಕೃಣೋತಿಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತಗ್ಂರಾಜಪಾರಯಾ
 ಮುನಿ) ಇತಿ ಪ್ರತಿಕಲಶಂ ದ್ವಿಪ್ರಸ್ಥಧಾನ್ಯಂ ಪದ್ಮೇಷು ದದ್ಯಾತ್ | ತದುಪರಿ
 ತದರ್ಧತಂಡುಲಂ, ತದುಪರಿ ತದರ್ಧತಿಲಂ ದದ್ಯಾತ್ | ತತ್ರ (ಆಕಲಶೇಷುಧಾ
 ವತಿ ಶ್ಯೇನೋವರ್ಮವಿದಾಹತೆ | ಅಭಿದ್ರೋಣಾಕನಿಕ್ರದತ್) ಇತಿ ಸೌವರ್ಣಾ
 ದ್ಯನ್ಯತಮಕಲಶಾನ್ನಿ ದಧ್ಯಾತ್ (ಇಮಂಮೆ ಗಂಗೆಯಮುನೇಸರಸ್ವತಿ | ಶುತು
 ದ್ರಿಸ್ತೋಮಗ್ಂಸಚತಾಪರುಷ್ಣಾಃ| ಅಸಿಕ್ಷಾ ಮರುದ್ವೃಧಿ ವಿತಸ್ತಯಾರ್ಜೀ
 ಕೀಯ ಶ್ರುಣುಹ್ಯಾಸುಷೋಮುಯಾ, (ಆಪೋವಾಇದಗ್ಂಸರ್ವಂ ವಿಶ್ವಾಭೂ
 ತಾನಾಃ ಪಾತ್ರಾಣಾವಾಪಃ ಪಶವಪಃ ಸಮ್ರಾಡಾಪೋ ವಿಶಾಡಾಪಃ ಸ್ವರಾ
 ಡಾಪಃ ಧಂಗಾಗ್ಂಸ್ಯಾಪಃ ಜ್ಯೋತಿಗ್ಂಸ್ಯಾಪೋ ಯಜೂಗ್ಂಸ್ಯಾಪೋ
 ಸತ್ಯಮಾಪಃ ಸರ್ವದೇವತಾಪಃ ಭೂರ್ಭುವಸ್ಸುವರಾಪ ಓಂ) ಇತಿ ಮಂತ್ರಾ
 ಭ್ಯಾಂ ತೀರ್ಥೋದಕಸುಭಿಮಂತ್ರ್ಯ, ಈಶಾನಾದಿಸದ್ವೋಜಾತಾಂತಮಂತ್ರೇಣ
 ಕಲಶೇಷು ಜಲಂ ಪೂರಯೇತ್ (ಗಂಧದ್ವಾರಾಂದುರಾಧರ್ಷಾಂ ನಿತ್ಯಪುಷ್ಪಾಂ
 ಕೀರ್ಷಣೀಂ | ಈಶ್ವರೀಗ್ಂಸರ್ವಧೂತಾನಾಂ ತಾಮಿಹೊಪ್ಪಹ್ವಯೇಶ್ರಿಯಂ)
 ಇತಿ ಕಲಶೇಷು ಶಿವಾಷ್ಟಗಂಧಂ ನಿದದ್ಯಾತ್ (ಕಾಂಡಾತ್ಕಾಂಡಾತ್ಪ್ರರೋಹಂ

ಪಂಚಕಲಶಸ್ಥಾಪನಂ.

ಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ಈಶಾನ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಗೋಮಯದಿಂದ ಮಂಡಲ
 ಹಾಗಿ ಛೇದಿಸುವುದನ್ನು ಸಾರಿಸಿ, ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂದ ಐದು ಕೋಣವಾಗುವಂತೆಯೂ, ಅದರ
 ಮಧ್ಯೆ ಅಷ್ಟದಳ ಕಮಲಗಳನ್ನೂ ಬರೆದು, ಅಲ್ಲಿ ಮಹೀ... ಮುಛಿ ಎಂದು ಛೇದಿಸುವುದನ್ನು ಸ್ಪ
 ರ್ಶಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಓಷಧಿ...ಮುನಿ, ಎಂದು ಓದೊಂದು ಕಲಶಕ್ಕೆ ಎರಡೆರಡು ಕೋಳಗಳ ಮೇಲೆ
 ಬತ್ತವನ್ನು ಸುರಿದು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಬತ್ತದ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿಯನ್ನೂ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕಿ
 ಯ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಎಳ್ಳನ್ನೂ ಹಾಕಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕಿ....ಕ್ರದತ್ ಎಂದು ಚಿನ್ನವೇ ಮುಂ
 ಕೆದಕಿ ಲೋಹದ ಕಲಶಗಳನ್ನೊದನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಅದರಲ್ಲಿ ಇಮಂಮೆ....ಆಪಹಂ. ಎಂದು ತೀರ್ಥ

ತಿಪರುಷಃ ಪರುಷಃ ಪರಿ | ಏವಾನೋದೂರೈಪ್ರತನು ಸೇಹಸ್ರೇಣತೇನಚ) ಇತಿ
 ಪಂಚಪಲ್ಲವಪಂಚತ್ವಗ್ನಿವಾಂಕ್ಷದಧ್ಯಾತ್ (ಸ್ಯೋನಾಪೃಥಿವಿನೋಭವಾನ್ಯ
 ಕ್ಷರಾನಿವೇತಿನೀ | ಯಚ್ಚಾನ್ಯಮ್ ಸಪ್ರಥಾಃ) ಇತಿ ಪವಿತ್ರಪಂಚಮೃತ್ತಿಕಾಃ
 ನಿಕ್ಷಿಪೇತ್ (ಸಹಿರತ್ನಾನಿದಾತುಷೇಸುವಾತಿಸವಿತಾಭಗಃ | ತಂಭಾಗಂಜಿತ್ರಮಿ
 ಮಹೇ) ಇತಿ ಪಂಚರತ್ನಾನಿ ನಿಕ್ಷಿಪೇತ್ (ಹಿರಣ್ಯರೂಪಸ್ಸಹಿರಣ್ಯಸಂದೃಗಪಾ
 ನ್ನಪಾತ್ಸೇದುಹಿರಣ್ಯವರ್ಣಃ | ಹಿರಣ್ಯಯಾತ್ಪರಿಯೋನೇರ್ನಿಷದ್ಧ್ಯಾಹಿರಣ್ಯಂದಾ
 ದತ್ಯಂನಮಸ್ಮೈ) ಇತಿ ಸುವರ್ಣಪ್ರತಿಮಾಂ ದಧ್ಯಾತ್ | (ಪೂರ್ಣಾದರ್ವಿಪರಾ
 ಪತ ಸುಪೂರ್ಣಾ ಪುನರಾಪತ ವಸ್ತೇವನಿಕ್ರೇಣಾವಹ ಇಷಮೂರ್ಜಗ್ಂ
 ಶತಕ್ರತೋ) ಇತಿ ಫಲರ ದಧ್ಯಾತ್ (ಯುವಾಸುವಾಸಾಃ ಪರಿವೀತಳಗಾತ್ಸಲು
 ಶ್ರೇಯಾನ್ಯವತಿಜಾಯಮಾನಃ | ತಂಧೀರಾಸ್ಸಕವಯಲುನ್ಯಯಂತಿಸ್ವಾಧಿಯೋ
 ವನಸಾದೇವಯಂತಃ) ಇತಿ ವಸ್ತ್ರಂದಧ್ಯಾತ್ (ತಂತಂ ತನ್ವನ್ರಜಸೋಭಾನು
 ಮನ್ವಹಿ | ಜ್ಯೋತಿಷ್ಮತಃ ಸಥೋರಕ್ಸಧಿಯಾಕೃತಾಃ | ಅನುಲ್ಪಣಂಪಯಸ
 ಜೋಗುವಮುಪೋಮನುರ್ಘವಜನಯಾದೈವ್ಯಂಜನಂ) ಇತಿ ಶ್ರೇತತಂತುಭವೇ
 ಷ್ವಯೇತ್ | (ಪವಿತ್ರಂತೆವಿತತಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಸ್ತತೆ ಪ್ರಭುರ್ಗಾರ್ತಾಣಿಪರ್ಯೇಷಿವಿತ್ವ
 ತಃ | ಅತಸ್ತತನುರ್ಘತದಾಮೋಶು ತೇ | ಶೃತಾಸಇದ್ವಹಂತಸ್ತತ್ಸಮಾಶತ)
 ಇತಿ ದರ್ಭಕೂರ್ಷಂದಧ್ಯಾತ್ (ಯಾಃ ಫಲಿನೀರರ್ಯಾಃ ಫಲಾಃ ಪುಷ್ಪಾಯಾಶ್ಚ ಪು
 ಸ್ಪಿಣೀಃ ಬೃಹಸ್ಪತಿಪ್ರಸೂತಾಸ್ತಾನೋಮುಂಜತ್ವಗ್ಂಹಸಃ) ಇತಿ ಪೂಗವುಷ್ಪ
 ಫಲಾನಿ ದಧ್ಯಾತ್ | ಇತಿ ಪಂಚಕಲಶಾನಲಂಕೃತ್ಯ, ತತ್ತ್ವತ್ಕಲಶಪೂಜಾರ್ಥಂ
 ಮೃತ್ತಿಜೋವೃಣೇಯಾತ್ ||

ಜಲವನ್ನಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ, ಈಶಾನಾದಿ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಆಯಾ ಕಲಶವಂ ತುಂಬಿ, ಗಂಧ...ಶ್ರೀ
 ಯಂ ಎಂದು ಅಷ್ಟಗಂಧವಂ ಧರಿಸಿ, ಕಾಂಡಾ...ಶತೇನಚ ಎಂದು ಐದುತರದ ಜಿಗುರು ಚಕ್ಕೆ
 ಗರುಕೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಧರಿಸಿ, ಸ್ಯೋನಾ...ಸಪ್ರಥಾಃ ಎಂದು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಐದು ಮಣ್ಣು
 ಹಿಂಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಸಹ...ಮಹೇ ಎಂದು ಐದು ರತ್ನಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಹಿರಣ್ಯ...ನಮಸ್ಮೈ
 ಎಂದು ಐದು ಚಿನ್ನದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಪೂರ್ಣಾದ್ವಿ ಎಂದು ಮಂತ್ರದಿಂದ ಕಲಶ
 ಗಳಮೇಲೆ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಯುವಾ...ಯಂತಃ ಎಂದು ವಸ್ತ್ರಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ತಂ
 ಶುಂ...ವ್ಯಂಜನಂ ಎಂದು ಬಿಳಿಯ ನೂಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತಿ, ಪವಿತ್ರಂ...ಶತ, ಎಂದು ದರ್ಭಕೂ
 ರ್ಷಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಯಾಃ...ಹಸಃ ಎಂದು ಅಡಕೆಯ ಹೊಂಬಾಳೆಯಿಂದಲಂಕರಿಸಿ, ಅನಂತರ
 ಕಲಶಗಳ ಪೂಜೆಗೋಸ್ಕರ ಮೃತ್ತಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವರಿಸಬೇಕು. ಹೇಗಂದರೆ—

ಮುತ್ತಿಗ್ಗರಣಂ.

ಯಜಮಾನಃ ಪಾತ್ರಾಣಾಂನಾಮ್ಯು, ಏವಂಗುಣವಿಶಿಷ್ಟಾಯಾಮಸ್ಯಾಂ
ಶುಭತಿಥೌ ಅಮುಕಗೋತ್ರಾಯಾಮುಕನಾಮ್ನೇ ಕುಮಾರಾಯ ಕರಿಸ್ಯ ಮಾಣ
ದೀಕ್ಷಾ ಕರ್ಮಪ್ರಯುಕ್ತ ಪಂಚಕಲಶಪೂಜಾರ್ಥಂ ಮುತ್ತಿಜ್ಞೋ ವರಿಷ್ಠಃ, ಇತಿಸಂ
ಕಲ್ಪ್ಯ|| ಮಧ್ಯೆ—ಈಶಾನಕಲಶಪೂಜಾರ್ಥಂ ಈಶಾನಮುಖೋದ್ಭೂತಂ ಗುರುಂ
ತ್ವಾಂ ವೃಣೇಮಹೇ || ಓಂ ನಮೋಭಗವತೇ ಆಗಮಾಧ್ಯಯನಾಯ, ಶುದ್ಧಸ್ಥ
ಟಿಕವರ್ಣಾಯ, ಈಶಾನಮುಖೋದ್ಭೂತಾಯ, ಮಧ್ಯಮಕಲಶಾಧೀಶ್ವರಾಯ,
ಲಿಂಗಯಜ್ಞೋಪವೀತಿನೇ, ತಿವಲಾಂಛನಧಾರಕಾಯ, ಅಪರಿಮಿತಭಕ್ತಗಣಾ
ಧೀಶ್ವರಾಯ, ಜಿಹ್ವದ್ರಾಂಕಿತಾಯ, ಅತ್ಯಾಶ್ರಮಾಯ, ಸತ್ಕೃತಿಪ್ರಣವಜಾ
ಪಕಾಯ, ಅಪರಿಮಿತಶಿಖಾಯ, ಕ್ರಿಯಾಕಂಠಾಯ, ಜ್ಞಾನದಂಡಾಯ, ಕಾರು
ಣ್ಯವೂರ್ತಯೇನಮಃ, ಇತಿ ಮುತ್ತಿಜಂ ಪೂಜಯಿತ್ವಾ, ತನ್ನ ಬೇನ ಗುರುಕಲ
ಶಪೂಜಾಂ ಕಾರಯೇತ್ || ಅಥ ಪೂರ್ವಸ್ಯಾಂ ದಿಶಿ—ತತ್ಪುರುಷ ಕಲಶಪೂಜಾ
ರ್ಥಂ ತತ್ಪುರುಷಮುಖೋದ್ಭೂತಂ ರೇವಣಸಿದ್ಧಂ ತ್ವಾಂ ವೃಣೇಮಹೇ || ಓಂ
ನಮೋಭಗವತೇ ರೇವಣಸಿದ್ಧಾಯ, ಸಾಮಶಾಖಾಧ್ಯಯನಾಯ, ಅರುಣವ
ರ್ಣಾಯ, ತತ್ಪುರುಷಮುಖೋದ್ಭೂತಾಯ, ಪೂರ್ವಕಲಶಾಧೀಶ್ವರಾಯ, ಲಿಂಗ
ಯಜ್ಞೋಪವೀತಿನೇ, ತಿವಲಾಂಛನಧಾರಕಾಯ, ದ್ವಾದಶಸಹಸ್ರಚರಲಿಂಗಾಧ್ಯ
ಕ್ಷಾಯ, ತಿವಸಂಚಾರ್ಕ್ಷುರೀಜಾಪಕಾಯ, ಸತ್ಪ್ರಿಂಶಜ್ಜಟಾಮಕುಟಮಂಡಿತಾ
ಯ, ಮೃತ್ಕಂಠಾಯ, ಬಿಲ್ವದಂಡಾಯ, ಘನಲಿಂಗಾಯ ನಮೋನಮಃ, ಗಂ

ಯಜಮಾನನು ಪಾತ್ರಾಣಾಂನಾಮಂ ಮಾಡಿ ದೇಶಕಾಲಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, []
ಗೋತ್ರೋತ್ಪನ್ನನಾದ [] ಹೆಸರುಳ್ಳ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಈಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ದೀಕ್ಷೆಯ
ಪ್ರಯುಕ್ತ ಪಂಚಕಲಶವಂ ಪೂಜಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮುತ್ತಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕ
ಲ್ಪಿಸಿ, ಅನಂತರ ಈಶಾನಮುಖೋದ್ಭೂತ ಗುರುಪರಂಪರಾಗತರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕುರಿತು ಮಧ್ಯದ
ಲ್ಲಿರುವ ಈಶಾನ ಕಲಶಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈಶ್ವರನ ಈಶಾನಮುಖದಿಂದ
ತ್ಪನ್ನರಾದ ಗುರುವನ್ನಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಓಂನಮೋ....ಮೂರೆಯೇ
ನಮಃ ಎಂದು ಅವರ ಹಸ್ತವಂ ಹಿಡಿದು ವರಿಸುವುದು. ಅನಂದ ಈಶಾನಕಲಶಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ
ಸುವುದು. ಬಳಿಕ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ತತ್ಪುರುಷ ಕಲಶಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖೋದ್ಭೂತರಾದ ರೇವಣಸಿದ್ಧರನ್ನಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ವರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ರೇಣುಕ
ಗೋತ್ರೋತ್ಪನ್ನರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿ, ಓಂನಮೋ....ಲಿಂಗಾಯನಮೋನಮಃ, ಎಂದು

ಧಾದ್ಯುಪಚಾರಾಂಸ್ತಸ್ಯೈಕೈತ್ಯಾ, ತನ್ನುಖೇನ ತತ್ಪುರುಷಕಲಶಪೂಜಾಂ ಕಾರ
ಯೇತ್ || ಅಥ ದಕ್ಷಿಣದಿಶಿ-ಅಘೋರಕಲಶಪೂಜಾರ್ಥಂ ಅಘೋರಮುಖೋ
ದ್ಭೂತಂ ಮರುಳಸಿದ್ಧಂ ತ್ವಾಂ ವೃಣೀಮಹೇ || ಓಂ ನಮೋಭಗವತೇ ಮರುಳಸಿ
ದ್ಧಾಯ, ಅಥರ್ವಶಿಖಾಧ್ಯಾಯನಾಯ, ಶ್ಯಾಮವರ್ಣಾಯ, ಅಘೋರಮುಖೋ
ದ್ಭೂತಾಯ, ದಕ್ಷಿಣಕಲಶಾಧೀಶ್ವರಾಯ, ಲಿಂಗಯಜ್ಞೋಪವೀತಿನೇ, ಶಿವ
ಲಾಂಛನಧಾರಕಾಯ, ಷಟ್ಪದಸ್ರಚರಲಿಂಗಾಧ್ಯಕ್ಷಾಯ, ದಯಾಧರ್ಮಭಿಕ್ಷಾಂ
ದೇಹೀತಿಮುದ್ರಾಂಕಿತಾಯ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮಾಯ, ಓಂ ನಮೋಹಂಸಾ
ಯೇಷಿಚಾಪಕಾಯ, ಏಕಾದಶಚಟಾಮಕುಟಮಂಡಿತಾಯ, ವ್ಯಾಘ್ರಕಂಠಾ
ಯ, ಬೈದಂಬರದಂಡಾಯ, ಅತೀತಾಯ ನಮೋನಮಃ, ಇತಿ ಋತ್ವಿಜಂ
ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ತನ್ನುಖೇನ ಅಘೋರಕಲಶಪೂಜಾಂ ಕಾರಯೇತ್ || ಅಥ ಉತ್ತ
ರದಿಶಿ-ವಾಮುದೇವಕಲಶಪೂಜಾರ್ಥಂ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯಂ ತ್ವಾಂ ವೃಣೀಮ
ಹೇ || ಓಂ ನಮೋ ಭಗವತೇ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯಾಯ, ಯಜುರ್ವೇದಾಧ್ಯಯನಾ
ಯ, ಪ್ರವಾಕವರ್ಣಾಯ, ವಾಮುದೇವಮುಖೋದ್ಭೂತಾಯ, ಉತ್ತರಕಲಶಾ
ಧೀಶ್ವರಾಯ, ಲಿಂಗಯಜ್ಞೋಪವೀತಿನೇ, ಶಿವಲಾಂಛನಧಾರಕಾಯ, ಅಸಂ
ಖ್ಯಾತಚರಲಿಂಗಾಧ್ಯಕ್ಷಾಯ, ಭವತೀಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹೀತಿ ಮುದ್ರಾಂಕಿತಾಯ,
ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಾಶ್ರಮಾಯ, ಗಾಯತ್ರೀಚಾಪಕಾಯ, ಪಂಚಶಿಖಾಯ, ಸ್ವರ್ಣ
ಕಂಠಾಯ, ಪಾಲಾಶದಂಡಾಯ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣೇ ನಮೋನಮಃ, ಇತಿ ಋ
ತ್ವಿಜಂ ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ತನ್ನುಖೇನ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಲಶಪೂಜಾಂ ಕಾರಯೇತ್ || ಅಥ
ಪಶ್ಚಿಮದಿಶಿ-ಸದ್ಯೋಜಾತಕಲಶಪೂಜಾರ್ಥಂ ಸದ್ಯೋಜಾತಮುಖೋದ್ಭೂ
ತಂ ಏಕೋರಾಮುದೇವಂ ತ್ವಾಂ ವೃಣೀಮಹೇ || ಓಂ ನಮೋಭಗವತೇ ಏ
ಕೋರಾಮುದೇವಾಚಾರ್ಯಾಯ, ಋಕ್ಕಾಖಾಧ್ಯಯನಾಯ, ಗೋಕ್ಷೀರವರಣ್ಣ

ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು. ಅನಂತರ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಘೋರ ಕಲಶವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ
ದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಘೋರ ಮುಖೋದ್ಭೂತ ಮರುಳಸಿದ್ಧರನ್ನಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ವರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು
ವಾರುಕಗೋತ್ರೋತ್ಪನ್ನರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿ, ಓಂನಮೋ... ಅತೀತಾಯನಮೋನ
ಮಃ ಎಂದು ಪೂಜಿಸುವುದು. ಬಳಿಕ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ವಾಮುದೇವಕಲಶವನ್ನು ಪೂಜಿಸು
ವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಾಮುದೇವಮುಖೋದ್ಭೂತರಾದ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರನ್ನಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ವರಿಸುತ್ತೇ
ನೆಂದು ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯಗೋತ್ರೋತ್ಪನ್ನರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿ, ಓಂನಮೋ... ಬ್ರಹ್ಮ
ಚಾರಿಣೇ ನಮೋನಮಃ ಎಂದು ಪೂಜಿಸುವುದು. ಅನಂತರ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಸದ್ಯೋ

ಯ, ಸದ್ಯೋಜಾತಮುಖೋದ್ಭೂತಾಯ, ಪಶ್ಚಿಮಕಲಶಾಧೀಶ್ವರಾಯ, ಲಿಂಗ
ಯಜ್ಞೋಪವೀತಿನೆ, ಶಿವಲಾಂಛನಧಾರಕಾಯ, ತ್ರಿಸಹಸ್ರಚರಲಿಂಗಾದ್ಯಕ್ಷಾ
ಯ, ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹೀತಿ ಮುದ್ರಾಂಕಿತಾಯ, ವಿರಕ್ತಾಶ್ರಮಾಯ,
ಪ್ರಣನಮಂತ್ರಜಾಪಕಾಯ, ಏಕಶಿಖಾಯ, ಕಾರ್ಪಾಸಕಂಠಾಯ, ವೇಣುದಂ
ಡಾಯ, ವಿರಕ್ತಾಶ್ರಮಾಯ ನಮೋನಮಃ, ಇತಿ ಚುಕ್ಕಿಜಂ ಪೂಜಯಿತ್ವಾ
ತಸ್ಮೈನ ಸದ್ಯೋಜಾತಕಲಶಪೂಜಾಂ ಕಾರಯೇತ್ ||

ಅಥ ಕಲಶಪೂಜಾ:—

ಮಧ್ಯ-ಈಶಾನಕಲಶಪೂಜಾಂಕರಿಸ್ತೈ:—ತದಂಗತ್ತೇನ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ
ನಂಕರಿಸ್ತೈ || ಈಶಾನಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಮಂತ್ರಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಃ | ಬೃಹತೀಛಂ
ದಃ | ಈಶಾನೋ ದೇವತಾ | ಈಶಾನಇತಿವೀಜಂ | ಈಶ್ವರೀತಿಶಕ್ತಿಃ | ಸದಾಶಿ
ವೋಮಿತಿಕೀಲಕಂ | ಈಶಾನಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾರ್ಥ ಜಪೇ ವಿನಿಯೋಗಃ || ಈ
ಶಾನಸ್ಸರ್ವವಿದ್ಯಾನಾಂ ಅಂಗುಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಈಶ್ವರಸ್ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ
ತರ್ಜನೀಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಬ್ರಹ್ಮಾಧಿಪತಿಃ ಮಧ್ಯಮಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಬ್ರಹ್ಮಣೋ
ಧಿಪತಿಃ ಅನಾಮಿಕಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಬ್ರಹ್ಮಾ ಶಿವೋಮೇ ಅಸ್ತು ಕನಿಸ್ಥಿಕಾ
ಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಸದಾಶಿವೋಂ ಕರತಲಕರಪೃಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂನಮಃ || ಈಶಾನಸ್ಸರ್ವ
ವಿದ್ಯಾನಾಂ ಹೃದಯಾನಮಃ | ಈಶ್ವರಸ್ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಶಿರಸಸ್ಪಾಹಾ |
ಬ್ರಹ್ಮಾಧಿಪತಿಃ ಶಿಖಾಯೈವಷಟ್ | ಬ್ರಹ್ಮಣೋಧಿಪತಿಃ ಕವಚಾಯುಷಂ |
ಬ್ರಹ್ಮಾ ಶಿವೋಮೇ ಅಸ್ತು ನೇತ್ರತ್ರಯಾಯನೌಷಟ್ | ಸದಾಶಿವೋಂ ಅಸ್ತ್ರಾ
ಯಘಟ್ | ಭೂರ್ಭುವಸ್ಸುನರೋಮಿತಿದಿಗ್ವಂಧಃ || ಧ್ಯಾನಂ || ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತ
ಸನಾತನಂಜ ಪರಮಂ ಸತ್ತ್ವಿಂಶತತ್ವಾತ್ಮಕಂ ತಸ್ಮಾದುತ್ತರತತ್ವಮುಕ್ತರಮಿತಿ

ಜಾತಕಲಶವಂ ಪೂಜಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸದ್ಯೋಜಾತಮುಖೋದ್ಭೂತರಾದ ಏಕೋರಾಮದೇವರ
ನ್ನಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ವರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಏಕೋರಾಮ ಸಂಪ್ರದಾಯಾನುಗತರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕುರಿ
ತು ಹೇಳಿ, ಅವರನ್ನು ಓಂನಮೋ.....ವಿರಕ್ತಾಶ್ರಮಾನಮೋನಮಃ ಎಂದು ಪೂಜಿಸು
ವುದು. ಈ ಹುತ್ತಿಕ್ಕುಗಳ ಮೂಲಕ ಆಯಾ ಕಲಶಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

ಕಲಶಾರ್ಚನೆ.

ಈಶಾನ ಕಲಶಪೂಜೆಗಾಗಿ ವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಹುತ್ತಿಜರು ತಾವು ಪ್ರಾಜಾಯಾಮವಂ
ನೂಡಿ, ಈಶಾನ ಕಲಶಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಈಶಾನ...ವಿನಿಯೋಗಃ

ಜ್ಞೇಯಂ ಸದಾ ಯೋಗಿಭಿಃ || ಒಂಕಾರಾದಿಸಮಸ್ತಮಂತ್ರಜನಕಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿ
 ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತ್ಪರಂ ವಂದೇ ಪಂಚಮಾಮಿಶ್ರರಸ್ಯ ವದನಂ ಖವ್ಯಾಪ್ತತೇಜೋಮ
 ಯಂ || (ಈಶಾನಸ್ಸರ್ವವಿದ್ಯಾನಾಂ ಈಶ್ವರಸ್ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಧಿಪತಿ
 ಬ್ರಹ್ಮಣೋಧಿಪತಿಬ್ರಹ್ಮಾ ಶಿವೋಮೇ ಅಸ್ತು ಸದಾಶಿವೋಂ) ಈಶಾನಸ್ಯ ಪ್ರಾ
 ಣಾ ಇಹವ್ರಾಣಾ ಈಶಾನಸ್ಯ ದೇವಇಹಸ್ಥಿತಃ ಈಶಾನಸ್ಯ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಾನಿ
 ಕಾಯವಾಙ್ಮನಶ್ಚಕ್ಷುಶ್ರೋತ್ರ ದಿಹವ್ರಾಣವ್ರಾಣಾ ಇಹೈವಾಗತ್ಯ ಸುಖಂ
 ಚಿರುತಿಷ್ಠಂತುಸ್ವಾಹಾ || ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಾಯನಮಃ | ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯಾತ್ಮ
 ನೇನಮಃ | ಶರಣಸ್ಥಲಸ್ವರೂಪಾಯನಮಃ | ಶಾಂತ್ಯತೀತಕಲಾತ್ಮನೇನಮಃ |
 ಶಬ್ದಗ್ರಹಣಸಾಧನಾಯನಮಃ | ಪರಾಶಕ್ತ್ಯೈನಮಃ | ಶಿವಸಾದಾಖ್ಯಾತ್ಮನೇ
 ನಮಃ | ಈಶಾನಮೂರ್ತಯೇನಮಃ | ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಂಕುರುಕುರುಸ್ವಾಹಾ | ಸಪ್ತಮು
 ದ್ರಾಃಪ್ರದರ್ಶ್ಯ || ಸದ್ಯೋಜಾತಂಪ್ರದದ್ಯಾಮಿತ್ಯಾಸನಂ | ಸದ್ಯೋಜಾತಾ
 ಯಮೈನಮಃ ಇತಿ ಪಾಠ್ಯಂ | ಭವೇಭವೇನಾತಿಭವೇ ಇತ್ಯರ್ಘ್ಯಂ | ಭವೋದ್ಧ
 ವಾಯನಮ ಇತ್ಯಾಚಮನೀಯಂ | ವಾಮದೇವಾಯನಮ ಇತಿ ಸ್ನಾನಂ |
 ಜ್ಯೇಷ್ಠಾಯನಮ ಇತಿ ವಸ್ತ್ರಂ | ಶ್ರೇಷ್ಠಾಯನಮ ಇತ್ಯುತ್ತರೀಯಂ | ರು
 ದ್ರಾಯನಮ ಇತಿ ಗಂಧಂ | ಕಾಲಾಯನಮ ಇತ್ಯುಕ್ತತಾಃ | ಕಲವಿಕರಣಾ
 ಯನಮ ಇತಿ ಪುಷ್ಪಂ | ಬಲವಿಕರಣಾಯನಮ ಇತಿ ಧೂಪಂ | ಬಲಾಯನಮ
 ಇತಿ ದೀಪಂ | ಬಲಪ್ರಮಥನಾಯನಮ ಇತಿ ಕಾಲೇ ನೈವೇದ್ಯಂ | ಸರ್ವಭೂ
 ತದಮನಾಯನಮ ಇತಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾದ್ಯುಪಚಾರಾಃ ಕೃತ್ವಾ | ಮೂಲಮಂ
 ತ್ರಮುಷ್ಣೋತ್ತರತತಂ ಜಪೇತ್ ||

ಅಥ ಪೂರ್ವದಿತಿ:—ತತ್ಪುರುಷಕಲಶಪೂಜಾಂ ಕರಿಷ್ಯೆ ತದಂಗಪ್ರೇನ ಪ್ರಾ
 ಣಪ್ರಕ್ಷಿಷ್ಠಾಸನಂ ಕರಿಷ್ಯೆ || ಅಸ್ಯ ಶ್ರೀತತ್ಪುರುಷಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾಸನಮಂತ್ರಸ್ಯ
 ಬ್ರಹ್ಮಪೀಠಃ | ಗಾಯತ್ರೀಭಂಡಃ | ತತ್ಪುರುಷೋದೇವತಾ | ತದ್ವೀಚಂ | ಮ

ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈಶಾನಸ್ವರೂಪವಿದ್ಯಾನಾಂ...ಅಸ್ತುಯಫಣಿ ಎನ್ನುವವರೆಗೂ ಹೇಳಿದ ವಂಶ
 ಕರನ್ಯಾಸಾದಿಗಳಂ ಮಾಡಿ, ವ್ಯಕ್ತಾ...ತೇಜೋಮಯಂ ಎಂದು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಈಶಾನ...ಸ್ವಾ
 ಹಾ ಎಂದು ಈಶಾನಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ, ಪ್ರಸಾದ...ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸಪ್ತ
 ಮುದ್ರೆಗಳಂ ಪ್ರದರ್ಶನಮಾಡಿ, ಸದ್ಯೋಜಾತಂ ಎಂದಾರಂಭಿಸಿ, ಸರಸ್ವತೀತಪಮನಾಯನ
 ಮಃ ಎಂಬುವವರೆಗೆ ಇರುವ ಆಯಾ ಮಂತ್ರಗಳಿಂಹ ಆಯಾ ಉಪಚಾರಗಳಂ ಕ್ರಮವಾಗಿ
 ಮಾಡಿ, ಗಂಧ ವೇಳಿ ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದು. ಬಳಿಕ ತತ್ಪುರುಷ ಕಲಶಪೂಜೆ

ಹಾದೇವ ಇತಿಶಕ್ತಿಃ | ರುದ್ರಇತಿಕೇಲಕಂ | ತತ್ಪುರುಷ ಸ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾರ್ಥ
ಜನೇನಿಯೋಗಃ || ತತ್ಪುರುಷಾಯ ಅಂಗುಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ವಿದ್ಮಹ ತರ್ಜ
ನೀಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಮಹಾದೇವಾಯ ಮಧ್ಯಮಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಧೀಮಹಿ
ಅನಾಮಿಕಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ತನ್ನೋರುದ್ರಃ ಕನಿಷ್ಠಿಕಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಪ್ರಚೋ
ದಯಾತ್ ಕರತಲಕರಪೃಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂನಮಃ || ತತ್ಪುರುಷಾಯ ಹೃದಯಾಯನ
ಮಃ | ವಿದ್ಮಹ ಶಿರಸೇಸ್ವಾಹಾ | ಮಹಾದೇವಾಯ ಶಿಖಾಯೈವಷಟ್ | ಧೀ
ಮಹಿ ಕವಚಾಯಹುಂ | ತನ್ನೋರುದ್ರಃ ನೇತ್ರತ್ರಯ ಪೌಷಟ್ | ಪ್ರಚೋದ
ಯಾತ್ ಅಸ್ತ್ರಾಯಘಟ್ | ಭೂರ್ಭುವಸ್ಸು ವರೋಮಿತಿದಿಗ್ವಿಂಧಃ || ಧ್ಯಾನಂ ||
ಸಂಃ ತಾಗ್ನಿ ತಟಿತ್ರದೀಪ್ತ ಕನಕಪ್ರಸ್ಥರ್ಧಿತೇಜೋ ರುಣದ್ಗಂಧೀರಧ್ವನಿ ಸಾಮ
ವೇದಜನಕಂ ತಾಮ್ರಾಧರಂ ಸುಂದರಂ | ಅರ್ಧೇಂದುದ್ಭುತಲೋಲಂಽಂಗಲಜಟಾ
ಭಾರಪ್ರಬದ್ಧೋರಗಂ ವಂದೇ ಸಿದ್ಧಸುರಾಸುರೇಂದ್ರವಿನುತಂ ಪೂರ್ವಂ ಮುಖಂ
ಶೂಲಿನಃ || (ತತ್ಪುರುಷಾಯವಿದ್ಮಹೇ ಮಹಾದೇವಾಯಧೀಮಹಿ ತನ್ನೋರು
ದ್ರಃ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್) ತತ್ಪುರುಷಸ್ಯ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಾಣಿಕಾಯವಾಙ್ಮನಶ್ಚ
ಕ್ಷುಶ್ಕ್ರೋತ್ರ ದೇಹವ್ಯಾಘ್ರಾಣಪ್ರಾಣಾ ಇಹೈವಾಗತ್ಯ ಸುಖಂ ಚಿರಂ ತಿಷ್ಠಂತು
ಸ್ವಾಹಾ || ತ್ವಗಿಂದ್ರಿಯಾತ್ಮನೇನಮಃ | ಜಂಗಮಲಿಂಗಾಯನಮಃ | ಸ್ರಾಣ
ಲಿಂಗಸ್ಥಲಾಯನಮಃ | ಶಾಂತಿಕಲಾಯೈನಮಃ | ಆದಿಶಕ್ತ್ಯೈನಮಃ | ಸ್ಪರ್ಶ
ವಿಷಯಾತ್ಮನೇನಮಃ | ಅಮೂರ್ತಸಾದಾಖ್ಯಾಯನಮಃ | ತತ್ಪುರುಷಬ್ರಹ್ಮ
ಣೇನಮಃ | ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಂಕುರುಕುರುಸ್ವಾಹಾ || ಸಪ್ತಮುಪ್ರಾಪ್ರದರ್ಶನಪೂ
ರ್ವಕಂ ಪೂರ್ವವದುಪಚಾರಾನ್ವೈಕಲ್ಪ್ಯ ಮೂಲಧುಂತ್ರಮುಷೋತ್ತರಶತಂ
ಜನೇತ್ ||

ಅಥ ದಕ್ಷಿಣದಿಶಿ— ಅಘೋರಕಲಶಪೂಜಾಂ ಕರಣ್ಯಃ— ತದಂಗತ್ತೇನ
ಸ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾಂ ಕರಣ್ಯ || ಅಸ್ಯಶ್ರೀ ಅಘೋರಮಂತ್ರಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಃ | ತ್ರಿ
ಷ್ಟುಪ್ಪಂದಃ | ಅಘೋರೇಭ್ಯ ಇತಿ ಲೀಲಂ | ಸರ್ವೇಭ್ಯ ಇತಿಶಕ್ತಿಃ | ರುದ್ರರೂ

ಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಯುಕ್ತಿಜನು ಆ ಕಲಶಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ,
ಅಸ್ಯಶ್ರೀ....ನಿಯೋಗಃ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತತ್ಪುರುಷಾಯ . ಆಸ್ತ್ರಾಯಘಟ ಎಂದು ಆಯಾ
ಮಂತ್ರದಿಂದ ನ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡಿ, ಸಂವರಾಗ್ನಿ.....ಮುಖಂಶೂಲಿನಃ ಎಂದು ಧ್ಯಾನಿಸಿ,
ತತ್ಪುರು ..ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಅವಾಹಿಸಿ, ತ್ವಗಿಂದ್ರಿ ...ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಸಪ್ತಮುದ್ರಾಪ್ರ
ದರ್ಶನವಂ ಮಾಡಿ, ತತ್ಪುರುಷಮಂತ್ರದಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆಯಾ ಉಪಚಾರವಂ ಮಾಡಿ,
೧

ಪೇಷ್ಯ ಇತಿ ಕೀಲಕಂ | ಅಘೋರಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾರ್ಥಂ ಜಪೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ||
 ಅಘೋರೇಭ್ಯಃ ಅಂಗು | ಅಥಘೋರೇಭ್ಯಃ ತರ್ಜ | ಘೋರಘೋರತರೇಭ್ಯಃ
 ಮಧ್ಯ | ಸರ್ವೇಭ್ಯಃ ಅನಾ | ಸರ್ವಶರ್ವೇಭ್ಯಃ ಕನಿ | ನಮಸ್ತೇ ಅಸ್ತು ರುದ್ರ
 ರೂಪೇಭ್ಯಃ ಕರತಲಕರ || ಅಘೋರೇಭ್ಯಃ ಹೃದಯಾಯ | ಅಥ ಘೋರೇಭ್ಯಃ
 ತಿರಸೇಸ್ವಾಹಾ | ಘೋರಘೋರತರೇಭ್ಯಃ ಶಿಖಾಯೈವಷಟ್ | ಸರ್ರೇಭ್ಯಃ ಕ
 ವಚಾಯ ಹುಂ | ಸರ್ರಶರ್ರೇಭ್ಯಃ ನೇತ್ರತ್ರಯಾಯ ವೌಷಟ್ | ನಮಸ್ತೇ ಅಸ್ತು ರು
 ದ್ರರೂಪೇಭ್ಯಃ ಅಸ್ತ್ರಾಯಘಟ್ | ಭೂರ್ಭುವಸ್ಸು ವರೋಮಿತಿ ದಿಗ್ವಂಧಃ ||
 ಧ್ಯಾನಂ || ಕಾಲಾಭ್ಯಭ್ರಮರಾಂಜನದ್ಯುತಿನಿಭಂ ವ್ಯಾವೃತ್ತಪಿಂಗೀಕ್ಷಣಂ ಕ
 ಗೋದ್ಧಾಸಿತಘೋಗಿಭೂಷಣ ಮಣಿಪೋದ್ಭಿನ್ನದಂಷ್ಪ್ರಾಂಕುರಂ | ಸರ್ಪ
 ಪ್ರೋತಕಪಾಲಶುಕ್ತಿಶಕಲವ್ಯಾಕೀರ್ಣತಾಶೇಖರಂ ವಂದೇ ದಕ್ಷಿಣವಿಾತ್ಮರಸ್ಯ ವ
 ದನಂ ಜಾಥರ್ವನಾದೋದಯಂ || | ಅಘೋರೇಭ್ಯೋಽಥಘೋರೇಭ್ಯೋಽಘೋ
 ರಘೋರತರೇಭ್ಯಃ ಸ್ವರ್ವೇಭ್ಯಃ ಸ್ವರ್ವಶರ್ವೇಭ್ಯೋ ನಮಸ್ತೇ ಅಸ್ತು ರುದ್ರರೂಪೇ
 ಭ್ಯಃ | ಅಘೋರಸ್ಯ ಪ್ರಾಣಾ ಇಹ ಪ್ರಾಣಾ ಅಘೋರಸ್ಯ ದೇವ ಇಹ ಸ್ಥಿತಃ |
 ಅಘೋರಸ್ಯ ಸರ್ರೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಕಾಯವಾಙ್ಮನಶ್ಚಕ್ಷುಶ್ರೋತ್ರ ಚಿಹ್ವಾಘ್ರಾಣ
 ಪ್ರಾಣಾ ಇಹೈವಾಗತ್ಯ ಸುಖಂಜಿರುತಿಷ್ಠಂತು ಸ್ವಾಹಾ || ಶಿವಲಿಂಗಾಯನ
 ಮಃ | ನೇತ್ರಾತ್ಮನೇ | ಪ್ರಸಾದಸ್ಥಲಸ್ತರೂಪಾಯ | ವಿದ್ಯಾಕಲಾಯೈ | ರೂಪ
 ಗ್ರಹಾಸಾಧನಾಯ | ಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯಾಯ | ಅಘೋರಮೂರ್ತಯೇ | ಇ
 ಚ್ಛಾಶಕ್ತಯೇ | ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಂಕುರುಕುರುಸ್ವಾಹಾ || ಸಪ್ತಮುದ್ರಾಪ್ರದರ್ಶನಪೂ
 ರ್ವಕಂ ಪೂರ್ವವದುಪಚಾರಾನ್ಪ್ರಕಲ್ಪ್ಯ | ಮೂಲಮಂತ್ರಮಷ್ಟೋತ್ತರಶತಂ
 ಜಪೇತ್ ||

ಅಥ ಉತ್ತರದಿತಿ—ವಾಮದೇವಕಲಶಪೂಜಾಂ ಕರಿಷ್ಯೆ || ತದಂಗತ್ಯೇನ
 ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಂ ಕರಿಷ್ಯೆ || ಅಸ್ಯುಕ್ತೀ ವಾಮದೇವಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಮಂ
 ತ್ರಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಃ | ಶಕ್ತೋಽಭಂದಃ | ವಾಮದೇವೋದೇವತಾ | ವಾಮದೇವ
 ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು ೧೦೮ ಜಪಿಸುವುದು. ಅನಂತರ ಅಘೋರಕಲಶಪೂಜಕರು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ,
 ಒಂ ಅಸ್ಯ....ವಿನಿಯೋಗಃ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಘೋರೇಭ್ಯಃ....ಅಸ್ತ್ರಾಯಘಟ್ ಎಂಬುವವರೆಗೂ
 ಹೇಳಿ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ನ್ಯಾಸವೆನ್ನೂಡಿ, ಕಾಲಾಭ್ಯ....ನಾದೋದಯಂ ಎಂದು ಧ್ಯಾನವನ್ನೂಡಿ,
 ಅಘೋರ....ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಆವಾಹಿಸಿ, ಶಿವಲಿಂಗಾ...ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಸಪ್ತಮುದ್ರೆಗಳಂ
 ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನೂಡಿ, ಅಘೋರ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಸಕಲೋಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮೂಲಮಂತ್ರವ

ಇತಿ ಜೀವಂ | ರುದ್ರಇತಿಶಕ್ತಿಃ | ಸರ್ವಭೂತದಮನಾಯನಮಇತಿ ಕೀಲಕಂ |
 ವಾಮದೇವಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾರ್ಥ ಜಪ ವಿಧಿಯೋಗಃ || ವಾಮದೇವಾಯನ
 ಮೋಜ್ಯೇಷ್ಠಾಯನಮಃ ಅಂಗು | ಶ್ರೇಷ್ಠಾಯನಮೋ ರುದ್ರಾಯನಮಃ ತರ್ಜ |
 ಕಾಲಾಯನಮಃ ಕಲವಿಕರಣಾಯನಮಃ ಮಧ್ಯ | ಬಲವಿಕರಣಾಯನಮೋಬ
 ಲಾಯನಮಃ ಅನಾ | ಬಲಪ್ರಮಥನಾಯನಮಃ ಸರ್ವಭೂತದಮನಾಯನ
 ಮಃ ಕನಿ | ಮನೋಸ್ಥನಾಯನಮಃ ಕರತಲ || ವಾಮದೇವಾಯನಮೋಜ್ಯೇ
 ಷ್ಠಾಯನಮಃ ಹೃದಯಾಯನಮಃ | ಶ್ರೇಷ್ಠಾಯನಮೋ ರುದ್ರಾಯನಮಃ
 ಶಿರಸಸ್ಪಾಹಾ | ಕಾಲಾಯನಮಃ ಕಲವಿಕರಣಾಯನಮಃ ಶಿಖಾಯೈವಷಟ್ |
 ಬಲವಿಕರಣಾಯನಮೋ ಬಲಾಯನಮೋ ಕವಚಾಯಹುಂ | ಬಲಪ್ರಮಥನಾ
 ಯನಮಸ್ಸರ್ವಭೂತದಮನಾಯನಮೋ ನೇತ್ರತ್ರಯಾಯ ವೌಷಟ್ | ಮನೋ
 ಸ್ಥನಾಯನಮಃ ಅಸ್ತ್ರಾಯಫಟ್ | ಭೂರ್ಭುವಸ್ಸು ವರೋಂ ಇತಿ ದಿಗ್ಬಂಧಃ ||
 ಧ್ಯಾನಂ || ಗೌರೀಕುಂಕುಮಪಂಕಿಲಂ ಸುತಿಲಕಂ ವ್ಯಾಪಾಂಡುಗಂಧಸ್ಥಲಂ
 ಭ್ರೂವಿಕ್ಷೇಪಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣಿಸತ್ಯತ್ಪ್ರೀರ್ಣಕರ್ಣೋತ್ಪಲಂ || ಸ್ನಿಗ್ಧಂ ಬಿಂಬಫ
 ಲಾಧರಪ್ರಹಸಿತಂ ನೀಲಾಲಕಾಲಂಕೃತಂ ವಂದೇ ಯಾಜುಷವೇದಘೋಷಜನ
 ಕಂ ವಕ್ತ್ರಂ ಹರಸ್ಯೋತ್ತರಂ || (ವಾಮದೇವಾಯನಮೋ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾಯನಮ
 ಧ್ಯೇಷ್ಠಾಯನಮೋ ರುದ್ರಾಯನಮಃ ಕಾಲಾಯನಮಃ ಕಲವಿಕರಣಾಯನ
 ಮೋ ಬಲವಿಕರಣಾಯನಮೋ ಬಲಾಯನಮೋ ಬಲಪ್ರಮಥನಾಯನಮಸ್ಸರ್ವ
 ಭೂತದಮನಾಯನಮೋ ಮನೋಸ್ಥನಾಯನಮಃ) ವಾಮದೇವಸ್ಯಪ್ರಾಣಾ
 ಇಹಪ್ರಾಣಾಃ ವಾಮದೇವಸ್ಯ ಜೀವಇಹಸ್ಥಿತಃ | ವಾಮದೇವಸ್ಯ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿ
 ಯಾಣಿ ಕಾಯವಾಜ್ಮನಶ್ಚಕ್ಷುಶ್ರೋತ್ರಜಿಹ್ವಾಘ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣಾ ಇಹೈವಾಗ
 ತ್ಯ ಸುಖಂ ಚಿದಂ ತಿಷ್ಠಂತು ಸ್ವಾಹಾ || ಗುರುಲಿಂಗಾಯನಮಃ | ಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿ
 ಯಾತ್ಮನೇನಮಃ | ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲಸ್ವರೂಪಾಯನಮಃ | ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಕಲಾ
 ಯೈನಮಃ | ರಸಗ್ರಹಣಸಾಧನಾಯನಮಃ | ಚ್ಛಾನಶಕತ್ಯಾತ್ಮನೇನಮಃ |
 ಕತೃಸಾದಾಖ್ಯಾಯನಮಃ | ವಾಮದೇವಾಯನಮಸ್ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಂ ಕುರುಕುರು

ನ್ನು ಗಂಭೀರ ಜಪಿಸುವುದು. ವಾಮದೇವಕಲಶಘಟಕರು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಅಸ್ಯಶ್ರೀ ...ವಿಯೋಗಃ
 ಎಂದು ಹೇಳಿ, ವಾಮದೇವಾ ... ಅಸ್ತ್ರಾಯಫಟ್ ಎಂದು ನ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಗೌರೀ....ಹರಸ್ಯೋ
 ತ್ತರಂ ಎಂದು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ವಾಮದೇವಾ...ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಆವಾಹಿಸಿ, ಗುರುಲಿಂಗಾ....

ಪೇಷ್ಯ ಇತಿ ಕೇಲಕಂ | ಅಘೋರವ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾರ್ಥ ಜಪೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ||
 ಅಘೋರೇಭ್ಯಃ ಅಂಗು | ಅಥಘೋರೇಭ್ಯಃ ತರ್ಜ | ಘೋರಘೋರತರೇಭ್ಯಃ
 ಮಧ್ಯ | ಸರ್ವೇಭ್ಯಃ ಅನಾ | ಸರ್ವಶರ್ವೇಭ್ಯಃ ಕನಿ | ನಮಸ್ತೇ ಅಸ್ತು ರುದ್ರ
 ರೂಪೇಭ್ಯಃ ಕರತಲಕರ || ಅಘೋರೇಭ್ಯಃ ಹೃದಯಾಯ | ಅಥ ಘೋರೇಭ್ಯಃ
 ಶಿರಸೇಸ್ವಾಹಾ | ಘೋರಘೋರತರೇಭ್ಯಃ ಶಿಖಾಯೈವಷಟ್ | ಸರ್ವೇಭ್ಯಃ ಕ
 ವಚಾಯ ಹುಂ | ಸರ್ವಶರ್ಮೇಭ್ಯಃ ನೇತ್ರತ್ರಯಾಯ ವೌಷಟ್ | ನಮಸ್ತೇ ಅಸ್ತು ರು
 ದ್ರರೂಪೇಭ್ಯಃ ಅಸ್ತ್ರಾಯಘಟ್ | ಭೂರ್ಭುವಸ್ಸು ವರೋಮಿತಿ ದಿಗ್ಬಂಧಃ ||
 ಧ್ಯಾನಂ || ಕಾಲಾಭ್ಯಭ್ರಮರಾಂಜನದ್ಯುತಿನಿಭಂ ವ್ಯಾವೃತ್ತಪಿಂಗೇಕ್ಷಣಂ ಕ
 ಣೋದ್ಭಾಸಿತಭೋಗಿಭೂಷಣ ಮಣಿಪ್ರೋದ್ಭಿನ್ನ ದಂಷ್ಟ್ರಾಂಕುರಂ | ಸರ್ವ
 ಪ್ರೋತಕಪಾಲಶುಕ್ತ ಕಲವ್ಯಾಕೀರ್ಣತಾಳೇಖರಂ ವಂದೇ ದಕ್ಷಿಣಮಾಶ್ವರಸ್ಯ ವ
 ದನಂ ಚಾಥರ್ವ ನಾದೋದಯಂ || ಅಘೋರೇಭ್ಯೋ ಅಥಘೋರೇಭ್ಯೋ ಘೋ
 ರಘೋರತರೇಭ್ಯ ಸ್ಸರ್ವೇಭ್ಯ ಸ್ಸರ್ವಶರ್ವೇಭ್ಯೋ ನಮಸ್ತೇ ಅಸ್ತು ರುದ್ರರೂಪೇ
 ಭ್ಯಃ | ಅಘೋರಸ್ಯ ಪ್ರಾಣಾ ಇಹ ಪ್ರಾಣಾ ಅಘೋರಸ್ಯ ದೇವ ಇಹ ಸ್ಥಿತಃ |
 ಅಘೋರಸ್ಯ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಕಾಯವಾಙ್ಮನಶ್ಚಕ್ಷುಶ್ರೋತ್ರ ಚಿಹ್ವಾಘ್ರಾಣ
 ಪ್ರಾಣಾ ಇಹೈವಾಗತ್ಯ ಸುಖಂಜಿರುತಿಷ್ಠಂತು ಸ್ವಾಹಾ || ಶಿವಲಿಂಗಾಯ ನ
 ಮಃ | ನೇತ್ರಾತ್ಮನೇ | ಪ್ರಸಾದಸ್ಥಲಸ್ತು ರೂಪಾಯ | ವಿದ್ಯಾಕಲಾಯೈ ರೂಪ
 ಗ್ರಹಣಸಾಧನಾಯ | ಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯಾಯ | ಅಘೋರಮೂರ್ತಯೇ | ಇ
 ಚ್ಛಾತಕ್ತಯೇ | ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಂಕುರುಕುರುಸ್ವಾಹಾ || ಸಪ್ತಮುದ್ರಾಪ್ರದರ್ಶನಪೂ
 ವರ್ಕಂ ಪೂರ್ವವದುಪಚಾರಾನ್ಸ್ರಕ್ಲ್ಪ್ಯ | ಮೂಲಮಂತ್ರಮಷ್ಟೋತ್ತರಶತಂ
 ಜಪೇತ್ ||

ಅಥ ಉತ್ತರದಿತಿ—ವಾಮದೇವಕಲಶಪೂಜಾಂ ಕರಿಷ್ಯೆ || ತದಂಗತ್ವೇನ
 ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಂ ಕರಿಷ್ಯೆ || ಅಶ್ವತ್ಥೀ ವಾಮದೇವಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಮಂ
 ತ್ರಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಃ | ಶಕ್ವರೀಭಂಡಃ | ವಾಮದೇವೋದೇವತಾ | ವಾಮದೇವ
 ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು ೧೦೮ ಜಪಿಸುವುದು. ಅನಂತರ ಅಘೋರಕಲಶಪೂಜಕರು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ,
 ಒಂ ಆಸ್ಮ.....ವಿನಿಯೋಗಃ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಘೋರೇಭ್ಯಃ... ಅಸ್ತ್ರಾಯಘಟ್ ಎಂಬುವವರೆಗೂ
 ಹೇಳಿ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ನ್ಯಾಸವನ್ನಾಡಿ, ಕಾಲಾಭ್ಯ....ನಾದೋದಯಂ ಎಂದು ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ,
 ಅಘೋರ....ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಆವಾಹಿಸಿ, ಶಿವಲಿಂಗಾ....ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಸಪ್ತಮುದ್ರೆಗಳಂ
 ಪ್ರದರ್ಶನಮಾಡಿ, ಅಘೋರ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಸಕಲೋಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮೂಲಮಂತ್ರವ

ಇತಿ ಜೀಜಂ | ರುದ್ರ ಇತಿ ಶಕ್ತಿಃ | ಸರ್ವಭೂತದಮನಾಯನಮಿತಿ ಕೀಲಕಂ |
 ವಾಮದೇವಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾರ್ಥ ಜಪೆ ನಿರಿಯೋಗಃ || ವಾಮದೇವಾಯನ
 ಮೋಜ್ಯೇಷ್ಠಾಯನಮಃ ಅಂಗು | ಶ್ರೇಷ್ಠಾಯನಮೋ ರುದ್ರಾಯನಮಃ ತರ್ಜ |
 ಕಾಲಾಯನಮಃ ಕಲವಿಕರಣಾಯನಮಃ ಮಧ್ಯ | ಬಲವಿಕರಣಾಯನಮೋ ಬ
 ಲಾಯನಮಃ ಅನಾ | ಬಲಪ್ರಮಥನಾಯನಮಃ ಸರ್ವಭೂತದಮನಾಯನ
 ಮಃ ಕನಿ | ಮನೋಽನ್ಮನಾಯನಮಃ ಕರತಲ || ವಾಮದೇವಾಯನಮೋಜ್ಯೇ
 ಷ್ಠಾಯನಮಃ ಹೃದಯಾಯನಮಃ | ಶ್ರೇಷ್ಠಾಯನಮೋ ರುದ್ರಾಯನಮಃ
 ಶಿರಸಸ್ಪಾಹಾ | ಕಾಲಾಯನಮಃ ಕಲವಿಕರಣಾಯನಮಃ ಶಿಖಾಯೈವಷಟ್ |
 ಬಲವಿಕರಣಾಯನಮೋ ಬಲಾಯನಮೋ ಕವಚಾಯಹುಂ | ಬಲಪ್ರಮಥನಾ
 ಯನಮಸ್ಸರ್ವಭೂತದಮನಾಯನಮೋ ನೇತ್ರತ್ರಯಾಯ ವೌಷಟ್ | ಮನೋ
 ಽನ್ಮನಾಯನಮಃ ಅಸ್ತ್ರಾಯಘಟ್ | ಭೂರ್ಭುವಸ್ಸು ವರೋಂ ಇತಿ ದಿಗ್ವಂಧಃ ||
 ಧ್ಯಾನಂ || ಗೌರೀಕುಂಕುಮಪಂಕಿಲಂ ಸುತಿಲಕಂ ವ್ಯಾಪಾಂಡುಗಂಡಸ್ಥಲಂ
 ಭೂವಿಕ್ಷೇಪಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣಲಸತ್ಸತ್ಕೀರ್ಣಕರ್ಣೋತ್ಪಲಂ || ಸ್ನಿಗ್ಧಂ ಬಿಂಬಫ
 ಲಾಧರಪ್ರಹಸಿತಂ ನೀಲಾಲಕಾಲಂಕೃತಂ ವಂದೇ ಯಾಜುಷವೇದಘೋಷಜನ
 ಕಂ ವಕ್ತ್ರಂ ಹರಸ್ಯೋತ್ತರಂ || (ವಾಮದೇವಾಯನಮೋ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾಯನಮ
 ಶ್ರೇಷ್ಠಾಯನಮೋ ರುದ್ರಾಯನಮಃ ಕಾಲಾಯನಮಃ ಕಲವಿಕರಣಾಯನ
 ಮೋ ಬಲವಿಕರಣಾಯನಮೋ ಬಲಾಯನಮೋ ಬಲಪ್ರಮಥನಾಯನಮಸ್ಸರ್ವ
 ಭೂತದಮನಾಯನಮೋ ಮನೋಽನ್ಮನಾಯನಮಃ) ವಾಮದೇವಸ್ಯಪ್ರಾಣಾ
 ಇಹಪ್ರಾಣಾಃ ವಾಮದೇವಸ್ಯ ಜೀವಇಹಸ್ಥಿತಃ | ವಾಮದೇವಸ್ಯ ಸರೈಂದ್ರಿ
 ಯಾಣಿ ಕಾಯವಾಜ್ಮನಶ್ಚಕ್ಷುಶ್ರೋತ್ರ ಜಿಹ್ವಾಘ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣಾ ಇಹೈವಾಗ
 ತ್ಯ ಸುಖಂ ಚಿದಂ ತಿಷ್ಠಂತು ಸ್ವಾಹಾ || ಗುರುಲಿಂಗಾಯನಮಃ | ಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿ
 ಯಾತ್ಮನೇನಮಃ | ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲಸ್ವರೂಪಾಯನಮಃ | ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಕಲಾ
 ಯೈನಮಃ | ರಸಗ್ರಹಣಸಾಧನಾಯನಮಃ | ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಾತ್ಮನೇನಮಃ |
 ಕರ್ತೃಸಾದಾಃಪ್ರಾಯನಮಃ | ವಾಮದೇವಾಯನಮಸ್ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಂ ಕುರುಕುರು

ನ್ನು ೧೦೮ ಜಪಿಸುವುದು. ವಾಮದೇವಕಲಶಘೋಷಕರು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಆಸ್ಯಶ್ರೀ ...ನಿರಿಯೋಗಃ
 ಎಂದು ಹೇಳಿ, ವಾಮದೇವಾಅಸ್ತ್ರಾಯಘಟ್ ಎಂದು ನ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಗೌರೀ....ಹರಸ್ಯೋ
 ತ್ತರಂ ಎಂದು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ವಾಮದೇವಾ...ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಆವಾಹಿಸಿ, ಗುರುಲಿಂಗಾ....

ಸ್ವಾಹಾ || ಅಥ ಸಪ್ತಮುದ್ರಾಪ್ರದರ್ಶನಪೂರ್ವಕಂ ಪೂರ್ವವತ್ಪೂಜಾಂ ಕು
ರಾತ್ || ಮೂಲಮಂತ್ರಮಷ್ಟೋತ್ತರಶತಂ ಜಪೇತ್ ||

ಅಥ ಪಶ್ಚಿಮದಿಶಿ—ಅಸ್ತಿ ೬ ಕಲಶ ಸದ್ಯೋಜಾತಪೂಜಾಂಕರಿಷ್ಠೈಃ—ತದಂ
ಗತ್ಯೇನ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಂ ಕರಿಷ್ಯೆ || ಸದ್ಯೋಜಾತಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಮಂ
ತ್ರಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಃ | ಉಷ್ಣಿಕ್ಕಂಧಃ | ಸದ್ಯೋಜಾತಮಿತಿ ಬೀಜಂ | ಪ್ರಪದ್ಯಾ
ಮಾತಿಶಕ್ತಿಃ | ಭವೋದ್ಭವಇತಿ ಕೀಲಕಂ | ಸದ್ಯೋಜಾತ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾರ್ಥ
ಜಪೇವಿನಿಯೋಗಃ || ಸದ್ಯೋಜಾತಂ ಅಂಗು | ಪ್ರಪದ್ಯಾಮಿ ತರ್ಜ | ಸದ್ಯೋ
ಜಾತಾಯಮೈ ನಮೋನಮಃ ಮಧ್ಯ | ಭವೇಭವೇ ಅನಾ | ನಾತಿಭವೇಭವಸ್ವ
ಮಾಂ ಕನಿ | ಭವೋದ್ಭವಾಯನಮಃ ಕರತಲ || ಸದ್ಯೋಜಾತಂ ಹೃದಯಾ
ಯನಮಃ | ಪ್ರಪದ್ಯಾಮಿ ಶಿರಸೇಸ್ವಾಹಾ | ಸದ್ಯೋಜಾತಾಯಮೈ ನಮೋ
ನಮಃ ಶಿಖಾಯೈವಷಟ್ | ಭವೇಭವೇ ಕವಚಾಯಹುಂ | ನಾತಿಭವೇಭವಸ್ವ
ಮಾಂ ನೇತ್ರತ್ರಯಾಯ ವೌಷಟ್ | ಭವೋದ್ಭವಾಯನಮಃ ಅಸ್ತ್ರಾಯಫಟ್ |
ಭೂರ್ಭುವಸ್ಸುವರೋಂ ಇತಿ ದಿಗ್ಬಂಧಃ || ಧ್ಯಾನಂ || ಪ್ರಾಲೇಯಾಚಲಮಿಂ
ದುಕುಂದಧವಳಂ ಗೋಕ್ಷೀರಫೇನಪ್ರಭಂ ಭಸ್ಮಾಭ್ಯಂಗ ಮನಂಗದೇಹದಹ
ನಚ್ವಾಲಾವಳೀಲೋಚನಂ | ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮಮರುದ್ಗಣಾರ್ಚಿತಪದಂ ಚುಗ್ವೇದ
ನಾದೋದಯಂ ವಂದೇಹಂ ಸಕಲಂ ಕಲಂಕರಹಿತಂ ಸ್ಥಾಣೋರ್ಮುಖಂ ಪಶ್ಚಿ
ಮಂ || (ಸದ್ಯೋಜಾತಂ ಪ್ರಪದ್ಯಾಮಿ ಸದ್ಯೋಜಾತಾಯಮೈ ನಮೋನಮಃ |
ಭವೇಭವೇನಾತಿಭವೇಭವಸ್ವಮಾಂ ಭವೋದ್ಭವಾಯನಮಃ) ಸದ್ಯೋಜಾತಸ್ಯ
ಪ್ರಾಣಾ ಇಹಪ್ರಾಣಾಃ ಸದ್ಯೋಜಾತಸ್ಯ ಬೀವ ಇಹಸ್ಥಿತಃ ಸದ್ಯೋಜಾತಸ್ಯ
ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಕಾಯವಾಚ್ಮನಶ್ಚಕ್ಷುಶ್ರೋತ್ರ ಜಿಹ್ವಾಘ್ರಾಣಪ್ರಾಣಾ
ಇಹೈವಾಗತ್ಯ ಸುಖಂ ಚರಂ ತಿಸ್ಥಂತುಸ್ವಾಹಾ || ಆಚಾರಲಿಂಗಾಯನಮಃ |
ಭಕ್ತಸ್ಥಲಸ್ವರೂಪಾಯನಮಃ | ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಾತ್ಮನೇನಮಃ | ನಿವೃತ್ತಿಕಲಾ
ಯೈನಮಃ | ಗಂಧಗ್ರಹಣಸಾಧನಾಯನಮಃ | ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತೈಃ ನಮಃ | ಕರ್ಮ

ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಸಪ್ತಮುದ್ರೆಗಳಂ ಪ್ರದರ್ಶನಮಾಡಿ, ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು ೧೦೮ ಜಪಿಸಿ
ವುದು. ಸದ್ಯೋಜಾತಕಲಶಪೂಜಕರು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಸದ್ಯೋಜಾತ.....ವಿನಿಯೋಗಃ ಎಂದು
ಹೇಳಿ, ಸದ್ಯೋ.....ದಿಗ್ಬಂಧಃ ಎಂದು ನ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಾಲೇ.... ಪಶ್ಚಿಮಂ ಎಂದು ಧ್ಯಾ
ನಿಸಿ, ಸದ್ಯೋ.....ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಆವಾಹಿಸಿ, ಆಚಾರ....ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಸಪ್ತಮುದ್ರೆಗೆ

ಸಾದಾಖ್ಯಾಯನಮಃ | ಸದ್ಯೋಜಾತಮೂರ್ತಯೇನಮಸ್ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಂಕುರುಕು
ರುಸ್ವಾಹಾ | ಸಪ್ತಮುದ್ರಾಪ್ರದರ್ಶ್ಯ, ಪೂರ್ವವದುಸಚಾರಾಸ್ತ್ರಕೃಷ್ಣ ಮೂ
ಲಮಂತ್ರ ಮಷ್ಟೋತ್ತರಶತಂ ಜಪೇತ್ ||

ಅಥ ಯಜಮಾನಃ-“ಪ್ರೋಕ್ಷಣಸ್ವ ಪನಕಲಶೆ ಪಿಣ್ಣುಖಸಹಿತ ಪರಶಿವಪೂ
ಜಾಂಕರಿಷ್ಯೆ” ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ, ಯಥಾಪೂರ್ವ ಮೀಶಾನದಿಶ್ಯಲಂಕೃತೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಣ
ಸ್ವ ಪನಕಲಶೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾಂ ಕುರ್ವಾತ್. ತತ್ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾಮಂತ್ರಸ್ಯ ಬ್ರ
ಹ್ಮಾಋಷಿಃ, ಗಾಯತ್ರಾಪ್ರದಯಕ್ಷಂದಾಂಸಿ, ಸದ್ಯೋಜಾತಾದಿಮುಖಪಂಚಕ
ವಾಕ್ ಗೋವ್ಯಾಸನೇನಚ ಯುತಷ್ಟಣ್ಣುಖಃ ಪರಶಿವೋ ದೇವತಾ | ಸದ್ಯೋ
ಜಾತ ಓಮಿತಿ ಬೀಜಂ, ಮಹಾದೇವಇತಿ ಶಕ್ತಿಃ, ಈಶಾನಇತಿ ಕೀಲಕಂ,
ಸದ್ಯೋಜಾತಾದಿಸಮಷ್ಟಿಮೂರ್ತಿಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾರ್ಥ ಜಪೆ ವಿನಿಯೋಗಃ | ಸ
ದ್ಯೋಜಾತಾಯನಮ ಇತಿ ಅಂಗುಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂನಮಃ, ವಾಮದೇವಾಯನ
ಮಇತಿ ತರ್ಜನಿಭ್ಯಾಂನಮಃ, ಅಘೋರೇಭ್ಯ ಇತಿ ಮಧ್ಯಮಾಭ್ಯಾಂನಮಃ,
ತತ್ಪುರುಷಾಯನಮಇತಿ ಅನಾಮಿಕಾಭ್ಯಾಂನಮಃ, ಈಶಾನಾಯನಮಇತಿ
ಕನಿಷ್ಠಿಕಾಭ್ಯಾಂನಮಃ, ಸದ್ಯೋಜಾತ ವಾಮದೇವಾಘೋರತತ್ಪುರುಷೇಶಾ
ನೇಭ್ಯ ಇತಿ ಕರತಲಕರಪೃಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂನಮಃ, ಏವಂ ಹೃದಯಾದಿನ್ಯಾಸಃ. ಧ್ಯಾ
ನಂ-ಯದ್ವೇದಾಂತಮನಂತರೂಪಮಗುಣೈ ಸ್ಸಂಪೂಜಿತಂಚಾಮರೈಃ ಪುನ್ನಾ
ಗಾಂಬುಜನಾಗಪುಷ್ಪಬಕುಳೈರ್ನಾಗಾಸುರೈರರ್ಚಿತಂ | ನಿತ್ಯಂ ಭಾನುಸಹಸ್ರ
ಕೋಟಿಕಿರಣೈಃ ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರೋಪಮಂ ತತ್ಸಂಹಾರಹಕಂ ನಮಾಮಿ ಸತತಂ
ಪಾತಾಳಷಷ್ಠಂಮುಖಂ || ಪರಶಿವಸ್ಯಪ್ರಾಣಾ ಇಹಪ್ರಾಣಾಃ ಪರಶಿವಸ್ಯ ಜೀ
ವಇಹಸ್ಯ ಶಃ, ಪರಶಿವಸ್ಯ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಕಾಯವಾಚ್ಮನಶ್ಚಕ್ಷು ಶ್ರೋತ್ರಜಿ
ಹ್ವಾಸ್ಪ್ರಾಣಪ್ರಾಣಾ ಇಹೈವಾಗತ್ಯ ಸುಖಂಚಿರಂ ತಿಷ್ಠಂತುಸ್ವಾಹಾ||ಮಾನ

ಳಂ ಪ್ರದರ್ಶನಮಾಡಿ, ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆಯಾ ಉಪಚಾರಗಳಂ
ಮಾಡಿ ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು ೧೦೮ ಜಪಿಸುವುದು.

ಇಳಿಕ ಯಜಮಾನನು ಪಂಚಕಲಶಗಳ ಈಶಾನದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇವುಗಳಂತೆಯೇ ಮತ್ತೊಂದು
ಪ್ರೋಕ್ಷಣ ಕೆಲಸವನ್ನಿಟ್ಟು ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಈ ಪ್ರೋಕ್ಷಣಸ್ವ ಪನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಈಶಾನಾದಿ ಪಂ
ಚಮುಖಗಳೊಡನೆ ಗೋವ್ಯವಾದ ೬ನೇ ಪಾತಾಳ ಮುಖದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪರಶಿವನನ್ನು
ಪೂಜಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ತತ್ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾ.....ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸದ್ಯೋಃ.....
ನ್ಯಾಸಃ, ಎಂದು ನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಯದ್ವೇದಾಂತ....ಪಞ್ಚಂಮುಖಂ ಎಂದು ಧ್ಯಾನ

ಸಾತ್ತ್ವ ನೇನಮಃ, ಮಹಾಲಿಂಗಾಯನಮಃ, ಐಕ್ಯಸ್ಥಲಾತ್ಮ ನೇನಮಃ, ಶಾಂತ್ಯ ತೀತೋತ್ತರಕಲಾಯೈನಮಃ, ಸರ್ವಗ್ರಹಣಸಾಧನಾಯೈನಮಃ, ಚಿಚ್ಚಕ್ಷುಷ್ಯನ ಮಃ, ಮಹಾಸಾದಾಖ್ಯಾಯನಮಃ, ಪರಶಿವಾಯನಮಃ ಇತಿ ಸಪ್ತಮುದ್ರಾಃ ಪ್ರದರ್ಶ್ಯ, ಪೂರ್ವವದುಪಚಾರಾನ್ಯಕಲ್ಪ್ಯ ಮೂಲಮಂತ್ರ ಮಷ್ಟೋತ್ತರತಂ ಜಪೇತ್.

ಅಗ್ನಿಮುಖಂ.

ಅನಂತರಂ ಕಲಶಸ್ಥಾಪನಸ್ಯೋತ್ತರಭಾಗೆ ಉಪಲೇಪನಾಡ್ಯಗ್ನಿಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಂ ಕುರಾತ್|| ತದ್ಯಥಾ—ಯಜಮಾನಃ ಪ್ರಾಜ್ಞುಖೋ ವಾಗ್ಯತೋ ದ್ವಿರಾಜಮ್ಯ, ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ, ದೇಶಕಾಲೌ ಸಂಕೀರ್ತಯ, “ಅಸ್ಯ ಕುಮಾರಸ್ಯ ಮಲಮಾಯಾವಿಚ್ಛೇದಪೂರ್ವಕ ತತ್ತದ್ವೀಕ್ಷಾಧಿಕಾರಸಿದ್ಧಿದ್ವಾರಾ ತ್ರೀಪರಮೇಶ್ವರಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಂ ಶಿವದೀಕ್ಷಾಂಗಹೋಮಂ ಕರ್ತುಂ ಸ್ಥಂಭಲಾದಿ ಕಂಷೈ” ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ; ಗೋಮಯಾದಿಲಿಪ್ತಶುದ್ಧದೇಶ ಶುದ್ಧವೃದಾ ಇಶಾನ್ಯಾರಂಭಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಮುದಕ್ಸಂಸ್ಥಂ ಚತುರಂಗುಳೋನ್ನತಂವಾ ಚತುರ್ದಿಕ್ಸು ಮಿಳಿತಾ ದ್ವಿಸಪ್ತತ್ಯಂಗುಳಪರಿಧಿಕಂ ಫಲಿತ ಮಷ್ಟಾದಶಾಂಗುಳವಿಸ್ತೃತಂ ಹೋಮಾನುಸಾರೇಣ ತದಧಿಕಂವಾ ಸತು ತತೋನ್ಯೂನಂ ಮಧ್ಯೋನ್ನತಂ ಸ್ಥಂಭಿಲಂ ಕುರಾತ್. ತದ್ಗೋಮಯೇನ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಮುಪಲಿಪ್ಯ, ಮಂಗಳಾರ್ಥಂ

ಸಿ, ಪರಶಿವಸ್ಯ....ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮಾನಸಾತ್ಮನೆ....ಪರಶಿವಾಯನಮಃ ಎಂದು ಸಪ್ತ ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಗಂಭೀರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಅಗ್ನಿಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನವು.

ಅನಂತರ ಕಲಶವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಗೆಂದರೆ—ಯಜಮಾನನು ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಕುಳಿತು, ಎರಡಾವತ್ತಿ ಆಚಮನವೆ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಂಗೊಂಡು, ದೇಶಕಾಲಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅಸ್ಯ....ಕಂಷೈ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಗೋಮಯದಿಂದ ಸಾರಿಸಿ, ಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮಣ್ಣನ್ನು ಈಶಾನದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಮೊದಲುಮಾಡಿ, ನಾಲ್ಕುಗುಲ ಎತ್ತರವೂ ಒಂದೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನ ಉದ್ದಳತೆಯು ಗಲ ಅಂಗುಲದ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯ ಸುತ್ತಳತೆಯೂ ಸೇರಿ ೭೨ ಅಂಗುಲ ದಿವ್ಯವೆಂತೆಯೂ ಹರಡಿ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಬ್ಬಾಗಿರುವಂತೆ ಜ್ಞಾತಿಯೆ ಮಾಡುವುದು. ಆದರೆ ಮೇಲೆಕಂಡ ಅಳತೆಗಿಂತಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾದರೂ ಸರಿ; ಕಡಮೆಮಾತ್ರ ಆಗಕೂಡದು.

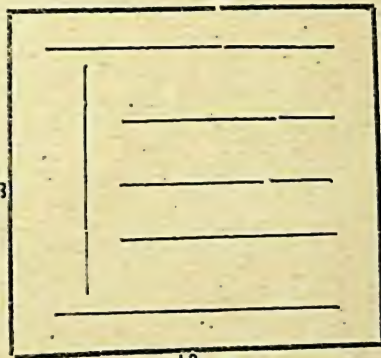
ರಂಗವಲ್ಲಾ ದಿಭಿರಲಂಕೃತ್ಯ, ಸ್ಥಂಡಿಲಮಧ್ಯೆ ತಂಡುಲಪಿಷ್ಟಂ ಪ್ರಸಾರ್ಯ, ತದು
ಪರಿ ದಕ್ಷಿಣೇಽಷ್ಠಾ, ಉದೀಚ್ಯಾಂ ದ್ವೇ, ಪ್ರತೀಚ್ಯಾಂ ಜತುಃ, ಪ್ರಾಚ್ಯಾ ಮ
ರ್ಧವಂ ಗುಲಾನಿ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ, ಪಶ್ಚಿಮಭಾಗೇ ದಕ್ಷಿಣೋಪಕ್ರಮಾ ಮುದಗಾ
ಯತಾಂ ಪ್ರಾದೇಶಮಾತ್ರಾ ಮೇಕಾಂ ರೇಖಾಂ, ತಸ್ಯಾಃ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ
ಯೋಃ ಪ್ರಾಗಾಯತೇ ಪೂರ್ವರೇಖಯಾ ಅಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟೈ ಪ್ರಾದೇಶಮಿತೇ ದ್ವೇ
ರೇಖೇ ಲಿಖಿತ್ವಾ, ತಯೋರ್ಮಧ್ಯೆ ಪರಸ್ಪರಮಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟ್ವಾ ಉದಕ್ಸಂಸ್ಥಾಃ
ಪ್ರಾಗಾಯತಾಃ ಪ್ರಾದೇಶಸಂಮಿತಾ ಸ್ತಿಸ್ತ ಇತಿ ಷಡ್ವೇಖಾಃ ಯಜ್ಞೇಯಶಕ
ಲಸೂಲೇನ ದಕ್ಷಿಣಾಹಸ್ತೇನೋಲ್ಲಿಖ್ಯ, ರೇಖಾಸು ತಚ್ಚಕಲ ಮುದಗಗ್ರಂ ನಿಧಾ
ಯ, ಸ್ಥಂಡಿಲ ಮದ್ಧಿರಭ್ಯುಕ್ಷ್ಯ, ಶಕಲ ಮಾಗ್ನೇಯ್ಯಾಂ ನಿರಸ್ಯ, ಪಾಣಿಂ ಪ್ರ
ಕ್ಷಾಳ್ಯ, ವಾಗ್ವತೋ ಭವೇತ್. ತತಸ್ತೃಜಸೇನಾಸಂಭವೇ ಮೃಣ್ಮಯೇನವಾ ಪಾ
ತ್ರಯುಗ್ಮೇನ ಸಂಪುಟೀಕೃತ್ಯ ಸುವಾಸಿನ್ಯಾ ಸ್ವಗೃಹಾತ್ಸಮೃದ್ಧಂ ನಿರೂಮ

ಈ ಜಗತಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ಗೋಮಯದಿಂದ ಸಾರಿಸಿ, ರಂಗವಲ್ಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅಕ್ಕಿ ಹಿ
ಟ್ಟನ್ನು ಜಗತಿಯಮೇಲೆ ಹರಡಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಈ ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿರುವಂತೆ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ೮
ಅಂಗುಲ, ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ೨, ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ೪, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಅಂಗುಲದ ಅವಕಾಶವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು, ಜಗತಿಯ ಪಶ್ಚಿಮದಕಡೆ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋ
ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಒಂದಾನೊಂದು ಸಮಿತ್ತಿನ (ಕಡ್ಡಿಯ) ಬುಡದಿಂದ ಚೋಟುದ್ದದ ಒಂದು
ಗೆರೆಯನ್ನು ಬರೆದು, ಆ ಗೀಟಿನ

ಉತ್ತರ

ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲೂ ಉತ್ತರದಲ್ಲೂ ಸಹ
ಮೊದಲಿನ ಗೀಟಿಗೆ ಸೋಂಕದಂತೆ
ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದಾರಂಭಿಸಿ, ಪೂರ್ವದಕ
ಡೆಗೆ ಚೋಟುದ್ದದ ಒಂದೊಂದು
ರೇಖೆಯನ್ನು ಬರೆದು, ಅವುಗಳ
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ರೇಖೆಯ ಪೂ
ರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದಾರಂಭ
ವಾಗಿ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯಾಗುವಂ
ತೆಯೂ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ರೇ

ಗೋ
ಮಯ
ಗೋ

ದಕ್ಷಿಣ

ಖೆಯು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನದೂ ಕೊನೆಯದು ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನದೂ ಆಗುವಂತೆಯೂ, ಚೋಟುದ್ದದ
ಅಳತೆಯುಳ್ಳವುಗಳನ್ನಾಗಿ ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ೬ ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಬಲಗಯ್ಯಿಂದ ಬರೆದು, ಆ ಬರೆದ
ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಾದ ಗೀಟುಗಳ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅಗ್ರವಿರುವಂತೆ ಇಟ್ಟು,

ಮಗ್ನಿ ಮಾಹೃತ್ಯ, ಸ್ಥಂದಿಲಾಗ್ನಿಯ್ಯಾಂ ನಿಧಾಯ, (ಜುಷ್ಕೋದಮೂನಾ ಇತ್ಯು
 ಸ್ಯ ವಸುಪ್ತುತೋ ಅಗ್ನಿ ಸ್ತೃಷ್ಟವ್, ಏಹ್ಯಗ್ನ ಇತ್ಯುಸ್ಯ ಮಂತ್ರಸ್ಯ ರಹುಗಣವು
 ತೋ ಗಾತನೋಗ್ನಿ ಸ್ತೃಷ್ಟವ್, ಅಗ್ನಾಹ್ಯಹವ್ರಾ ನೇವಿನಿಯೋಗಃ—ಜುಷ್ಕೋದ
 ಮೂನಾ ಅತಿಧಿರ್ದುರೇಣ ಇಮಂನೋಯಜ್ಞಮುಪಯಾಹವಿದ್ವಾತ್ | ವಿಶ್ವಾ
 ಅಗ್ನಿ ಅಭಿಯುಜೋವಿಹತ್ಯಾ ಶತ್ರುಯತಾಮಾಭರಾಭೋಜನಾನಿ || ಏಹ್ಯಗ್ನ ಇ
 ಹೇಹೋತಾನಿಷೀದಾದಬ್ಧಃ ಸುಪುರವಿತಾಭವಾನಃ ಅವತಾಂತ್ವಾರೋದಸೀ ವಿ
 ತ್ವಮಿನ್ದ್ರೇಯಜಾಮಹೇ ಸೌಮನಸಾಯದೇವಾತ್) ಇತಿ ತಸ್ಮಿನ್ನ ಗ್ನಾ ಅಕ್ಷತೈಃ
 ಯಜ್ಞೇಶ್ವರ ಮಾವಾಹ್ಯ, ಆಚ್ಛಾದನಂ ದೂರೀಕೃತ್ಯ, ಅಗ್ನಿ (ಆಚ್ಛಾದದೇತ್ಯುಸ್ಯ
 ಮಂತ್ರಸ್ಯ ಅಗ್ನಿ ಸ್ತಾಪನೋಽಗ್ನಿ ರನುಷ್ಟವ್, ಅಗ್ನೇಸ್ಸಾಸ್ವಾಭಿಮುಖೀಕರಣೇ ವಿನಿ
 ಯೋಗಃ—(ಅಗ್ನೇ ಆಚ್ಛಾದದೇಹನಃ | ಪ್ರತ್ಯಜ್ಞಸ್ಸುಮನಾಭವ | ಪ್ರನೋಯ
 ಜ್ಯ ವಿಶಸ್ತತೇ ಧನದಾಪಿನಸ್ತವಂ) ಇತ್ಯಾತ್ಮಾಭಿಮುಖಂ ಪಾಣಿಭ್ಯಾಂ ಸಟ್ಪು
 ರೇಖಾಸು ಅಗ್ನಿಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಯಾಮಾತ್ಯಗ್ನಿಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ, ಆಸಯನಪಾತ್ರ
 ಯೋರಕ್ಷತೋದಕಂವಿಸೃಜ್ಯ, ಸದಕ್ಷಿಣತಾಂಬೂಲಂದತ್ವಾಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯ ತೇಂಧನಾನಿ
 ನಿಕ್ಷಿಪ್ಯ, ವೇಣುಧಮನ್ಯಾ ಪ್ರಬೋಧ್ಯ, ಧ್ಯಾಯೇದೇವಂ—(ಚತ್ವಾರಿತ್ಯಂಗಾ
 ವಾಮದೇವೋಜಾತವೇದಾ ಅಗ್ನಿ ಸ್ತೃಷ್ಟವ್ | ಅಗ್ನಿ ಮೂರ್ತಿಧ್ಯಾನೇ ವಿನಿಯೋ
 ಗಃ—ಚತ್ವಾರಿತ್ಯಂಗಾ ತ್ರಯೋ ಅಸ್ಯಪಾದಾದ್ವೇಶೀರ್ಷ ಸಪ್ತಹಸ್ತಾ ಸೋ ಅಸ್ಯ |

ಹೋಮವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸಿ, ಆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಅಗ್ನಿ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ
 ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಮುನಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಅನಂತರ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೊಗೆಯಾದದೆ ಇರತಕ್ಕ ಪಕ್ವವಾದ ಕೆಂಡವನ್ನು
 ಲೋಹಮಯವಾದ ಅಥವಾ ಮೃಗ್ಯಯವಾದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಟ್ಪಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು
 ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಬೋರಲುಹಾಕಿ ಮುತ್ತಿದೆಯಿಂದ ಕರಿಸಿ, ಹೋಮಕುಂಡದ ಅಗ್ನೇಯದಿಕ್ಕಿ
 ನಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಜುಷ್ಕೋದಮೂನಾಯದೇವಾತ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ
 ಹಾಕಿ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ, ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿರುವ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆಸಿ, ಸಮಸ್ತ....
 ವಿನಿಯೋಗಃ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಹಿಂ ಭೂರ್ಭುವಃ ಎಂಬ ಮಂತ್ರವಂ ಪಠಿಸಿ, ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳಿ
 ಳಿಂದಲೂ ಕನಗಭಿಮುಖವಾಗಿ ವೇದಿಕೆಯಮೇಲೆ ಬರೆದಿರುವ ಆರು ಗೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು
 ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಮಾಡಿ, ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಷತೋದಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ದಕ್ಷಿಣ
 ತಾಂಬೂಲವನ್ನಿತ್ತು, ತೊಳೆದ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಅಗ್ನಿಯಮೇಲಿಟ್ಟು, ಬದಿರಿನ ಕೊಳಚೆಯಿಂದ
 ಊದಿ, ಚತ್ವಾರಿ.... ರೂಪೋಹುತಾಶನಃ ಎಂದು ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ, ಏಷಹಿ.... ಸಮ್ಯುಪೋಷವ
 ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಕ್ಷತಸಮೇತವಾದ ಜಲವನ್ನು ಅಗ್ನಿಯ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಾಗಲಿ ಬಿಡುವುದು.

ತ್ರಿಧಾಬದ್ಧೋವೃಷಭೋ ರೋರವೀತಿ | ಮಹೋದೇವೋ ಮರ್ತ್ಯಾಗ್ಂ ಆವಿ
ವೇಶ) ಸ್ತೃತಿಮಂತ್ರಾಕ್ಷ-ಸಪ್ತಹಸ್ತಶ್ಚತುಶೃಂಗಸ್ಸಪ್ತಜಿಹ್ವೋ ದ್ವಿಶೀರ್ಷಕಃ |
ತ್ರಿಪಾತ್ಯಸನ್ನವದನಸ್ಸುಖಾಸೀನಶ್ಚುಚಿಸ್ತುತಃ || ಸ್ವಾಹಾಂತು ದಕ್ಷಿಣೇಪಾರ್ಶ್ವ
ದೇವೀಂ ನಾಮೇ ಸ್ವಧಾಂ ತಥಾ | ಬಿಭ್ರದ್ಧಕ್ಷಿಣಹಸ್ತೈಸ್ತು ಶಕ್ತಿಮನ್ನಂಸ್ತುಜಂ
ಸ್ತುವಂ || ತೋಮರವ್ಯಜನಂ ನಾಮೈರ್ಘ್ಯತಪಾತ್ರಂಚ ಧಾರಯತ್ | ಮೇ
ಷಾರೂಢೋ ಜಟಾಬದ್ಧೋ ಗೌರವರ್ಣೋಮಹಾಜನಃ || ಧೂಮ್ರಧ್ವಜೋ
ರೋಹಿತಾಕ್ಷಸ್ಸಪ್ತಾರ್ಚಸ್ಸರ್ವಕಾಮದಃ | ಆತ್ಮಾಭಿಮುಖಮಾಸೀನ ಏವಂ
ಧ್ಯಾಯೇದ್ಧುತಾಶನಂ || ಇತಿಧ್ಯಾತ್ವಾ || (ಏಷಹಿದೇವಃ ಪ್ರದಿತೋನುಸರತ್ವಾಃ
ಪೂರ್ವೋಹಿ ಜಾತಸ್ಸ ಉಗರ್ಭೇ ಅಂತಃ | ಸವಿಜಾಯಮಾನಸ್ಸಜನಿಷ್ಠಮಾಣಃ
ಪ್ರತ್ಯಜ್ಞುಖಾಸ್ತಿಸ್ತತಿವತ್ಪತೋಮುಖಃ) “ಹೇ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರಾಜ್ಞುಖೋದೇವ ಪ್ರ
ತ್ಯಜ್ಞುಖಸ್ಸತ್ ಮನು ಅಭಿಸಂಮುಖೋ ವರದಸ್ಸುಪ್ರಸನ್ನೋಭವ” ಇತ್ಯಕ್ಷ
ತೋದಕಂ ಅಗ್ನೇಃ ಪೂರ್ವದಿಗ್ವಾ ಗೇ ವಿಸೃಜೇತ್ ||ತತಃ|| ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯು
“ಏವಂಗುಣೇತ್ಯಾದಿ ಶುಭತಿಥೌ ಮಯಾ ಕ್ರಿಯಮಾಣೇ ಶಿವದೀಕ್ಷಾ ಹೋಮೇ
ದೇವತಾಪರಿಗ್ರಹಾರ್ಥಂ ಅನ್ವಾಧಾನಂ ಕರಿಷ್ಯೆ” ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ, ಸಮಿದ್ಧವ
ಯ ಮಾದಾಯ, ಅಸ್ಮಿನ್ನನ್ವಾಹಿತೇಽಗ್ನೌ ಜಾತವೇದಸಮಗ್ನಿಂ ಇದ್ವೇನ, ಪ್ರ
ಜಾಪತಿಂ ಪ್ರಜಾಪತಿಂಚಾಘೋರದೇವತೇ ಆಜ್ಯೇನ, ಅಗ್ನೀಷೋಮೌ ಚಕ್ಷು
ಸೀ ಆಜ್ಯೇನ, ಅತ್ರ ಪ್ರಧಾನದೇವತಾಂ ಶಿವಷಡಕ್ಷರೀಮಂತ್ರೇಣ ತತ್ತತ್ಸಂಖ್ಯ
ಯಾ ಆಜ್ಯದ್ರವ್ಯೇಣ, ಶೇಷೇಣ ಸ್ಪಿಷ್ಟಕೃತಂ, ಇಡ್ಧುಸಂನಹಸೇನ ರುದ್ರಂ, ಅಯ
ಸಮಗ್ನಿಂ ದೇವಾನ್ ವಿಷ್ಣುಮಗ್ನಿಂ ನಾಯುಂ ಸೂರ್ಯಂ ಪ್ರಜಾಪತಿಂಚೈತಾಃ
ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದೇವತಾ ಆಜ್ಯೇನ, ಚ್ಛಾತಾಚ್ಛಾತಕೃತದೋಷನಿಬರ್ಹಣಾರ್ಥಂ
ತ್ರಿವಾರ ಮಗ್ನಿಮಾಜ್ಯೇನ, ವಿಪರಾಸ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾರ್ಥಂ ಮರುತಶ್ಚಾಜ್ಯೇನ,
ಅಂಗದೇವತಾಃ ಪ್ರಧಾನದೇವತಾ ಸ್ವರ್ವಾ ಸ್ಸಂನಿಹಿತಾಸ್ಸಂತ್ಪ್ರೇವಂ ಸಾಂಗೋ
ಸಾಂಗೇನಕರ್ಮಣಾ ಸದ್ವಿಧ್ಯ ಯಕ್ಷ್ಯೆ || ಸಮಸ್ತವ್ಯಾಹೃತೀನಾಂ ಪರಮೇಷ್ಟೀ

ಅನಂತರ ಯಜಮಾನನು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವು ಮಾಡಿ, ಮಯಾ....ಕರಿಷ್ಯೆ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ,
ಎರಡು ಸಮಿತ್ತು (ಅಗ್ರಸಮೇಶವಾದ ಅರಳಿಯ ಕಡ್ಡಿ) ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅಸ್ಮಿನ್ನ....
ಯಕ್ಷ್ಯೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸಮಸ್ತ....ವಿನಯೋಗಃ ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಿ, ಓಂ ಭೂಭುವಸ್ವ
ಸ್ವಾಹಾ ಪ್ರಜಾಪತಯೇ ಶ್ರೀಶಿವಾಯೇದಂನಮಮು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ಸಮಿತ್ತುಗಳನ್ನು

ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ಪ್ರಜಾಪತಿರ್ಬ್ರಹ್ಮತೀ | ಅನ್ವಾಧಾನಸಮಿದ್ಧೋಮೆವಿನಿಯೋಗಃ—
ಹಿಂ ಭೂರ್ಭುವಸ್ವಸ್ವಾಹಾ ಪ್ರಜಾಪತಯೇ ಶ್ರೀಶಿವಾಯೇದಂನಮಮ ಇತಿ
ಸಮಿದ್ಧೋಮಂ ಕುರಾತ್ | ಇತ್ಯನ್ವಾಧಾನಂ ||

ತತಃ ಅಗ್ನಿಯತನಾ ದಷ್ಟಾಂಗುಳಿಪರಿಮಿತೆ ದೇಶಿ ಐಶಾನೀಂ ದಿಶ
ಮಾರಭ್ಯ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಸಮಂತಾತ್ಸೋದಕೇನ ಪಾಣಿನಾ ತ್ರಿಃ ಪರಿಮೃಚ್ಯ,
ತತ್ರ ವ್ರಾಚ್ಯಾಂ ಪ್ರತೀಚ್ಯಾಂಚೋದಗಗ್ರಾಃ ದರ್ಭಾಃ, ಅವಾಚ್ಯಾ ಮುದೀ
ಚ್ಯಾಂಚ ವ್ರಾಗಗ್ರಾಃ, ಪೂರ್ವಪಶ್ಚಾತ್ತರಿಸ್ತರಣಮೂಲಯೋ ರುಪರಿ ದಕ್ಷಿಣಪ
ರಿಸ್ತರಣಂ, ಉತ್ತರಪರಿಸ್ತರಣಂತು ತದಗ್ರಯೋ ರಧಸ್ತಾತ್, ತೇಜದರ್ಭಾಃ ಅನಿ
ಯತಸಂಖ್ಯಾಕಾಃ, ಏಕೈಕಸ್ಯಾಂದಿಶಿ ಚತ್ವಾರ ಇತ್ಯೇವಂ ಷೋಡಶವಾ ||
ತತೋಽಗ್ನೇರ್ದಕ್ಷಿಣತೋ ಬ್ರಹ್ಮಾನಾರ್ಥ ಮಷ್ಟಾವಿಂಶತಿದರ್ಭಾಃ, ಉತ್ತರತ
ಶ್ಚ ಪಾತ್ರಾಸಾದನಾರ್ಥಂ ಕಾಂತ್ರಿತ್ವಾಗಗ್ರಾಃ ದರ್ಭಾ ನಾಸ್ತೃಣೀಯಾತ್ ||
ಅಗ್ನೇರೀಶಾನತಃ ತ್ರಿರಂಭಸಾ ಪರಿಷಿಚ್ಯ, ಉತ್ತರಾಸ್ತೀರ್ಣೇಷು ದರ್ಭೇಷು
ದಕ್ಷಿಣವಾಮಪಾಣಿಭ್ಯಾಂ ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರೋಕ್ಷಣೀಂ ಸ್ತುತಂ, ಪ್ರಣೀತಾಬ್ಯ
ಪಾತ್ರೇ, ಇಧ್ಯುಬರ್ಹಿಷೀ, ದ್ವೇದ್ವೈ ಉದಗಪವರ್ಗಂ ಪ್ರಾಕ್ಸಂಸ್ಥಂಚ ಸ್ಯುಬ್ಧಾ
ನ್ಯಾಸಾದಯೇತ್ || (ಇಧ್ಯುಸ್ವರೂಪಂ—ಪಾಲಾಶಖಾದಿರಾದ್ಯಸ್ಯ ತಮಯಜ್ಞೇ
ಯವೈಕ ಸಂಭವಂ ಪ್ರಾದೇಶಪ್ರಮಾಣಂ ಪಂಚದಶಸಮಿಧಾತ್ಮಕಂ ಪ್ರಾಗಗ್ರಂ ||

ಹೋಮ ಮಾಡುವುದು. ಅನಂತರ ಅಗ್ನಿ ಸ್ಥಲದ ಸುತ್ತಲೂ ೮ ಅಂಗುಲದ ದೂರದಲ್ಲಿ ಈಶಾ
ನಾದಿಯಾಗಿ ಜಲಸಮೇಕವಾದ ಹಸ್ತದಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೂ
ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲೂ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅಗ್ರಗಳಿರುವಂತೆಯೂ, ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲೂ ಉತ್ತರದಲ್ಲೂ ಪೂರ್ವ
ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅಗ್ರಗಳಿರುವಂತೆಯೂ, ದರ್ಭಮಯವಾದ ಪರಿಸ್ತರಣಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಹೀಗಿಡು
ವಾಗ್ಗೆ ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ ಪರಿಸ್ತರಣಗಳ ಬುಡದಮೇಲೆ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕು ಪರಿಸ್ತರಣವೂ ಅವುಗಳ ಅಗ್ರದ
ಕೆಳಗೆ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕು ಪರಿಸ್ತರಣವೂ ಇರಬೇಕು. (ಒಂದೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನ ಪರಿಸ್ತರಣದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು
ದರ್ಭಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗಿರಕೂಡದು. ಹೆಚ್ಚಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಅವು ಮೊಳವುದ್ದ
ಇರಬೇಕು. (ಅನಂತರ ಯಜಮಾನನು ಅಗ್ನಿಯ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಆಸನಾರ್ಥವಾಗಿ
೨೮ ದರ್ಭಗಳನ್ನೂ, ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಾಸಾದನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪೂರ್ವದಿಗ್ರಗಳನ್ನಾಗಿ ಕೆಲವು
ದರ್ಭಗಳನ್ನೂ ಹರಡುವುದು. ಬಳಿಕ, ಅಗ್ನಿಯ ಈಶಾನದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ನೀರಿನಿಂದ
ಪರಿಷೇಚನಮಾಡಿ, ಯಜಮಾನನು ಬಲ ಎಡಗೆಯ್ಯಳಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪ್ರೋಕ್ಷಣೀಯಂ
ಪಾತ್ರ ಸಾಟಿನಂತಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಪಾತ್ರ, ಪ್ರಣೀತಾನಾಮಕವಾದ ಪಾತ್ರ ತುಪ್ಪದ
ಪಾತ್ರ, ಹೋಮದ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಂತ, ದರ್ಭಯ ಕಂತ, ಹೀಗೆ ಎರಡರನ್ನು

ಬರ್ಹಸ್ಪತ್ಯ ರೂಪಂ—ಮುಷ್ಟಿ ಪರಿಮಿತಾಃ ಪ್ರಾದೇಶಮಾತ್ರಾಃ) ಇತ್ಯೇತಾವತಾ
ಮೇವಾಸಾದನಂ || ತತಃ ಪ್ರೋಕ್ಷಣೀಪಾತ್ರಂ ಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯ, ಉತ್ತಾನೀ ಕೃತ್ಯ,
ತದುಪರೀ(ಅನಂತರ್ಗರ್ಭತಃ)ಸಾಗ್ರ ಸಮಸ್ಥೂಲ ಪ್ರಾದೇಶಮಾತ್ರ ಕುಶದ್ವಯ
ರೂಪೇ ಪವಿತ್ರೇ ನಿಧಾಯ, ಶುದ್ಧಾಭರದ್ಧಿಸ್ತತ್ಪಾತ್ರಂ ಪೂರಯಿತ್ವಾ, ಗಂಧವು
ಪ್ಪಾದಿ ಕ್ಷಿಪ್ತವ್ತಾ, ಹಸ್ತಯೋ ರಂಗುಷ್ಠೋಪಕನಿಸ್ಥಿಕಾಭ್ಯಾಂ ತೇ ಪವಿತ್ರೇ
ಉದಗಗ್ರೆ ಪರಸ್ಪರ ಮಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟೇ ಗೃಹಿತ್ವಾ, ಅಪಸ್ತ್ರರುತ್ಸೂಯ, ಪಾತ್ರಾಣ್ಯು
ಶ್ಚಾನಾನಿ ಕೃತ್ವಾ, ಇಧ್ಮಂ ಬರ್ಹಿಶ್ಚ ವಿಸ್ತಸ್ಯ, ಸರ್ವಾಣಿ ಉತ್ತಾನೇನ ಹಸ್ತೇನ
ತ್ರಿಃ ಪ್ರೋಕ್ಷಯೇತ್ || ತತೋ ಯಥೋಕ್ತಲಕ್ಷಣ ಮಿಶಾನದಿಗವಸ್ಥಿತಂ
ಮಾಹೇಶ್ವರಂ 'ಅಸ್ಮಿ' ಶಿವದೀಕ್ಷಾಹೋಮಕರ್ಮಣಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಂ ತ್ವಾಂ ವೃಣೇ
ಇತಿ ತತ್ಪಾಣಿಂ ಪಾಣಿನಾ ಗೃಹೀತ್ವಾ ವೃಣುಯಾತ್ || ತತೋ ಬ್ರಹ್ಮಾ ವೃ
ತೋಸ್ತೀತ್ಯುಕ್ತವ್ತಾ, ಪ್ರಾಜ್ಞು ಖಿಲಜಮ್ಯ, ಸಮಸ್ತಪಾಣ್ಯಂಗುಷ್ಠೋಭೂತ್ವಾ,
ಅಗ್ರೇಣಾಗ್ನಿಂ ಪರೀತ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣತ ಉದಬ್ಜು ಖಿಸ್ಥಿತವ್ತಾ, ಅಸನಾರ್ಧದರ್ಭೇಷು

ಒಂದೊಂದಾವೃತ್ತಿ ಗ್ರಹಿಸಿ, ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹಾಸಿರುವ ದರ್ಭಗಳ ಮೇಲೆ ಬೋರಾಗ್ನಿ ದ
ವೀಳು. ಹೀಗೆ ಇಡುವಾಗ್ಗೆ ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದಲೇ ಮೊದಲುಮಾಡಿ ಜತಜತಿಯಾಗಿ ಮೊದಲು ಬಲ
ಗಯ್ಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಬಲದಲ್ಲೂ, ಅನಂತರ ಎಡಗಯ್ಯಿನದನ್ನು ಎಡದಲ್ಲೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಡೋಗುವುದು. (ಇದ್ದವು ಮುತ್ತುಗ ಕೆಗ್ಗಲಿ ಅರಳಿ ಬನ್ನಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಾವುದಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿ,
ಚೋಟುದ್ದವಾಗಿ ಗತಿ ಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳುದಾಗಿರಬೇಕು ಬರ್ಹಸ್ಪತ್ಯೊಂದು ಹಿಡಿಯುಳ್ಳಿರಬೇ
ಕು. ಅದೂ ಒಂದು ಚೋಟುದ್ದವಾಗಿರಬೇಕು.) ಅನಂತರ ಬೋರು ಹಾಕಿರುವ ಪ್ರೋಕ್ಷ
ಣೀಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ಪರಿಷೇಷಿಸಿ, ಮೇಲುಮುಖಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ಅಗ್ರಸಮೇ
ತವಾಗಿ ಸಮಾನವಾದ ದಪ್ಪವುಳ್ಳ(ದರ್ಭವಿಲ್ಲದ)ಚೋಟಿಗಳನ್ನು ಎರಡು ದರ್ಭಗಳನ್ನು ಆ ಪಾ
ತ್ರೆಯಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಜಲದಿಂದ ಆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತುಂಬಿ, ಗಂಧವುಪ್ಪಾದಿ
ಗಳಂ ಹಾಕಿ, ಶನ್ನ ಎರಡು ಕಯ್ಯಳ ಹೆಬ್ಬರಲುಗಳು ಅನಾಮಿಕೆಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ಆ ಪಾ
ತ್ರೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಎರಡು ದರ್ಭಗಳನ್ನೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೋಂಕದಂತೆ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿಗೆ
ಅಗ್ರಗಳಂ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿದು, ಇವುಗಳಿಂದ ಆ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗಡೆ ಜಲವನ್ನು ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ಮೇ
ಲಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಿ, ಉಳಿದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೇಲುಮುಖವನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟು, ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಕಂ
ಡೆಯನ್ನೂ ದರ್ಭ ಕಂತೆಯನ್ನೂ ಬಿಚ್ಚಿ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ಮೇ
ಲುಮುಖವಾದ ಹಸ್ತದಿಂದಲೇ ನೀರಿನಿಂದ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುವುದು. ಅನಂತರ ಉಚಿತಲಕ್ಷಣಸಮೇ
ತವಾಗಿ ಈಶಾನದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಮಾಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು—ಈ ಶಿವದೀಕ್ಷಾಂಗಹೋ
ಮಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನಾಗಿ ವರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನ ಹಸ್ತವನ್ನು ಶನ್ನ

ದಕ್ಷಿಣಭಾಗಸ್ಥ ಮೇಕಂ ದರ್ಭ ಮಂಗುಷ್ಠಾನಾಮಿಕಾಭ್ಯಾಂ ಗೃಹೀತ್ವಾ, ನಿರಸ್ತಃ ಪರಾವಸುರಿತಿ ನೈಋತ್ಯಾಂ ನಿರಸ್ಯ, ಅಪಸ್ಪೃಷ್ಯತ್ವಾ, ಇದಮಹಮರ್ಪಾವ ಸೋಸ್ತದನೇ ಸೀದಾಮಾತ್ಮ್ಯಕ್ತಾ, ಉದಜ್ಞುಖವವ, ವಾಮೋರೋರುಪಂ ದಕ್ಷಿಣವಾದಂ ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯ, ಉಪವಿಶ್ಯ, ಗಂಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತಾದಿಭಿರರ್ಚಿತಸ್ತ, (ಓಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಬ್ರಹ್ಮಸ್ತುತಿಬ್ರಹ್ಮಾಬ್ರಹ್ಮಸದನ ಆಶಿಷ್ಯತೆ | ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತುತೆ ಯಜ್ಞಂ ಗೋವಾಯ ಸಯಜ್ಞಂ ಪಾಹಿ ಸಯಜ್ಞ ಪತಿಂ ಪಾಹಿ ಸಮಾಂ ಪಾಹಿ) ಇತಿ ಜಪಿತ್ವಾ, ಸದಾ ಯಜ್ಞಮನಾವವ ವರ್ತತ ||

ತತೋ ಯಜಮಾನಃ ಪೋಕ್ಷಣೀವಾತ್ರೋಪರಿಸ್ಥ ಪವಿತ್ರೇ ಪ್ರಣೀತಾನಾತ್ರೇ ನಿಧಾಯ, ಪೂರ್ವವಾತ್ರೋಪರಿ. ಅನ್ಯೈರ್ದರ್ಭೈರಾಚ್ಛಾದ್ಯ, ಪ್ರಣೀತಾನಾತ್ರಂ ಅಗ್ನೇಃ ಪ್ರತ್ಯಜ್ಞೀನೀಯ, ಉತ್ಪೂತಾಧಿರದ್ವಿಷ್ಟತ್ಪೂರಯಿತ್ವಾ, ಗಂಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತಾನ್ನಿಕ್ಷಿಪ್ಯ, ಹಸ್ತಯೋರಂಗುಷ್ಠೋಪಕನಿಸ್ಥಿಕಾಭ್ಯಾಂ ಉದಗಗ್ರೇ ಪೃಥಕ್ಪವಿತ್ರೇ ಧೃತ್ವಾ, ಅಪಸ್ಪೃಶ್ಯತು, ತತ್ಪಾತ್ರಂ ಮುಖಸಮಮುಧ್ಯತೈ (ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಪಃಪ್ರಣೀಷ್ಯಾಮಿ) ಬ್ರಹ್ಮಾ — (ಭೂರ್ಭುವಸ್ವಿಬ್ರಹ್ಮಸ್ತುತಿ

ಹಸ್ತವಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿ ವರಿಸುತುದು. ಬಳಿಕ ಬ್ರಹ್ಮನು ವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಆಜಮಾನವಂ ಮಾಡಿ, ಯಜಮಾನನ ಕೈಯೊಡನೆ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಪೂರ್ವವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಹಿಡಿದು, ಆತನ ಮುಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮಾಡಿ, ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ನಿಂತು, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕೆ ದರ್ಭೆಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣಕಡೆಯರುವ ದರ್ಭೆಯೊಂದನ್ನು ಅಂಗುಷ್ಠಾನಾಮಿಕೆಗಳಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿ, ನಿರಸ್ತಃ ಪರಾವಸು, ಎಂದು ನೈಋತ್ಯದಿಕ್ಕಿನಕಡೆಗೆ ಇಟ್ಟು, ಕೈತೊಳೆದು, ಇದ... ಸೀದಾಮಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಎಡಹೊಡೆಯಮೇಲೆ ಬಲವಾದವನ್ನಿಟ್ಟು ಉತ್ತರಮುಖನಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಯಜಮಾನನಿಂದ ಗಂಧ ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಓಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ.... ಪಾಹಿ ಎಂದು ಜಪಿಸಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ಯಜ್ಞಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕು. ಅನಂತರ ಯಜಮಾನನು ಪೋಕ್ಷಣೀವಾತ್ರೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಎರಡು ದರ್ಭೆಗಳನ್ನು ತ್ರಣೀತಾನಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಪೋಕ್ಷಣೀವಾತ್ರೆಯಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಕೆಲ ದರ್ಭೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಪ್ರಣೀತಾ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಅಗ್ನಿಯ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು, (ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮಾರ್ಗವಾಗಿಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.) ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ನೀರನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ತುಂಬಿ, ಗಂಧಪುಷ್ಪಾದಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಆ ದರ್ಭೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಎರಡು ಕಯ್ಗಳ ಅಂಗುಷ್ಠಾನಾಮಿಕೆಗಳಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿ, ಜಲವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚೆಮ್ಮಿ, ಆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಖದ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ, ಬ್ರಹ್ಮಕೃಪಃ ಪ್ರಣೀಷ್ಯಾಮಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಓಂ....ಪ್ರಣಿ

ಪ್ರಸೂತಃ ಓಂಪ್ರಣಯ) ಇತ್ಯುಚ್ಛೇರುಚ್ಚಾರಿತೆ ತತ್ಪಾತ್ರಂ ಅಗ್ನೇ ರುತ್ತರತೋ
 ದರ್ಭೇಷು ನಿಧಾಯ, ತೇ ಪವಿತ್ರೇ ಗೃಹೀತ್ವಾ, ಅನ್ಯೈರ್ದರ್ಭೈ ರಾಚ್ಛಾದಯೇ
 ತ್ || ತೇ ಪವಿತ್ರೇ ಆಜ್ಯಪಾತ್ರೇ ನಿಧಾಯ, ತತ್ಪಾತ್ರಂ ಸ್ವಪುರತಸ್ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯ,
 ತಸ್ಮಿನ್ನಾಜ್ಯಮಾಸಿಜ್ಯ, ಅಗ್ನೇರುತ್ತರತಸ್ಥಿತಾಂಗಾರಾ ಭಸ್ಮನಾಸಹಾಗ್ನೇ
 ರುದಕ್ಷರಿಸ್ತರಣಾದ್ಬಹಿ ರ್ನಿರುಹ್ಯ, ತೇಷ್ವಾಜ್ಯಪಾತ್ರ ಮಧಿಶ್ರಿತ್ಯ, ಜ್ವಲತಾ ದ
 ಭೋಲ್ಮುಕೇನಾವಜ್ವಲ್ಯ, ಅಂಗುಷ್ಠ ಪರ್ವಮಾತ್ರಂ ಪ್ರಕ್ಷಾಲಿತಂ ದರ್ಭಾಗ್ರ
 ದ್ವಯಂ ಆಜ್ಯೇ ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ಯ, ಪುನರ್ಜ್ವಲತಾ ತೇನೈವ ದರ್ಭೋಲ್ಮುಕೇನ ಆಜ್ಯಂ
 ತ್ರಿಃ ಪರ್ಯಗ್ನೀಕೃತ್ವಾ, ತದುಲ್ಮುಕ ಮಪಾಸ್ಯ, ಅಪಸ್ಪೃಷ್ವಾಸ್, ಆಜ್ಯಪಾತ್ರಂ
 ಭುವಿ ಕರ್ಷಣ್ಣಿ ಪೋದಗುದ್ವಾಸ್ಯ, ಅಂಗಾರಾ ನಗ್ನಾ ಪ್ರತ್ಯುಹ್ಯ, ಅಪಸ್ಪೃ
 ಷ್ವಾಸ್, ತತ್ರಸ್ಥಮೇವಾಜ್ಯಂ (ಸವಿತುಷ್ವೈತಿಹಿರಣ್ಯಸ್ತೌ ಪನ್ನವಿತಾಪುರಉಷ್ಣಿಕ್ ||
 ಆಜ್ಯಸೋಮೈತ್ಯವನೇ ನಿನಿಯೋಗಃ— ಸವಿತುಷ್ವಾಸ್ ಪ್ರಸವಉತ್ಪನಾಮೃಚ್ಛಿದ್ರೇ
 ಣ ಪವಿತ್ರೇಣ ವಸೋಮೂರ್ಯಸ್ಯ ರಶ್ಮಿಭಿಃ) ಇತಿ ಮಂತ್ರೇಣ ಏಕವಾರಂ ದ್ವಿ
 ಸ್ತೌಷ್ಟೀಂ ಪೂರ್ವವತ್ಪ್ರಾ ಗುತ್ಪ್ರಾಯ, ತೇಪವಿತ್ರೇ ಅದ್ಭಿಃ ಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯ, ಸ್ಕಂದಾ
 ಯಸ್ವಾಹಾ ಸ್ಕಂದಾಯೇದಂನಮಮೇತಿ ಅಗ್ನಾ ಪ್ರಹರೇತ್ || ಅಥಾಗ್ನೇಃ ಪ
 ಶ್ಚಾಕ್ಷರಿಸ್ತರಣಾದ್ಬಹಿ ರಾತ್ಮನೋಽಗ್ರತೋ ಭುವಂ ಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯ, ತತ್ರ ಬರ್ಹಿಸ್ಸಂ

ಯ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನಂತರ ಆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಅಗ್ನಿಯ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ
 ದರ್ಭಗಳಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ದರ್ಭಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ತುಪ್ಪದ
 ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದರಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪವನ್ನು ತುಂಬಿ,
 ಬೇರೆ ಕೆಲವು ದರ್ಭಗಳಿಂದ ಪ್ರಣೀತಾ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಉತ್ತರಭಾಗದ ಕೆಂಡಗಳ
 ನ್ನು ಬೂದಿಯೊಡನೆ ಉತ್ತರದಿಕ್ಷರಿಸ್ತರಣದ ಕೆಳಗಡೆಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದ
 ರಲ್ಲಿ ಈ ತುಪ್ಪದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕಾಸಿ, ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ದರ್ಭಯ ಕೊಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬೆಳಗಿ,
 ಜೆಚ್ಚಿರಲಿನ ಗಿಣ್ಣಿನ ಉದ್ದದ ಎರಡು ದರ್ಭಗಳನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೊಳೆದು, ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ,
 ಪುನಃ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಆ ಕೊಳ್ಳಿಯಿಂದಲೇ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ಸುತ್ತಿಸಿ, ಆ ಕೊ
 ಳ್ಳಿಯನ್ನು ಬಿಸುಟು, ಕೈತೊಳೆದು, ತುಪ್ಪದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಸೋಂಕಿರುವಂತೆಯೇ
 ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿಗೆ ಎಳೆದು ಇಟ್ಟು, ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೆಂಡಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಒಳಕ್ಕೆ
 ಸೇರಿಸಿ, ಕೈತೊಳೆದು, ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ತುಪ್ಪವನ್ನೇ ಅದರಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಎರ
 ಡು ದರ್ಭಗಳಿಂದ ಸವಿತುಷ್ವಾಸ್....ರಶ್ಮಿಭಿಃ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮೊದಲಿನಂತೆ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಮೇ
 ಲಕ್ಕೆ ಹೆಮ್ಮಿ, ಆ ದರ್ಭಗಳನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆದು, ಸ್ಕಂದಾ....ನಮಮ ಎಂದು ಬೆಂಕಿಗೆ
 ಪಾಕುವುದು. ಅನಂತರ ಅಗ್ನಿಯ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ತರಣದ ಹೊರಗೆ ತನ್ನ ಮುಂಗ

ನಹನೀ ರಜ್ಜುಂ ಉದಗಗ್ರಾಂ ಪ್ರಸಾರ್ಯ, ತಸ್ಯಾಂ ಬರ್ಹಿಃ ಪ್ರಾಗಗ್ರ ಮುಢ
ಗಪವರ್ಪ ಮವಿರಳ ಮಾಸ್ತೀರ್ಯ, ತಸ್ಮಿನ್ನಾಚ್ಯುಪಾತ್ರಂ ನಿಧಾಯ, ಸ್ತುವಂ
ಸಮ್ಮಾರ್ಜಯೇತ್ || ತದ್ಯಥಾ:-ದಕ್ಷಿಣೇನ ಪಶ್ಚೇನ ಸ್ತುವಂ ಗೃಹೀತ್ವಾ,
ಸಮ್ಯೇನಾಷ್ಟದರ್ಭಾ ನಾದಾಯ, ಸಹ್ಯವಾಗ್ನೌ ಪ್ರತಾಪ್ಯ, ಸ್ತುವಂ ನಿಧಾಯ,
ದಕ್ಷಿಣಪಶ್ಚೇನ ದರ್ಭಾನ್ಮುಹೀತ್ವಾ, ಸ್ತುವಂ ಸಮ್ಯೇನ ಧೃತ್ವಾ, ಸ್ತುವಸ್ಯ
ಬಲಂ ದರ್ಭಾಗ್ನೌಃ ಪ್ರಾಗಾದಿ ಪ್ರಾಗಪವರ್ಗಂ ತ್ರಿಸ್ತಮೃಚ್ಯ, ಅಧಸ್ತಾದ್ಧ
ರ್ಭಾಗ್ನೌರೇವಾಭ್ಯಾತ್ಮಂ ಜಲಪೃಷ್ಠಂ ತ್ರಿಸ್ತಮೃಚ್ಯ, ತತೋ ದರ್ಭಾಣಾಂ
ಮೂಲ್ಯೆ ದ್ವಂದ್ವಸ್ಯಾಧಸ್ತಾದ್ವಿಲಪೃಷ್ಠಾದಾರಭ್ಯ ಯಾವದುಪರಿಷ್ಟಾದ್ವಿಲಂ ತಾ
ವತ್ತ್ರಿಸ್ತಮೃಚ್ಯ, ಅದ್ಧಿಃ ಪೋಕ್ಷ್ಯ, ಪ್ರತಾಪ್ಯ, ಅಚ್ಯುಸ್ಥಾಲ್ಯಾ ಉತ್ತರತೋ
ನಿಧಾಯ, ದರ್ಭಾಸದ್ಧಿಃ ಪ್ರಕ್ಷಾಲ್ಯ, ಅಗ್ನಾವನುಪ್ರಹರೇತ್ || ಏಕಾದಶಾಂ
ಗುಣಮಿತೇ ದೇಶೇ ಗಂಧಾಕ್ಷತಪುಷ್ಪೈರಗ್ನಿಂ ಸಮಂತ್ರ ಮರ್ಜಯೇತ್ ||
ತತ್ರಮಂತ್ರಾಃ-(ವಿಶ್ವಾನಿನ ಇತಿಮಂತ್ರತ್ರಯಸ್ಯ ವಸುಶ್ರುತೋಽಗ್ನಿ ಸ್ತೃಷ್ಟುರ್ಘ್ ||
ಅಗ್ನೈರ್ಜನೇ ವಿನಿಯೋಗಃ || "ವಿಶ್ವಾನಿನೋದುರ್ಗಹಾಜಾತವೇದಃ" ಇತಿ

ದೆಯಲ್ಲಿ ಧೂಮಿಯನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ಪೋಕ್ಷಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ದರ್ಭೆಯ ಕಂ
ತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಟ್ಟು, ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ಅದರ ಅಗ್ರವನ್ನು ಉತ್ತ
ರದಿಕ್ಕಿಗೂ, ದರ್ಭೆಗಳ ಅಗ್ರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೂ ಮಾಡಿ, ಒತ್ತಾಗಿ ಹರಡಿ, ಅವುಗಳ
ಮೇಲೆ ತುಪ್ಪದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಸೌಟನ್ನು ಸಮ್ಮಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಗೆಂದರೆ-
ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಸೌಟನ್ನೂ, ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಎಂಟು ದರ್ಭೆಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಎರಡ
ನ್ನೂ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿ, ಸೌಟನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು, ಬಲಗೈಯ ದರ್ಭೆಗಳನ್ನೂ, ಎಡಗೈಯ
ಸೌಟನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರ ಬಲದ ಒಳಭಾಗವನ್ನು ಬಲಗೈಯ ದರ್ಭೆಗಳ ತುದಿ
ಯಿಂದ ಪೂರ್ವದ ಕಡೆಯಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೂ, ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೂ ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ತುದಿ
ಮಾಡಿ, ಆ ಸೌಟಿನ ಬಲದ ಹಿಂದೆ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಸುತ್ತಲೂ ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ದರ್ಭಾಗ್ರ
ಗಳಿಂದ ಕೆರೆದು ತುದಿಗೊಳಿಸಿ, ಅನಂತರ ದರ್ಭೆಗಳ ಬುಡದಿಂದ ಸೌಟಿನ ಬಲದ ಬೆನ್ನಿನಿಂದಾ
ರಂಭಿಸಿ, ಬಲದ ಮೇಲ್ಗಡೆಯವರೆಗೂ ಹಿಡಿಯ ಕೆಳಗಡೆಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ಪರಿ
ತುದಿಮಾಡಿ, ನೀರಿನಿಂದ ಪೋಕ್ಷಿಸಿ, ಕಾಸಿ, ತುಪ್ಪದ ಪಾತ್ರೆಯ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅದ
ನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಆ ದರ್ಭೆಗಳನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆದು, ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು. ಬಳಿಕ
ಅಗ್ನಿಕುಂಡಕ್ಕೆ ೧೧ ಅಂಗುಲದ ದೂರದಲ್ಲಿ ಗಂಧಾಕ್ಷತಾದಿಗಳಿಂದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಮಂತ್ರ
ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಚಿಸಬೇಕು. ಹೇಗೆಂದರೆ-ವಿಶ್ವಾ...ವೇದಃ ಎಂದು ಪೂರ್ವದಲ್ಲೂ, ಸಿಂಧುಂ
...ಪರ್ಷಿ ಎಂದು ಅಗ್ನೇಯ, ಅಗ್ನಿಃ...ಹಾನಃ ಎಂದು ಯಮ, ಅಸ್ಮಾ...ನೂನಾಂ ಎಂ

ಪ್ರಾಕ್ | "ಸಿಂಧುಂನನಾಪಾದುರಿತಾತಿಪರ್ವಿ" ಇತಿ ಅಗ್ನೀಯಾಂ | "ಅಗ್ನೀ
 ಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಮಸಾಗೃಣಾಂ" | ಇತಿ ದಕ್ಷಿಣೇ | "ಅಸ್ಮಾಕಂ ಜೋಧ್ಯವಿತಾತನಾ
 ನಾನಾಂ" ಇತಿ ನೈಋತ್ಯಾಂ | "ಯಸ್ತ್ವಾಹ್ಯದಾಕೇರಿಣಾಮನ್ಯಮಾನಃ"
 ಇತಿ ವರುಣದಿತಿ | "ಅಮರ್ತ್ಯಂಮರ್ತ್ಯೋಜೋಹವೀಮಿ" ಇತಿ ವಾಯು
 ವ್ಯಾಂ | "ಜಾತವೇದೋಯಶೋಅಸ್ಮಾಸುಧೇಹಿ" ಇತಿ ಕುಬೇರದಿತಿ | "ಪ್ರ
 ಜಾಭರಗ್ನೇ ಅಮೃತತ್ವಮಶ್ಯಾಂ" ಇತಿ ಏಶಾನ್ಯಾಂ || ಏವಂ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಷು
 ಗಂಧಾಕ್ಷತಪುಷ್ಪೈಸ್ಸಮಧ್ಯಚ್ಯುತ | (ಯಸ್ಯೈತ್ಯಂ ಸುಕೃತ ಜಾತವೇದ ಉ
 ರೋಕಮಗ್ನೇ ಕೃಣವಸ್ತೋನಂ ಅತ್ತಿನಂ ಸಪುತ್ರಿಣಂ ವೀರವಂತಗ್ಂ ಗೋ
 ಮಂತಗ್ಂ ರಯಿಸ್ತ ಶತೆ ಸ್ತಸ್ತಿ) ಇತ್ಯಗ್ನಿಂ ಪ್ರಾರ್ಥಯೇತ್ || -ತತ ಇದ್ವಮು
 ಲಂಕೃತ್ಯ, ಸ್ವಯಮುಲಂಕೃತ್ಯ, ಬ್ರಹ್ಮಾಣಮುಲಂಕೃತ್ಯಚ, ಹಸ್ತಾ ಪ್ರಕ್ಷಾಳ್ಯ,
 ಇದ್ವ ಬಂಧನರಬ್ಜುಂ ಇದ್ವ ಸ್ಥಾನೇ ನಿಧಾಯ, ಪಾಣಿನೇಧ್ಯಮಾದಾಯ, ಮೂ
 ಲಮಧ್ಯಾಗ್ರೇಷು ಸೃವೇಣಾಜ್ಯೇನ ತ್ರಿರಭಿಘಾರ್ಯ, ಮೂಲಮಧ್ಯಮಯೋರ್ಮ
 ಧ್ಯಭಾಗೇ ಗೃಹೀತ್ವಾ, (ಅಯಂತ ಇದ್ವ ಇತ್ಯಸ್ಯ ವಾಮದೇವೋಜಾತವೇದಾ
 ಅಗ್ನಿ ಸ್ತಿಷ್ಠುವ | ಇಧ್ಯಾಧಾನೇ ವಿನಿಯೋಗಃ—ಅಯಂತಇದ್ವ ಆತ್ಮಾಜಾ
 ತವೇದಸ್ತೇನೇಧ್ಯಸ್ತವರ್ಧಸ್ತಜೇದ್ಧ ವರ್ಧಯಚಾಸ್ಮಾಕ್ ಪ್ರಜಯಾಸಶುಭಿರ್ಬ್ರ
 ಹ್ಮವರ್ಚಸೇನಾನ್ಮಾದ್ಯೇನ ಸಮೇಧಯಸ್ವಾಹಾ) ಅಗ್ನಯೇ ಜಾತವೇದಸ
 ಇದಂ ನಮಮೇತಿತ್ಯಜೇತ್ || ತತಸ್ಸ್ರವೇಣಾಜ್ಯಮಾದಾಯ, ಅಗ್ನೇರಾಯ
 ತನಸ್ಯ ವಾಮವ್ಯಕೋಣಮಾರಭ್ಯಾಗ್ನೇಯಕೋಣಸಂಧ್ಯಂತಂ ಪ್ರಜಾಪತಯೆ

ಮ ನೈಋತ್ಯ, ಯಸ್ತ್ವಾ... ಮಾನಃ ಎಂದು ವರುಣ, ಅಮ... ವೀಮಿ ಎಂದು ವಾಯವ್ಯ,
 ಜಾತ...ಧೇಹಿ ಎಂದು ಕುಬೇರ, ಪ್ರಜಾ...ಮತ್ಯಾಂ ಎಂದು ಈಶಾನ— ಹೀಗೆ ೪
 ದಿಕ್ಷುಗಳಲ್ಲೂ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಯಸ್ಯೈ...ಸ್ತಸ್ತಿ ಎಂದು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ,
 ತನ್ನನ್ನೂ ಇದ್ವವನ್ನೂ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನೂ ಸಹ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಕೈತೊಳೆದು, ಹೋಮದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ
 ಕಂತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅದರ ಕಟ್ಟನ್ನು ಅಶ್ವೀ ಇಟ್ಟು, ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು
 ಕೊಂಡು, ಅವುಗಳ ಮುಡ ಮಧ್ಯ ಮದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಟಿನಿಂದ ಕುಪ್ಪವನ್ನು ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ಸವರಿ,
 ಮೂಲಮಧ್ಯ ಇವುಗಳ ನಡುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹಿಡಿದು, ಅಯಂತ....ನಮಮು
 ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದು. ಬಳಿಕ ಸಾಟಿನಿಂದ ಕುಪ್ಪವನ್ನು ತೆಗೆದು
 ಕೊಂಡು, ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದ ವಾಯವ್ಯದ ಮೂಲೆಯಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ಅಗ್ನೇಯದ ಮೂಲೆಯವರೆಗೆ
 ಪ್ರಜಾಪತಯೆ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿ, ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಅನಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ

ಇತಿ ಮನಸಾಸ್ಮರಣ ಸ್ವಾಹೇತ್ಯುಚ್ಚಾರಯನ್ ಸೈರಂತರ್ಯೇಣಾಜ್ಯಧಾರಾ ಮ
ಗ್ನಾ ಇದ್ಧದಾರೂಪರಿ ಹುತ್ವಾ, ಪುನರಾಜ್ಯಮಾದಾಯ, ಸೈಮುತ್ಯಕೋಣತಃ
ವಿಶಾನೀಪರ್ಯಂತಂ ತಥೈವ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ, ಅನ್ವಾಧಾನಪ್ರಭುತ್ವೇತತ್ಕ್ವಣಪರ್ಯಂತಂ
ಮಧ್ಯೆ ಸಂಭಾವಿತ ಸಮಸ್ತದೋಷ ಪರಿಹಾರಾರ್ಥಂ ಸುವೇಣಾಜ್ಯಮಾದಾಯ
ಅಗ್ನಯೇಸ್ವಾಹೇತ್ಯಗ್ನೇರುತ್ತರಪಾರ್ಶ್ವೇ ಪೂರ್ವಭಾಗೇ ಹುತ್ವಾ, ಅಗ್ನಯಇ
ದಂನಮಮ ಇತಿ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ | ಪುನರಾಜ್ಯಮಾದಾಯ ಸೋಮಾಯಸ್ವಾಹೇತಿ
ದಕ್ಷಿಣಪಾರ್ಶ್ವ ತತ್ಸಮಪ್ರದೇಶೇ ಹುತ್ವಾ, ಸೋಮಾಯೇದಂ ನಮಮ ಇತಿ
ತ್ಯಾಗಃ | ಇತ್ಯಾಜ್ಯಸಂಸ್ಕಾರಾಂತಂ ಕೃತ್ವಾ, ದೀಕ್ಷಾಂ ಕುರ್ವಾತ್, ತದ್ಯಥಾ-
ದೀಕ್ಷಾ.

ಅಚಾರ್ಯೋಽಗ್ನಿಃ ಪಶ್ಚಾದವಸ್ಥಿತ್ವಾ ಕುಮಾರಂ ಪ್ರಾಚ್ಛುತಿಮವಸ್ಥಾ
ಪ್ಯ, ಕೌಪೀನಾರ್ಧಂ ತ್ರಿವೃತಂ ಕಾರ್ಪಾಸಸೂತ್ರಂ ಕಟಾವಾಬಧ್ಯ, ಕೌಪೀನಂ
ಪರಿಧಾಯ್, ದ್ವಿತೀಯಜನ್ಮಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥ ಮುಲ್ಮಪ್ರತಿನಿಧಿಭೂತಂ ಮಹಜ್ಜುಕ್ಲ
ವಾಸ ಸ್ವಮಂತ್ರಕಂ ಪರಿಧಾಯ್, ಅನ್ಯೇನ ಕಾಷಾಯವಾಸಸಾ ತಥೈವ ಪ್ರಾವ
ರಯೇತ್ || ತತ್ರಮಂತ್ರಃ—(ಯುವಂವಸ್ತ್ರಾಣಿಪೀವಕಾವಸಾಥೇಯುವೋರಜ್ಞಿ
ದ್ರಾಮಂತಪೋಹಸರಾಃ ಅವಾತಿರತಮಸ್ಯ ತಾನಿವಿಶ್ವಮುಚೇನಮಿತ್ರಾವರುಣಾಸ
ಜೇಥಿ) ಇತಿ || ತತಃ (ಬ್ರಹ್ಮಾದೇವಾನಾಂ ಪದವಿಂ ಕವೀನಾಂ ಚುಪಿರ್ವಿಪ್ರಾ
ಣಾಂ ಮಹಿಷೋಮೃಗಾಣಾಂ ಶ್ವೇನೋಗೃಧ್ರಾಣಾಂ ಸ್ವದಿತಿರ್ವನಾನಾಂ |

ತುಪ್ತದಧಾರಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗಯಮೇಲೆರೆದು, ಪುನಃ ತುಪ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನೈಮುತ್ಯದ
ಮೂಲೆಯಿಂದ ಈಶಾನದ ಮೂಲೆಯವರೆಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹೋಮಮಾಡಿ, ಅನ್ವಾಧಾನದಿಂದಾ
ರಂಭಿಸಿ ಇದುವರೆಗೂ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಚಾರ್ಯನಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿರುವ ಯಾವುದಾದರೂ
ದೋಷವಿದ್ದರೆ ತತ್ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪುನಃ ತುಪ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಗ್ನಯೇ ಸ್ವಾಹಾ
ಅಗ್ನಯ ಇದಂ ನಮಮ ಎಂದು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಕಡೆ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ, ಪುನಃ ತುಪ್ತವನ್ನು
ಗ್ರಹಿಸಿ, ಸೋಮಾಯಸ್ವಾಹಾ ಸೋಮಾಯೇದಂನಮಮ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮವಾದ ಕಡೆ
ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದು.

ಅನಂತರ ದೀಕ್ಷಾಕ್ರಮವು—ಅಚಾರ್ಯನು ಅಗ್ನಿಯ ಪಶ್ಚಿಮದಕಡೆ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿ
ತು, ಕುಮಾರನನ್ನು ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖನನ್ನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕೌಪೀನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿವೃದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ
ಮೂರು ಸುತ್ತು ಅರಳಿಯ ದಾರವನ್ನು ಹುಡುಗನ ನಡುವಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ, ಕೌಪೀನವನ್ನು ಧರಿಸಿ,
ಯುವಂ.... ಸಜೇಥಿ ಎಂದು ಎರಡನೇಜನ್ಮದಲ್ಲುಂಟಾದ ಪಿಂಡದಮೇಲಣ ಮಾಸಿಗೆ ಸಮ್ಯಕವಾದ
ವಿಳಿಯ ಪಂಚೆಯನ್ನು ಉಡಿಸಿ, ಬೇರೆ ಒಂದು ಕಾವಿಯ ಪಂಚೆಯನ್ನು ಹೊದಿಸಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾ

ಸೋಮಃ ಪವಿತ್ರಮತ್ಯೇತೀರೇಭಃ) ಇತಿ ಶಿಷ್ಯಸ್ಯ ದರ್ಭಪವಿತ್ರಂ ದದ್ಯಾತ್. ಕುಮಾರಂ ಆತ್ಮನೋಽಗ್ನೀಶ್ವರಮಧ್ಯೇನ ಯಜ್ಞಪಾತ್ರೋತ್ತರಂ ಗಮಯಿತ್ವಾ ತತ್ರ ವಿಧಿವದಾಚಮಯ್ಕು, [ಆಚಮನಪ್ರಕಾರಃ— ಕುಕ್ಕುಟಾಸನಾಸೀನ ಸ್ನಂಹತಾಂಗುಳಿಪಾಣಿನಾ ಮಾಷಮಜ್ಜನಾರ್ಹಂ ಜಲಂ ಗೃಹೀತ್ವಾ, ಅಂಗುಷ್ಠಕನಿಸ್ಥಿಕೇ ಮುಕ್ತ್ವಾ, ಮೂಲಮಂತ್ರೇಣ ತ್ರಿಃಪೀತ್ವಾ, ಪಾಣಿಂ ಪ್ರಕ್ಷಾಳ್ಯ, ಅಂಗುಷ್ಠಮೂಲೇನ ಓಷ್ಠಾ ದ್ವಾಭ್ಯಾಂ ಪ್ರಣವಾಭ್ಯಾಂ ಸಮ್ಪುಜ್ಯ, ಪಾಣಿಂ ಪ್ರಕ್ಷಾಳ್ಯ, ದ್ವಾಭ್ಯಾಂ ಪ್ರಣವಾಭ್ಯಾಂ ಮೂರ್ಧಾನಂ ದ್ವಿಃ ಪೋಕ್ಷ್ಯ, ಅಂಗುಷ್ಠತರ್ಜನೀಭ್ಯಾಂ ದಕ್ಷಿಣವಾಮನಾಸಾಪುಟಾ ಪ್ರಣವಾಭ್ಯಾಂ, ಅಂಗುಷ್ಠಾನಾಮಿಕಾಭ್ಯಾಂ ದಕ್ಷಿಣವಾಮನೇತ್ರೇಚ ಪ್ರಣವಾಭ್ಯಾಂ, ತಥೈವ ದಕ್ಷಿಣವಾಮಶ್ರುತ್ರೇಚ ಸಂಸ್ಪೃಶ್ಯ, ಕನಿಷ್ಠಾಂಗುಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂ ನಾಭಿಂ, ಪಾಣಿತಲೇನ ಹೃದಯಂ, ಸಂಸ್ಪೃಶ್ಯ, ಅಂಗುಳೀಭಿಶ್ಚಿರಃ ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ಪ್ರಣವೇನ ಸಂಸ್ಪೃಶ್ಯ, ಸಂಸ್ಪೃಶ್ಯ, ಅಂಗುಳೀಭಿಃ ಪ್ರಣವಾಭ್ಯಾಂ ದಕ್ಷಿಣವಾಮಪಾಶು ಮೂಲಸ್ಥಲೇ ಸ್ಪೃಶೇತ್.] ಶಿಷ್ಯಂ ಪುನಸ್ತಥೈವಾನೀಯ, ಸ್ವದಕ್ಷಿಣತ ಉಪವೇಶ್ಯ, ತತ ಆಚಾರ್ಯಃ ಆಸನ ಮಾಸಾ

ದೇವಾನಾಂ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ದರ್ಭಮಯ ಪವಿತ್ರವನ್ನು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅನಾಮಿಕಾಂಗುಲಿಗೆ ಇಕ್ಕಿ, ಅಗ್ನಿಗೂ ತನಗೂ ಮಧ್ಯವಾಗದೆ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಕುಮಾರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಯಜ್ಞಪಾತ್ರಗಳ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿಸಿ, ವಿಧಾನಸಾರವಾಗಿ ಎಂದರೆ—ಕುಕ್ಕುಟಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ತೋರುಗಳೆರಡನ್ನೂ ಎರಡು ತೊಡೆಗಳ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಉದ್ಧರಣೆಯಿಂದ ಬಲ ಅಂಗೈಗೆ ಒಂದು ಉದ್ದಿನಕಾಳು ಮುಳುಗುವಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಹಾಕಿ, ಹೆಬ್ಬೆರಲು ಕಿರಿಬೆರಲುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಡೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ಕೈಯನ್ನೆತ್ತಿ, ಉಳಿದ ಮಧ್ಯದ ಮೂರು ಬೆರಲುಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು ಚ್ಚರಿಸುತ್ತ ಮೂರುವೇಳೆ ಪುಟಗೆ ಸೋಂಕಿಸಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಕೈತೊಳೆದು, ಬಲಗೈಯ ಹೆಬ್ಬೆರಲು ಬುಲದಿಂದ ಪುಟಗಳೆರಡನ್ನೂ ಓಂ ಕಾಗವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಎರಡುಸಲ ಸವರಿ, ಕೈತೊಳೆದು, ಎರಡುಸಲ ಶಿರಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ಜಲವನ್ನು ಪೋಕ್ಷಿಸಿ, ಹೆಬ್ಬೆರಲು ಅದರ ಮಗ್ಗುಲ ಬೆರಲು ಇವೆರಡರಿಂದ ಮೂಗಿನ ಬಲ ಎಡ ಒಳ್ಳೆಗಳನ್ನೂ, ಅಂಗುಷ್ಠ ಅನಾಮಿಕೆ ಇವೆರಡು ಬೆರಲುಗಳಿಂದ ಬಲ ಎಡಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ, ಹಾಗೆಯೇ ಬಲ ಎಡ ಕಿವಿಗಳನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿ, ಹೆಬ್ಬೆರಲು ಕಿರಿಬೆರಲು ಇವುಗಳಿಂದ ಹೊಕ್ಕುಳನ್ನೂ, ಅಂಗೈಯಿಂದ ಎದೆಯನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಬೆರಲುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಂಡೆಯನ್ನೂ, ಹಾಗೆಯೇ ಬಲ ಎಡ ಹೆಗಲುಗಳನ್ನೂ ಸೋಂಕಿಸುವುದು. ಈ ಸ್ವರ್ಣನಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲಾಂ, ಹಿಂಕಾರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಆಚಮನವು ಮಾಡಿಸಿ, ಶುನಃ ಹೋದಮಾರ್ಗದಿಂದಲೇ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಬರಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಬಲಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿಸಿ, ಆಚಾರ್ಯನು ಆಸನವನ್ನು ಹಾಸಿ, ವಂ.....ಫಟ್ ಎಂದು ಮೇಲ್ಕು

ಧ್ಯಾನಂ ವರುಣಮಂಡಲಾಯನಮುಃ ಹ್ರ: ಅಸ್ತ್ರಾಯಫಡಿತಿ ಉತ್ತಾನೇನ ಹಸ್ತೇ
 ನ ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯ, ಯಮಿತಿ ವಾಯುಬೀಜೇನ ವಿಶೋಷ್ಯ, ತತ್ರ ಹ್ರೀಮಿತಿ ಮಾ
 ಯಾಬೀಜೇನ ಉಪವಿತ್ಯ (ಪೃಥಿವ್ಯಾಮೇರುಪ್ಯಷ್ಟಮುಃ | ಸುತಕಂಠಂದಃ ||
 ಕೂರ್ನೋದೇವತಾ | ಆಸನೇವಿನಿಯೋಗಃ... (ಪೃಥಿವಿತ್ವಯಾದೃತಾಲೋಕಾ
 ದೇವಿತ್ವಂ ನಿಷ್ಕುನಾಧೃತಾ | ತ್ವಂಚ ಭಾರಯ ನೂಂದೇವಿ ಪವಿತ್ರಂಕುರುಚಾ
 ಸನಂ) ಕೂರ್ಮಾಸನಾಯನಮುಃ | ಅನಂತಾಸನಾಯನಮುಃ | ಯೋಗಾಸನಾ
 ಯನಮುಃ | ವಿಮಲಾಸನಾಯನಮುಃ | ಮಧ್ಯೆ ಪರಮಸುಖಾಸನಾಯನಮುಃ |
 ಇತಿ ಸಂಪೂಜ್ಯ, || ಅಸಪರ್ವಂತುಯೇನೂತಾಃ ಯೇಭೂತಾಃಪ್ರವಿಸಂಸ್ಕೃತಾಃ |
 ಯೇಭೂತಾವಿಘ್ನಕರ್ತಾರಸ್ತೇ ನಶ್ಯಂತುಶಿವಾಜ್ಞಯಾ || ಅನೇನ ವಾಮಪಾದ
 ಪಾರ್ಶ್ವಿನಾ ಭೂಮೌ ಘಾತತ್ರಯಂ ಕೃತ್ವಾ || ಉರ್ಧ್ವಕೇಶಿ ಸರೂಪಾಕ್ಷಿ
 ಮಾಂಸಶೋಣಿತಭಕ್ಷಿಣಿ | ತಿಷ್ಠ ದೇವಿ ಶಿವಾಬಂಧೇ ಚಾಮುಂಡೇ ಹೃಪರಾ
 ಜಿತೇ || ಅದಕ್ರಾಮಂತುಭೂತಾನಿ ಪಿಶಾಚಾಸ್ಸರ್ವತೋದಿಶಃ | ಸರ್ವೇಷಾಮ
 ವಿರೋಧೇನ ಪೂಜಾಕರ್ಮಸಮಾರಭೇತ್ || ಇತ್ಯಾಸನಶುಭ್ರಂ ವಿಧಾಯ,
 ಪ್ರಾಣಾಣಾಯಮ್ಯು, ಗುರುಪಜ್ಞಾನಮಸ್ತಾರಪೂರ್ವಕಂ ಶಿವಷಡಕ್ಷರೀನ್ಯಾಸಂ
 ಯಥಾವಿತ್ಯುತ್ವಾ || ಪ್ರಸೀದ ದೇವದೇವೇಶ ದೇಹಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಮಾಮಕಂ |
 ವಿನೋಜಯ್ಯಸಂ ವಿಶ್ವೇಶ ಪೃಣಯ್ಯವ ಪೃಣಾನಿಧಿ || ಇತಿ ದೇವಂ ಸಂಪ್ರಾ
 ರ್ಥ್ಯ, ಮಂತ್ರಾರ್ಥಭೂತಂ ಗುರುಸ್ವರೂಪಂ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ ಸರ್ವಾತ್ಮಕಂ ಸತ್ಯ
 ಜ್ಞಾನಾನಂದಲಕ್ಷಣಂ ದೇವತಾತತ್ವಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಹಮಸ್ಮೀತಿ ಚಿರಂ ಧ್ಯಾ

ಮಪಾದ ಹಸ್ತದಿಂದ ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ, ಯಂ ಎಂಬ ಮಾಯಾಬೀಜಾಕ್ಷರದಿಂದ ಒಣಗಿಸಿ, ಕೂ
 ರ್ಮಾಸನಾಯನಮುಃ ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಹೇಳಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಆ ಆಸನದಮೇಲೆ ಹ್ರೀಂ ಎಂಬ
 ಮಾಯಾ ಬೀಜಾಕ್ಷರೋಚ್ಚಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕುಳಿತು, ಪೃಥಿವ್ಯಾ... ಶಿವಾಜ್ಞಯಾ ಎಂದು
 ಎಡಪಾದದ ಹಿಮ್ಮೆಡದಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ತಾಡಿಸಿ, ಉರ್ಧ್ವ... ರಭೇತ್
 ಎಂದು ಹೀಗೆ ಆಸನಶುಭ್ರಗೊಳಿಸಿ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂ ಮಾಡಿ, ಗುರುಪ್ರೀತೆಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ,
 ಶಿವಷಡಕ್ಷರೀಮಂತ್ರನ್ಯಾಸವನ್ನು ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸೀದನಿಧಿ ಎಂದು ಪರಮೇಶ್ವರನಂ
 ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಮಂತ್ರದ ಅರ್ಥವಾಗಿರುವವನೂ, ಗುರುಸ್ವರೂಪನೂ, ಸರ್ವಲಕ್ಷಣದಯನೂ, ಸರ್ವ
 ಮಯನೂ, ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಾನಂದಗಳೇ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುವವನೂ, ಪರಮೇಶ್ವರನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೇ
 ತಾನಾಗಿಯುನಂದು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅಂಥ ಗುರುಸ್ವರೂಪನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆ
 ತನ್ನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶಾಲದಿಂದ ಪರಮಪುಂಗಳಮಯನಾಗಿಯೂ, ಸಕಲಾ

ಶ್ವಾ, ತದೇವ ಗುರುಸ್ವರೂಪಂ ಪರಂಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥಂ ಲೀಲಯಾ
ಪರಮಮಂಗಲಾತ್ಮಿಕಾಂ ಸರ್ವಾವಯವಸಂಘೋರ್ಣಾಂ ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಿ
ತಾಂ ಸಮಸ್ತಪರಿವಾರಸಹಿತಾಂ ಸ್ವಪುರುಷಾರ್ಥದಾತ್ರಿಂ ನಿಖಿಲತೇಜೋ
ಮಯಾಂ ಪರಶಿವದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಂ ತಾರಯಿತ್ವಾ, ಸ್ವಹೃದಯಕಮಲ ಮಧಿತಿ
ಷ್ಠತೀತಿ ಭಾವಯಿತ್ವಾ, ಮಾನಸೈ ರುಪಜಾರೈ ಸ್ವರ್ವಾಭರಣತಾಂ ದೇವ
ತಾ ಮಾರಾಧ್ಯ, ಸ್ವಮೂರ್ತಿಪ್ರೇಸ ಸಂಜಿಂತ್ಯ, ಗಂಧಾದಿಭಿ ರರ್ಘ್ಯರ್ಚ್ಯ,
ಅಷ್ಟಾಸಿಂಹತನಾರಂ ಮೂಲಮಂತ್ರಂ ಜಪ್ತ್ವಾ, ಗುರುದೇವತಾಸಮಸ್ಥಾರಂ
ಕೃತ್ವಾ, ತದನುಜ್ಞಾಂ ಲಬ್ಧ್ವಾ, ದೀಕ್ಷಾಂಕುರಾತ್—

ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ, “ಅಸ್ಯ ಕುಮಾರಸ್ಯ ಪಾಶೋಪಕ್ಷಯಾರ್ಥಂ
ಶಾಂಭವೀಸಾಮಕಾಜ್ಞಾದೀಕ್ಷಾಂ ಉಪಮಾದೀಕ್ಷಾಂಚ ಕರಿಷ್ಯೇ” ಇತಿ
ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ, ಕುಮಾರಂ ಸಮ್ಯಗೀಕ್ಷ್ಯ, “ಹೇವತ್ಸ ಸದಾಚಾರಾನ್ವರಿತ್ಯಜ್ಯ
ಸಪ್ರವರ್ತಯ” ಇತ್ಯಾಜ್ಞಾದೀಕ್ಷಯೋಪದಿತ್ಯ “ಹೇಶಿಷ್ಯ ಪುರಾತನಕೃತಾ
ಚಾರಸದೃಶ ಮಾಚಾರಂಕುರು” ಇತ್ಯುಪಮಾದೀಕ್ಷಯಾಚೋಪದಿತ್ಯ || ತತಃ
ಪಂಚಗವ್ಯಂ(ವಿಧಿವತ್ಸಾದಯೇತ್.)

ವಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಯೂ, ಸಕಲಾಭರಣ ವಿಭೂಷಿತವಾಗಿಯೂ, ತನ್ನ ಪಂವಾಸದಿಂದೆಲ್ಲಾ
ಕೂಡಿಯೂ, ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿಯೂ, ಸದ್ವಿಶೇಷಸ್ವರೂಪವಾಗಿ
ಯೂ ಇರುವ ಪರಶಿವ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ತನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂ
ಡಿರುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಆ ದೇವತೆಯನ್ನು ಅಂತರುಪಚಾರಗಳಿಂದಲೇ ಪೂಜಿಸಿ, ಕಾನೀ ಅದಂ
ದು ಯೋಚಿಸಿ, ಅನಂತರ ಗಂಧಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ೨೮ ಆವೃತ್ತಿ ಮೂಲಮಂತ್ರವಂ ಜಪಿಸಿ,
ಗುರುದೈವಗಳಂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅವರಪ್ಪಣೆಯಂ ಪಡೆದು, ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮೊದಲು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂ ಮಾಡಿ, ಅಸ್ಯ....ಕರಿಷ್ಯೇ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಕುಮಾ
ರನನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ, ಎಲೈ ಮಗನೇ! ಸದಾಚಾರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರವೃತ್ತಿಪಟೇಶ
ಎಂದು ಅಜ್ಞಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಿ, ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ! ನಮ್ಮ ಪುರಾತನರು ಯಾವರೀ
ತಿಯ ಅಚಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸದರೋ ಅಂತಹ ಅಚಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸು; ಎಂದು ಉಪಮಾ
ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಬೋಧಿಸಿ, ಅನಂತರ [ಪಂಚಗವ್ಯಾಸಾದನೆಯಲ್ಲಿ] ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಣಾಯಾ
ಮವಂ ಮಾಡಿ, ಶಿಷ್ಯಸ್ಯ....ಕರಿಷ್ಯೇ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಗೋಮಯದಿಂದ ಸಾರಿಸಿ ತುಡ್ಡ
ವಾದ ಜಿಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹರಡಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಪುಶ್ಕೋತ್ತರಗಳಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ನಾ
ಲ್ಕು ಗೆರೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಮನೆಗಳಾಗುವುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ಹಾಲು, ಪೂರ್ವದ ಮ
ನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಸರು, ಡಕ್ಷಿಣದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪ, ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಗೋಮಯ, ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ

ಪಂಚಗವ್ಯಪ್ರಾಶನಂ.

ಕರಾ ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯು ದೇಶಕಾಲಾವನುಕೀರ್ತಯ, "ಶಿಷ್ಯಸ್ಯ ದೇ
ಹಾತ್ಮ ಶುದ್ಧ್ಯರ್ಥಂ ಪಂಚಗವ್ಯಪ್ರಾಶನಂ ಕಾರಯಿತುಂ ಪಂಚಗವ್ಯಸಂಯೋಜ
ನಂ ಕರಿಷ್ಯೆ" ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ, ಗೋಮಯೇನೋಪಲಿಪ್ತೇ ಶುದ್ಧಸ್ಥಂಡಿಲೇ
ತಂಡುಲೈ ರವಕೀರೈ, ಪ್ರಾಚೇ ರುದೀಚೀ ಶ್ವತಸ್ತು ರೇಖಾಃ ಕೃತ್ವಾ, ನವ
ಕೋಷಾಂನಿ ಭಸಂತಿ || ಮಧ್ಯೇಕೋಷೈ ದುಗ್ಧಂ, ಐಂದ್ರೇ ದಧಿ, ಯಾಮ್ಯೇ
ಘೃತಂ, ಪಶ್ಚಿಮೇ ಗೋಮಯಂ, ಉತ್ತರೇ ಗೋಮೂತ್ರಂ; ಈಶಾನ್ಯೇ ಕುಶೋ
ದಕಂ ಏಧಾಯ, ಗಾಯತ್ರಾ ಗೋಮೂತ್ರಂ, ಗಂಧದ್ವಾರಾಮಿತಿ ಗೋಮ
ಯಂ, ಆಪ್ಯಾಯಸ್ವತಿ ಕ್ಷೀರಂ, ದಧಿಕ್ರಾಉಣ್ಣೋ ಇತಿ ದಧಿ. ಶುಕ್ರಮಸೀತ್ಯಾ
ಜ್ಯಂ, ದೇವಸ್ಯತ್ವೇತಿ ಕುಶೋದಕಂ, ಅಭಿಮಂತ್ರೈ, ಪಂಚೋಪಚಾರೈಸ್ಸಂ
ವೂಜ್ಯ, ಧೇನುಮುದ್ರಾಂ ಪ್ರದಶ್ಯ, ಏಕಸ್ಮಿನ್ ಭಾಜನೇ ದರ್ಭಮಯೇಕಾ
ರ್ಚೇ ತದರ್ಥಂ ಪ್ರಣವೇನಾವಾಹ್ಯ, ಗೋಮೂತ್ರ ಮೇಕಪಲಂ ಗಾಯತ್ರಾ
ಸಂಚೇತ್ | ಗಂಧದ್ವಾರೇತ್ಯಂಗುಷ್ಠಾರ್ಧಂ ಗೋಮಯಂ ನಿಕ್ಷಿಪೇತ್ | (ಆ
ಪ್ಯಾಯಸ್ವಸಮೇತುತೇ ವಿಶ್ವತಸ್ತೋಮವೃಷ್ಟಿಯಂಭವಾವಾಜಸ್ಯ ಸಂಗಥೇ) ಇತಿ
ಕ್ಷೀರಂ ಸಪ್ತಪಲಂ ದದ್ಯಾತ್ || (ದಧಿಕ್ರಾಉಣ್ಣೋ ಅಕಾರಿಷಂ ಜಿಷ್ಣೋರತ್ಯ
ಸ್ಯವಾಜನಃ | ಸುರಭಿನೋ ಮುಖಾಕರತ್ವಾಣಿ ಆಯುಗಂಪಿತಾರಿಷತ್) ಇತಿ
ದಧಿ || (ಶುಕ್ರಮಸಿ ಜ್ಯೋತಿರಸಿ ತೇಜೋಸಿ ದೇವೋವಸ್ಸವಿತೋತ್ಪುನಾತ್ಯ

ಗೋಮೂತ್ರ, ಈಶಾನ್ಯದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದರ್ಭೋದಕ, ಹೀಗೆ ಆಯಾ ಪದಾರ್ಥಯುಕ್ತಗ
ಳಾದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನಿರಿಸಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಗೋಮೂತ್ರವನ್ನೂ, ಗಂಧದ್ವಾರಾಂ
ಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಗೋವಿನ ಸಗಡೆಯನ್ನೂ, ಆಪ್ಯಾಯಸ್ವ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಹಾಲನ್ನೂ,
ದಧಿಕ್ರಾಉಣ್ಣೋ ಎಂಬುದರಿಂದ ಮೊಸರನ್ನೂ, ಶುಕ್ರಮಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ತುಪ್ಪವನ್ನೂ,
ದೇವಸ್ಯತ್ವಾ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕುಶೋದಕವನ್ನೂ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ, ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಂಚೋಪ
ಚಾರದಿಂದರ್ಚಿಸಿ, ಧೇನುಮುದ್ರೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಒಂದಾನೊಂದು ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗೆ ದರ್ಭ
ಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನು ಮುರಿದು ಪ್ರಹವವನ್ನು ಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದರೊಡನೆ
ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ತೊಲ ಗೋಮೂತ್ರವನ್ನೂ, ಹೆಚ್ಚಿ ರಲಿನಲ್ಲರ್ಧದಷ್ಟು ಹಸು
ವಿನ ಸಗಡೆಯನ್ನೂ, ಆರ ತೊಲ ಹಾಲನ್ನೂ, ತಕ್ಕಷ್ಟು ಮೊಸರನ್ನೂ ತುಪ್ಪವನ್ನೂ ಕುಶೋ
ದಕವನ್ನೂ ಸಹ ಪೂರೈದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರುವವುಗಳನ್ನೇ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಆಯಾ ಮಂ
ತ್ರಗಳಿಂದ ಸಂಯೋಜಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಹೋಚ್ಚಾರಪೂರೈಕಮಾಗಿ ಕಲಸಿ, ಪಾ

ಚೈದ್ರೇಣ ಪವಿತ್ರೇಣ ವಸೋಸ್ಸೂರ್ಯಸ್ಯರತ್ನಿಭಿಃ | ಇತಿಪೃತಂ || (ದೇವಸ್ಯತ್ವಾ ಸವಿತುಃ ಪ್ರಸವೇತ್ಪಿನೋರ್ಬಾಹುಭ್ಯಾಂಪೂಷ್ಣೋಹಸತ್ತಾಭ್ಯಾಮಾದದೇ) ಇತಿ ಕುಶೋದಕಂ || ಸರ್ವಂ ಪ್ರಣವೇನಾಲೋದ್ಯ, ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ, ಪಂಚಗ ವ್ಯೇನಾಂತಶ್ಚೋಧನಂ ಕರೋಮಾತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ, "ಯತ್ತ್ವಗಸ್ಥಿಗತಂ ವಾಪಂ ದೇಹೇ ತಿಷ್ಠತಿ ಮಾಮಕ | ಪ್ರಾತೀತಂ ಪಂಚಗವ್ಯಂತು ದಹತ್ವಗ್ನಿರಿವೇಂಧನಂ" ಇತಿ ಕುಮಾರೇಣ ವಾಚಯಿತ್ವಾ, ಪಂಚಗವ್ಯಪ್ರಾಶನಂ ಕಾರಯೇತ್ ||

ಆಥ ಶಿಷ್ಯದೇಹಜೇವಕುದ್ಧಿದ್ವಾರಾ ಮಾಂಸಪಿಂಡತ್ವನಿವೃತ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಮಂತ್ರಪಿಂಡೀಕರಣಂ:—

ಆಚಾರ್ಯಃ ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ, ಶೋಧಿನೀದ್ವಾರಾ ಮಾಂಸಪಿಂಡ ನಿವೃತ್ಯರ್ಥಂ ಸ್ವಸ್ತಿಕಮಂಡಲಂ ರಚಯಿತ್ವಾ, ದರ್ಭಾಸನಾದಾ ಉತ್ತರಾಭಿ ಮುಖಂ ಕುಮಾರ ಮುಪವೇತ್ಯ, ಛೂತಕುದ್ಧಿಂ ಕುಶ್ಯಾತ್ || ತದ್ವೃಥಾ:—ಆಚಾರ್ಯಃ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟ್ಯಾ ತಿಶುಂ ವಿಲೋಕ್ಯ, ತದ್ಧೃದಂಬುಜಾತ್ ತಚ್ಚೈತನ್ಯಂ ಭಾವನಯಾ ಸ್ವಾತ್ಮನಿ ಸಂಯೋಜ್ಯ, ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ, ದೇಹಾಂತರ್ಗತ ಮಶುದ್ಧಂ ವಾಯುಂ ರೇಚಕಪ್ರಾಣಾಯಾಮೇನ ಅಸ್ತಮಂತ್ರೇಣೋತ್ಸಾರ್ಯ, ಬಾಹ್ಯ ವಾಯುನಾ ಉದರಂ ಪ್ರಪೂರ್ಯ, ಪಾದಾಂಗುಷ್ಠದ್ವಯಾದಾರಭ್ಯ ಯಾವನ್ಮು

ತಾಯಾಮವಂ ಮಾಡಿ, ಪಂಚಗವ್ಯದಿಂದ ಶಿಷ್ಯನ ದೇಹದೊಳಗಾಗವನ್ನು ಕೋಧಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಯತ್ತ್ವ... ಧನಂ ಎಂದು ಬಾಲಕನಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಪಂಚಗವ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೆ ತೊಟ್ಟು, ಶಾನಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಬಳಿಕ ಆಚಾರ್ಯನು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂ ಮಾಡಿ, ಬಾಲಕನಿಗೆ ಅಂಕಶುದ್ಧಿಯೆಂದು ಮಾಡಿ, ಮಾಂಸಪಿಂಡತ್ವವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಮಂತ್ರಪಿಂಡತ್ವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕುಛಕರಮಾಡ ಮಂಡಲವೆಂದು ಮಾಡಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ದರ್ಭೆ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತಮಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖನನ್ನಾಗಿ ಕುಮಾರನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ದೇಹಕುದ್ಧಿ ಆತ್ಮ ಕುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಲಾವಾಹನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಮಾಂಸಪಿಂಡತ್ವವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಮಂತ್ರಪಿಂಡತ್ವವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕು.

ಅವು ಹೇಗೆಂದರೆ—ಆಚಾರ್ಯನು ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕುಮಾರನಂ ನೋಡಿ, ಅವನ ಹೃದಯಕಮಲದ ಜಡೆಯಿಂದ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ತನ್ನಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಭಾವನಾಶೂಲಕವಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸಿ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂ ರೇಚಕ ಪೂರಕ ಕುಂಭಕ ರೇಚಕಗಳ ಕ್ರಮದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು—ದೇಹದೊಳಗಿರುವ ಅಶುದ್ಧ ವಾಯುವನ್ನು ಬಲಗಡೆಯ ಮೂಗಿನ ರಂಧ್ರದಿಂದ ಶಿವಾಸ್ತ್ರ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸಿ, ಹೊರಗಡೆ ವಾಯುವಿನಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯಂ ತುಂಬಿ, ಶಾದದ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆರಲಿನಿಂದಾರಂಭಿಸಿ, ಆಧಾರಚಕ್ರವರೆಗೆ ಇಬ್ಬಾಗವಾ

ಲಾಭಾರಂ ದ್ವಿಧಾಭೂತಂ ತದೂರ್ಧ್ವಂ ಬ್ರಹ್ಮಬಿಲಾಂತ ಮೇಕೇಭೂತಾಂ
ಅಧೋಮುಖೈಃ ಪದ್ಮಮುಕುಳೈರ್ಯುಕ್ತಾಂ ಶರೀರಾಂತರಾಳೆ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಿದ್ಯುಃ
ಲಿಪಾಮಿವಭಾಸ್ವರಾಂ ಅಂತಸ್ಸುಪಿರಯುಕ್ತಾಂ ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡೀಂ ಸಂಚಿತ್ಯ,
ತನ್ಮಧ್ಯೆ ಶಿಖಾಬೀಜಂ ಜ್ವಲಂತಂ ಸಂಚಿತ್ಯ, ಹೃತ್ಕಂಠ ತಾಲು ಭ್ರೂಮಧ್ಯಬ್ರಹ್ಮ
ರಂಧ್ರೇಷು ಅಧೋಮುಖತಯಾ ಸ್ಥಿತಾನಿ ಪದ್ಮಮುಕುಳಾನಿ ಪೂರಕಕುಂಭಕರೇ
ಚಕ್ರೈರ್ವಿಕಸಿತೋತ್ತಂಭಿತೋರ್ಧ್ವಮುಖೀಕೃತಾನಿ ಭಾವಯಿತ್ವಾ, ಮೂಲಾಧಾ
ರಪ್ರದೇಶೆ ದೀಪಶಿಖಾವಜ್ಜ್ವಲಂತಂ ಹುಂಕಾರಂ ಹುಂಫದಿತಿ ಗೂಢಸಂತತೋ
ಚ್ಚಾರಣಾತ್ ಉರ್ಧ್ವಮುದ್ಗಚ್ಛಂತಂ ಧ್ಯಾಯತ್, ತೇನ ಪಂಚಾಪಿ ಬ್ರಹ್ಮಹೃ
ತ್ಪದ್ಮನಾಳಗ್ರಂಥೀಽಭಿನ್ನಾನ್ಭಾವಯಿತ್ವಾ, ಹುಂಕಾರಂ ಪ್ರತಿನಿವೃತ್ತತ್ಯಾದಿ
ಏನಾಡ್ಯಾ ವಾಯುಂ ರೇಚಯೇತ್ || ಪುನರಪಿ ಹುಂಕಾರಮಂತ್ರಂ ಮೂಲಾ
ಧಾರೆ ಧ್ಯಾಯತ್, ಪೂರಕವಾಯುನಾ ಉಪಸಂಹೃತ್ಯ, ಸ್ವಶರೀರಸ್ಯ ವ್ಯಾಪಕಜೈ
ತನ್ಯೋಹೃತ್ಪಂಕಜಾತ್ರಿತಂ ಪುರೈಷ್ಯಕರೂಪಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹಾನ್ವಿತಂ ದೇವಂ ಪುರೈ
ಷ್ಯಕಾವಾದಾಯ, ಸ್ಫುರತ್ತಾರಕಾಕಾರಂ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮಮೇಕಾಕೇನಂ ಹಾಮಿತಿ
ಹೃದಯವೀಜ ಸಂಪುಟಿತಂ ಕೃತ್ವಾ, ಹುಂಕಾರಂ ಮೂರ್ಧ್ನಿ ನಿವೇತ್ಯ, ಕುಂಭ

ಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದವರೆಗೂ ಒಂದೇಯಾಗಿಯೂ, ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿರುವ ಕಮ
ಲದ ಮೊಗ್ಗುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಯೂ, ಶರೀರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹು ಸಣ್ಣನಾದ ಮಿಂಚಿನ ಗೆರೆಯಂತೆ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಲೂ, ರಂಧ್ರವನ್ನೊಳಗೊಂಡುಡಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿಯನ್ನು
ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಹೃದ್ರಂ. ಎಂಬ ಶಿಖಾಬೀಜವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ,
ಹೃದಯ, ಕತ್ತು, ದವಡೆ, ಹುಬ್ಬಿನ ಮಧ್ಯೆ ನಡುನೆತ್ತಿ ಈ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಧೋಮುಖವಾಗಿ
ರುವ ಕಮಲದ ಮೊಗ್ಗುಗಳನ್ನು, ಪೂರಕ (ಮೂಗಿನ ಎಡಗಡೆಯ ನಾಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ವಾ
ಯುವನ್ನು ಸೇರುವುದು) ದಿಂದ ಅರಲಿರುವೆಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ, ಕುಂಭಕ (ವಾಯುವನ್ನು ಚಲಿಸ
ದಂತೆ ನಡುಹುಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು) ದಿಂದ ಉದ್ದವಾದವುಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ, ರೇಚಕ (ಒಳಗಡೆ
ವಾಯುವನ್ನು ಮೂಗಿನ ಬಲಗಡೆಯ ನಾಡಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸುವುದು) ದಿಂದ ಮೇ
ಲ್ಮುಖವಾಗಿ ಮೂಡಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ ಭಾವಿಸಿ, ಮೂಲಾಧಾರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದೀಪದ
ಜ್ವಾಲೆಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಹುಂಕಾರವನ್ನು ಹುಂ ಫಟ್ ಎಂದು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಉಚ್ಚ
ರಿಸುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಹೊರಬಿಡನ್ನಾಗಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಹೃದಯ ಕಮ
ಲದ ಪಂಚನಾಳಗಳ ಗೆಂಟುಗಳು ಕೂಡ ಬಿಚ್ಚಿದಂತೆ ಭಾವಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಆ ಹುಂಕಾರವನ್ನು
ತಿರುಗಿಸಿ, ರೇಚಿಸಬೇಕು. ಪುನಃ ಹುಂಕಾರವನ್ನು ಮೂಲಾಧಾರದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಪೂ
ರಕದಿಂದ ತಡೆದು, ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಚೈತನ್ಯವಾಗಿಯೂ ಹೃದಯಕಮ

ಕಂ ಕೃತ್ಯಾ, ವಾಯು ಮೂರ್ಧ್ವಂ ಪ್ರವರ್ತಯತ್, ಸಂಹಾರಮುದ್ರಯಾ ತ
ಮಾದಾಯ, ದ್ವಾದಶಾಂತಪರ್ಯಂತಂ ನೀತ್ಯಾ, ತದುಪರಿ ಸ್ಥಿತೆ ಪರಮಶಿವೇ ಯೋ
ಜಯೇತ್ || (ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಶಿರಸ್ತಂಜ ಸ್ವರ್ಣಸ್ತೇಯ ಭುಜದ್ವಯಂ | ಸುರಾ
ಪಾನಹೃದಾಯುಕ್ತಂ ಗುರುತಲ್ಪಕಟಿದ್ವಯಂ || ತತ್ಸಂಯೋಗಿವದದ್ವಂದ್ವ
ಮಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗವಾತಕಂ | ಉಪಪಾತಕರೋಮಂಜ ಪಿಂಗಭ್ರೂತ್ಮಕುರೋಚಿ
ಸಂ | ಅಧೋಮುಖಂ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣ ಮಂಗುಷ್ಠ ಪರಿಮಾಣಕಂ || ಖಡ್ಗಚರ್ಮಧ
ರಂ ಪಾಪಂ ವಾಮಕುಕ್ನೌ ವಿಚಿಂತಯೇತ್) ಇತಿ ವಾಪವುರುಷಂ ನಿಚಿಂತ್ಯ,
ಯಮಿತಿವಾಯುಬೀಜೋತ್ಥಿತವಾಯುನಾ ಶೋಷಯಿತ್ಯಾ, ಪುನಸ್ತಂ ಪಾಪ
ವುರುಷಂ ರಮಿತ್ಯಗ್ನಿಬೀಜೋತ್ಥಿತವಜ್ಜನಾ ದಹಿತ್ಯಾ, ಪುನರ್ಯಮಿತಿ ವಾಯು
ಬೀಜೇನ ತದ್ಭಸ್ಮ ದಕ್ಷಿಣನಾಸಾ ಪುಟೇನ ಬಹಿರ್ನಿಷ್ಕಾರ್ಯ, ವಮಿತ್ಯಮೃತಬೀಜೇ
ನೋತ್ಥಿತಯಾ ಅಮೃತಧಾರಯಾ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷಂ ಸ್ವಶರೀರಂ ಸಂಪ್ಲಾಪ್ಯ, ಶು
ದ್ಧಿಂಕೃತ್ಯಾ, ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿ ಭೂತಶುದ್ಧಿಂ ಕುರತ್—ವಾದಾದಾರಭ್ಯ ಜಾನು
ಪರ್ಯಂತಂ ಚತುರತ್ರಂ ಪೀತವರ್ಣಂ ಕಠಿನಸ್ವಭಾವಂ ವಜ್ರಲಾಂಛಿತಂ ಹ್ರಾಮಿತಿ

ಲವನ್ನಾಶ್ರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪುರೈಷ್ಯಕಸ್ತುರೂಪಮಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದಾಗಿ
ಯೂ ಇರುವ ಜೀವನನ್ನು ಪುರೈಷ್ಯಕದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಕ್ಷತ್ಯಾ
ಕಾರವಾಗಿಯೂ, ಬಹು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿಯೂ, ಒಂದೇ ಒಂದಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಹಾಂ ಎಂಬ
ಹೃದಯ ಬೀಜದೊಡನೆ ಕೂಡಿಸಿ, ಹುಂ ಕಾರವನ್ನು ಮೂರ್ಧಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಕುಂಭಕವಂ
ಮಾಡಿ, ವಾಯುವನ್ನು ಉರ್ಧ್ವಮುಖಮಾಡಿ, ಸಂಹಾರ ಮುದ್ರೆಯಿಂದದನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಬಿಲಾಂ
ತವಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಶಿವನಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜನ ಮಾಡಬೇಕು.
ಬಳಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯವೇ ಶಿರಸ್ಸು, ಸ್ವರ್ಣಸ್ತೇಯವೇ ತೋಳುಗಳು, ಮದ್ಯಪಾನವೇ ಹೃದಯ,
ಗುರುಶಯ್ಯಾಗಮನವೇ ಕಟಭಾಗ, ಅಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗಗಳಾದ ಇತರ ದೋಷಗಳೇ ಪಾದಗಳು,
ಉಪಪಾತಕಗಳೇ ರೋಮಗಳು, ಹೊಂಬಣ್ಣವಾದ ಹುಟ್ಟು ವಿಸೇ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿ
ದ ಮುಖ, ಕವು ಬಣ್ಣ ಇವುಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಹೆಬ್ಬಿರಲಿನ ಉದ್ದವಾಗಿಯೂ, ಕೈಗಳಲ್ಲಿ
ಕತ್ತಿ ಚರ್ಮ ಇವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಎಡಗಡೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವನಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕ ಪಾಪವು
ರುಷನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಯಂ ಎಂಬ ವಾಯು ಬೀಜಾಕ್ಷರದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಗಾಳಿಯಿಂದ
ಲವನನ್ನು ಒಡಗಿಸಿ, ರಂ ಎಂಬ ಅಗ್ನಿ ಬೀಜಾಕ್ಷರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಸುಟ್ಟು,
ಪುನಃ ಯಂ ಎಂಬ ವಾಯುಬೀಜಾಕ್ಷರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಅದರ ಬೂದಿಯನ್ನು
ಮೂಗಿನ ಬಲನಾಡಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸಿ, ವಂ ಎಂಬ ಅಮೃತ ಬೀಜಾಕ್ಷರದಿಂದ ಹು
ಟ್ಟಿದ ಅಮೃತಸ್ತವಣದಿಂದ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ನೆನಿಸಿ, ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷವಾಗಿ ಜಾಲಾಡಿ, ಶುದ್ಧಿಗೊ

ಹೃದಯವೀಡೇನ ಪಾರ್ಥವಜೀಜನಹಿತೇನ, ಅಧಿನಾಯಕೇನ ಸದ್ವಿಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕ
ನಾಧಿಪತ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ಕಾರಣೇಶ್ವರೇಣ ಯುಕ್ತಂ ಸಿಂಧುತ್ರಿಕಲಾರೂಪಂ ನಾ
ರ್ದಿವಮಂಡಲಂ ಭಾವಯಾಮಾತಿವಿಚಿಂತ್ಯ, ಹ್ರಾಂ ಸಿಂಧುತ್ರಿಕಲಾಯೈ ಹುಂಘ
ಡಿತಿ ಪೂರಕಪೂರ್ವಂ ಸುಷುಮ್ನಾ ಯಾಂ ಯಾವದ್ವಾದಶಾಂತಂ ಪ್ರಾಣವಾ
ಯುಂ ಪ್ರೇರಯಿತ್ವಾ ಪ್ರತಿನಿವೃತ್ತಾ ದಕ್ಷಿಣನಾಡ್ಯಾ ವಿರೇಚಯೇತ್ || ಇತ್ಯು
ದ್ವಾತಪಂಚಕೇನ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ ಗಂಧರೂಪರಸ ಸ್ಪರ್ಶಶಬ್ದಗುಣಾನುಕ್ಸಾರ್ಯ, ಸ್ವ
ವಿರುದ್ಧವಾಯುನಾಽಭಿಧೂತಂ ತದಾಕಾರಂ ಚಿಂತಯೇತ್ || ತದನು ಜಾನಾನ್ವಾದಿ
ನಾಭಿಪ್ರಯಂ ಅರ್ಥಜಂದ್ರಾಕಾರಂ ಶ್ರೇತವರ್ಣಂ ಶುಭ್ರಾಂಘೋಜಲಾಂಛಿತಂ
ದ್ರವಸ್ವಭಾವಂ ಹ್ರೀಮಿತಿ ತಿರೋಬೀಜೇನಾಪ್ಯವೀಜೇನಾಧಿನಾಯಕೇನ ವಾಮ
ದೇವೇನಾಧಿಪತ್ಯಂ ವಿಷ್ಣುನಾ ಕಾರಣೇಶ್ವರೇಣ ಯುಕ್ತಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಕಲಾರೂಪಂ
ಆಪ್ಯಮಂಡಲಂ ಭಾವಯಾಮಾತಿ ವಿಚಿಂತ್ಯ, ಹ್ರೀಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಕಲಾಯೈ ಹುಂ
ಘಡಿತಿಮಂತ್ರೇಣ ಪೂರಕಪೂರ್ವಂ ಸುಷುಮ್ನಾ ಯಾಂ ಯಾವದ್ವಾದಶಾಂತಂ
ಪ್ರಾಣವಾಯುಂ ಪ್ರೇರಯಿತ್ವಾ ಪ್ರತಿನಿವೃತ್ತಾ ದಕ್ಷಿಣನಾಡ್ಯಾ ವಿರೇಚಯೇ
ತ್ || ಇತ್ಯುದ್ವಾತ ಚತುಷ್ಟಯೇನ ಅಪಾಂ ರಸ ರೂಪ ಸ್ಪರ್ಶ ಶಬ್ದಗುಣಾನು
ಕ್ಸಾರ್ಯ, ಜಲಂ ಸ್ವವಿರುದ್ಧವಹ್ನಿನಾಽಭಿಧೂತಂ ತದಾಕಾರಂ ಭಾವಯೇತ್ ||

೪೩, ಅನಂತರ ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿ ಭೂತಕುದ್ಧಿಯಂ ಮಾಪವೇಳು. ಹೇಗೆಂದರೆ-ಪಾದಾರಭ್ಯ ಮಂ
ಡಿಯವರೆಗೂ, ಚತುಷ್ಟೋಣ, ಕೇಶಲಿಪ್ಪ, ಕೇಸಸ್ವಭಾವ, ವಜ್ರಚಿಹ್ನೆ, ಹ್ರಾಂ ಎಂಬ ಪಾ
ರ್ಥವ ಬೀಜಾಕ್ಷರ, ಸದ್ವಿಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕ ಅಧಿಪತಿ, ಬ್ರಹ್ಮ ಕಾರಣೇಶ್ವರ, ಸಿಂಧುತ್ರಿಕಲೆ, ಇವೆಗೆ
ಳುಳ್ಳ ಪಾರ್ಥವಮಂಡಲವನ್ನು ಭಾವಿಸಿ, ಹ್ರಾಂ....ಘಟ್ ಎಂದು ಪೂರಕಮಾಡಿ, ಸುಷುಮ್ನಾ
ನಾಡಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಪರ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಣವಾಯುವನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರಿಗಿಸಿ
ರೇಚಕಮಾಡುವುದು. ಹೀಗೆ ೩ ಅವಸ್ಥೆ * ಉದ್ಭಾವಮಾಡಿ, ಪೃಥಿವಿಯ ಗಂಧ, ರೂಪ,
ರಸ, ಸ್ಪರ್ಶ, ಶಬ್ದವೆಂಬ ಪಂಚಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ, ಅವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ವಾಯುನಿ
ಂದ ತಿರಸ್ಕೃತವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಬೇಕು.

ಅನಂತರ ಮಂಡಿಯಿಂದ ಹೊಕ್ಕುಳವರೆಗೆ ಅರ್ಥಜಂದ್ರಾಕೃತಿ, ಬೀಯಬದ್ಧ, ಬೀಯ
ಕಮಲದ ಚಿಹ್ನೆ, ದ್ರವಸ್ವಭಾವ, ಹ್ರೀಂ ಎಂಬ ತಿರೋಬೀಜ, ವಾಮದೇವ ಅಧಿಪತಿ, ವಿಷ್ಣು
ಕಾರಣೇಶ್ವರ, ಇವೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಕಲಾರೂಪವಾದ ಜಲಮಂಡಲವನ್ನು

* ರೇಚಕ ಪೂರಕ ಕುಂಠಕಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ೧೨ ಮಾತ್ರಾಕಾಲಿಕವನ್ನಾಗಿ
ಒಂದಾವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಟ್ಟು ೨೬ ಮಾತ್ರಾಕಾಲಿಕವಾದ ಆ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಕ್ಕೆ ೧ ಉ
ಕ್ತವೆಂದು ಹೆಸರು.

ತದನು || ಸಾಭ್ಯಾದಿಕಂಠವರ್ಯಂತಂ ತ್ರೈಲಂ ರಕ್ತವರ್ಣಂ ಪಚನಸ್ವಭಾವಂ
 ಸ್ವಸ್ತಿ ಕಲಾಂಛಿತಂ ಹ್ರೋಮಿತಿ ತಿಖಾಮಂತ್ರೇಣ ಅಗ್ನಿ ಬೀಜಸಹಿತೇನ ಅಧಿನಾಯ
 ಕೇನ ಅಘೋರೇಣಾಧಿಸ್ಥಿತಂ ರುದ್ರೇಣ ಕಾರಣೇಶ್ವರೇಣ ಯುಕ್ತಂ ವಿದ್ಯಾಕ
 ರಾರೂಪಂ ಅಗ್ನಿ ಮಂಡಲಂ ಭಾವಯಾನಿತಿ ಸಂಜಂತ್ಯ, ಹ್ರೂಂ ವಿದ್ಯಾಕ
 ರಾಯೈ ಹುಂಫಡಿತಿ ಸಂತ್ರೇಣ ಪೂರಕಪೂರ್ವಂ ಸುಷುಮ್ನಾ ಯಾಂ ಯಾವ
 ದ್ವಾದಶಾಂತಂ ನ್ಯಾಣವಾಯುಂ ಪ್ರೇರಯಿತ್ವಾ, ಪ್ರತಿವಿವೃತ್ತಾ ದಕ್ಷಿಣಾ
 ಡ್ಯಾ ವಿರೇಚಯೇತ್ || ಇತ್ಯುದ್ಯಾತತ್ರಯೇಣಾಗ್ನಿ ಗತಾ ಶೂಪ ಸ್ವರ್ಕ ಶಬ್ದ
 ಗುಣಾನುತ್ಸಾರ್ಯ, ವಕ್ಷಿಂ ಸ್ವವಿರುದ್ಧ ಬಲೇ ನಾಭಿಭೂತಂ ತದಾಕಾರಂ ಭಾವಯೇ
 ತ್ || ತದನು || ಕಂಠಾದಿಭ್ಯಾಮಧ್ಯವರ್ಯಂತಂ ಸಡಶಂ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣಂ ಚಲನಸ್ವ
 ಭಾವಂ ಪಕ್ಷಿಂದುಲಾಂಛಿತಂ ಹ್ರೋಮಿತಿ ಕವಚಮಂತ್ರೇಣ ವಾಯುಬೀಜೇನ
 ಅಧಿನಾಯಕೇನ ತತ್ಪುರುಷೇಣಾಧಿಸ್ಥಿತಂ ಮಹೇಶ್ವರೇಣ ಕಾರಣಪುರುಷೇಣಾ
 ಸ್ಥಿತಂ ಶಾಂತಿಕಲಾರೂಪಂ ವಾಯುಮಂಡಲಂ ಭಾವಯಾನಿತಿ ಸಂಜಂತ್ಯ,
 ಹ್ರೂಂ ಶಾಂತಿಕಲಾಯೈ ಹುಂಫಡಿತಿ ಪೂರಕಪೂರ್ವಂ ಸುಷುಮ್ನಾ ಯಾಂ ಯಾವ
 ದ್ವಾದಶಾಂತಂ ನ್ಯಾಣವಾಯುಂ ಪ್ರೇರಯಿತ್ವಾ, ಪ್ರತಿವಿವೃತ್ತಾ ದಕ್ಷಿಣಾ
 ಡ್ಯಾ ವಿರೇಚಯೇತ್ || ಇತ್ಯುದ್ಯಾತತ್ರಯೇಣ ವಾಯೋಸ್ವರ್ಕ ಶಬ್ದ ಗುಣಾದ್ಯ

ಭಾವಿಸಿ, ಹ್ರೂಂ...ಫಟ್ ಎಂದು ಪೂರ್ವದಂತ ಪೂರಕವನ್ನು ಮಾಡಿ ರೇಚಿಸುವರು. ಹೀಗೆ
 ನಾಲ್ಕು ಉದ್ಯಾತಮಾಡೋಣವೆಂದ ಜಲದ ರಸ, ರೂಪ, ಸ್ವರ್ಕ, ಶಬ್ದ ಎಂಬ ೪ ಗುಣಗಳ
 ನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ, ಜಲವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಭಾ
 ವಿಸಬೇಕು. ಬಳಿಕ ಹೊಕ್ಕುಳಿಂದ ಕತ್ತಿನವರೆಗೆ ತ್ರಿಕೋಣ, ಕೇಮುಬಣ್ಣ, ಮೆಯಸುವ ಸ್ವಭಾ
 ವ, ಸ್ವಸ್ತಿ ಕಲಾಂಛಿತ ಹ್ರೂಂ ಎಂಬ ತಿಖಾಮಂತ್ರ, ಅಗ್ನಿ ಬೀಜ, ಅಘೋರ ಅಧಿಪತಿ, ರುದ್ರ
 ಕಾರಣೇಶ್ವರ, ವಿದ್ಯಾಕಲಾರೂಪ, ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವ ಅಗ್ನಿ ಮಂಡಲವನ್ನು ಭಾವಿಸಿ,
 ಹ್ರೂಂ...ಫಟ್ ಎಂದು ಮೊದಲಿನಹಾಗೆ ಪೂರಕರೇಚಕವು ಮಾಡುವುದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರು
 ಉದ್ಯಾತಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪ, ಸ್ವರ್ಕ ಶಬ್ದ, ಎಂಬ ೪ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ,
 ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಜಲದಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ಕತ್ತಿನಿ
 ದ ನಡುಹುಬ್ಬಿನವರೆಗೆ ಪಕ್ಷಿಂಃಣ, ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ, ಚಲಿಸುವ ಸ್ವಭಾವ, ಪಕ್ಷಿಂದುಲಾಂಛಿತ,
 ಹ್ರೂಂ ಎಂಬ ಕವಚಮಂತ್ರ ವಾಯುಬೀಜ, ಸುಷುಮ್ನಾ ಅಧಿಪತಿ, ಈಶ್ವರ ಕಾರಣೇಶ್ವರ, ಶಾಂ
 ತಿಕಲಾಸ್ವರೂಪ, ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಾಯುಮಂಡಲವನ್ನು ಭಾವಿಸಿ, ಹ್ರೂಂ...ಫಟ್ ಎಂ
 ದು ಪೂರ್ವದಂತ ಪೂರಕರೇಚಕವು ಮಾಡುವುದು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಉದ್ಯಾತಮಾಡುವುದರಿಂದ
 ದು ಪೂರ್ವದಂತ ಪೂರಕರೇಚಕವು ಮಾಡುವುದು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಉದ್ಯಾತಮಾಡುವುದರಿಂದ
 ನಾಲ್ಕು ಉದ್ಯಾತಮಾಡೋಣವೆಂದ ಜಲದ ರಸ, ರೂಪ, ಸ್ವರ್ಕ, ಶಬ್ದ ಎಂಬ ೪ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಅಗ್ನಿ
 ಯಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಬಳಿಕ ಹೊಕ್ಕುಳಿಂದ ಕತ್ತಿನವರೆಗೆ ತ್ರಿಕೋಣ, ಕೇಮುಬಣ್ಣ, ಮೆಯಸುವ ಸ್ವಭಾ
 ವ, ಸ್ವಸ್ತಿ ಕಲಾಂಛಿತ ಹ್ರೂಂ ಎಂಬ ತಿಖಾಮಂತ್ರ, ಅಗ್ನಿ ಬೀಜ, ಅಘೋರ ಅಧಿಪತಿ, ರುದ್ರ
 ಕಾರಣೇಶ್ವರ, ವಿದ್ಯಾಕಲಾರೂಪ, ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವ ಅಗ್ನಿ ಮಂಡಲವನ್ನು ಭಾವಿಸಿ,
 ಹ್ರೂಂ...ಫಟ್ ಎಂದು ಮೊದಲಿನಹಾಗೆ ಪೂರಕರೇಚಕವು ಮಾಡುವುದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರು
 ಉದ್ಯಾತಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪ, ಸ್ವರ್ಕ ಶಬ್ದ, ಎಂಬ ೪ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ,
 ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಜಲದಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ಕತ್ತಿನಿ
 ದ ನಡುಹುಬ್ಬಿನವರೆಗೆ ಪಕ್ಷಿಂಃಣ, ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ, ಚಲಿಸುವ ಸ್ವಭಾವ, ಪಕ್ಷಿಂದುಲಾಂಛಿತ,
 ಹ್ರೂಂ ಎಂಬ ಕವಚಮಂತ್ರ ವಾಯುಬೀಜ, ಸುಷುಮ್ನಾ ಅಧಿಪತಿ, ಈಶ್ವರ ಕಾರಣೇಶ್ವರ, ಶಾಂ
 ತಿಕಲಾಸ್ವರೂಪ, ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಾಯುಮಂಡಲವನ್ನು ಭಾವಿಸಿ, ಹ್ರೂಂ...ಫಟ್ ಎಂ
 ದು ಪೂರ್ವದಂತ ಪೂರಕರೇಚಕವು ಮಾಡುವುದು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಉದ್ಯಾತಮಾಡುವುದರಿಂದ
 ದು ಪೂರ್ವದಂತ ಪೂರಕರೇಚಕವು ಮಾಡುವುದು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಉದ್ಯಾತಮಾಡುವುದರಿಂದ

ಯ ಮುತ್ಸಾರ್ಯ, ವಾಯುಂ ಸ್ವವಿರುದ್ಧ ಪೃಥಿವ್ಯಭಿಭೂತಸ್ವರೂಪಂ ತದಾಕಾರಂ
 ಚಿಂತಯೇತ್ || ತದನು|| ಭೂಮಧ್ಯಾದಿ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಪರ್ಯಂತಂ ವೃತ್ತಾಕಾರಂ
 ಧೂಮ್ರವರ್ಣಂ ಆಕಾಶಸ್ವಭಾವಂ ಜಿಂದುಶಕ್ತಿಲಾಂಛಿತಂ ಹ್ರೋಮಿತಿ ಅಸ್ತ್ರಮಂ
 ತ್ರೇಣ ಸಂಯುಕ್ತಂ ನಭೋಜೀವೀನ ಅಧಿನಾಯಕೇನ ಈಶಾನೇನಾಧಿಷ್ಠಿತಂ
 ಸದಾಶಿವೇನ ಕಾರಣೇಶ್ವರೇಣಾನ್ವಿತಂ ಶಾಂತ್ಯತೀತಕಲಾಮಯಂ ಆಕಾಶಮಂ
 ಡಲಂ ಭಾವಯಾಮಾತಿ ಸಂಚಿಂತ್ಯ, ಹ್ರೌಂ ಶಾಂತ್ಯತೀತಕಲಾಯೈ ಹುಂಫಡಿತಿ
 ಪೂರ್ವಕಪೂರ್ವಂ ಸುಷುಮ್ನಾಯಾಂ ಯಾವದ್ವಾದಶಾಂತಂ ಪ್ರಾಣವಾಯುಂ
 ಪ್ರೇರಯಿತ್ವಾ, ಪ್ರತಿನಿವೃತ್ತ್ಯಾ ದಕ್ಷಿಣನಾಡ್ಯಾವರೇಚಯೇತ್ || ಇತ್ಯಕೇನೋ
 ದ್ಯಾತೇನ ಆಕಾಶಸ್ಯ ಶಬ್ದಗುಣಮುತ್ಸಾರ್ಯ ಅನಿತ್ಯತ್ವಾಶುದ್ಧತ್ವಾದಿ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಂ
 ವಿಮುಚ್ಯ, ನಿತ್ಯತ್ವ ವ್ಯಾಪಕತ್ವಾದಿಯುಕ್ತಂ ಪರಮಾಕಾಶಾಭಿಭೂತಂ ತತ್ಸ್ವರೂ
 ಪಂ ಭವೇವಯೇತ್ || ತದನು ಶಬ್ದ ಸ್ಪರ್ಶ ರೂಪ ರಸ ಗಂಧ ಬುದ್ಧ್ಯಹಂಕಾರ ಮ
 ನೋರೂಪ ಪುರೈಷ್ಯಕಾತ್ಮಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರಶುದ್ಧಾರ್ಥಂ ಹೃತ್ಕಂಠತಾಲುಭ್ರೂ
 ಮಧ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಸ್ಥಿತೇಷು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಷು ಕಾರಣಪುರುಷೇಷು ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಶಬ್ದ
 ಸ್ಪರ್ಶ ಪ್ರವಿಲಾಸಯಾಮಿ, ರಸಂ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರವಿಲಾಸಯಾಮಿ, ರೂಪಂ ರುದ್ರೇ
 ಪ್ರವಿಲಾಸಯಾಮಿ, ಬುದ್ಧ್ಯಹಂಕಾರಾ ವಿಶ್ವರೇ ಪ್ರವಿಲಾಸಯಾಮಿ, ಮನೋ

ಧಿಯಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಬೇಕು, ಬಳಿಕ ಭೂಮಧ್ಯದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರ
 ಪರ್ಯಂತವಾಗಿ ಗುಂಡಾದ ಆಕಾಶ, ಹೊಗೆಯಬಣ್ಣ, ಆಕಾಶಸ್ವಭಾವ, ಬಿಂದುಶಕ್ತಿಲಾಂಛನ,
 ಹ್ರೌಂ ಎಂಬ ಅಸ್ತ್ರಮಂತ್ರ, ಆಕಾಶವೇಷ, ಈಶಾನ ಅಧಿಪತಿ, ಸದಾಶಿವ ಕಾರಣೇಶ್ವರ, ಶಾಂ
 ತ್ಯತೀತಕಲಾಸ್ವರೂಪ-ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಕಾಶಮಂಡಲವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಹ್ರೌಂ... ಘಟ್
 ಎಂದು ಮೇಲೆಹೇಳಿದಂತೆ ಪೂರ್ವರೇಚಕಗಳಂ ಮಾಡುವುದು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಉದ್ಘಾತಮಾಡೋ
 ಗವಿಂದ ಆಕಾಶದ ಶಬ್ದಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ, ಅನಿತ್ಯತ್ವ ಅಶುದ್ಧತ್ವಾದಿಯಾದ ತನ್ನ ಸ್ವರೂ
 ಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ವ್ಯಾಪಕತ್ವಾದಿಸಮೇತವಾದ ಪರಮಾಕಾಶದಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತವಾದುದನ್ನಾಗಿ
 ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಲವೇಷವನ್ನು ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ, ಅನಂತರ ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶ, ರೂಪ,
 ರಸ, ಗಂಧ, ಬುದ್ಧಿ, ಅಹಂಕಾರ, ಮನಸ್ಸು ಎಂಬ ಪುರೈಷ್ಯಕಗಳ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶ
 ರೀರವನ್ನು ಶುದ್ಧಿಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಹೃದಯ, ಕತ್ತು, ದವಡೆ, ನಡುಹುಬ್ಬು, ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರ
 ಈ ಪಂಚಕ್ಕಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ರುದ್ರ, ಈಶ್ವರ, ಸದಾಶಿವರೆಂಬ ಕಾರಣಪುರುಷ
 ರೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಸ್ಪರ್ಶಗಳನ್ನೂ, ವಿಷ್ಣುವಿನಲ್ಲಿ ರಸವನ್ನೂ, ರುದ್ರನಲ್ಲಿ ರೂಪವನ್ನೂ,
 ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಅಹಂಕಾರಗಳನ್ನೂ, ಸದಾಶಿವನಲ್ಲಿ ಮನೋಗಂಧಗಳನ್ನೂ, ಹೀಗೆ ಸೂ
 ಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರಾಂಶಗಳಾದ ಶಬ್ದಾದಿಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸಿ ಲಯಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ತನ್ನ

ಗೌಧೌ ಸದಾಶಿವೇ ಪ್ರವಿಲಾಪಯಾಮಿ, ಇತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರಾಂಶಾಃ ಶಬ್ದಾ
 ದೀ ಪ್ರವಿಲಾಪಯೇತ್ || ತತಸ್ಸೂಲಶರೀರಶುದ್ಧ್ಯರ್ಥಂ ಸ್ತುತರೀರೇ ವಾ
 ದಾದಿ ಶಿರಃಪರ್ಯಂತಸ್ಥಾನೇಷು ಸ್ಥಿತಾನ್ಯಾಕೃತಿರೂಪಾದಿಯುಕ್ತಾನಿ ಪಂಚಮ
 ಹಾಮಂತ್ರಭೂತಾನಿ ಧ್ಯಾಯತ್ವಾ, ಪೃಥಿವೀಂ ಅಪ್ಸ್ಯ ಸ್ಪರ್ವಿಲಾಪಯಾಮಿ, ಅಪೋ
 ಽಗ್ನೌ ಪ್ರವಿಲಾಪಯಾಮಿ | ಅಗ್ನಿಂ ವಾಯೌ ಪ್ರವಿಲಾಪಯಾಮಿ | ವಾಯು
 ಮಾಕಾಶೇ ಪ್ರವಿಲಾಪಯಾಮಿ | ಆಕಾಶಂ ಅಹಂಕಾರೇ ಪ್ರವಿಲಾಪಯಾಮಿ |
 ತಮಹಂಕಾರಂ ಮಹತ್ತತ್ವೇ ಪ್ರವಿಲಾಪಯಾಮಿ | ಮಹತ್ತತ್ವಂ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರೂ
 ಪಮಾಯಾಯಾಂ ಪ್ರವಿಲಾಪಯಾಮಿ | ತಥಾವಿಧಾಂಜ ಮಾಯಾಂ ನಿತ್ಯಶು
 ದ್ಧ ಬುದ್ಧ ಮುಕ್ತಸ್ವರೂಪೇ ಸ್ವಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶೇ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಾನಂದಲಕ್ಷಣೇ ಪರ
 ಮಕಾರಣೇ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಪ್ರವಿಲಾಪಯಾಮಿತಿ ಪ್ರವಿಲಾಪನಾನಂತರಂ, ದಿವ್ಯದ್ವ
 ಷ್ಠ್ಯಾ ತಂ ಶಿಶುಂ ವಿಲೋಕಯೇತ್, ಆತ್ಮಸ್ಥಿತಂ ತಜ್ಜೈತನ್ಯಂ ಪುನಶ್ಚಿಷ್ಟೇ ನಿ
 ಯೋಜಯೇತ್ || ಶಿಷ್ಯಸ್ತು ಶುದ್ಧೋಽಹಂ ಮುಕ್ತೋಽಹಂ ಸಜ್ಜಿದಾನಂದಸ್ವ
 ರೂಪೋಽಹ ಮಸ್ಮೀತಿ ಚಿರಕಾಲಂ ಭಾವಯೇತ್ || ತತಃಶಿಶೋಃ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರ
 ಗತ ಸಹಸ್ರದಳಕಮಲಕರ್ಣಿಕಾಯಾಂ ಸ್ಥಿತೇನ ಪರಮಾತ್ಮನಾ ಸಹೈಕೀಭೂತಂ
 ಜೀವಾತ್ಮಾನಂ ಸೋಽಹಮಿತ್ಯಂಕುಶಮುದ್ರಯಾ ಸುಷುಮ್ನಾನಾಡೀಮಾರ್ಗೇ
 ಣಾನೀಯ, ಹೃದಯಕಮಲೇ ಸ್ಥಾಪಯೇತ್ ||

ಅಥ ನ್ಯಾಸಃ—ಓಂ ಅಸ್ಯ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಮಂತ್ರಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮವಿ

ದೇಹದಲ್ಲಿ ವಾದಾದಿ ಶಿರಸ್ಸಿನವರೆಗೆ ಆಯಾ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ರೂಪಾದಿಸಮೇ
 ಶವಾಗಿರುವ ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿ ಧೃತಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಪ್ರಥಿವೀತತ್ವವನ್ನು ಜಲದಲ್ಲೂ, ಜಲವನ್ನು
 ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲೂ, ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ವಾಯುವಿನಲ್ಲೂ, ವಾಯುವನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲೂ, ಆಕಾಶವ
 ನ್ನು ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲೂ, ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಮಹತ್ತತ್ವದಲ್ಲೂ, ಅದನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರೂಪ
 ವಾದ ಮಾಯೆಯಲ್ಲೂ, ಆ ಮಾಯೆಯನ್ನು, ನಿತ್ಯ....ಪರಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಯೂ ಸಂಯೋಜಿಸಿ, ಲಯ
 ಸಿ, ಅನಂತರ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಿಶುವನ್ನು ನೋಡಿ, ತನ್ನೊಳಗಿರುವ ಶುದ್ಧ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು
 ಪುನಃ ಶಿಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜಿಸಬೇಕು. ಬಳಿಕ ಶಿಷ್ಯನಾದರೂ ನಾನು ಪರಿಶುದ್ಧನೂ ಮುಕ್ತ
 ನೂ ಸಜ್ಜಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನೂ ಆದನೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ಆಚಾರ್ಯನು ಕುಮಾ
 ರನ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಗತವಾದ ಸಹಸ್ರದಳ ಕಮಲದಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ
 ಜೀವಾತ್ಮನನ್ನು ಸೋಹಂ ಎಂದು ಅಂಕುಶಮುದ್ರೆಯಿಂದ ಸುಷುಮ್ನಾನಾಡೀಮಾರ್ಗವಾಗಿ
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವನ ಹೃದಯಕಮಲಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು.

ಷ್ಣುಮಹೇಶ್ವರಾ ಮುಷಯ ಇತಿ ಶಿರಸಿ ಸ್ಪೃಶೇತ್ | ಮುಗ್ಧಜುಸ್ರಾಮಾಧರ್ವ
 ಣಶ್ಚಂದಾಂಸೀತಿಮುಖೇ | ಸಕಲಜಗತ್ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸಂಹಾರಕಾರಿಣೀ ಪ್ರಾಣಶ
 ಕ್ತಿರ್ದೇವತೇತಿ ಹೃದಯೇ | ಅಂಬೀಜಂ ಗುಹ್ಯೇ | ಹ್ರೀಂ ಶಕ್ತಿಃ ಪಾದಯೋಃ |
 ಕ್ರೋಂ ಕೇಲಕಂ ಸರ್ವಾಂಗೇ | ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ನ್ಯಾಸೇ ವಿನಿಯೋಗಃ—
 ಓಂ ಪೃಥಿವ್ಯಪ್ತೇಜೋವಾಯ್ವಾಕಾಶಾತ್ಮನೇ ಅಂಗುಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ನಂ
 ಶಬ್ದಸ್ವರ್ಶರೂಪರಸಗಂಧಾತ್ಮನೇ ತರ್ಜನೀಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಮಂ ಶ್ರೋತ್ರತ್ವಕ್ಲ
 ಕ್ಷುರ್ಜಿಹ್ವಾಘ್ರಾಣಾತ್ಮನೇ ಮಧ್ಯಮಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಹಿಂ ವಾಕ್ಪಾಣಿಪಾದ
 ವಾಯೂಪಸ್ವಾತ್ಮನೇ ಅನಾಮಿಕಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ವಾಂ ಮನೋಬುದ್ಧಿಚಿತ್ತಾ
 ಹಂಕಾರಜ್ಞಾನಾತ್ಮನೇ ಕನಿಷ್ಠಿಕಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಯಂ ಪ್ರಾಣಾವಾನವ್ಯಾ
 ನೋದಾನ ಸಮಾನವಕ್ತವ್ಯಾದಾನಗಮನನಿರ್ಗಮಂದಾತ್ಮನೇ ಕರತಲಕರಪೃ
 ಸ್ಥಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಏವಂ ಹೃದಯಾದಿನ್ಯಾಸಃ || ಧ್ಯಾನಂ || ರಕ್ತಾಂಭೋಧಿ
 ಸ್ಥವೋತೋಲ್ಲಸದರುಣಸರೋಜಾಧಿರೂಢಾ ಕರಾಬ್ಜೈಃ ಪಾಶಂ ಕೋದಂಡ
 ಮಿಕ್ಕೂದ್ಭವ ಮಳಿಗುಣಮುಷ್ಯಂಕುಶಂ ಪಂಚಜಾಣಾಃ | ಭಿಭ್ರಾಣಾಽಸೃಕ್ತವಾ
 ಲಂ ತ್ರಿಣಯನಲಸಿತಾ ಪೀನವಕ್ಷೋರುಹಾಧ್ಯಾ ದೇವೀ ಬಾಲಾರ್ಧವರ್ಣಾ
 ಭವತು ಸುಖಕರೀ ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಃ ಪರಾ ನಃ || ಶಿಷ್ಯಸ್ಯ ಪ್ರಾಣಾ ಇಹಪ್ರಾಣಾಃ |
 ಶಿಷ್ಯಸ್ಯದೇವ ಇಹಸ್ಮಿತಃ | ಶಿಷ್ಯಸ್ಯ ಸರೈಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಕಾಯವಾಚ್ಮನತ್ತಕ್ಷು
 ಶ್ರೋತ್ರಜಿಹ್ವಾಘ್ರಾಣಪ್ರಾಣಾ ಇಹೈವಾಗತ್ಯ ಸ್ತಸ್ತಯೇ ಸುಖಂ ಚಿರಂ ತಿ
 ಸ್ತಂತು ಸ್ವಾಹಾ. ಇತಿ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಂ ಕೃತ್ವಾ, ತದ್ವೇದಂ ಶಿವಾಸನಂ
 ಪರಿಭಾವ್ಯ ಅವ್ಯಕ್ತಾಂ ಶಿವಮೂರ್ತಿಂಚ ಹೃದಯೇ ವಿನ್ಯಸೇತ್ || ದಂಡಭಂಗ್ಯಾ

ಬಳಿಕ ಹಾಗೆಯೇ ಶಿಷ್ಯನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಓಂ....ಮುಷಯಃ
 ಎಂದು ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಮುಗ್ಧ...ಛಂದಾಂಸಿ ಎಂದು ಮುಖದಲ್ಲಿ, ಸಕಲ...ದೇವತಾ ಎಂಥ
 ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ಅಂಬೀಜಂ ಎಂದು ಗುಹ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಹ್ರೀಂ ಶಕ್ತಿಃ ಎಂದು ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ,
 ಹ್ರೋಂ ಕೇಲಕಂ ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಓಂ ಪೃಥಿವ್ಯಪ್ತೇಜೋ...ಎಂದಾ
 ರಂಭವಾಗಿ ಏವಂ ಹೃದಯಾದಿನ್ಯಾಸಃ ಎಂಬುವವರೆಗೂ ಆಯಾ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಕರನ್ಯಾಸ ದೇ
 ಹನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ರಕ್ತಾ...ರಾಸಃ ಎಂದು ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಶಿಷ್ಯಸ್ಯ....
 ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆ ದೇಹವನ್ನು ಶಿವಾಸನವನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ,
 ಅದರಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಕ್ತವಾದ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕು. ಅದಂತೆಂದರೆ—
 ದಂಡಭಂಗಿನ್ಯಾಸವು—ಆಚಾರ್ಯನು ಮುಷ್ಣಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹೆಬ್ಬರಲಿನ ತುದಿಯನ್ನು ಶಿಷ್ಯನ
 ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಈಶಾಸನ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ತರ್ಜನಿ ಹೆಬ್ಬರಲು ಇವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮುಖದ

ದಿನಾಸಾ:-ಬದ್ಧಮುಷ್ಟಿನಾ (ಅಂಗುಷ್ಠಾಗ್ರೇಣ) ಈಕಾಸಸ್ಪರ್ಶವಿದ್ಯಾನಾಂ
....ತಿಪೋಂಇತಿ ಮೂರ್ಧ್ನಾ ವಿಸ್ತರೇತ್ (ತರ್ಜನ್ಯಂಗುಷ್ಠಯೋಗೇನ) ತತ್ಪು
ರುಷಾಯವಿದ್ವಹೇ....ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ ಇತಿ ಮುಖೇ ವಿಸ್ತರೇತ್ | (ಮಧ್ಯ
ಮಾಂಗುಷ್ಠಯೋಗೇನ) ಅಘೋರೇಭ್ಯೋ....ರುದ್ರರೂಪೇಭ್ಯಃ ಇತಿ ಹೃದಿ |
(ಅಂಗುಷ್ಠಾನಾಮಿಕಾಯೋಗೇನ) ವಾಮದೇವಾಯನಮೋ....ಮನೋಮ
ನಾಯನಮಃ ಇತಿ ಗುಹ್ಯೆ | (ಕನಿಸ್ತಾಂಗುಷ್ಠಯೋಗೇನ) ಸದ್ಯೋಜಾತಂ
....ಭವೋದ್ಭವಾಯನಮಃ ಇತಿ ಸಾದಯೋಃ ಸ್ಯನೇತ್ ||

ಅಥ ಕಲಾನ್ಯಾಸಃ—

ಬದ್ಧಮುಷ್ಟಿನಾ (ಅಂಗುಷ್ಠಾಗ್ರೇಣ) ಒಂ ಹಾಂ ಈಕಾಸಸ್ಪರ್ಶವಿದ್ಯಾ
ನಾಂ ತತಿಶ್ಚೈನಮಃ—ಉರ್ಧ್ವಮೂರ್ಧ್ನಿ | ಒಂ ಹಾಂ ಈಶ್ವರಸ್ಪರ್ಶಭೂತಾ
ನಾಂ ಅಂಗದಾಯೈನಮಃ—ಪೂರ್ವಮೂರ್ಧ್ನಿ | ಒಂ ಹಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಧಿಪತಿ ಬ್ರ
ಹ್ಮಣೋಧಿಪತಿಃ ಇಷ್ಟದಾಯೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಮೂರ್ಧ್ನಿ | ಒಂ ಹಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ
ತಿಪೋಮೇಅಸ್ತು ಸುರೀಶ್ಚೈನಮಃ—ಉತ್ತರಮೂರ್ಧ್ನಿ | ಒಂ ಹಾಂ ಸದಾತಿಪೋಂ
ಜ್ವಾಲಿಸ್ತೈನಮಃ— ಪಶ್ಚಿಮಮೂರ್ಧ್ನಿ ||೩|| (ತರ್ಜನ್ಯಂಗುಷ್ಠಯೋಗತಃ)
ಒಂ ಹಾಂ ತತ್ಪುರುಷಾಯವಿದ್ವಹೇ ಶಾಂಕ್ಯೈನಮಃ—ಪೂರ್ವವಕ್ತ್ರಿ | ಒಂ
ಹಾಂ ಮಹಾದೇವಾಯಧೀಮಹಿ ವಿದ್ಯಾಯೈನಮಃ ದಕ್ಷಿಣವಕ್ತ್ರಿ | ಒಂ
ಹಾಂ ತನ್ನೋರುದ್ರಃ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಯೈನಮಃ—ಉತ್ತರವಕ್ತ್ರಿ | ಒಂ ಹಾಂ ಪ್ರ
ಚೋದಯಾತ್ ನಿವೃತ್ಯೈನಮಃ—ಪಶ್ಚಿಮವಕ್ತ್ರಿ ||೪|| (ಮಧ್ಯಮಾಂಗುಷ್ಠ
ಯೋಗೇನ) ಒಂ ಹಾಂ ಅಘೋರೇಭ್ಯಃ ತಮಾಯೈನಮಃ—ಹೃದಯೆ | ಒಂ
ಹಾಂ ಅಥ ಘೋರೇಭ್ಯೋ ವೋಹಾಯೈನಮಃ—ಗ್ರೀವಾಯಾಂ | ಒಂ
ಹಾಂ ಘೋರ ಹೃದ್ರಾಯೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಾಂಸೆ | ಒಂ ಹಾಂ ಘೋರತರೇ
ಭ್ಯಃ ನಿಷ್ಠಾಯೈನಮಃ—ವಾಮಾಂಸೆ | ಒಂ ಹಾಂ ಸರ್ವೇಭ್ಯಸ್ಸರ್ವ ಮೃತ್ಯುನೇ
ನಮಃ—ನಾಭೌ | ಒಂ ಹಾಂ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋ ಮಾಯಾಯೈನಮಃ—ಜಠರೆ |
ಒಂ ಹಾಂ ನಮಸ್ತೇಅಸ್ತುರುದ್ರ ಅಭಯಾಯೈನಮಃ—ಪೃಷ್ಠೆ | ಒಂ ಹಾಂ
ರೂಪೇಭ್ಯಃ ಜರಾಯೈನಮಃ ಉರಸಿ ||೫|| (ಅಂಗುಷ್ಠಾನಾಮಿಕಾಯೋಗಾ

ಲ್ಲಿಟ್ಟು ತತ್ಪುರುಷ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ಮಧ್ಯಮ ಹೆಬ್ಬರಲು ಇವುಗಳನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಅಘೋರಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ಅನಾಮಿಕೆ ಅಂಗುಷ್ಠ ಈ ಜಿರುಗಳನ್ನು ಗುಹ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟು
ವಾಮದೇವಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ಕನಿಸ್ತಿಕೆ ಹೆಬ್ಬರಲು ಇವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಪಾಡಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟು

ತ) ಒಂ ಹಾಂ ವಾಮದೇವಾಯನಮೋ ರಜಾಯೈನಮಃ—ಗುಹೈ | ಒಂ
ಹಾಂ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾಯನಮ ಶ್ರೇಷ್ಠಾಯನಮೋ ರಕ್ಷಾಯೈನಮಃ—ಲಿಂಗೇ |
ಒಂ ಹಾಂ ರುದ್ರಾಯನಮಃ ರಕ್ಷೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣೋರೌ | ಒಂ ಹಾಂ ಕಾ
ಲಾಯನಮಃ ಪಾರ್ಶ್ವೈನಮಃ—ವಾಮೋರೌ | ಒಂ ಹಾಂ ಕಲ ಕಾಮಾಯೈ
ನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಜಾನುನಿ | ಒಂ ಹಾಂ ವಿಕರಣಾಯನಮೋ ಸಂಯಮಿಸ್ಥೈನ
ಮಃ—ವಾಮಜಾನುನಿ | ಒಂ ಹಾಂ ಬಲ ಕ್ರಿಯಾಯೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಜಂಘಾ
ಯಾಂ | ಒಂ ಹಾಂ ವಿಕರಣಾಯನಮೋ ಬುದ್ಧೈನಮಃ—ವಾಮಜಂಘಾ
ಯಾಂ | ಒಂ ಹಾಂ ಬಲಾಯನಮೋ ಕಾರ್ಶ್ವಾಯೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಸ್ಥಿಜಿ |
ಒಂ ಹಾಂ ಸರ್ವಭೂತದಮನಾಯನಮೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೈನಮಃ—ಕಟಾಂ |
ಒಂ ಹಾಂ ಮನ ಮೋಹಿಸ್ಥೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಪಾರ್ಶ್ವ | ಒಂ ಹಾಂ ಉನ್ಮನಾಯ
ನಮಃ ಭವಾಯೈನಮಃ—ವಾಮಪಾರ್ಶ್ವ ||೧೩|| (ಕನಿಷ್ಠಾಂಗುಷ್ಠಯೋಗೇನ)
ಒಂ ಹಾಂ ಸದ್ಯೋಜಾತಂ ಪ್ರಪದ್ಯಾಮಿ ಸಿದ್ಧೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಪಾದೆ | ಒಂ
ಹಾಂ ಸದ್ಯೋಜಾತಾಯೈ ನಮೋನಮಃ ಸುದ್ಧೈನಮಃ—ವಾಮಪಾದೆ |
ಒಂ ಹಾಂ ಭವೇ ದ್ಯುತ್ಯೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಪಾಣೌ | ಒಂ ಹಾಂ ಅಭವೇ—
ಲಕ್ಷ್ಮೀತ್ಯೈನಮಃ—ವಾಮಪಾಣೌ | ಒಂ ಹಾಂ ಅನಾತಿಭವೇ ಮೇಧಾಯೈನ
ಮಃ—ನಾಸಿಕಾಯಾಂ | ಒಂ ಹಾಂ ಭವಸ್ತಮಾಂ ಕಾಂತ್ಯೈನಮಃ—ಶಿರಸಿ |
ಒಂ ಹಾಂ ಭವಸ್ತಧಾಯೈನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಬಾಹೌ | ಒಂ ಹಾಂ ಉದ್ಭವಾಯ
ನಮಃ ದ್ಯುತ್ಯೈನಮಃ—ವಾಮಬಾಹೌ ||೧೪|| ಏವಂ ಅಷ್ಟತ್ರಿಂಶತ್ಕಲಾನ್ಯಾ
ಸಂ ಕೃತ್ವಾ ||

ಅಥ ಷಡಧ್ಯನ್ಯಾಸಃ—(ಸರೈರಂಗುಲೀಭಿಃ) ಒಂ ಅಂ ಅತ್ಮತತ್ವಾಯ
ನಮಃ—ಹೃದಯೇ | ಒಂ ಉಂ ಅಂತರಾತ್ಮತತ್ವಾಯನಮಃ—ಮುಖೇ | ಒಂ
ಮುಂ ಪರಮಾತ್ಮತತ್ವಾಯನಮಃ—ಮೂರ್ಧ್ನಾ ಎನ್ಯಸೇತ್ ||

ತತಃ || ಕಲಶಾಭಿಷೇಕಾಖ್ಯಾದೀಕ್ಷಾ || ಆಚಾರ್ಯಃ ಪ್ರಾಣನಾಯಮ್ಯು,
“ಅಸ್ಯ ಕುಮಾರಸ್ಯ ಕಲಶಾಭಿಷೇಕಾಖ್ಯಾದೀಕ್ಷಾಂ ಕರಿಸ್ಯೆ” ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ,

ಸದ್ಯೋಜಾತಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ ನ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಬಳಿಕ ಕಲಾನ್ಯಾಸವು—(ಹಿಂದೆ ಲಿಂಗಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ
ಕಲಾನ್ಯಾಸವು ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬರಹಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಏನು ಇಲ್ಲೂ ಬರಹಿಸು
ವುದು ಅನವಶ್ಯಕವೆಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ ಶಿಷ್ಯನ ಆಯಾ ಅವಯವ
ಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಬೆರಲುಗಳಿಂ ಪ ಆಯಾ ನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು.)

ಮುತ್ಯಗ್ನಿಸ್ಸಹ ಕುಶದೂರ್ವಾಂಕುರಪಲ್ಲವಸಹಿತಾ ಕಲಶಾನುದ್ಯುತ್ಯ, ತದಂತ
ಸ್ಥಿತತೀರ್ಥೇನ ಶಿಷ್ಯಮಸ್ತಕಾದಿ ಪಂಚಸ್ಥಾನೇಷು ಈಶಾನಾದಿ ಮಂತ್ರೇಣ
ಪೋಕ್ಷಣಂ ಕೃತ್ವಾ, ಕಲಶಾ ಯಥಾಸ್ಥಾನಂ ನಿಕ್ಷಿಪ್ಯ ಪುನರ್ದ್ವಿವಾರಂ
ತಥೈವಾಘಮರ್ಷಣಂ ಕುರ್ವಾತ್ ||

ಭೂತಿಪಟ್ಟಾಖ್ಯದೀಕ್ಷಾ:— ಆನಂತರಂ ದೇಶಿಕಃ ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ,
“ಎವಂಗುಣೇತ್ಯಾದಿ ಶುಭತಿಥೌ ಅಸ್ಯಕುಮಾರಸ್ಯ ಅನಾದಿಮಲಸಂಹರಣಾ
ರ್ಥಂ ಭೂತಿಪಟ್ಟಾಖ್ಯದೀಕ್ಷಾಂ ಕರಿಷ್ಯೆ” ಇತಿ ಸುಕಲ್ಪ್ಯ, ಯಥಾವದ್ಭಸ್ಮ
ಸಂಪೂಜ್ಯ, ಓಂ ಹ್ರೀ ಯಂ ಈಶಾನಾಯನಮಃ ಇತಿ ೫ ವಾರಂ ಶಿರಸಿ, ಓಂ
ಹ್ರೌಂ ವಾಂ ತತ್ಪುರುಷಾಯನಮಃ ಇತಿ ೪ ವಾರಂ ಮುಖೇ, ಓಂ ಹ್ರೈಂ ಶಿಂ
ಅಘೋರಾಯನಮಃ ಇತಿ ೮ ವಾರಂ ಹೃದಯೇ, ಓಂ ಹ್ರೂಂ ಮಂ ವಾನುದೇ
ವಾಯನಮಃ ಇತಿ ೧೩ ವಾರಂ ಗುಹ್ಯೈ, ಓಂ ಹ್ರೀಂ ೯೦ ಸದ್ವಿಜಾತಾಯನ
ಮಃ ಇತಿ ೮ ವಾರಂ ಊರವಾದಿ ಪಾದಪರ್ಮಂತಂ-ಸಂಸ್ಕಾಪ್ಯ, ಸಮುದ್ಯುಕ್ತಕ,
ವಿಭೂತಿಂ ಜಲೇನ ಮಿಶ್ರೀಕೃತ್ಯ, (ತ್ಯಾಯುಷಂ ಜನುದಗ್ನೇಃ ಕತ್ಯಪಸ್ಯ
ತ್ಯಾಯುಷಂ ಅಗಸ್ತ್ಯಸ್ಯ ತ್ಯಾಯುಷಂ ಯದ್ವೇವಾನಾಂ ತ್ಯಾಯುಷಂ
ತಸ್ಮೇತಿಮ್ತು ತ್ಯಾಯುಷಂ) ಇತಿ ಮಂತ್ರೇಣ ತ್ರ್ಯಂಬಕಮಂತ್ರೇಣಚ | ಓಂ
ಶಿವಾಯನಮಃ—ಶಿರಸಿ | ಓಂ ಮಹೇಶ್ವರಾಯನಮಃ—ಲಲಾಟೇ | ಓಂ ರುದ್ರಾ
ಯನಮಃ—ಶ್ರೋತ್ರದ್ವಯೇ | ಓಂ ಶ್ರೀಕಂಠಾಯನಮಃ—ಗಳೇ | ಓಂ ಶಂಭವೇ
ನಮಃ—ಭುಜದ್ವಯೇ | ಓಂ ಈಶ್ವರಾಯನಮಃ—ಹೃದಿ | ಓಂ ಮಹಾದೇವಾ
ಯನಮಃ—ನಾಭಿದೇಶೇ | ಓಂ ಪಶುಪತಯೇನಮಃ—ಪೃಷ್ಠದೇಶೇ | ಓಂ ಶಂಕ
ರಾಯನಮಃ—ಬಾಹುಯುಗಲೇ | ಓಂ ವೃಷಭದ್ವಜಾಯನಮಃ—ಕಕುದ್ದೇಶೇ |

ಆನಂತರ ಯಜಮಾನನು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂ ಮಾಡಿ, ಈ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಕಲಶಾಭಿಷೇಕ
ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಕಲಶಗಳನ್ನು
ದರ್ಭ ಮಾವಿನ ಜಿಗುರು ಮುಂಕಾದುವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಮುತ್ಯಕ್ಕುಗಳೂ
ತಾನೂ ಸೇರಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳೊಳಗಿರುವ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಶಿಷ್ಯನ ಮಸ್ತಕ, ಮುಖ,
ಹೃದಯ, ಗುಹ್ಯ, ಪಾದ ಈ ೫ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲೂ ಈಶಾನಾದಿಯಾದ ಆಯಾ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ
ಸಂಪೋಕ್ಷಿಸಿ, ಯಥಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಲಶಗಳನ್ನಿರಿಸಿ, ಪುನಃ ಹಾಗೆಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು,
ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಇಷ್ಟೆ ರದಾವೃತ್ತಿ ಪೋಕ್ಷಿಸುವುದು. ಬಳಿಕ ಆಚಾರ್ಯನು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ
ಸಂ ಮಾಡಿ, ಅಸ್ಯ...ಕರಿಷ್ಯೆ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಯಥೋಕ್ತವಾಗಿ ವಿಭೂತಿಯಂ ಪೂಜಿಸಿ,

ಓಂ ಪರಮಾತ್ಮನೇನಮಃ—ಮಣಿಬಂಧದ್ವಯೇ | ಏವಂ ಭಸ್ಮಧಾರಣಂ ಕೃತ್ವಾ
 ಅಥ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ:—ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಪೂಜಾಂಕೃತ್ವಾ, “ರುದ್ರಾಕ್ಷವೃಕ್ಷಜೀಜಾ
 ಯ ಭೂತಿಸಂಭೂತಿಹೇತವೇ | ನೇತ್ರತ್ರಯಾಯರುದ್ರಾಯ ಸಮೋಲೋಕಹಿತಾ
 ರ್ಥಿನಾ” ಇತಿ ಮಂತ್ರೇಣ ನಮಸ್ಕೃತ್ಯ || ಓಂ ಸದಾಶಿವಾಯನಮಃ—ಶಿಖಾ
 ಯಾಂ | ಓಂ ವಕ್ಷಿ ಸೂರ್ಯಸೋಮಾಧಿಪಾಯನಮಃ—ಶಿರಸಿ | ಓಂ ಸಪ್ತಂತ
 ತ್ರತ್ತಾಸ್ತುತೇನಮಃ—ಮೂರ್ಧ್ನಿ | ಓಂ ಅಷ್ಟಮೂರ್ತ್ಯಾಸ್ತುತೇನಮಃ—ಕಣ್ಣ
 ಯೋಃ | ಓಂ ತ್ರ್ಯಂಬಕಕಲಾತ್ಮನೇನಮಃ—ಕಂಠ | ಓಂ ತ್ರೀಕಂಠಾದಿಮೂ
 ತ್ಯಾಸ್ತುತೇನಮಃ—ಉರಸಿ | ಓಂ ಸುಖಾಸನಾದಿಷೋಡಶಮೂರ್ತ್ಯಾಸ್ತುತಾ
 ಯ ತ್ರೀಕಂಠಾಯನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಬಾಹೌ | ಓಂ ಸೋಮಕಲಾತ್ಮಕಾಯ
 ತ್ರೀ ಸೋಮನಾಥಾಯನಮಃ—ವಾಮಬಾಹೌ | ಓಂ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯಾಸ್ತು
 ತೇ ತ್ರೀಮಹಾದೇವಾಯನಮಃ—ದಕ್ಷಿಣಮಣಿಬಂಧೇ | ಓಂ ಕೇಶವಾದಿಮೂ
 ತ್ಯಾಧಿಪಾಯ ತ್ರೀ ಉಮಾಪತಯೇನಮಃ—ವಾಮಮಣಿಬಂಧೇ | ಓಂ ಶತರು
 ದ್ರೇಶ್ವರಾತ್ಮಕಾಯ ತ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಯನಮಃ—ಪ್ರಾಕೃತೋಪವೀತವತ್ |
 ಓಂ ಜನಸಸ್ಮಾನಧೂತಾಯ ಸರ್ವಾತ್ಮನೇ ಸರ್ವಕಾಲರೂಪಾಯ ಉಮಾಪ
 ತಯೇನಮಃ—ಉದರೇ ಧಾರಯೇತ್ || ಇತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ||

ಅನಂತರಂ ಜೋಮಃ—ಗುರುಃ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರ ಸಮೀಪಂ ಗತ್ವಾ, ಉಪ
 ವಿಶ್ಯ, ಕುಮಾರಂ ಸ್ವದಕ್ಷಿಣತ ಉಪವೇಶ್ಯ, ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ, “ಅಸ್ಯಾಂ
 ಶುಭತಿಥೌ ಅಸ್ಯ ಕುಮಾರಸ್ಯ ಸಮಸ್ತಮಲಮಾಯಾ ವಿಜ್ಞೇದಮೂರ್ವಕ ತತ್ತ
 ದೀಕ್ಷಾಧಿಕಾರ ಸಿದ್ಧಿ ದ್ವಾರಾ ಶ್ರೀಪರಮೇಶ್ವರಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಂ ಪ್ರಧಾನದೇವತಾಂ

ಓಂ ಹ್ರಃ... ಸಮುದ್ಧೃಷ್ಟಿಃ ಎಂಬುವವರೆಗೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಶಿಷ್ಯನ ದೇಹದ ಆಯಾ ಸ್ಥಾನಗ
 ಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಮೃದೇಶ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನವನ್ನೂ ಬಳಿಕ ಉದ್ಧೃಳನವನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ವಿಭೂತಿಯನ್ನು
 ಜಲದೊಳೆ ಮಿಶ್ರಮಾಡಿ, ಆಯಾ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಶಿರೋಲಲಾಟಾದಿ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುಂದ್ರವ
 ನ್ನು ಛೇದಿಸಿ, ಬಳಿಕ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯಂ ಪೂಜಿಸಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷ... ಧೀನೆ ಎಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ,
 ಆಯಾ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಶಿಖಾದಿಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೆಯಂ ಮಾಡುವುದು.

ಬಳಿಕ ಗುರುವು ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳಿತು, ಕುಮಾರನನ್ನು ತನ್ನ ಬಲ
 ಗಡೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂ ಮಾಡಿ, ಅಸ್ಯ... ಯಕ್ಷ್ಮಿ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಸಡಕ್ಷರ
 ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾ ೧೦ ಆವೃತ್ತಿ ಕುವವನ್ನು ಹೋಮಮಾಡಿ, ಬಳಿಕ ಪೂರ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
 ಬಂದು ಕುಳಿತು, ಶಿಶುವನ್ನು ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖನನ್ನಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂಮಾಡಿ,

ಹೋಮೇನ-ಯಕ್ಷ್ಮೀ, ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ || ಪದಕ್ಷರೇಣ ಅಜ್ಞೇನ ದಶವಾರಂ
ಹುತ್ವಾ, ಅನಂತರಂ ಯಥಾಸ್ಥಾನಮಾಗತ್ಯ, ಉಪವಿತ್ಯ.

ಆಯುತದೀಕ್ಷಾ:—

ಸ್ವದಕ್ಷಿಣಭಾಗೇ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖಂ ಶಿತುಮುಪವೇತ್ಯ, ಪ್ರಾಣಾನಾ
ಯಮ್ಯ, ದೇಶಕಾಲಾವನುಕೀರ್ತ್ಯ, ಅಸ್ಯ ಕುಮಾರಸ್ಯ ಆಯುತಾಖ್ಯದೀಕ್ಷಾಂ
ಕರಿಷ್ಯೆ ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ, ಮಂಡಲಸಮೀಪಂ ಗತ್ವಾ, ಪಾತ್ರಸ್ಥಿತ ಪಂಚಸೂತ್ರ
ಘಟಿತ ಸರ್ದಮಂತ್ರನ್ಯಾಸಕ್ರತ ತಿವಲಿಂಗಮಾದಾಯ, ಯಥಾಸ್ಥಾನಮಾಗತ್ಯ,
ಉಪವಿತ್ಯ, ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಸ್ವವಾಹಮಸ್ತೇ ನಿಧಾಯ, ಅರ್ಚನವಿಧಾನೇಸಾರ್ಚ
ಯಿತ್ವಾ, ತಿವಲಿಂಗಂ ನೂತನವಸ್ತೇ ನಿಧಾಯ, ಶಿಷ್ಯಬದ್ಧಾಂಜಲಿಂ ಶಿಷ್ಯಮ
ಸ್ತಕಂಜ ಸಂಪೂಜ್ಯ, ಗಾಯತ್ರಾ ತ್ರಿವಾರಮುಭಿಮಂತ್ರ್ಯ, ತತ್ರ (ನೀಲ
ತೋಯದಮಧ್ಯಸ್ಥಾ ವಿದ್ಯುಲ್ಲೇಪೀವಭಾಸ್ವರಾ | ನೀವಾರತೂಕವತ್ತನ್ವೀ ಪೀ
ತಾ ಭಾಸ್ವತ್ಯಣೂಪಮಾ | ತಸ್ಯಾಶ್ಯಿಖಾಯಾಮಧ್ಯೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ ವೈವಸ್ವಿ
ತಃ | ಸಬ್ರಹ್ಮಾ ಸತಿವಸ್ತಹರಿಸ್ಸೇಂದ್ರಸೋಕ್ಷರಃ ಪರಮಸ್ವರಾಟ್) ಇತಿ
ಜ್ಯೋತಿರೂಪಾಂ ಚಿತ್ಕಲಾಂ ಧ್ಯಾಯ್ವಾ, ತತ್ರ ಮಾನಸಿಕಾ ನುಪಚಾರಾಕ್
ಪ್ರಕಲ್ಪ್ಯ, ತತ್ಪನ್ನಿಧಾರ್ಥಂ ಪುನಸ್ಸಂಪೂಜ್ಯ, "ಭಗವತ್ ಆವಾಹಿತೋಭ
ವ, ಸ್ಥಾಪಿತೋಭವ, ಸನ್ನಿಹಿತೋಭವ, ಸನ್ನಿರುದ್ಧೋಭವ, ಸಂಮುಖೋಭವ,
ಪ್ರಾರ್ಥಿತೋಭವ" ಇತಿ ಪಣ್ಚದ್ರಾ ಪದರ್ಶ್ಯ, ಸ್ವಸ್ತ ದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತೇ ಗಂಧ
ಮಂಡಲಂ ಕೃತ್ವಾ-ಪಂಚಸ್ತಂಗುಲಿಷು ಅಂಗುಷ್ಠಾದಿಕ್ರಮೇಣ ನಕಾರಾದೀಕ್,
ಮಧ್ಯೇ ಶ್ರೀಪ್ರಣವಂಜ ವಿದ್ಯುಸ್ವ, ಸನ್ನೋಜಾತಾದಿಮೂರ್ತೀ ಸಾನಾಹ್ಯ.

ವೇಶಕಾಲಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಈ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಆಯುತ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕ
ಲ್ಪಿಸಿ, ಮಂಡಲಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಮಂತ್ರನ್ಯಾಸಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ
ತಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಕುಳಿತು, ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿರಿಸಿ,
ಸಾಂಗವಾಗಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಹೊಸಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ, ತಿಷ್ಠನ ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಯನ್ನು
ಪೂಜಿಸಿ, ಅವನ ತೀರಸ್ಥನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅರ್ಚಿಸಿ, ಗಾಯತ್ರೀಮಂತ್ರದಿಂದ ಮೂರಾವೃತ್ತಿ
ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ನೀಲ...ಸ್ವರಾಟ್ ಎಂದು ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪವಾದ ಚಿತ್ಕಲೆಯನ್ನು
ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಮಾನಸಿಕವಿಚಾರದಿಂದರ್ಚಿಸಿ, ಆ ಕಲೆಯ ವಿಶೇಷವಾದಿಧ್ಯಕ್ಷಾಂಗಿ
ಮುಕ್ತೇಂದಾವೃತ್ತಿ ಬಾಹ್ಯಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಭಗವತ್ ಭವ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಪಞ್ಚದ್ರಗಳ
ನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ, ಶ್ರೀಗಂಧದಿಂದ ತನ್ನ ಬಲಗೈಯ ಹೆಬ್ಬರಲು ವೇದಲಾಢ ೫ ಬೆರಲುಗಳಲ್ಲ

ಸಂಪೂಜ್ಯ ಯೋವೇದಾದಾಸ್ವರಃ ಪ್ರೋಕ್ತೋ ವೇದಾಂತೇಚ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಃ |
 ತಸ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಲೀನಸ್ಯ ಯಃ ಪರಃ ಸ್ವಮಹೇಶ್ವರಃ | ಇತಿ ಪ್ರಣವಂ ಧ್ಯಾಯತ್ವಾ,
 (ಅಯಂ ಮೇಹಸ್ಮೋ ಭಗವಾ ನಯಂ ಮೇ ಭಗವತ್ತರಃ | ಅಯಂ ಮೇ ವಿಶ್ವಭೇ
 ಷಜೋಽಯಂ ಶಿವಾಭಿಮರ್ಶನಃ) ಇತಿ ಮಂತ್ರೇಣ ಆಯಂ ಹಂತಃ ಸಾಶನಿವ
 ತ್ವಕಃ ಶುಭಕರಃ, ಇತಿ ಶಿವತೇಜೋಮಯಂ ಧ್ಯಾಯತ್ವಾ, ಶಿವಮಂತ್ರ ಮುದೀ
 ರಯತ್, ಶಿಷ್ಯಸ್ಯ ಶಿರಸಿ ನವೃಷ್ಟಂ ಸಕುಶಂ ಶಿವಹಸ್ತಂ ನಿಧಾಯ, ಶಿವಾಪನ
 ಮಿತಿ ಶಿಷ್ಯಶಿರೋ ಧ್ಯಾಯತ್ವಾ, ನಾಧಬಿಂದುಯುತಂ ಚಿತ್ತೇಶಂ ತತ್ರ ಗುರುಶ್ಚಿಂ
 ತಯೇತ್, ತಸ್ಮಿನ್ ಪೀಠೇ ಶಿವಂ (ಜ್ವಲತ್ಪಾಲಾಸಲಾಭಾಸಾ ತಟಿತ್ಯೋಟಿಸಮ
 ಪ್ರಭಾ | ತಸ್ಮೋದ್ಭಂಜ ಶಿಖಾಮೂಕ್ಷಾತ್ ಚಿದ್ರೂಪಾ ಪರಮಾಕಲಾ | ಯ
 ಥಾಕಲಾ ತಥಾಭಾವೋ ಯಥಾಭಾವಸ್ತಥಾಮನಃ | ಯಥಾಮನಸ್ತಥಾದೃಷ್ಟಿ
 ರ್ಯಥಾದೃಷ್ಟಿವೈಥಾಸ್ಥಲಂ | ಸಾಕಲಾ ಪರಮಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾ ತತ್ಪಾನಾಂ
 ಬೋಧಿನೀವರಾ; ಇತಿ ಶಿವಂ ಧ್ಯಾಯತ್ವಾ, ಸಂಪೂಜ್ಯ, ತೇನೈವ ಹಸ್ತೇನ ಶಿಶೋ
 ಸ್ವರಾಂಗಳಾಲಂಭನಂ ಕುರ್ಯಾತ್ || ಅನಂತರಂ ತಾಂ ಶಿಷ್ಯಮಸ್ತಕಸ್ಥಿತಕಲಾಂ
 ಲಿಂಗೇ ಸಮುಪವೇಶಯೇತ್. ಯಥಾ:—ಗುರುಃ ಪುಷ್ಪಾಕ್ಷ ತಾದಿಸಹಿತಸ್ವಾಂ
 ಜಲಿಸ್ತೇ, (ಸ ಹಿಂಕಾರೋ ಯ ಹಿಂಕಾರಸ್ಸಪ್ರಣವೋ ಯಃ ಪ್ರಣವಸ್ಸರ್ವ
 ವ್ಯಾಪೀ ಸೋನಂತೋ ಯೋನಂತಃ ತತ್ತಾರಂ ಯತ್ತಾರಂ ತತ್ಸೂಕ್ಷ್ಮಂ
 ಯತ್ಸೂಕ್ಷ್ಮಂ ತಚ್ಚಕ್ಷಂ ಯಚ್ಚಕ್ಷಂ ತದ್ವೈದ್ಯುತಂ ಯದ್ವೈದ್ಯುತಂ ತತ್ಪರ

ಸಕಾರಾದಿಯಾದ ಪಂಚಾಕ್ಷರಗಳನ್ನೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಣವವನ್ನೂ ಬರೆದು ಅಲ್ಲಿ ಸದ್ವೋಜಾ
 ತಾದಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನಾ ವಾಹಿಸಿ, ಪೂಜಿಸಿ, ಯೋ... ಶ್ವರಃ ಎಂದು ಪ್ರಣವವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅಯಂ
 ಮರ್ಶನಃ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಹಸ್ತವೈಮಾಂಸಾಶನವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಶುಭವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ
 ದು ಶಿವನ ತೇಜೋಮಯವಾದುದು, ಎಂದು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಶಿವಮಂತ್ರವನ್ನು ಜ್ಞರಿಸುತ್ತಾ ಶಿಷ್ಯನ
 ಶಿರಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪಾರ್ಧಸಮೇತವಾದ ಆ ಹಸ್ತವನ್ನಿರಿಸಿ, ಈ ಶಿಷ್ಯನ ಶಿರಸ್ಸು ಈಶ್ವರನ ನಾ
 ದಬಿಂದುಯುಕ್ತವಾದ ಚಿತ್ತೇಶವು ಎಂದು ನೆನೆದು, ಅಂಥ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಜ್ವಲ.... ಪರಾ ಎಂ
 ದು ಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಅದೇ ಹಸ್ತದಿಂದಲೇ ಶಿಷ್ಯನ ಎಲ್ಲಾ ದೇಹವನ್ನೂ ಸವರುವು
 ದು. ಬಳಿಕ ಶಿಷ್ಯಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಆ ತಿವಕಲೆಯನ್ನು ಲಿಂಗಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ತಂದು ಇರಿಸುವ ಕ್ರ
 ಮವು ಹೇಗೆಂದರೆ—ಆಚಾರ್ಯನು ಪುಷ್ಪಾಕ್ಷ ತೆಗೆದ ಕೂದಿವ ಬೊಗಸೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಸ ಹಿಂ
 ಕಾರೋ....ಮಹಾದೇವಃ ಎಂದು ಖಂಠಾರಂಧ್ರದ ಸಹಸ್ರದಳಕಮಲದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಾ
 ಕೋಟಿಸೂರರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಚಿತ್ತಲೆಯನ್ನು ಭಾವಮನ
 ಸ್ಸು ದೃಷ್ಟಿ ಇವುಗಳಿಂದ ಸ್ವರೂಪಗೊಳಿಸಿ, ನೀಲ... ಸ್ವರಾಟ್ ಎಂದು ಪರಿವದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿ

ಬ್ರಹ್ಮ ಸವನ ಸವಿಕೋರುದ್ರ ಸ್ವಕೃತ್ವರ ಸ್ವಭಗವಾಂತ್ಸಮಹೇಶ್ವರ ಸ್ವಮಹಾ
ದೇವಃ) ಇತಿ ಮಂತ್ರೇಣಾಚ ಬ್ರಹ್ಮ ರಂಧ್ರಸ್ಥಿತ ಸಹಸ್ರದಳಕಮಲಕರ್ಣಕಾ ಏಹ
ರಕ್ಷೋಟಿಸೂರ್ಯಪ್ರತೀಕಾಶಾಂ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪಾಂ ಚಿತ್ತಲಾಂ ಭಾವಮು
ನೋದೃಷ್ಟಿದ್ವಾರಾ ಸ್ವರೂಪೀಕೃತ್ಯ (ನೀಲತೋಯದಮಧ್ಯಸ್ಥಾ ವಿದ್ಯುಲ್ಲೇ
ಪೇವಭಾಸ್ವರಾ | ನೀವಾರಶೂಕವತ್ತಸ್ತೀ ಪೀತಾಭಾಸ್ವತ್ಯಣೂಪಮಾ| ತಸ್ಯಾ
ಶಿಖಾಯಾಮಧ್ಯೆ ಪರಮಾತ್ಮಾ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಃ || ಸಬ್ರಹ್ಮಾ ಸತಿವಸ್ತಹರಿಸ್ಸೇಂದ್ರ
ಸ್ನೋಕ್ಷರಃ ಪರಮಸ್ವರಾಟ್) ಇತಿ ಪರಶಿವಮೂರ್ತಿಂ ಸುಷುಮ್ನಾನಾಡ್ಯಾ
ನಿರ್ಗಮಯ್ಯ, ತತ್ರ ಪುಷ್ಪಾದಿಸಹಿತಸ್ವಾಂಜಲಾ ವಾಸೀಯ, ಮೂಲಮಂತ್ರ
ಪೂರ್ವಕಂ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಣಂ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಾಯ ಗೃಹೀತವಿಗ್ರಹಂ
ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಂ ಸರ್ವಮಂಗಲಾತ್ಮಕಂ ಭಗವಂತ ಮಾವಾಹಯಾಮಾತಿ
ಕಾಂ ಶಿವಕಲಾಂ ಲಿಂಗೇ ಸ್ಥಾಪಯೇತ್. ಇತ್ಥಂ ಗುರುಃ ತಚ್ಚಿಷ್ಯಮಸ್ತಕ
ಸ್ಥಿತ ಜೀವಕಲಾರೂಪಂ ಪ್ರಾಣಮಾದಾಯ ಶಿವಕಲಾಪೂರಿತಲಿಂಗೇ ಸಂಸ್ಥಾ
ಪ್ಯ, ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಶಿಷ್ಯಸ್ಯ ಪ್ರಾಣವರೂಪಕತ್ವೇನ ಜೀವಕಲಾರೂಪೆ ಪ್ರಾಣೇ ತಾದಾ
ತ್ಮ್ಯೇನ ಸ್ಥಾಪಯಿತುಂ ತದ್ವೇಹೇ ಲಿಂಗಧಾರಣಂ ಕುರ್ವಾತ್. ತದ್ಯಥಾ-ಆವಾ
ಹಿತೋಭವ, ಸ್ಥಾಪಿತೋಭವ, ಸಂನಿಹಿತೋಭವ, ಸಂನಿರುದ್ಧೋಭವ, ಸಂಮು
ಖೋಭವ, ಪ್ರಾರ್ಥಿತೋಭವ, ಇತಿ ಷಟ್ಪದ್ಯಾಃ ಪ್ರದರ್ಶ್ಯ, ಲಿಂಗಾಭಿಮು
ರ್ಶನಪೂರ್ವಕಂ ಅಷ್ಟೋತ್ತರಶತಮೂಲಮಂತ್ರಂ ಜಪತ್ವಾ, ಪ್ರಾಂಜಲಿಸ್ಪೃಶ್,
ಭಗವತ್, ಪರಶಿವ ನಿತ್ಯ ಮುತ್ರ ಸ್ಥಿರೋಭವ; ಇತಿ ದೇವಂ ಸಂವ್ರಾಢ್ಯ,

ಯನ್ನು ಸುಷುಮ್ನಾನಾಡೀಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಅಂಜಲಿಯಲ್ಲಿ
ಬಿಜಯಗೊಳಿಸಿ, ಮೂಲಮಂತ್ರಸ್ಮರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ, ಲೋಕಾ
ನುಗ್ರಹಾರ್ಥವಾಗಿ ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನಾಗಿಯೂ, ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವ
ಮಂಗಲಾತ್ಮಕನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆವಾಹಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಆ ಶಿವಕಲೆಯನ್ನು
ಲಿಂಗಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನ ಜೀವಕಲಾರೂಪವಾದ ಪ್ರಾಣವನ್ನಾ
ಕರ್ಷಿಸಿ ತಂದು ಶಿವಕಲಾಪೂರಿತವಾದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಲಿಂಗದ ಶಿವಕಲೆಯನ್ನು ಶಿಷ್ಯನ
ಜೀವಕಲಾರೂಪ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಸಾಮರಸ್ಯಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಲಿಂ
ಗಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಗೆಂದರೆ-ಏಳಕ ಆವಾ....ಭವ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಷಟ್ಪದ್ಯ
ಗಳಂ ಪ್ರದರ್ಶನಮಾಡಿ, ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡೇ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು
ಜಪಿಸಿ, ಕಯ್ಯೊಡ್ಡಿ, ಎಲೈ ಭಗವಂತನಾಶ ಪರಶಿವನೇ! ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರು;

విజ్ఞాప్య, సంహృష్య, తివలింగకుమారయోమధ్యే అంతఃపటం ధారయిత్వా, మంగళాష్టకపూర్వకం తదేవలగ్నమితి పఠన్, శుభే ముహూర్తే అంతఃపటముదగవస్తాద్య, "హేవత్స ఏతత్సంహృషితం తివలింగం విలీలకయ" ఇత్యుక్త్వా, మంత్రాక్షతా తిష్ఠ్యతిరసి చికిర్య, యజమానః పాత్రానాయమ్య, దేవకాలౌ సంకిర్య, "శుభతిథౌ అస్య

సాయంతదిక్షా.

కుమారస్య స్వాంతాధిధానదిక్షాం కరిష్య" ఇతి సంకల్ప్య, ఆచార్యః స్వనామహస్తే తివలింగం నిధాయ, పుష్పాంజలిం దత్వా, మాహేశ్వరసముదే మంగళాష్టకం పఠతి తదేవలగ్నమిత్యుక్తేజసతి తిష్ఠ్యస్త— (ఓంనమో బ్రహ్మణే ధారణంమే అస్త్యనిరాకరణం ధారయితాభూయా సం కర్ణయోక్తృకం మాణ్డ్యోధ్యంమమాముష్యఃఓం) ఇతి సంప్రాథనానంతరం, ఆచార్యః (ఓం లూధర్వాయనమః, లూధర్వలింగాయనమః, ఓం హిరణ్యాయనమః, హిరణ్యలింగాయనమః, ఓం సువర్ణాయనమః, సువర్ణలింగాయనమః, ఓం దివ్యాయనమః, దివ్యలింగాయనమః, ఓం భవాయనమః, భవలింగాయనమః, ఓం శర్వాయనమః, శర్వలింగాయనమః, ఓం తివాయనమః, తివలింగాయనమః, ఓం జ్వలాయనమః, జ్వలలింగాయనమః, ఓం ఆత్మాయనమః, ఆత్మలింగాయనమః, ఓం పరమాయనమః, పరమలింగాయనమః, ఏతక్ష్లోమస్యసూర్యస్య సర్వలింగగంస్థాపయతి వాణిమంత్రంపవిత్రం) ఇతి తిష్ఠ్యవామ

ఎందు ప్రార్థిసి, బిన్నీసికొండు పూజసి, తివలింగక్ష్మా కుమారనిగొ మధ్యదల్లి ఓందు శరయన్ను హిదిసి, మంగళాష్టకవన్ను, హేళుత్త, శుభముహూర్తవన్నరితు, అగి తదేవలగ్నం సుదినం ఎంబ వాక్యవన్నుసిరి, శరయన్ను లుత్తరదిక్కిగే సేళిదు, తిష్ఠనం కురితు—ఎల్లి మగువే! పూజసిరతక్కు ఈ తివలింగవన్ను న్నొండు, ఎందు హేళి, అవన తిరస్సనమేలి మంత్రాక్షతగళన్ను హాచి, పాత్రానాయామవం మాడి, ఈ తిష్ఠనిగే స్వాంతాధిక్షయన్ను మాడుత్తేనెండు సంకల్పసి, గురువు తన్న ఎవగే య్కల్లి తివలింగవన్నట్టు, పుష్పాంజలియన్నిత్తు, మాహేశ్వరరు మంగళాష్టకవన్ను హేళి, తదేవలగ్నం ఎండుజ్జరిసుత్తిరలు, తిష్ఠను—ఓం నమో.....అముష్య ఓం ఎండు హేళి ప్రార్థిసిదనంతర, ఆచార్యను—ఓం లూధర్వ...పవిత్రం ఎంబ మంత్ర

ಹಸ್ತ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖಂ ಸೋಮಸೂತ್ರಂ ಯಥಾಭವತಿತಥಾ ತಿವಲಿಂಗಂ ನಿ
ಧಾಯ—“ಹೇವತ್ಸ ತವಪ್ರಾಣಲಿಂಗಮೇತದಿತಿ ಭಾವಯ, ಹೇವತ್ಸ ಏತದೇವ
ಖಲು ಸರ್ವತತ್ವಾತಿತಂ ಪರವಸ್ತುತಿ ಅನುಚಿಂತಯ, ಹೇವತ್ಸ ಇದಮೇವಹಿ
ಅಜಹರ್ಯೋರಪಿ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಂ ನಿಜತತ್ವಮಿತಿ ನಿಶ್ಚಿನು, ನಿಮಿಸಾರ್ಥಮಪ್ಯೇ
ತತ್ ತ್ವಚ್ಛರೀರಾನ್ನವಿಯೋಜಯತ್ ಅವಧಾನೇನ ಧಾರಯ, ತ್ರಿಕಾಲಮಪ್ಯೇ
ತತ್ಸಮರ್ಚಾಂ ನಿಯಮೇನ ಸಮಾಚರ, ಯತ್ಕಿಂಚಿದಪಿ ವಸ್ತುಜಾತಂ ಪ್ರಾಣ
ಲಿಂಗೇಽಸ್ತಿತ್ ಅಸಮರ್ಪ್ಯ ನಸ್ತೀಕುರು, ಇತೋ ಭೋಗಮೋಕ್ಷಾದಯ ಸ್ವ
ರ್ವೇಪಿ ಪುರುಷಾರ್ಥಾಃ ಕರಗತಾನಿವೇತಿ ವಿಶ್ವಸಿಹಿ, ಸರ್ವಕ್ಷೇಶಾತ್ ಪರಿತ್ಯ
ಜ್ಯ ಸದಾ ಸುಖಯುಕ್ತೋಭವ, ಸತ್ಯಮಿದಂ, ಸತ್ಯಮಿದಂ” ಇತ್ಯುಪದಿಶ್ಯ, ಓಂ
ಯಜ್ಞೋಪವೀತಮಿತಿಮಂತ್ರೇಣ ದ್ವಿಜತ್ವಜಿಹ್ವಾರ್ಥಂ ತಿವಲಿಂಗಂ ದದ್ಯಾತ್—
(ಯಜ್ಞೋಪವೀತಮಿತ್ಯಸ್ಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮಾತ್ರಿಷ್ಟುಪ್, ತಿವಲಿಂಗಧಾರ
ಣೇ ವಿನಿಯೋಗಃ— (ಯಜ್ಞೋಪವೀತಂ ಪರಮಂ ಪವಿತ್ರಂ ಪ್ರಜಾಪತೇ
ರ್ಯತ್ಸಹಜಂ ಪುರಸ್ತಾತ್ | ಆಯುಷ್ಯಮಗ್ರ್ಯಂ ಪ್ರತಿಮಂಜ ಶುಭ್ರಂ ಯ
ಜ್ಞೋಪವೀತಂ ಬಲಮಸ್ತುತೇಜಃ) ಇತಿ ಮಂತ್ರೇಣ ಕುಮಾರ ಹೃದಯಸ್ಥಾ
ನೇ ಸದ್ವಿಕಾಯಾಂ ಪಟ್ಟವಸ್ತ್ರೇಣವಾ ಬದ್ಧೀಯಾತ್. ತತಸ್ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಂಗೇ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಂ, ಕಾರಣಾಂಗೇ ಭಾವಲಿಂಗಂಚ ಸ್ಥಾಪಯಾವಾತಿ ವದೇತ್ |

ವನ್ನು ಹೇಳಿ, ತಿಷ್ಠನ ಎದಗೈಯಲ್ಲಿ ತಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸೋಮಸೂತ್ರವಿರುವಂತೆ
ಇರಿಸಿ, —ಎಲೈ ಕುಮಾರನೇ! ಇದನ್ನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂಬುದಾಗಿ ಭಾವಿಸು, ಈ ಲಿಂಗವೇ
ಸಕಲ ತತ್ವವನ್ನೂ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದ ಪರವಸ್ತುವೆಂದು ಊಹಿಸು. ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಗಳಿಗುಕ್ಕೂಡ
ಕಾಣದೇವೋದ ಪರತತ್ವವೇ ಇದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿಶ್ಚಿಸು, ಅರ್ಥಕ್ಷಣವಾದರೂ ನಿನ್ನ ದೇಹ
ದಿಂದ ಇದನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯದೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಧರಿಸು, ಪ್ರತಿವಿವಸ್ಥಾ ಪ್ರಾತರ್ಮ
ಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಾಯಂಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಮದಿಂದ ಈ ಲಿಂಗವನ್ನರ್ಚಿಸು, ಈ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಸಮೃದ್ಧಿ ಸದೇ ಯಾವುದೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಡ, ಈ ಪರವಸ್ತುವಿನಿಂದಲೇ ಸಕಲ
ಭೋಗಮೋಕ್ಷಾದಿಗಳೂ ಸಹ ನಿನ್ನ ಕೈಸೇರಿದುವೆಂದು ನಂಬು, ಸಕಲಮನಃಕ್ಲೇಶಗಳನ್ನೂ
ಬಿಟ್ಟು ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಖಿಯಾಗು, ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯ, ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯ, ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಯಜ್ಞೋ...ತೇಜಃ ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಚ್ಛರಿಸಿ, ತಿಷ್ಠನ ಹೃದಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕರಡಿಯಲ್ಲಾ
ಗಲಿ ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಿಯವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಾಗಲಿ ತಿವಲಿಂಗವನ್ನಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟುವುದು. ಬಳಿಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಂ
ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನ್ನೂ, ಕಾರಣಾಂಗದಲ್ಲಿ ಭಾವಲಿಂಗವನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ
ಬೇಕು. ನಕಾರ...ಮಹಾಲಿಂಗಂಸ್ಥಾಪಯಾಮಿ ಎನ್ನುವವರೆಗೆ ಆಯಾ ಹಂತ್ರಗಳಿಂದ ನೇ

ನಕಾರ ಮಂತ್ರಾತ್ಮನೆ ಆಚಾರಲಿಂಗಾಯನಮಃ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯ ಆಚಾರಲಿಂಗಂ ಸ್ಥಾಪಯಾಮಿ. ಮಕಾರ ಮಂತ್ರಾತ್ಮನೆ ಗುರುಲಿಂಗಾಯನಮಃ ಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯ ಗುರುಲಿಂಗಂ ಸ್ಥಾಪಯಾಮಿ. ತಿಕಾರ ಮಂತ್ರಾತ್ಮನೆ ಶಿವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ನೇತ್ರಯೋತ್ತಿವಲಿಂಗಂ ಸ್ಥಾಪಯಾಮಿ. ವಾಕಾರಮಂತ್ರಾತ್ಮನೆ ಜಂಗಮಲಿಂಗಾಯನಮಃ ತ್ವಚಿ ಚರಲಿಂಗಂ ಸ್ಥಾಪಯಾಮಿ. ಯಕಾರ ಮಂತ್ರಾತ್ಮನೆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಾಯನಮಃ ಶ್ರೋತ್ರಯೋಃ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಂ ಸ್ಥಾಪಯಾಮಿ, ತಘೈವ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯೇಷ್ಟಪಿ-ಸಾಯಾವಾಚಾರಲಿಂಗಂ, ಗುಹ್ಯ ಗುರುಲಿಂಗಂ, ಪಾದಯೋತ್ತಿವಲಿಂಗಂ, ಪಾಣ್ಯೋರ್ಜಂಗಮಲಿಂಗಂ, ವಾಚಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಂ, ಹೃದಯ ಮಹಾಲಿಂಗಂ ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯ ಪೂಜಯೇತ್.

ಅಥಾಭಿವಾದನಪ್ರಕಾರಃ— ಕುಮಾರಃ ಪ್ರತ್ಯಙ್ಮುಖಸ್ತತ್ ಆಚಾರ್ಯಾಭಿಮುಖೋ ಭೂತ್ವಾ, ಸ್ವದಕ್ಷಿಣಜಾನುಂ ಭೂತಲೇ ನಿಧಾಯ, ಪಾಣಿಭ್ಯಾಂ ಯಥಾಸವ್ಯದಕ್ಷಿಣಂ ಶ್ರೋತ್ರೇ ಸಂಸ್ಪೃಶ್ಯ, ವ್ಯಸ್ತಪಾಣಿ ರಾಚಾರ್ಯಸ್ಯ ದಕ್ಷಿಣಸಾದಂ ಸ್ವದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತೇನ ಸವ್ಯಂಜ ಸವ್ಯಹಸ್ತೇನ ಗ್ರಹೀತ್ವಾ, ಜಾನುಪ್ರಭೃತಿ ಪಾದಪರ್ಮಂತಂ ಸ್ಪೃಶ್ಯಾತ್, ಅಮುಕಗೋತ್ರೋಽಮುಕಶರ್ಮಾಹಂ ಭೋ ಅಭಿವಾದಯೇ ಇತ್ಯುಚ್ಚರತ್, ಶಿರೋಽವನತಿಮೂರ್ವಕಮಭಿವಾದ್ಯ, ಆಚಾರ್ಯೇಣ “ಆಯುಷ್ಮಾಽಭವ ಸೌಮ್ಯದೇವದತ್ತ” ಇತಿ ಪ್ರಯುಕ್ತಾರೀವಾದೋ ವಿನಯಾನ್ವಿತೋ ಭೂತ್ವಾ, ಶಿವಷಡಕ್ಷರೈಃ ಪದೇಶಂ ನಾಂಛನ್ನ ಧೀಹಿ;

ತ್ರಾದಿ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲೂ, ಪಾಯ್ವಾದಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲೂ ಆಚಾರಲಿಂಗಾದಿ ಪದ್ಧಂತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು.

ಬಳಿಕ ನಮಸ್ಕಾರಕ್ರಮವು—ಶಿಷ್ಯನು ಪಶ್ಚಿಮಮುಖನಾಗಿ ಗುರುವಿಗಿದಿರಾಗಿ, ಬಲಮಂದಿಯನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಎಡಗೈಯಿಂದ ತನ್ನ ಬಲಗವಿಯನ್ನೂ ಬಲಗೈಯಿಂದ ಎಡಗವಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಸೋಂಕಿಸಿ, ಬಗ್ಗಿ, ಗುರುವಿನ ಬಲಪಾದವನ್ನು ಬಲಗೈಯಿಂದಲೂ ಎಡಪಾದವನ್ನು ಎಡಗೈಯಿಂದಲೂ ಹಿಡಿದು, ಮೊಡಕಾಲಿನಿಂದ ಪಾದದವರೆಗೂ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ, [] ಗೋತ್ರೋತ್ಪನ್ನನಾದ [] ಶರ್ಮಕನಾದ ನಾನು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಿ, ತಲೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅನಂತರ ಆಯುಷ್ಮಾಽಭವ ಎಂದು ಆರೀವಾದಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು, ವಿನಯವಿಂದ ಬಗ್ಗಿ—ಭೋಗುರುವೇ! ಶ್ರೀ: ಶಿವಷಡಕ್ಷರೈಃ ಮಹಾಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಗಿ ಬಂದಿರುವೆನು. ಕಾವು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವರಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಬೇಡಿ, ತನ್ನ ಎರಡು ಅಂಗಯ್ಯನ್ನೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದುಸೇರಿಸಿ ಚಿಳಿಲುಗಳಿಂದ ಎರಡು ಮೊಗಬ್ಬುಗಳನ್ನೂ ಬಲವಾಗಿ

ಭೋ ಶಿವಷಡಕ್ಷರೀ ಅನುಬ್ರೂಹೀತ್ಯಾಚಾರ್ಯಂ ಪ್ರತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ, ಸ್ವವಾಮು
ಪಾಣಿಮುತತ್ತನೀಕೃತ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣಪಾಣಿಂ ನೈಋತ್ಯುಕ್ತೃ, ಸಂಧಾಯ, ಪಾಣಿ
ಸೃಷ್ಟಮಂಗುಣೀಶ್ಚಾಂಗುಷ್ಠಾಂ ದೃಢೀಕೃತ್ಯ, ತಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಜಲಿಂ ದಕ್ಷಿಣಾಂಕೆ
ನಿಕ್ಷೇಪ್ಯ, ತತ್ತಾಶ್ವೇ ಉದಬ್ಬುವಿಸ್ವ ಆಚಾರ್ಯಾಂತಿಕಮಾಸೀತ. ಅಥಾಚಾ
ರ್ಯಃ ಪ್ರಾಣಾನಾಯಮ್ಯ, ದೇಹಕಾಲಾವನುಕೀರ್ತಯ, "ಅಸ್ಯಾಂ ಶುಭತಿಥೌ
ಅಸ್ಯ ಕುಮಾರಸ್ಯ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಪ್ರದ ಮನುದೀಕ್ಷಾಂ ಕರಿಸ್ಯೆ" ಇತಿ ಸಂಕ
ಲ್ಪ್ಯ, ಶಿಷ್ಯಾಂಜಲಿಂ ತತ್ಪರಿಧಾನೀಯವಾಸಸಾಽಽಚ್ಛಾದ್ಯ, ಸ್ವಪಾಣಿಭ್ಯಾಂ
ತದಂಜಲಿಂ ಪರಿಗೃಹ್ಯ, ಓಂ ಅಸ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಷಡಕ್ಷರೀ ಮಹಾಮಂತ್ರಸ್ಯ ವಾ
ಮುದೇವಮುಷಿಃ, ಪಶ್ಚಿತ್ತಂದಃ, ಸದಾಶಿವೋದೇವತಾ, ಓಂ ಬೀಜಂ, ಉಮಾ
ಶಕ್ತಿಃ, ಶಿವ ಇತಿ ಕೀಲಕಂ, ಶ್ರೀಸದಾಶಿವಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥೇ ಜಪೇವಿನಿಯೋಗಃ—
ಓಂ ಯಂ ಓಂ ಸರ್ವಜ್ಞಶಕ್ತಿಧಾಮ್ನೇ ಅಂಗುಷ್ಠಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಓಂ ವಾಂ
ಓಂ ನಿತ್ಯತ್ಯಪ್ತಶಕ್ತಿಧಾಮ್ನೇ ತರ್ಜನೀಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಓಂ ಶಿಂ ಓಂ ಅನಾದಿ
ಬೋಧಶಕ್ತಿಧಾಮ್ನೇ ಮಧ್ಯಮಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಓಂ ಮಂ ಓಂ ಸ್ವತಂತ್ರಶಕ್ತಿ
ಧಾಮ್ನೇ ಅನಾಮಿಕಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಓಂ ನಂ ಓಂ ಅಲುಪ್ತಶಕ್ತಿಧಾಮ್ನೇ ಕನಿ
ಸ್ಮಿಕಾಭ್ಯಾಂನಮಃ | ಓಂ ಓಂ ಓಂ ಅನಂತಶಕ್ತಿಧಾಮ್ನೇ ಕರತಲಕಶಪೃಷ್ಠಾ
ಭ್ಯಾಂನಮಃ || ಓಂ ಸರ್ವಜ್ಞಶಕ್ತಿಧಾಮ್ನೇ ಹೃದಯಾಯನಮಃ | ಓಂ ನಂ ಓಂ
ನಿತ್ಯತ್ಯಪ್ತಶಕ್ತಿಧಾಮ್ನೇ ಶಿರಸೇಸ್ವಾಹಾ | ಓಂ ಮಂ ಓಂ ಅನಾದಿಬೋಧಶಕ್ತಿ
ಧಾಮ್ನೇ ಪಿಪಾಸಾಯೈವಪಟ್ | ಓಂ ಶಿಂ ಓಂ ಸ್ವತಂತ್ರಶಕ್ತಿಧಾಮ್ನೇ ಕವಚಾಯ
ನಮಃ | ಓಂ ವಾಂ ಓಂ ಅಲುಪ್ತಶಕ್ತಿಧಾಮ್ನೇ ನೇತ್ರತ್ರಯಾಯನೌಷಟ್ | ಓಂ
ಯಂ ಓಂ ಅನಂತಶಕ್ತಿಧಾಮ್ನೇ ಅಸ್ತ್ರಾಯಘಟ್ | ಭೂರ್ಭುವಸ್ಸುವರೋಂ ಇತಿ
ದಿಗ್ವಂಧಃ || ಇತಿ ಕರನ್ಯಾಸಾದಿಕಂ ಕೃತ್ವಾ ಕಾರಯಿತ್ವಾಚ, ಧ್ಯಾನಂ—

ಸಂಘಃ ಹಿದಿಮ, ಆಬ್ರಹ್ಮಾಂಜಲಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಬಲದೊಡೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ
ಗುರುನಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಬಳಿಕ ಆಚಾರ್ಯನು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂ ಮಾಡಿ,
ಈ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಶಿಷ್ಯನ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಅವನು ಹೊದಿದಿರುವ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ
ಹೊದಿಸಿ, ತನ್ನ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಅವನ ಅಂಜಲಿಯಂ ಗ್ರಹಿಸಿ, ಓಂ ಅಸ್ಯ.....ವಿನಿಯೋಗಃ
ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಓಂಯಂ ಓಂ....ದಿಗ್ವಂಧಃ, ಎಂಬುವವರೆಗೂ ಆಯಾ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಕರನ್ಯಾ
ಸಾದಿಗಳೆನೂಡಿ, ಶಿಷ್ಯನಿಂಥಲೂ ಮಾಡಿಸಿ ಧ್ಯಾಯಿ...ತ್ರಿಣೇತ್ರಂ ಎಂದು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಶಿಷ್ಯನ

ಧ್ಯಾಯೇ ನಿತ್ಯಂ ಗಿರೀಶಂ ರಜತಗಿರಿನಿಭಂ ಚಾರುಚಂದ್ರಾವತಂಸಂ ರತ್ನಾಕ
ರೋಜ್ವಲಾಂಗಂ ಪರಶುಮೃಗವರಾಧೀತಿಹಸ್ತಂ ಪ್ರಸನ್ನಂ | ಪದ್ಮಾಸೀನಂ
ಸಮಂತಾತ್ಮತ ಮಮರಗಣೈ ವಾಘ್ರಘೃಕೃತ್ತಿವಸಾನಂ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂ ವಿಶ್ವ
ರೂಪಂ ನಿಖಿಲಭಯಹರಂ ಪಂಚವಕ್ತ್ರಂ ತ್ರಿಣೇತ್ರಂ || ಇತಿ ಧ್ಯಾನಂ ಸ್ವಯಮು
ಕ್ತಾ, ವಾಚಯಿತ್ವಾ, ಪ್ರಣವಸಹಿತ ನಕಾರಾದಿ ಯಕಾರಾಂತ ಮೂಲಪಂ
ಚಾಕ್ಷರೇಂ ಸ್ವಯಮುಕ್ತಾ, ತ್ರಿವಾರಂ ವಾಚಯೇತ್ || ತತಃ || (ಮಮವ್ರ
ತಇತ್ಯಸ್ಯ ಪ್ರಜಾಪತಿಯುಷಿಃ, ಬೃಹಸ್ಪತಿದೇವತಾ, ತ್ರಿಷ್ಟಪ್ ಭಂಡಃ, ವಟೋ
ಹೃದಯ ಉಧ್ವಾಂಗುಳಿಪಾಣಿನಿಧಾನೇ ನಿವಿಯೋಗಃ— ಓಂ ಮಮವ್ರತೇಹ್ಯ
ದಯಂತದದಾಮಿ ಮಮಚಿತ್ತಮನುಚಿತ್ತಂತೆ ಅಸ್ತು ಮಮವಾಚ ಮೇಕವ್ರತೋ
ಜುಷಸ್ವ | ಬೃಹಸ್ಪತಿಸ್ತಾನ್ವಿನಿಯುನಕ್ತುಮಹ್ಯಂ) ಇತಿ ಸ್ವಪಾಣಿಂ ಉಧ್ವಾಂಗು
ಳಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣೋ ಹೃದಯದೇಶೇ ನಿಧಾಯ, ತಸ್ಯ ರಕ್ಷಣಾರ್ಥಂ ಶು
ದ್ಧ್ಯರ್ಥಂಚ ಮೇಖಿಲಾ ಮಾಬದ್ಧೀಯಾತ್. ತತ್ರ— (ಇಯಂದುರುಕ್ತಾದಿತಿ
ದ್ವಯೋರ್ವಾಮದೇವೋಮೇಖಿಲಾತ್ರಿಷ್ಟಪ್, ಮೇಖಿಲಾಬಂಧನೇ ವಿನಿಯೋ
ಗಃ—(ಇಯಂ ದುರುಕ್ತಾತ್ಪರಿಬಾಧಮಾನಾ ಶರ್ಮವರೂಢಂ ಪುನತೀನಲಗಾತ್ ||
ವ್ರಾಣಾಪಾನಾಭ್ಯಾಂ ಬಲಮಾಧರಂತೀಪ್ರಿಯಾ ದೇವಾನಾಂ ಸುಭಗಾ ಮೇ
ಖರೇಯಂ) ಇತಿ ವಾಚಯಿತ್ವಾ, ಮೇಖಿಲಾಂ ತ್ರಿರಾವೃತ್ಯ, ನಾಭಿಪ್ರದೇಶೇ
ಗ್ರಂಥಿತ್ರಯಂ ಕುರ್ವಾತ್. ತದಾ ವಟುಃ ರಹಸ್ಯಾಂಗಪಹಿತ ವೇದತ್ರಯೇಣಾ
ವೃತ್ತೋಹಮಿತಿ ಮನ್ಯೇತ || ತತಃ || ತದ್ಧರ್ಮಕ್ಷೇಮಾರ್ಥಂ, ಅಧರ್ಮನಿವೃತ್ತ
ಯೇಚ ಕೇಶಸಂಮಿತಂ ಪಾಲಾಶದಂಡಂ ದದ್ಯಾತ್ || ತತ್ರ—(ಸ್ವಸ್ತಿ ನ ಇತ್ಯಸ್ಯ
ಸ್ವಸ್ತಾ | ತ್ರಯೋ ವಿಶ್ವದೇವಾಸ್ತ್ರಿಷ್ಟಪ್ ದಂಡದಾನೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ||

ಬಲಗವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಣವಸಹಿತ ನಕಾರಾದಿ ಯಕಾರಾಂತವಾದ ಮೂಲಪಂಚಾಕ್ಷರೇಮಂತ್ರವ
ನ್ನು ಮೂರಾವೃತ್ತ ಉಪದೇಶಿಸಿ, ಅವನಿಂಚಲೂ ಹೇಳಿಸುವುದು. ಬಳಿಕ ಮಮ ಮಹ್ಯಂ ಎಂ
ದು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಹಸ್ತವನ್ನು ಬೆರಲುಗಳು ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿರುವಂತೆ ತಿಷ್ಠನ ಸ್ಥವಯಸ್ಥಾನಹ
ರ್ದಿ ಇಟ್ಟು, ಆ ಆಶ್ರಮಧರ್ಮದ ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ, ಶುದ್ಧಿಗಾಗಿಯೂ ಇಯಂ....ಲೀ
ಯಂ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ನಂದ ಹೇಳಿಸಿ, ನೊದೆಯದಾರವನ್ನು ಅವನ ನಡುವಿಗೆ ಮೂರು ಸುತ್ತನ್ನು
ಸುತ್ತಿ, ಹೊಕ್ಕುಳಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರುಗಂಟನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು
ಗೊಥವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳ ಮೂರುವೇದಗಳಿಂದ ತಾನು ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಬಳಿಕ
ಅವನ ಧರ್ಮದ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅಧರ್ಮನಿವೃತ್ತಿಗಾಗಿಯೂ ಸಹ ಮುತ್ತುಗಡ ದಂಡವನ್ನು

ಧರ್ಮದಾರ

ಸ್ವಸ್ತಿ ನೋಮಿಮಾತಾ ಮತ್ಪಿನಾಭಗಃ ಸ್ವಸ್ತ್ಯದೇವ್ಯದಿತಿ ರಸರ್ವಣಃ | ಸ್ವಸ್ತಿ
 ಪೂಷಾ ಅಸುರೋ ದಧಾತುನಃ | ಸ್ವಸ್ತಿದ್ಯಾವಾ ಪೃಥಿವೀ ಸುಜೇತುನಾ)
 ತತಃ ವಟೋಃ ತದ್ಗೃಹಣೇ ಮಂತ್ರಃ— ; ಅದಾಂತಂ ದಮಯಿತ್ವಾ ಮಾಂ
 ಮಾರ್ಗಿಸಂಸ್ಥಾಪಯೇತ್ ಸ್ವಯಂ || ದಂಠಃ ಕರೇಸ್ಥಿತೋ ಯಸ್ಮಾತ್ ತಸ್ಮಾ
 ದ್ರಕ್ಷ್ಯಯತೋಭಯಂ, ಇತಿ ನಾಚಯೇತ್ || ತತಃ ಕುಮಾರಸ್ಯ ಆಚಾರಮಾ
 ದಿಶೇತ್—ಬ್ರಹ್ಮಚಾರ್ಯಸಿ, ಆಚಮನಂ ಕುರು, ಮೂತ್ರಪುರೀಷಾದೌ ಶುದ್ಧೈ
 ಥ ಮಿತ್ಯರ್ಥಃ; ಕರ್ತು ಕುರು, ತಿವಪೂಜಾದೀತ್ಯರ್ಥಃ; ದಿನಾವಾಸ್ವಾಪ್ನೀಃ,
 ಆಚಾರ್ಯಾಧೀನೋ ವೇದಮಧೀಷ್ಟ; ಸತ್ಯಂವದ; ಧರ್ಮಂಚರ; ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಪ್ರ
 ವಚನಾಭ್ಯಾಂ ನಪ್ರಮದಿತವ್ಯಂ; ಆಚಾರ್ಯಾಯ ಪ್ರಿಯಂ ಧನ ಮಾಹ್ಯತ್ಯಾರ್ಪ
 ಯ, * ಪ್ರಜಾತಂತುಂ ಮಾವ್ಯವಘೇತ್ಸೀಃ; ಸತ್ಯಾನ್ನಪ್ರಮದಿತವ್ಯಂ; ಧರ್ಮಾ
 ನ್ನ ಪ್ರಮದಿತವ್ಯಂ; ಕುಶಲಾನ್ನ ಪ್ರಮದಿತವ್ಯಂ; ಭೂಕ್ತೈನ ಪ್ರಮದಿತವ್ಯಂ;
 ಮಾತೃದೇವೋಭವ, ಪಿತೃದೇವೋಭವ, ಆಚಾರ್ಯದೇವೋಭವ, ಅತಿಥಿದೇವೋ
 ಭವ, ಯಾನ್ಯನವದ್ಯಾನಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ತಾನಿ ಸೇವಿತವ್ಯಾನಿ ನೋಇತರಾಣಿ, ಯಾ
 ನ್ಯಸ್ಮಾಕಂ ಸುಚರಿತಾನಿ ತಾನಿ ತ್ವಯೋಪಾಪ್ಯಾನಿನೋ ಇತರಾಣಿ. ಇತಿ
 ಧರ್ಮಾಸ್ತೋಧಯೇತ್ ||

ಸ್ವಸ್ತಿ ನ....ಜೇತುನಾ, ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗುರುವು ಕೊಡಲು, ಶಿಷ್ಯನು—ಅದಾಂತಂ....ಭಯಂ ಎಂ
 ದು ಹೇಳಿ ಗ್ರಹಿಸುವುದು. ಅನಂತರ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಆಚಾರವನ್ನು ಬೋಧಿಸಬೇಕು—ನೀನು ಬ್ರಹ್ಮ
 ಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದೀಯೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮೂತ್ರಪುರೀಷಾದಿ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶು
 ದ್ಧಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆಚಮನವಂ ಮಾಡು, ತಿವಪೂಜಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕಪ್ಪದೆ ಮಾಡು,
 ಹಗಲಹೊತ್ತು ಮಲಗಬೇಡ, ಗುರುವಿಗರ್ಥಿಸಲಾಗಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡು, ಸತ್ಯವಾ
 ದವನ್ನು ಹೇಳು, ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಚರಿಸು, ವೇದಾಧ್ಯಯನ ವಿಸಯದಲ್ಲಿ ಮದಿಸರಬೇಡ,
 ಆಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದಂತೆ ಧನವನ್ನು ಗಳಿಸಿ ತಂದುಕೊಡು, * ನಿನಗೆ ವಂಶವೆಂಬ ದಾರವ
 ನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ, ಸತ್ಯದ ವಿಸಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮತ್ತನಾಗಿರಬೇಡ, ಧರ್ಮದ
 ವಿಸಯದಲ್ಲಿ ಮದಿಸರಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಕೈಮದ ವಿಸಯದಲ್ಲಿ ಅಲಸಿಕೆಯುಳ್ಳವನಾಗಬೇಡ,
 ಐಶ್ವರ್ಯ ವಿಸಯದಲ್ಲಿ (ಭಿಕ್ಷುದ ವಿಸಯದಲ್ಲಿ) ಮದಿಸರಬೇಡ, ಮಾತೃ ಪಿತೃ ಆಚಾರ್ಯಾ ತಿಥಿ
 ಗಳನ್ನು ದೈವವೆಂದು ತಿಳಿ, ನಿರ್ಮಾಷ್ಣಗಳಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡು. ನಮಗೆ ಉತ್ತಮವಾಚ
 ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆ. ಎಂದು ಸಪ್ತರ್ಮಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಬೇಕು.

* ಮುಂದೆ ವಿರಕ್ತಾಶ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದುವ ವಟುಗಳಿಗೂ, ಸೈಷ್ಠಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ
 ಗಾಗಿರತಕ್ಕವರಿಗೂ ಮಾತ್ರ ಇಚ್ಛಿಸು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಕೂಡದು.

ಅಚಾರ್ಯಃ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರಸಮಾಪಂ ಗತ್ವಾ, ಉಪವಿತ್ಯ ಸೃವೇಣಾಜ್ಯಂ
 ಗೃಹೀತ್ವಾ, (ಯದಸ್ಯೇತ್ಯಸ್ಯ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭೋಽಗ್ನಿ ಸ್ತೃಷ್ಟ್ವಪ್. ಸ್ವಷ್ಟಕೃದ್ಧೋ
 ಮೇ ವಿನಿಯೋಗಃ— (ಯದಸ್ಯ ಕರ್ಮಣೋತ್ಕರೀರಿಚಂ ಯದ್ವಾನ್ಯೂನಮಿಹಾ
 ಕರಂ | ಅಗ್ನಿ ಸ್ವತ್ತಿಸ್ವಷ್ಟಕೃದ್ವಿದ್ವಾಂತ್ಸರ್ವಂ ಸ್ವಷ್ಟಂ ಸುಕುತಂ ಕರೋತುಮೇ
 ಅಗ್ನಯೇಸ್ವಷ್ಟಕೃತ ಸುತಕುತ ಸರ್ವಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾ ಹುತೀನಾಂ ಕಾಮಾನಾಂ
 ಸಮರ್ಥಯಿತ್ರೇ ಸರ್ವಾನ್ಃ ಕಾಮಾಂತ್ಸಮರ್ಥಯಸ್ವಾಹಾ) ಇತಿ ಅಗ್ನಾ ವೀ
 ತಾನದೇಶೇ ಜುಹುಯಾತ್ | ಅಗ್ನಯೇ ಸ್ವಷ್ಟಕೃತೇ ಇದಂನಮಮು ಇತಿ ತತ್ಸಾ
 ಗಃ || ತತೋಽಗ್ನೇರುತ್ತರತಸ್ಥಿತಾ ಮಿಥ್ಯ ಬಂಧನರಜ್ಜುಂ ವಿಸ್ರಸ್ಯ, ಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯ,
 ಘೃತೇನಾಪ್ಲಾವ್ಯ ಪತುಪತಯೇ ರುದ್ರಾಯಸ್ವಾಹಾ ಇತಿ ಹುತ್ವಾ, ಪತುಪ
 ತಯೇರುದ್ರಾಯೇದಂನಮಮು ಇತಿ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ, ಅಪಸ್ಸಂಸ್ಪೃಷ್ವಾ, ಸೃವೇಣಾ
 ಜ್ಯಮಾದಾಯ, ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾಜ್ಯಾಹುತೀ ಸ್ಪಷ್ಟಜುಹುಯಾತ್, ತತ್ರ ಮಂ
 ತ್ರಾಃ— ಅಯಾಶ್ಚೇತಿ ಮಂತ್ರಸ್ಯ ವಿಮದೋಯಾಳಗ್ನಿಃ, ಪದಪದ್ವಿಃ ಪ್ರಾಯ
 ಶ್ಚಿತ್ತಾಪಾರ್ಥಾಜ್ಯಹೋಮೇ ವಿನಿಯೋಗಃ | ಅಯಾ ಶ್ಚಾಗ್ನೇಸ್ಯನಭಿಕಸ್ತೀಶ್ಚ ಸ
 ತ್ವಮಿತ್ವಮಯಾಅಸಿ | ಅಯಾಸಾವಯುಸಾಕೃತೋಯಾಸಾ ಹವ್ಯಮೂಹಿ
 ಷೇಯಾಸೋಧೇಹಿಭೇಷಜಂಸ್ವಾಹಾ— ಅಗ್ನಯೇ ಅಯಸ ಇದಂನಮಮು ||
 (ಅತೋದೇವಾಮೇಧಾತಿಥಿದೇವಾಗಾಯತ್ರೀ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾಜ್ಯ ಹೋಮೇ
 ವಿನಿಯೋಗಃ— ಅತೋದೇವಾಅವಂತುನೋ ಯತೋವಿಷ್ಣುರ್ವಿಚಕ್ರಮೇ |
 ಸ್ತಥಿವ್ಯಾಸ್ತಪ್ತಧಾಮಭಿಸ್ವಾಹಾ) ದೇವೇಭ್ಯ ಇದಂನಮಮು || (ಇದಂವಿ
 ಷ್ಣುರ್ವೇಧಾತಿಥಿರ್ವಿಷ್ಣುರ್ಗಾಯತ್ರೀ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾಜ್ಯ ಹೋಮೇ ವಿನಿಯೋ
 ಗಃ— ಇದಂ ವಿಷ್ಣುರ್ವಿಚಕ್ರಮೇ ಪ್ರೇಧಾಸಿದಧೇಪದಂ ಸಮೂಚ್ಚಮಸ್ಯಕಾಂಸು
 ರೇಸ್ವಾಹಾ) ವಿಷ್ಣು ವಇದಂನಮಮು || (ವ್ಯಸ್ತಸಮಸ್ತವ್ಯಾಹೃತೀನಾಂ ವಿಶ್ವಾ
 ಮಿತ್ರ ಜಮದಗ್ನಿ ಭರದ್ವಾಜ ಪ್ರಜಾಪತಯೋ ಪುಷಯಃ | ಅಗ್ನಿ ಮಯ ಸೂ

ಅನಂತರ ಗುರುವು ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತು, ಸಾಟಿನಿಂದ ತುಪ್ಪವನ್ನು
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಯದಸ್ಯೆ...ಸ್ವಾಹಾ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಗ್ನಿಯ ಈಶಾನಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟ
 ಕೃತ ಅಗ್ನಿಯ ಇದಂ ನಮಮು ಎಂದು ಬಿಡುವುದು. ಬಳಿಕ ಅಗ್ನಿಯ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ
 ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಕಂಕಯ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ, ಪತು....ನಮಮು ಎಂದು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ.
 ಕೃತೋದ, ಸಾಟಿನಿಂದ ತುಪ್ಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಈ ಕೆಳಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ ೭ ಅವೃತ್ತಿ
 ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ೧—ಅಯಾ....ನಮಮು, ೨—ಅತೋ

ರೈ ಪ್ರಜಾಪತಯೋ ದೇವತಾಃ | ಗಾಯತ್ರೈಷ್ಟಿಗನುಷ್ಟುಪ್ | ಬೃಹತ್ಯಶ್ವಂ
ದಾಂಸಿ | ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾಜ್ಯಹೋಮೇ ವಿನಿಯೋಗಃ—ಓಂ ಭೂಸ್ವಾಹಾ—
ಅಗ್ನಯ ಇದಂನಮಮು (ಓಂ ಭುವಸ್ವಾಹಾ)— ವಾಯವ ಇದಂನಮಮು ||
(ಓಂ ಸ್ವಃ ಸ್ವಾಹಾ) ಸೂರ್ಯಾದಂ ನಮಮು || ಓಂ ಭೂರ್ಭುವಸ್ವಸ್ವಾಹಾ—
ಪ್ರಜಾಪತಯ ಇದಂನಮಮು ||

ತತೋಬ್ರಹ್ಮಾ, ಕರ್ತಾರಂ ಪವೀತ್ಯಾಗ್ನಿವಾರ್ಯುದೇಶೇ ತಿಷ್ಠತ್ ಸು
ವೇಣಾಜ್ಯಂ ಗೃಹೀತ್ವಾ, ಅಯಾಶ್ಲಾಗ್ನೀಸ್ಯೇತ್ಯಾದಿನಾ ಛಂದಃಪುನರ್ವಿವರ್ತಂ
ಸಪ್ರಾಜ್ಯಾಹುತಿರ್ಜುಹುಯಾತ್ || ಮಂತ್ರವಿಪರಾಧಸತಂತ್ರವಿಪರಾಧಸ ಕಾಲವಿ
ಪರಾಧಸ ಕರ್ಮವಿಪರಾಧಸ ಸ್ವರಾಕ್ಷರಪದವೃತ್ತ ವರ್ಣಲೋಪದೋಷಾದಿ ನಿಯತ
ಸೈಮಿತ್ತಿಕ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾರ್ಥಾಜ್ಯಹೋಮೇ ವಿನಿಯೋಗಃ— (ಯದ್ವೋದೇ
ವಾ ಅತಿಸಾತಯಾನಿನಾಚಾಚ ಪ್ರಯುತೀದೇವಹೇಳನಂ | ಅರಾಯೋ ಅಸ್ಮಾ
ಗಾಂ ಅಭಿದುಷ್ಟುನಾಯತೇಽನ್ಯತ್ರಾಸ್ತಿಸ್ತರುತ ಸ್ತನ್ನಿಧೇಽಸಸ್ವಾಹಾ)—ಮರು
ಧ್ಯ ಇದಂನಮಮು || ತತೋಯಜಮಾನಃ ಸುವೇಣಾಜ್ಯಂ ಗೃಹೀತ್ವಾ,
ಅನಾಜ್ಞಾತಮಿತಿ ಮಂತ್ರದ್ವಯಸ್ಯ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭೋಽಗ್ನಿರನುಷ್ಟುಪ್ || ಜ್ಞಾ
ತಾಜ್ಞಾತದೋಷನಿರ್ಹರಣಾರ್ಥಮಾಜ್ಯಹೋಮೇ ವಿನಿಯೋಗಃ— (ಅನಾ
ಜ್ಞಾತಂ ಯದಾಜ್ಞಾತಂ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ಕ್ರಿಯತೇಮಿಥು | ಅಗ್ನೇತದಸ್ಯಕಲ್ಪಯ
ತ್ವಂಹಿವೇತ್ಯ ಯಥಾತಥಂಸ್ವಾಹಾ)—ಅಗ್ನಯ ಇದಂನಮಮು || (ಪುರುಷಸಂ
ಮಿತೋ ಯಜ್ಞೋಯಜ್ಞಃ ಪುರುಷಸಂಮಿತಃ | ಅಗ್ನೇತದಸ್ಯಕಲ್ಪಯತ್ವಂಹಿ
ವೇತ್ಯ ಯಥಾತಥಂಸ್ವಾಹಾ)—ಅಗ್ನಯ ಇದಂನಮಮು || (ಯತ್ಪಾಕತ್ರೇತ್ಯಸ್ಯ
ತ್ರಿತೋಽಗ್ನಿಸ್ತಿಸ್ತುಪ್ | ಸ್ಮೂನಾತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಪೂರ್ಣಾಜ್ಯಹೋಮೇ ವಿನಿ
ಯೋಗಃ— (ಯತ್ಪಾಕತ್ರಾಮನಸಾದೀನದಕತ್ನಾ ನಯಜ್ಞಸ್ಯ ಮಸ್ತತೇ ಮ

....ನಮಮು, ೩—ಇದಂ....ನಮಮು, ೪—ವ್ಯಸ್ತ....ನಮಮು, ೫—ಓಂ ಭುವ....ನಮಮು,
೬—ಓಂ ಸ್ವಃ....ನಮಮು, ೭—ಓಂ ಭೂಃ....ನಮಮು ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಬ್ರಹ್ಮನು ಯಜ
ಮಾನನನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಅಗ್ನಿಗೆ ವಾಯವ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತು, ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ
ಯೇ ಆಯಾ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ (ಛಂದಸ್ಸು, ಪುನಃ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳದೆ, ಕೇವಲ
ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ) ೭ ಅವೃತ್ತ ತುಪ್ಪದಿಂದ ಹೋಮಮಾಡುವುದು. ಬಳಿಕ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಲ್ಲಿ
ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಮಂತ್ರವೃತ್ತಾಸ ಮುಂತಾದವುಗಳಂಟಾಗಿದ್ದರೆ ತತ್ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ
ಯೆಂದು, ಯದ್ವೋಃ....ಮರುಧ್ಯ ಇದಂನಮಮು ಎಂದು ಹೋಮಮಾಡಿ, ಬಳಿಕ ಅನಾ....

ತಾಫ್ಯಸಃ | ಅಗ್ನಿಷ್ಟದೋಕ್ತಾಕ್ರತುವಿದ್ವಿಜಾನವ್ಯವಿಷ್ಣೋ ದೇವಾಗ್ಂ ಋ
ತುತೋಯಜಾತಿಸ್ವಾಹಾ, — ಅಗ್ನಯ ಇದಂನಮಮು || ಸರ್ವಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾ
ರ್ಥಂ ಭೂರ್ಭುವಸ್ಸಸ್ವಾಹಾ ಪ್ರಜಾಪತಯ ಇದಂನಮಮು || ಬ್ರಹ್ಮಾಭಾ
ವೇ ಯಜಮಾನವೈತಾನ್ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾದೀ೯ ಕುರಾತ್. ತತೋ ಯಜಮಾ
ನಸ್ಸರ್ವಕರ್ಮಪ್ರಮಾಣೀಂ ಭದ್ರದ್ರವ್ಯದಾಂ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಂ ಜುಹುಯಾತ್.
ಆಜ್ಯಮೂರಿತಪಾತ್ರೋಪರಿ ಸ್ತುವಂ ಸ್ಯಜ್ಜುಖೀಂ ಕೃತ್ವಾ, ಸ್ತುನಾಗ್ರೀ ಕುಸು
ಮಾಕ್ಷತಾನ್ನಿಧಾಯ, ಶಂಖಮುದ್ರಯಾ ಗೃಹೀತ್ವಾ, ವಾಯವ್ಯದೇಶೇ ತಿಷ್ಠತ್
ಸಮಪಾದ ಪುಜುಕಾಯ ಸ್ತುನಾಗ್ರೀ ನೈವಲೋಚನಃ ಪ್ರಸನ್ನಾತ್ಮಾ ಸಃ —
ಸಮುದ್ರಾ ದೂರ್ಮಿರಿತ್ಯಸ್ಯ ಸೂಕ್ತಸ್ಯ ವಾಮದೇವ ಆವಸ್ತಿಷ್ಠುಃ ಅಂತರ್ಯ
ಜಗತೀ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಹೋಮೇ ವಿನಿಯೋಗಃ — (ಸಮುದ್ರಾದೂರ್ಮಿರ್ಮಧು
ಮಾಗ್ಂ ಉದಾರದುಪಾಂತುನಾ ಸಮಮೃತತ್ವಮಾನು | ಘೃತಸ್ಯನಾಮ
ಗುಹ್ಯಂ ಯದಸ್ತ ಜಿಹ್ವಾದೇವಾನಾಮಮೃತಸ್ಯನಾಭಿಃ || ವಯಂ ನಾಮಪ್ರ
ಬ್ರವಾಮಾ ಘೃತಸ್ಯಾಸ್ತಿಸ್ತಜ್ಞೇಧಾರಯಾಮಾನಮೋಭಿಃ | ಉಪಬ್ರಹ್ಮಾ
ಶ್ರುಣುವಚ್ಛಸ್ಯಮಾನಂ ಚತುಶ್ಯಂಗಳೋಽವಮಾದ್ಗೌರ ಏತತ್ || ಚತ್ವಾರಿ
ಶ್ಯಂಗಳಾ ತ್ರಯೋ ಅಸ್ಯಪಾದಾ ದ್ವೇಶೀರ್ಷ ಸಪ್ತಹಸ್ತಾಸೋಅಸ್ಯ | ತ್ರಿಧಾ
ಬದ್ಧೋ ವೃಷಭೋರೋರವೀತಿ ಮಹೋದೇವೋ ಮರ್ತಾಫ್ಯಾಗ್ಂ ಆವೀಶ ||
ತ್ರಿಧಾಹಿತಂ ವಣಿಭಿ ಗುಹ್ಯಮಾನಂ ಗವಿದೇವಾಸೋ ಘೃತಮನ್ವವಿಂದತ್ |
ಇಂದ್ರಏಕಂ ಸೂರ್ಯಏಕಂ ಜಜಾನವೇನಾದೇಕಂ ಸ್ವಧಯಾನಿಷ್ಟತಕ್ಷುಃ ||
ಏತಾ ಅರ್ಷಂತಿ ಹೃದ್ಯಾತ್ಸಮುದ್ರಾಚ್ಛತವ್ರಜಾ ರಿಪುಣಾನಾವಚಕ್ಷುಃ | ಘೃತ
ಸ್ಯಧಾರಾ ಅಭಿಜಾಕಶೀಮಿ ಹಿರಣ್ಯಯೋವೇತಸೋಮಧ್ಯಾಸಾಂ ||.....
ಧಾಮಂತೇ ವಿಶ್ವಂ ಭುವನಮಧಿಶ್ರಿತಮೃತಸ್ಸಮುದ್ರೇ ಹೃದ್ಯಂತರಾಯುಷೇ |
ಅಸಾಮನೀಕೇ ಸಮಿಧೇ ಯಲಭ್ಯತಸ್ತಮಶ್ಯಾಮ ಮಧುಮಂತಂ ತ ಊರ್ಮಿಂ

ಅಗ್ನಯ ಇದಂನಮಮು ಎಂಧು ಹೋಮಮಾಡಿದು, ಧನಃ ಪುರುಷ.... ಪ್ರಜಾಪತಯ ಇದಂನಮಮು
ಎಂಧು ಹೋಮಮಾಡುವುದು. ಬ್ರಹ್ಮ ನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದಿಷ್ಟನ್ನೂ ಯಜಮಾನನೇ ಮಾಡುವುದು.
ಬಳಿಕ ಯಜಮಾನನು ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೇಗೆಂದರೆ— ನೀರಾದ ತುಪ್ಪ
ಕೊಡ ತುಂಬಿದ ಪಾತ್ರೆಯಮೇಲೆ ಸ್ತುವವನ್ನು ಬೋರಾಗಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ
ಕೊಂಬುದ್ರೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಎದ್ದು ಅಗ್ನಿಯ ವಾಯವ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಮಪಾದವಾಗಿ ನೆಟ್ಟಗೆ
ಜಲಿಸಬೇಕೆಂತು, ಸ್ತುವದ ತುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೂವು ಅಕ್ಕ ತೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಸ್ತುವದಮೇಲೆ ವೃಷ್ಟಿಯು

ಸ್ವಾಹಾ) ಇತ್ಯನೇನಾಚ್ಯಂ ಯವಸರಿಮಿತಧಾರಾಂ ಸಂತತಮಾಸಂಚೇ, ಸು
ವಾಗ್ರೀಣ ನಾವಶೇಷಂ ಹುತ್ವಾ, ಅಧ್ಯೈಃ ಇದಂ ಸಮಮೇತ್ಯುದ್ದಿತ್ಯ ತ್ಯಾಗಃ.
ತತೋಯಜಮಾನಃ ಅವಙ್ಘ್ರಸ್ಮಾನ್ಯೇ ಪೂರ್ಣಪಾತ್ರಃ ಲೇನ ಮಾರ್ಜನಂ
ಕುರಾತ್. ತದ್ಗುಣಾ—ಆಚ್ಯಪಾತ್ರ ಮುತ್ತರತೋ ನಿಧಾಯ, ಪೂರ್ವಾಸಾದಿ
ತಂ ಪೂರ್ಣ (ಪ್ರೋಕ್ಷಿಣೀ) ಪಾತ್ರ ಮಾಸ್ತೀರ್ಣೇ ಬರ್ಹಿಷಿ ದಕ್ಷಿಣಪಾಣಿನಾ
ನಿಧಾಯ, ತತ್ರ ಗಂಗಾದಿಪುಣ್ಯನದೀಸ್ತುರಣಪೂರ್ವಕಂ ದಕ್ಷಿಣಪಾಣಿನಾ ಸ್ಪೃ
ಶತ್ (ಪೂರ್ಣಮಸಿ ಪೂರ್ಣಂಮೇಭೂಯಾಃ | ಸುಪೂರ್ಣಮಸಿ ಸುಪೂರ್ಣಂ
ಮೇಭೂಯಾಃ ಸದಸಿ ಸಸ್ಮೇಭೂಯಾಃ | ಸರ್ವಮಸಿ ಸರ್ವಂಮೇಭೂಯಾಃ |
ಅಕ್ಷಿತಿರಸಿ ಮಾಮೇಕ್ಷಿಷ್ಠಾಃ) ಇತಿ ಜಪಿತ್ವಾ, ಕುಶಾಗ್ರೈಃ ಸ್ರಾಗಾದಿಪಂ
ಚದಿಕ್ಷು ಜಲಂ ಮಂತ್ರೈಃ ಯಥಾಲಿಂಗಂ ಸಂಚೇತ್ || ತತ್ರ ಮಂತ್ರಾಃ—
ಸ್ರಾಚ್ಯಾಂದಿತಿ— (ದೇವಾಮುಕ್ತಿಜೋಮಾರ್ಜಯಂತಾಂ) ದಕ್ಷಿಣಸ್ರಾಚ್ಯಾಂದಿತಿ—
(ಮಾಸಾಃ ಪಿತರೋಮಾರ್ಜಯಂತಾಂ) ಪ್ರತಿಚ್ಯಾಂದಿತಿ— (ಗೃಹಾಣಿಪತ
ಪೋ ಮಾರ್ಜಯಂತಾಂ) ಉದೀಚ್ಯಾಂದಿತಿ— (ಆಪಹಿಷಧಯೋ ವನಸ್ತತಯೋ
ಮಾರ್ಜಯಂತಾಂ | ಉಧಾಪ್ಸಯಾಂದಿತಿ— (ಯಜ್ಞಸ್ಸಂವತ್ಸರಃ ಪ್ರಜಾಪತಿ
ಮಾರ್ಜಯಂತಾಂ) ಇತ್ಯೇಕಕೃತ್ಯಾ ಪಠ, ಪ್ರತಿದಿಶಂ ಸಿಕ್ತ್ವಾ, ವಾಮ
ಭಾಗಸ್ಥಿತ ಸತ್ತ್ವಾಸಹ ಕುಶಾಗ್ರೈಸ್ಸಸ್ತತಿರಸಿ ಮಾರ್ಜಯೇತ್ || ತತ್ರ ಮಂ
ತ್ರಾಃ— (ಆಪೋಅಸ್ಮಾನಿತ್ಯಸ್ಯ ದೇವತ್ರವಾ ಆಪಸ್ತಿಷ್ಪವ್ ಮಾರ್ಜನೇ ವಿನಿ
ಯೋಗಃ— (ಆಪೋ ಅಸ್ಮಾನ್ಮಾತರಶ್ಯುಂಧಯಂತು ಪೃತೇನನೋಘೃತಷ್ಟುಃ
ಪುನಂತು | ವಿಶ್ವಂಹಿಂಪ್ರಂ ಪ್ರವಹಂತಿ ದೇವೀ ರುದಿದಾಭ್ಯಶ್ಯುಚಿರಾಪೂತವಿ
ಮಿ) ಇದಮಾಪ ಇತ್ಯಸ್ಯ ಸಂಧುದ್ವೀಪ ಆಪೋನುಷ್ಟವ್, ಮಾರ್ಜನೇ ವಿನಿ
ಯೋಗಃ— (ಇದಮಾಪಃ ಪ್ರವಹತ ಯತ್ಕಿಂಚದುರಿತಂಮಯಿ | ಯದ್ವಾಹಮು
ಭಿದುದ್ರೋಹ ಯದ್ವಾಶೇಷ ಉತಾಸ್ತತಂ || ಸುಮಿತ್ರಾನಪಹಿಷಧಯಸ್ಸಂತು)
ಇತ್ಯೇತೈಃ ಪ್ರೋಕ್ಷಯೇತ್. ಅಥ ನಿಷ್ಕೃತಿದೇಶೇ— (ದುರ್ಮಿತ್ರಾಸ್ತಸ್ಮೈಸಂತು
ಯೋಽಸ್ಮಾತ್ ದ್ವೇಷ್ಠಿ ಯಂಜನಯಂ ದ್ವಿಷ್ಮಸ್ತಂಹನ್ಮಿ) ಇತಿ ದರ್ಭಾಗ್ರೈಸ್ಸಂ

ನ್ನಿಟ್ಟು, ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಗ್ನಿಯ ಮೇಲೆ ಗೋಡುವೆ ಗಾತ್ರದ ನಿರಂತರ ಧಾರೆಯಾಗಿ
ತುಪ್ಪವನ್ನು ಸಮುದ್ರಾ....ಸ್ವಾಹಾ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು. ಅನಂತರ ಯಜ
ಮಾನನು ಅವಙ್ಘ್ರಸ್ಮಾನ್ಮಾರ್ಜನವಾದ ಪೂರ್ಣ ಪಾತ್ರೆಯ ಜಲದಿಂದ ಪ್ರೋಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳುವುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ—ಮುಂಗಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ತುಪ್ಪದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ
ಟ್ಟು, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆಸಾದನೆಮಾಡಿರುವ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಣೀ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ
ಮುಂಗಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ದರ್ಭಗಳ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ಅದರಲ್ಲಿ ಗಂಗಾದಿ ಪುಣ್ಯನದಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿ
ಸಿ, ಬಲಗೈಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು, ಪೂರ್ಣ....ಕ್ಷೇಷ್ಠಾಃ ಎಂದು ಜಪಿಸಿ, ದರ್ಭಗಳ ತುದಿ
ಯಿಂದ ಪೂರ್ವಾದಿಯಾದ ಪಂಚದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಾ ಮುಕ್ತಿಜೋ ಎಂದಾರಂಭಿಸಿ ಹೇಳಿರುವ
ಆಯಾ ಮಂತ್ರಭಾಗಗಳಿಂದ ಆಯಾ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆ ತೀರ್ಥಜಲವನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದು ಅನಂತರ

ಜೇ. ತತೋ ಬ್ರಹ್ಮಾಯಜಮಾನ ವಾಮಪಾರ್ಶ್ವಸ್ಥಿತ ಪಶ್ಚಿಂಜಲಾ ಪೂರ್ಣಪಾತ್ರಸ್ಥಿತಂ ಚಲಂ (ಮಾಹಂಪ್ರಚಾಂಸರಾಸೀಚಂ | ಯಾನಸ್ಸಯಾವರೀ ಸ್ಥನ | ಸಮುದ್ರೇವೋನಿನಯಾನಿ | ಸ್ವಂಪಥೋಅಪೀಥ) ಇತಿ ಮಂತ್ರಂ ಯಜಮಾನಪತ್ನಾ ವಾಚಯತ್, ಸ್ವಯಂವಾ ಪತತ್, ಪ್ರತ್ಯಜ್ಞುಖಂ ನಿಷಿಚ್ಛ್ಯ, ಪಾಪಾಪನೋದನಾರ್ಥಂ ಆತ್ಮಾನಂ ಯಜಮಾನಂ ತತ್ಪತ್ನೀಂಚ ಪ್ರೋಕ್ಷಯೇತ್. ತತಃ ಪತ್ನೀ ತಜ್ಜಲಂ ಬಹಿಷಿ ನಿಷಿಂಜೇತ್ || ತತಃ ಕರ್ತಾ ಪರಿಸ್ತರಣಾನ್ಯುತ್ಪರೇವಿಸರ್ಜ್ಯ, ಅಗ್ನಿಂ ಪರಿಸಮೂಹ್ಯ, ಪರಿಸಿಚ್ಛ್ಯ (ವಿಶ್ವಾನಿನೋದುರ್ಗಹಾ ಜಾತವೇದಃ ಸಿಂಧುಂನನಾವಾ ದುರಿತಾತಿಪರ್ಷಿ ಅಗ್ನಿ ಅತ್ರಿವನ್ಮಮ ಸಾಗೃಣಾನಃ | ಅಸ್ಮಾಕಂಬೋಧ್ಯವಿತಾತನೂನಾಂ || ಯಸ್ತಾಪ್ತಾಹ್ಯದಾಕೀಂಣಾ ಮನ್ಯಮಾನಃ | ಅಮರ್ತ್ಯಂಮರ್ತ್ಯೋಜೋಹವೀಮಿ | ಜಾತವೇದೋಯತೋ ಅಸ್ಮಾಸುಧೇಹಿ ಪ್ರಜಾಭಿರಗ್ನೇ ಅಮೃತತ್ವಮಶ್ಯಾಂ) ಇತಿ ಅರ್ಚಯಿತ್ವಾ, ಪುಷ್ಪಾದಿಭಿರಲಂಕೃತ್ಯ, ನೈವೇದ್ಯತಾಂಬೂಲಂ ನಿವೇದ್ಯ, ನತ್ವಾಚ ಅಗ್ನೇರ್ವಾಯವ್ಯಸ್ಥಿತಃ ಜಪೇನೋಪತಿಷ್ಠೇತ || ತದ್ವಿಧಾಃ— (ಅಗ್ನೇತ್ವಂನ ಇತಿ ಚತಸ್ಪೃಣಾಂ ಗೌಪಾಯನಾಲೌಪಾಯನಾವಾ ಬಂಧುಸ್ಸುಬಂಧುಕ್ರುತ ಬಂಧುಃ ವಿಪ್ರಬಂಧುತ್ವಮುಷಯೋಽಗ್ನಿರ್ದೇವತಾ, ದ್ವಿಪದಾ ವಿರಾಟ್ಟಂದಃ ಅಗ್ನೈಪಸ್ಥಾನೇ ವಿನಿಯೋಗಃ—ಅಗ್ನೇತ್ವಂನೋ ಅಂತಮ ಉತಕ್ರಾತಾಶಿವೋ ಭವವರೂಢ್ಯಃ | ವಸುರಗ್ನಿರ್ವಸುಶ್ರವಾ ಅಚ್ಛಾನ್ಯೈದ್ಯುಮತ್ತಮಂರಯಿಂದಾಃ | ನನೋಬೋಧಿಶ್ರುಧೀಹವಮುರುಷ್ಯಾಣೋ ಅಘಾಯತಸ್ಸಮಸ್ಮಾತ್ | ತಂತ್ವಾತೋಜಿಷ್ಠ ದೀದಿವಸ್ಸುಮ್ನಾ ಯಸೂನಮಾಮಹೇಸವಿಭ್ಯಃ) ಒಂ ಚಮ ಇತ್ಯಸ್ಯ ಸಾರಸ್ವತೋಗ್ನಿರ್ಬೃಹತೀ || ಅಗ್ನೈಪಸ್ಥಾನೇ ವಿನಿಯೋಗಃ—ಒಂ ಚಮೇ ಸ್ವರಚ್ಚಮೇ ಯಜ್ಞೋಪಚತೇನಮಶ್ಚ | ಯತ್ತೇನ್ಯೂಸಂ ತಸ್ಮೈತ ಉಪಯ ತ್ರೇಽತಿರಿಕ್ತಂ ತಸ್ಮೈತೇನಮಃ ಅಗ್ನಯೇನಮಃ || ಶ್ರದ್ಧಾಂ ಮೇಧಾಂಯಶಃ ಪ್ರಜ್ಞಾಂ ವಿದ್ಯಾಂ ಬುದ್ಧಿಂ ತ್ರಿಯಂ ಬಲಂ | ಆಯುಷ್ಯಂ ತೇಜಃರೋಗ್ಯಂ

ತನ್ನ ನದಗಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪತ್ನಿಯ ತಿರಸ್ಸಿನಮೇಲೂ ತನ್ನ ಕಲಿಯಮೇಲೂ ಸಹ, ಆಘಾಃ.... ಸಂತು ಎಂದು ಮಾರ್ಚನೆಯು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಯೋಸ್ಮಾಂ... ಹನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನೈಋತ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದು. ಅನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮನು ಯಜಮಾನನ ನದಗಡೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಪತ್ನಿಯ ಅಂಜಲಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಪಾತ್ರೆಯ ಜಲವನ್ನು, ಮಾಹಂ... ಅಹೀಥ, ಎಂದು ಆಕೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ, ಅಥವಾ ತಾನೇ ಹೇಳಿ, ಸೇರಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಪಾಪನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೂ, ಯಜಮಾನನನ್ನೂ, ಆತನ ಪತ್ನಿಯನ್ನೂ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುವುದು. ಅನಂತರ ಪತ್ನಿಯು ಆ ಉಳಿಡ ಜಲವನ್ನು ದರ್ಭೆಯ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲುವುದು. ಬಳಿಕ ಯಜಮಾನನು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನ ಪರಿಸ್ತರಣಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದು, ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಟ್ಟು, ಅಗ್ನಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗುಡ್ಡೆಮಾಡಿ, ಜಲವಂ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ, ವಿಶ್ವಾ...ಮಶ್ಯಾಂ ಎಂದು ಗಂಧಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ನೈವೇದ್ಯ ತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿ, ಸಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅಗ್ನಿಯ ವಾಯವ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಅಗ್ನೇತ್ವಂನ...ಹವ್ಯವಾಹನ ಎಂದು

ದೇಹಿಮೆ ಹವ್ಯವಾಹನ || ತತೋ ಬ್ರಹ್ಮಾಪಿ ತಥೈವ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ಏತೈರೇವೋಪತಿ
 ಪೋತ || ತತಃ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರೀ ಪರಿಸಮೂಹನಪರಸ್ಯುಕ್ತಗೇ ಕೃತ್ವಾ (ಅಗ್ನಯೇ
 ಸಮಿಧಮಿತ್ಯಸ್ಯ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಾಗ್ನಿರ್ಬ್ರಹ್ಮತೇ ಸಮಿದಾಧಾನೇ ಏನಿಯೋಗಃ—
 ಅಗ್ನಯೇ ಸಮಿಧಮಾಹಾರ್ಷಂ ಬೃಹತೇಚಾತವೇದಸೇ | ತಯಾತ್ವಮಗ್ನೇ
 ವರ್ಧಸ್ತಸಮಿಧಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಾವಯಸ್ವಾಸ್ವಹಾ) ಇತಿ ಮಂತ್ರೇಣ ಸಮಿಧಮಾ
 ಧಾಯ ಅಗ್ನಯ ಇದಂ ನಮಮೇತ್ಯುದ್ಧಿತ್ಯ ತೈಕ್ತಾಪ್ತ, ಪ್ರಣತಿಮುದ್ರಾಂಕೃ
 ತ್ವಾ (ಮಯಿಮೇಧಾಮಿತಿ ಷಣ್ಣಾಂ ಮಂತ್ರಾಣಾಂ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಮುಷಿಃ ಪೂರ್ವ
 ತ್ರಯಾಣಾಂ ಅಗ್ನಿರಿಂದ್ರಸ್ಯೂರೋ ದೇವತಾ ಉತ್ತರತ್ರಯಾಣಾಂ ಅಗ್ನಿ
 ರ್ದೇವತಾ ಷಣ್ಣಾಮಾಸುರೀಗಾಯತ್ರೀಭಂದಃ— ಮಯಿಮೇಧಾಂ ಮಯಿಪ್ರ
 ಚಾಂ ಮಯ್ಯಗ್ನಿಸ್ತೇಜೋದಧಾತು | ಮಯಿಮೇಧಾಂ ಮಯಿಪ್ರಚಾಂ ಮ
 ಯಾಂದ್ರಇಂದ್ರಿಯಂದಧಾತು | ಮಯಿಮೇಧಾಂ ಮಯಿಪ್ರಚಾಂ ಮಯಿ
 ಸೂರೋಭ್ರಾಜೋದಧಾತು | ಯತ್ತೇ ಅಗ್ನೇ ತೇಜಸ್ತೇನಾಹಂ ತೇಜಸ್ವೀಭೂ
 ಯಾಸಂ | ಯತ್ತೇ ಅಗ್ನೇ ವರ್ಷಸ್ತೇನಾಹಂ ವರ್ಷಸ್ವೀಭೂಯಾಸಂ | ಯತ್ತೇ
 ಅಗ್ನೇ ಹರಸ್ತೇನಾಹಂ ಹರಸ್ವೀಭೂಯಾಸಂ) ಇತಿ ಮಂತ್ರೈರಗ್ನಿಮುಪಸ್ಥಾಯ,
 (ಮಾನಸೋಕ್ತಾತ್ಯಸ್ಯ ಕುತ್ಸೋರುದ್ರೋಜಗತೀ ವಿಭೂತಿಗ್ರಹಣೇ ಏನಿಯೋ
 ಗಃ—ಮಾನಸೋಕ್ತೇತನಯ ಮಾನಸಾಯುಷಿ ಮಾನೋ ಗೋಷು ಮಾನೋ
 ಅಶ್ವೇಷು ರೀರಿಷಃ | ವೀರಾನ್ಮಾನೋ ರುದ್ರಭಾಮಿತೋ ವಧೀರ್ಹವಿಷ್ಮಂತ
 ಸ್ವದಮಿತ್ವಾಹವಾಮಹ, ಇತಿ ಸೃವಬಿಲಪೃಷ್ಠೇನ ವಿಭೂತಿಂ ಗೃಹೀತ್ವಾ, ಯ
 ಥಾಚಾರಂ—ತ್ರ್ಯಾಯುಷಂ ಜಮದಗ್ನೇರಿತಿಲಲಾಟ | ಕಶ್ಯಪಸ್ಯತ್ರ್ಯಾಯುಷಮಿ
 ತಿ ನಾಭೌ | ಯದ್ದೇವಾನಾಂ ತ್ರ್ಯಾಯುಷಮಿತಿ ದಕ್ಷಿಣಸ್ಕಂಧ | ತಸ್ಮೈ ಅಸ್ತು
 ತ್ರ್ಯಾಯುಷಮಿತಿ ಪಾಮಸ್ಕಂಧ | ಸರ್ವಮಸ್ತು ಶಿತಾಯುಷಮಿತಿ ಶಿರಸಿ ಧಾರ
 ಯೇತ್. ತತಃ ಕರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಸೇ ಯಥೋಕ್ತ ದಕ್ಷಿಣಾಭಾವೇ ಹುತಶೇಷಂ
 ಘೃತಾದಿ ಸಹಿರಣ್ಯಂಚ ದತ್ವಾ, ಬ್ರಹ್ಮಾಭಾವೇ ಅನ್ಯಸ್ತೈ ಮಾಹೇಶ್ವರಾಯ

ಜಪಿಸುವುದು. ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತು ಅದೇ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದು. ಬಳಿಕ
 ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಗುಡ್ಡಮಾಡಿ, ಪರಿಷೇಚಿಸಿ, ಒಂಕು ಸಮಿತ್ತನ್ನು ತಗೆ
 ದುಕೊಂಡು ಅಗ್ನಿಯೇ... ಸಮಿಧಂ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಹೋಮಮಾಡಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಮ
 ಯಿಮೇಧಾಂ....ಭೂಯಾಸಂ ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುವುದು. ಬಳಿಕ ಆಚಾರಾನುಸಾರ
 ನಾಗಿ ಮಾನಸ್ತೋತೇ...ಮಹಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸೌಟಿನ ಬಿಲದ ಚೆನ್ನಿನ ಭಾಗದಿಂದ ಅಗ್ನಿಯ
 ಲ್ಲಿನ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ತ್ರ್ಯಾಯುಷಂ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಆಯಾ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ
 ಕೊಳ್ಳುವುದು. ಬಳಿಕ ಕರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು.
 ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೋಮಮಾಡಿ ಮಿಕ್ಕ ಶುಷ್ಕ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿರಣ್ಯಸ
 ಮೇತವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು. ಬ್ರಹ್ಮನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೇರೊಬ್ಬ ಮಾಹೇಶ್ವರನಿಗೆ
 ಕೊಟ್ಟು, ಮೊದಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವದಹಾಗೆಯೇ ಎರಡೆರಡರಂತೆ ಎತ್ತಿ ತೆಗೆದು

ದತ್ತಾ, ನಾತ್ರಾಣಿ ಪ್ರಕಾಶ್ಯ, ಪೂರ್ವಕ್ರಮೇಣ ದ್ವಂದ್ವತ ಉತ್ಪ್ರಚ್ಯ, "ಯು
 ಸ್ಯುತ್ಪ್ರತ್ಯಾಜ ನಾಮೋಕ್ತ್ಯಾ ಜಪಹೋಮಕ್ರಿಯಾದಿಷು | ನೂನಂ ಸಂಪೂ
 ರ್ಣತಾಂ ಯಾತಿ ಸದ್ಯೋವಂದೇ ಸದಾಶಿವಂ | ಮಂತ್ರಹೀನಂ ಕ್ರಿಯಾಹೀನಂ
 ಭಕ್ತಿಹೀನಂ ಹುತಾಶನ | ಯದ್ಧುತಂತು ಮಯಾದೇವ ಪರಿಪೂರ್ಣಂ ತದಸ್ತು
 ಮು" || ಅನೇನ ಶಿವದೀಕ್ಷಾಹೋಮೇನ ಭಗವಾನ್ ಸರಸ್ವಾತ್ಮಕಃ ಯಜ್ಞರೂಪೀ
 ತ್ರೀಪರಮೇಶ್ವರಃ ಪ್ರಿಯತಾಮಿತಿ ಸಾಕ್ಷತಜಲಂ ವಿಸೃಜೇತ್. "ಗಚ್ಛ ಗಚ್ಛ ಸುರ
 ತ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ವಸ್ಥಾನಂ ಪರಮೇಶ್ವರ || ಹುತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಯೋ ದೇವಾ ಸ್ತತ್ರ ಗಚ್ಛ
 ಹುತಾಶನ || ಯಜ್ಞೇಶ್ವರಾಯನಮಃ | ಯಥಾಸ್ಥಾನಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಯಾಮಿ ||
 ಅನಂತರಂ ವಟುಃ ಮಾಹೇಶ್ವರಭೋಜನಪರಾಪ್ತ ತಂಘುಲಾದಿರೂಪಾಂ ಭಿ
 ಕ್ಷಾಂ ಯಾಚಯೇತ್ || ತತ್ರಕ್ರಮಃ— ಸೌವರ್ಣರಜತಾದಿ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರಮಾ
 ದಾಯ, ಆದೌ ಮಾತರಂ "ಭವತೀಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿ" ಇತಿ. ಪಿತರಂ ಭವಾನ್ ಭಿ
 ಕ್ಷಾಂದೇಹೀತಿ, ಏವಂ ಮಾತುಸ್ಸಪ್ತಸಾರಂ, ಭಗಿನೀಂ, ಅನ್ಯಾಸನಿಜಾಂಧ
 ವಾನ್, ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾಯಿನೋ ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾಯಿನೀಶ್ಚ ಯಾಚಯಿತ್ಯಾ, ತದ್ವ
 ವ್ಯ ಮಾಚಾರಾಭ್ಯಾಯ ನಿವೇದ್ಯ, ತತೋ ಮಾಹೇಶ್ವರಾನ್ ಮಸ್ತುತ್ಯಾ ತದಾಶಿ
 ವಃ ಸರಿಗೃಹ್ಯ, ಫಲಪೂಜಾಂ ಕುರಾತ್. ಸುಮಾಸಿನೀಭಿಃ ನೀರಾಜನಂ ಕಾ
 ರ್ಯಂ, ಮಾಹೇಶ್ವರೇಭ್ಯೋ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ದಕ್ಷಿಣತಾಂಬೂಲಾದೀದತ್ತಾ, ಮಾ
 ಧ್ಯಾಹ್ನಿಕ ಶಿವಪೂಜಾಂ ಗುರುಚರಪಾದಪೂಜಾಂಚ ಕೃತ್ವಾ ತತ್ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಂ
 ನಿವೇದ್ಯ, ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಾದಿನಾ ಭಕ್ತಮಾಹೇಶ್ವರ ಸಂತರ್ಪಣಂ ಕುರಾತ್.

ಇತಿ ವಿರಶೈವದೀಕ್ಷಾ ಪ್ರಯೋಗಃ.

ಬಿಡುವುದು. ಬಳಿಕ ಯಸ್ಯ.... ಅಸ್ತು ಮೆ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಈ ಶಿವದೀಕ್ಷಾಂಗಹೋಮ
 ಶಿಂಧ ಸರ್ವಾತ್ಮಕನೂ, ಭಗವಂತನೂ, ಯಜ್ಞ ಸ್ವರೂಪಿಯೂ ಆದ ತ್ರೀ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಪ್ರೀ
 ತನಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಕ್ಷತೋದಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಗಚ್ಛ.... ಹುತಾಶನ ಎಂದು ಯಜ್ಞೇ
 ಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿಸುವುದು. ಅನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಮಾಹೇಶ್ವರರ
 ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಬಿಕ್ಷೆಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಗೆಂದರೆ—
 ಚಿನ್ನ ಅಥವಾ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಮೊದಲು ತನ್ನ ತಾಯಿ
 ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ- "ಭವತೀಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯಾಚಿಸಿ, ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ
 ಭವಾನ್ ಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿ ಎಂದು ಯಾಚಿಸಿ, ಹಾಗೆಯೇ ತಾಯಿಯ ಸಹೋದರಿಯರು ಮುಂ
 ತಾದ ಸಕಲ ಬಂಧುಗಳನ್ನೂ ಯಾಚಿಸಿ, ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನೆತ್ತಿ, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿ
 ಸುವುದು. ಮಾಹೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ರೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸುವುದು. ಫಲಪೂಜೆಯಾದನಂತರ ಮುಕ್ತಾದೆಯ
 ರು ಆರಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು, ಸರ್ವಮಾಹೇಶ್ವರರಿಗೂ ಸದಕ್ಷಿಣ ತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊ
 ಟ್ಪಿ, ಬಳಿಕ ವಟುವು ಮಾಧ್ಯಾಹ್ನಿಕ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯನ್ನೂ ಗುರುಜಂಗಮ ಪಾದಪೂಜೆಯನ್ನೂ
 ಮಾಡಿ, ಅವರ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ, ಭಕ್ತಮಾಹೇಶ್ವರರನ್ನು ಮೃಷ್ಣಾನ್ನಭೋ
 ಜನದಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸುವುದು.

ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಕರ್ತೃಲಾಂಕಾರ
ಪ್ರೀತಿಯು ಡು ನೂಂ ಮುಂದಿ.

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASA JNANAMANDIR
LIBRARY.

Jangamwadi Math, VARANASI.

Acc. No. ... 2062 ... 966

